

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ
ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ
1996

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ 1996

Σύνοψη των εργασιών
του Δικαστηρίου
και του Πρωτοδικείου
των Ευρωπαϊκών
Κοινοτήτων

Luxembourg, 1997

Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
L-2925 Luxembourg
Αριθ. Τηλεφώνου: (352) 43 03-1
Αριθ. Telex Γραμματείας: 2510 CURIA LU
Τηλεγραφική διεύθυνση: CURIA
Telefax Δικαστηρίου: (352) 43 03-2600
Telefax Υπηρεσίας Πληροφοριών: (352) 43 03-2500

Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
L-2925 Luxembourg
Αριθ. Τηλεφώνου: (352) 43 03-1
Telefax Πρωτοδικείου: (352) 43 03-2100

Η σύνταξη περατώθηκε στις 8 Αυγούστου 1997

Περισσότερες πληροφορίες για την Ευρωπαϊκή Ένωση παρέχονται από το Internet μέσω του εξυπηρετητή Europa (<http://europa.eu.int>).

Βιβλιογραφικό δελτίο υπάρχει στο τέλος του τεύχους.

Λουξεμβούργο: Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 1998

ISBN 92-829-0353-2

© Ευρωπαϊκές Κοινότητες, 1998

Επιτρέπεται η αναδημοσίευση με μνεία της πηγής.

Printed in Italy

Πίνακας περιεχομένων

σελίδα

Πρόλογος, από τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου G. C. Rodríguez Iglesias	7
---	---

Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

A - Η δραστηριότητα του Δικαστηρίου κατά το 1996, από τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου G. C. Rodríguez Iglesias	11
B - Ενημερωτικό σημείωμα για τις αιτήσεις των εθνικών δικαστηρίων προς έκδοση προδικαστικής αποφάσεως	25
Γ - Σύνθεση του Δικαστηρίου	31
I - Σειρές πρωτοκόλλου:	
- από 1 Ιανουαρίου έως 11 Ιουλίου 1996	33
- από 12 Ιουλίου έως 6 Οκτωβρίου 1996	34
- από 7 Οκτωβρίου έως 31 Δεκεμβρίου 1996 ..	35
II - Τα μέλη του Δικαστηρίου	37

III - Οι μεταβολές της συνθέσεως του Δικαστηρίου κατά το 1996	45
--	----

Το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

A - Η δραστηριότητα του Πρωτοδικείου κατά το 1996, από τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου A. Saggio	49
B - Σύνθεση του Πρωτοδικείου	83
I - Σειρές πρωτοκόλλου:	
- από 1 έως 10 Ιανουαρίου 1996	85
- από 11 Ιανουαρίου έως 11 Ιουλίου 1996	86
- από 12 Ιουλίου έως 30 Σεπτεμβρίου 1996	87
- από 1 Οκτωβρίου έως 31 Δεκεμβρίου 1996 ..	88
II - Τα μέλη του Πρωτοδικείου	89
III - Οι μεταβολές της συνθέσεως του Πρωτο- δικείου κατά το 1996	95

Συναντήσεις και επισκέψεις

A - Επίσημες επισκέψεις και εκδηλώσεις στο Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο κατά το 1996	99
B - Εκπαιδευτικές επισκέψεις στο Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο κατά το 1996	107

Πανεγυρικές συνεδριάσεις

- Πανεγυρική συνεδρίαση του Δικαστηρίου της 10ης Ιανουαρίου 1996	113
- Πανεγυρική συνεδρίαση του Δικαστηρίου της 31ης Ιανουαρίου 1996	125
- Πανεγυρική συνεδρίαση του Δικαστηρίου της 12ης Ιουνίου 1996	133
- Πανεγυρική συνεδρίαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 1996	137

Παράρτημα Ι

A - Δικαιοδοτικές δραστηριότητες του Δικαστηρίου	
I - Αναλυτικός πίνακας των αποφάσεων του Δικαστηρίου κατά το 1996	149
II - Πίνακας των λοιπών αποφάσεων του Δικα- στηρίου κατά το 1996	185
III - Στατιστικά στοιχεία σχετικά με τις δικαιο- δοτικές δραστηριότητες	187
B - Δικαιοδοτικές δραστηριότητες του Πρωτοδικείου	
I - Αναλυτικός πίνακας των αποφάσεων του Πρωτοδικείου κατά το 1996	209

II - Πίνακας των λοιπών αποφάσεων του Πρωτοδικείου κατά το 1996	223
III - Στατιστικά στοιχεία σχετικά με τις δικαιοδοτικές δραστηριότητες	225
Γ - Δραστηριότητες εθνικών δικαστηρίων απόμενες του κοινοτικού δικαίου	235

Παράρτημα II

- Η διοίκηση: συνοπτικό οργανόγραμμα	239
--	-----

Παράρτημα III

- Εκδόσεις και γενικές πληροφορίες	243
--	-----

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

από τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου G. C. Rodríguez Iglesias

Η παραδοσιακή έκθεση πεπραγμένων του Δικαστηρίου φιλοδοξεί να συνοψίσει τις ποικίλες δραστηριότητες του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου καθ' όλη τη διάρκεια του παρελθόντος έτους.

Για το έτος 1996, θα ήθελα να υπογραμμίσω ιδιαίτερες τις σημαντικές βελτιώσεις που σημειώθηκαν όσον αφορά την έκδοση και κυκλοφορία της νομολογίας του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, και τούτο σε μια εποχή αυστηρής δημοσιονομικής λιτότητας.

Η καθυστέρηση της δημοσίευσής της Συλλογής που είχε σημειωθεί κατά τα έτη 1992 και 1994 καλύφθηκε ουσιαστικά στα τέλη του 1996. Όσον αφορά τις αποφάσεις που εκδόθηκαν το έτος αυτό, δημοσιεύθηκαν στη Συλλογή σε όλες τις γλώσσες εντός πέντε έως οκτώ μηνών, ιδίως χάρη στα μέτρα που είχαν ληφθεί το 1995 ώστε να εξασφαλιστεί ότι οι αποφάσεις θα είναι έτοιμες σε όλες τις γλώσσες την ίδια ημέρα της εκδόσεώς τους.

Το Δικαστήριο προέβη επίσης σε σημαντική αναδιάρθρωση της υπηρεσίας έρευνας και τεκμηριώσεως, με στόχο την επιτάχυνση της μελέτης και αναλύσεως της νομολογίας του, που είναι απαραίτητες για τη δημοσίευσή της στη Συλλογή και για την εισαγωγή της στη βάση δεδομένων CELEX.

Όσον αφορά το εβδομαδιαίο δελτίο δραστηριοτήτων του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, για το οποίο εκδηλώνουν ζωηρό ενδιαφέρον οι 18 000 συνδρομητές του δεδομένου ότι τους παρέχει μια ταχεία επισκόπηση της νομολογίας, σημειώθηκε

αισθητή βελτίωση από πλευράς του απαιτούμενου χρόνου για τη δημοσίευσή του σε όλες τις γλώσσες.

Τέλος, από τον Οκτώβριο του 1996, το Δικαστήριο διαθέτει δική του σελίδα στο Internet, εντός του κόμβου Europa (<http://europa.eu.int>). Προς το παρόν, η σελίδα αυτή περιλαμβάνει μεταξύ άλλων το δελτίο δραστηριοτήτων του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου και σύντομα θα επιτρέπει σε ένα ευρύ κοινό την άμεση πρόσβαση στο πλήρες κείμενο των αποφάσεων του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου.

Οι προσπάθειες αυτές μαρτυρούν την βαθειά πεποίθηση του Δικαστηρίου ότι δεν μπορεί να εκπληρώσει στο ακέραιο την αποστολή που του αναθέτουν οι Συνθήκες παρά μόνον αν ο καρπός των εργασιών του τίθεται, όσο το δυνατόν συντομότερα, στη διάθεση του συνόλου των πολιτών.

Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

A — Η δραστηριότητα του Δικαστηρίου κατά το 1996

από τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου G. C. Rodríguez Iglesias

Η δικαιοδοτική δραστηριότητα του Δικαστηρίου συνεχίστηκε με εντατικό ρυθμό και καθ' όλη τη διάρκεια του 1996.

Έτσι, πέραν των εκατό περίπου διατάξεων, ο αριθμός των αποφάσεων που εξέδωσε το Δικαστήριο ανήλθε σε 193 — αυξήθηκε δηλαδή σε σχέση προς το προηγούμενο έτος — και περατώθηκαν 350 περίπου υποθέσεις. Εξάλλου, η μέση διάρκεια των διαδικασιών διατηρήθηκε γενικά στα επίπεδα του 1995.

Πρέπει, ωστόσο, να παρατηρηθεί ότι η αύξηση αυτή της παραγωγικότητας δεν μπόρεσε να αντισταθμίσει την αύξηση του αριθμού των εισαχθεισών υποθέσεων, οι οποίες έφθασαν τον αριθμό ρεκόρ των 423 νέων υποθέσεων το 1996, αυξάνοντας έτσι τον αριθμό των εκκρεμών υποθέσεων από 620 στις 31 Δεκεμβρίου του 1995 σε 694 δώδεκα μήνες αργότερα.

Όπως και τα προηγούμενα έτη, η πλειονότητα των υποθέσεων που εκδικάστηκαν από το Δικαστήριο κατά το 1996 αφορούσε προδικαστικές παραπομπές. Η συνεργασία που έχει καθιερωθεί ανάμεσα στο Δικαστήριο και τα εθνικά δικαστήρια συνεχίστηκε με έντονο ρυθμό.

Σημειώνονται ιδιαίτερα οι πρώτες προδικαστικές παραπομπές από δικαστήρια των νέων κρατών μελών (6 παραπομπές από την Αυστρία, 4 από τη Σουηδία και 3 από τη Φινλανδία), οι οποίες μαρτυρούν την ταχεία ενσωμάτωση των χωρών αυτών στο κοινοτικό νομικό σύστημα.

Εξάλλου, το Δικαστήριο, έχοντας επίγνωση της σημασίας των προδικαστικών διαδικασιών για την ανάπτυξη και τη συνοχή του κοινοτικού δικαίου, έλαβε την πρωτοβουλία να κυκλοφορήσει στους

ενδιαφερόμενους κύκλους ένα πληροφοριακό σημείωμα¹ για τις αιτήσεις των εθνικών δικαστηρίων προς έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, προκειμένου να βοηθήσει τα δικαστήρια αυτά να υποβάλλουν τις αιτήσεις τους στο Δικαστήριο κατά τον πλέον ενδεδειγμένο τρόπο.

Το 1996 σημαδεύτηκε κυρίως από τη νομολογιακή εξέλιξη που σημειώθηκε, κατά την περίοδο αυτή, όσον αφορά την αρχή της *ευθύνης των κρατών μελών για τις ζημίες που προξενούνται σε ιδιώτες λόγω παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου δυναμένων να καταλογιστούν σε αυτά* με τις αποφάσεις στις υποθέσεις *Brasserie du pêcheur* και *Factortame* (απόφαση της 5ης Μαρτίου 1996, συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-46/93 και C-48/93, Συλλογή 1996, σ. I-1029), *British Telecommunications* (απόφαση της 26ης Μαρτίου 1996, C-392/93, Συλλογή 1996, σ. I-1631), *Hedley Lomas* (απόφαση της 23ης Μαΐου 1996, C-5/94, Συλλογή 1996, σ. I-2553), και *Dillenkofer* (απόφαση της 8ης Οκτωβρίου 1996, συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-178/94, C-179/94, C-188/94, C-189/94 και C-190/94, Συλλογή 1996, σ. I-4845).

Το Δικαστήριο είχε ήδη διαπιστώσει, με την απόφαση της 19ης Νοεμβρίου 1991, C-6/90 και C-9/90, *Francovich* (Συλλογή 1991, σ. I-5357), ότι η αρχή της ευθύνης του κράτους για ζημίες που προξενούνται στους ιδιώτες από παραβάσεις του κοινοτικού δικαίου οι οποίες του καταλογίζονται είναι σύμφυτη προς το σύστημα της Συνθήκης. Οι αποφάσεις που εκδόθηκαν το 1996 επέτρεψαν τη διευκρίνιση των προϋποθέσεων υπό τις οποίες η ευθύνη του κράτους γεννά δικαίωμα αποζημιώσεως.

Με τις αποφάσεις *Brasserie du pêcheur* και *Factortame*, *British Telecommunications* και *Hedley Lomas*, το Δικαστήριο, ενόψει των συγκεκριμένων περιστάσεων, έκρινε ότι οι ζημιωθέντες ιδιώτες έχουν δικαίωμα αποζημιώσεως εφόσον συντρέχουν τρεις προϋποθέσεις, δηλαδή να αποσκοπεί ο παραβιασθείς κανόνας κοινοτικού δικαίου στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες, να

¹

Το σημείωμα αυτό παρατίθεται κατωτέρω στη σελίδα 25.

είναι η παράβαση κατάφωρη και να υφίσταται άμεση αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της παραβάσεως αυτής και της βλάβης που υπέστησαν οι ιδιώτες. Στην απόφαση *Hedley Lomas*, το Δικαστήριο έκρινε επίσης ότι, στην περίπτωση κατά την οποία το συγκεκριμένο κράτος μέλος, κατά τον χρόνο που διέπραξε την παράβαση, δεν αντιμετώπιζε κανονιστικές επιλογές και διέθετε αισθητά μειωμένο – αν όχι ανύπαρκτο – περιθώριο εκτιμήσεως, η απλή παράβαση του κοινοτικού δικαίου μπορεί να αρκεί προς απόδειξη της υπάρξεως κατάφωρης παραβάσεως.

Εξάλλου, σε περίπτωση απουσίας μέτρων για την εμπρόθεσμη μεταφορά οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη, από τις αποφάσεις *Francovich* και *Dillenkoffer* προκύπτει ότι υπάρχει δικαίωμα αποζημιώσεως εφόσον το επιδιωκόμενο από την οδηγία αποτέλεσμα περιλαμβάνει τη χορήγηση δικαιωμάτων στους ιδιώτες και υφίσταται αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της παραβάσεως και της προκληθείσας ζημίας. Πιο συγκεκριμένα, με την απόφαση *Dillenkoffer*, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι, όταν ένα κράτος μέλος δεν λαμβάνει, κατά παράβαση του άρθρου 189, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης, κανένα από τα αναγκαία μέτρα για την επίτευξη του επιδιωκόμενου από την οδηγία αποτελέσματος εντός της προθεσμίας που τάσσει η οδηγία, το εν λόγω κράτος μέλος υπερβαίνει, κατά κατάδηλο και σοβαρό τρόπο, τα όρια που επιβάλλονται στην άσκηση των εξουσιών του.

Το Δικαστήριο διαπίστωσε έτσι ότι οι προσδιορισθείσες από τις δύο αυτές σειρές αποφάσεων προϋποθέσεις ήταν οι ίδιες, εφόσον η προϋπόθεση της κατάφωρης παραβιάσεως δεν είχε μεν μνημονευθεί στην απόφαση *Francovich*, ενυπήρχε πάντως στις περιστάσεις της υποθέσεως.

Το Δικαστήριο διευκρίνισε επίσης, με τις αποφάσεις αυτές, ότι η αποζημίωση δεν μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση της προηγούμενης διαπιστώσεως, εκ μέρους του Δικαστηρίου, παραβάσεως του κοινοτικού δικαίου καταλογιζομένης στο κράτος, ούτε από την ύπαρξη πταίσματος, εκ προθέσεως ή εξ αμελείας, του κρατικού οργάνου στο οποίο καταλογίζεται η παράβαση.

Το Δικαστήριο ασχολήθηκε επίσης και με το ζήτημα του *δικαιώματος σε προσωρινή δικαστική προστασία*, με την απόφαση της 26ης Νοεμβρίου 1996, C-68/95, *T. Port* (Συλλογή 1996, σ. I-6065). Κλήθηκε να αποφανθεί σχετικά με την αρμοδιότητα των εθνικών δικαστηρίων να παρέχουν στους επιχειρηματίες προσωρινή δικαστική προστασία στις περιπτώσεις όπου, δυνάμει κοινοτικού κανονισμού, η ύπαρξη και η έκταση των δικαιωμάτων των επιχειρηματιών πρέπει να καθοριστούν με πράξη της Επιτροπής η οποία δεν έχει ακόμα εκδοθεί. Το Δικαστήριο, παρατηρώντας ότι ο έλεγχος των παραλείψεων των κοινοτικών οργάνων εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητά του, συνήγαγε ότι μόνο το Δικαστήριο μπορεί να εξασφαλίσει τη δικαστική προστασία των ενδιαφερομένων, η οποία μπορεί να συνεπάγεται τη λήψη προσωρινών μέτρων. Έκρινε, ως εκ τούτου, ότι η Συνθήκη ΕΚ δεν επιτρέπει στα εθνικά δικαστήρια να διατάσσουν προσωρινά μέτρα, στο πλαίσιο διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων για την παροχή προσωρινής προστασίας, μέχρις ότου η Επιτροπή εκδώσει νομική πράξη προκειμένου να ρυθμίσει τις περιπτώσεις χαλεπότητας που αντιμετωπίζουν οι επιχειρηματίες.

Στο πλαίσιο αυτής της υποθέσεως, το Δικαστήριο διευκρίνισε επίσης ότι, εφόσον τα άρθρα 173 και 175 της Συνθήκης αποτελούν την έκφραση ενός και του αυτού μέσου παροχής έννομης προστασίας, το άρθρο 175, τρίτο εδάφιο, πρέπει να ερμηνεύεται κατά την έννοια ότι παρέχει στους ιδιώτες τη δυνατότητα ασκήσεως προσφυγής κατά παραλείψεως κατά οργάνου το οποίο παρέλειψε να εκδώσει πράξη που θα τα αφορούσε άμεσα και ατομικά.

Στις 28 Μαρτίου του εξεταζομένου έτους, το Δικαστήριο εξέδωσε, δυνάμει του άρθρου 228, παράγραφος 6, της Συνθήκης ΕΚ, μια σημαντική *γνωμοδότηση*, σύμφωνα με την οποία, στο παρόν στάδιο ισχύος του κοινοτικού δικαίου, η Κοινότητα δεν έχει αρμοδιότητα να προσχωρήσει στη Σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (γνωμοδότηση 2/94, Συλλογή 1996, σ. I-1759). Για να καταλήξει στο συμπέρασμα αυτό, το Δικαστήριο παρατήρησε ότι η Κοινότητα δεν διαθέτει παρά δοτές αρμοδιότητες, οι οποίες είτε απορρέουν ρητώς από ειδικές διατάξεις της Συνθήκης, είτε συνάγονται σιωπηρώς από τις

διατάξεις αυτές. Καμία όμως διάταξη της Συνθήκης δεν παρέχει στα κοινοτικά όργανα, κατά γενικό τρόπο, την ειδική εξουσία θεσπίσεως κανόνων στον τομέα των δικαιωμάτων του ανθρώπου ή συνάψεως διεθνών συμβάσεων στον τομέα αυτόν. Όσον αφορά το άρθρο 235 της Συνθήκης, το άρθρο αυτό δεν μπορεί να αποτελέσει έρεισμα για τη διεύρυνση του πεδίου των αρμοδιοτήτων της Κοινότητας πέραν του γενικού πλαισίου που προκύπτει από το σύνολο των διατάξεων της Συνθήκης και δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να αποτελέσει έρεισμα για τη θέσπιση διατάξεων οι οποίες τελικώς θα συνεπήγοντο, κατ' ουσίαν, τροποποίηση της Συνθήκης χωρίς να έχει τηρηθεί η διαδικασία που η ίδια η Συνθήκη προβλέπει προς τούτο. Αυτό, όμως, θα συνέβαινε σε περίπτωση προσχωρήσεως στη Σύμβαση, δεδομένου ότι θα συνεπαγόταν την ένταξη της Κοινότητας σ' ένα χωριστό διεθνές θεσμικό σύστημα καθώς και την ενσωμάτωση του συνόλου των διατάξεων της Συμβάσεως στην κοινοτική έννομη τάξη. Το Δικαστήριο κατέληξε, ως εκ τούτου, ότι η προσχώρηση στη Σύμβαση είναι δυνατή μόνο με τροποποίηση της Συνθήκης.

Καθ' όλη τη διάρκεια του εξεταζομένου έτους, το Δικαστήριο άσκησε, επίσης, πλήρως τις αρμοδιότητές του στον τομέα των *θεσμικών θεμάτων*, τόσο όσον αφορά τις διαφορές μεταξύ κοινοτικών οργάνων όσο και όσον αφορά τις διαφορές μεταξύ οργάνων και κρατών μελών.

Όσον αφορά τις *διαφορές μεταξύ κοινοτικών οργάνων*, σημειώνονται ιδιαίτερες οι αποφάσεις της 26ης Μαρτίου 1996, C-271/94, *Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου* (Συλλογή 1996, σ. I-1689), και της 18ης Ιουνίου 1996, C-303/94, *Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου* (Συλλογή 1996, σ. I-2943), στις οποίες το Δικαστήριο εξέτασε κατά πόσον είχαν παραβιασθεί οι προνομίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με πράξεις του Συμβουλίου. Στο πλαίσιο της υποθέσεως C-271/94, το Δικαστήριο εξέτασε, εξάλλου, για πρώτη φορά την έκταση εφαρμογής των διατάξεων του τίτλου XII της Συνθήκης ΕΚ που αφορούν τα διευρωπαϊκά δίκτυα και οι οποίες θεσπίστηκαν με τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το Δικαστήριο εκδίκασε επίσης πολλές διαφορές μεταξύ κρατών μελών και κοινοτικών οργάνων. Σημειώνονται ειδικότερα οι δύο αποφάσεις με τις οποίες το Δικαστήριο απέρριψε, εν μέρει στη μία υπόθεση και εν όλω στην άλλη, τις προσφυγές ακυρώσεως που είχαν ασκηθεί, η μεν πρώτη από το Ηνωμένο Βασίλειο κατά της οδηγίας του Συμβουλίου περί οργάνωσης του χρόνου εργασίας, η δε δεύτερη από τις Κάτω Χώρες κατά των αποφάσεων του Συμβουλίου σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Συμβουλίου.

Με την απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 1996, C-84/94, *Ηνωμένο Βασίλειο κατά Συμβουλίου* (Συλλογή 1996, σ. I-5755), το Δικαστήριο αναγνώρισε κατά τα ουσιαστικά το κύρος της οδηγίας 93/104/EK του Συμβουλίου, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας. Η υπόθεση αυτή έδωσε κυρίως στο Δικαστήριο την ευκαιρία να απορρίψει μια περιοριστική ερμηνεία των κοινωνικών διατάξεων του άρθρου 118 Α της Συνθήκης.

Εξάλλου, η απόφαση της 30ής Απριλίου 1996 στην υπόθεση C-58/94, *Κάτω Χώρες κατά Συμβουλίου* (Συλλογή 1996, σ. I-2169), έδωσε στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να εξετάσει το περιεχόμενο της αρχής της διαφάνειας στο κοινοτικό δίκαιο. Το Δικαστήριο διαπίστωσε την προοδευτική επιβεβαίωση, τόσο στα εθνικά δίκαια όσο και στο κοινοτικό δίκαιο, του δικαιώματος προσβάσεως των ιδιωτών στα έγγραφα που κατέχουν οι δημόσιες αρχές, δέχθηκε όμως ότι, επί όσο χρόνο ο κοινοτικός νομοθέτης δεν έχει θεσπίσει γενική ρύθμιση ως προς το θέμα αυτό, τα κοινοτικά όργανα οφείλουν να θεσπίζουν τα αναγκαία προς τούτο μέτρα, δυνάμει της εξουσίας εσωτερικής οργάνωσης που διαθέτουν και προς διασφάλιση της χρηστής διοικήσεως.

Από τις διάφορες διαδικασίες ασφαλιστικών μέτρων που διεξήχθησαν στη διάρκεια του 1996, επισημαίνονται εκείνες με τις οποίες το Ηνωμένο Βασίλειο προσπάθησε δύο φορές να επιτύχει αναστολή της εκτελέσεως κοινοτικών πράξεων.

Στην πρώτη υπόθεση, το Ηνωμένο Βασίλειο είχε ζητήσει αναστολή της εκτελέσεως αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία είχε

επιβληθεί εμπάργκο στις εξαγωγές βοοειδών και προϊόντων βοοειδών από το κράτος αυτό. Ωστόσο, το Δικαστήριο, κρίνοντας ότι τα επιχειρήματα των διαδίκων έθεταν, εκ πρώτης όψεως, περίπλοκα νομικά προβλήματα που έχρηζαν λεπτομερούς εξετάσεως κατόπιν εκατέρωθεν συζητήσεως, απέρριψε, με διάταξη της 12ης Ιουλίου 1996, C-180/96 R, *Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής* (Συλλογή 1996, σ. I-3903), την αίτηση του Ηνωμένου Βασιλείου, αφού διαπίστωσε ότι τα εμπορικά και κοινωνικά συμφέροντα που επεκαλείτο το Ηνωμένο Βασίλειο δεν υποσκέλιζαν τη σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη στο επίπεδο της δημόσιας υγείας που θα μπορούσε να προκαλέσει η αναστολή εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως.

Αντιθέτως, με τη διάταξη της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, C-239/96 R και C-240/96 R, *Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής* (Συλλογή 1996, σ. I-4475), το Ηνωμένο Βασίλειο επέτυχε μερική αναστολή εκτελέσεως όσον αφορά την πραγματοποίηση ορισμένων δαπανών σχετικά με κοινοτικές δράσεις υπέρ των ηλικιωμένων και με κοινοτικές δράσεις για την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του επείγοντος των ζητηθέντων μέτρων, κρίθηκε ότι, λόγω της θέσεώς του εντός της Κοινότητας, η οποία συνεπάγεται τη συμμετοχή στην άσκηση των εξουσιών, τόσο κανονιστικών όσο και δημοσιονομικών, καθώς και συνεισφορά στον κοινοτικό προϋπολογισμό, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να στερηθεί της δυνατότητας να επικαλεστεί τη ζημία που θα προέκυπτε από την πραγματοποίηση δαπανών κατά παράβαση των διατάξεων που διέπουν τις αρμοδιότητες της Κοινότητας και των οργάνων της.

Στον τομέα της *ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων*, πρέπει να επισημανθούν οι αποφάσεις που αφορούν την ελεύθερη κυκλοφορία των φαρμάκων. Με την απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 1996, C-201/94, *Smith & Nephew* (Συλλογή 1996, σ. I-5819), κρίθηκε ότι η εθνική άδεια κυκλοφορίας ενός φαρμακευτικού ιδιοσκευάσματος πρέπει να καλύπτει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, και ένα φαρμακευτικό ιδιοσκεύασμα σε μεγάλο βαθμό ομοειδές το οποίο παρασκευάστηκε κατόπιν συμφωνίας με τον ίδιο δικαιούχο της αδείας κυκλοφορίας. Εξάλλου, η απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου

1996 στην υπόθεση *Merck II* (C-267/95 και C-268/95, Συλλογή 1996, σ. I-6285), έδωσε την ευκαιρία στο Δικαστήριο να επικυρώσει τη νομολογία του, σύμφωνα με την οποία ο κάτοχος διπλώματος ευρεσιτεχνίας για ένα φαρμακευτικό προϊόν, εφόσον έχει εκουσίως διαθέσει το προϊόν στο εμπόριο σε κράτος μέλος που δεν αναγνωρίζει τη δυνατότητα αποκτήσεως διπλώματος ευρεσιτεχνίας για το προϊόν αυτό, δεν μπορεί πλέον να επικαλεστεί το δικαίωμά του επί του διπλώματος εντός άλλων κρατών μελών για να απαγορεύσει τις παράλληλες εισαγωγές του εν λόγω προϊόντος από το πρώτο κράτος μέλος, δυνάμει της αρχής της αναλώσεως των δικαιωμάτων.

Το Δικαστήριο επεχείρησε, επίσης, να συμβιβάσει την ελεύθερη κυκλοφορία των φαρμάκων με την προστασία του δικαιώματος επί του σήματος, με διάφορες αποφάσεις της 11ης Ιουλίου 1996 που αφορούσαν την επανασυσκευασία προϊόντων που φέρουν σήμα: *Bristol-Myers Squibb* (C-427/93, C-429/93 και C-436/93, Συλλογή 1996, σ. I-3457), *Eurim-Pharm Arzneimittel* (C-71/94 έως C-73/94, Συλλογή 1996, σ. I-3603), και *MPA Pharma* (C-232/94, Συλλογή 1996, σ. I-3671).

Το Δικαστήριο αναγνώρισε, εξάλλου, με την απόφαση της 26ης Νοεμβρίου 1996, C-313/94, *Graffione* (Συλλογή 1996, σ. I-6039), ότι η δυνατότητα να γίνει δεκτή μια απαγόρευση εμπορίας στηριζόμενη στην παραπλανητική φύση του σήματος δεν αποκλείεται, καταρχήν, λόγω του ότι το ίδιο αυτό σήμα δεν εκλαμβάνεται ως έχον τη φύση αυτή σε άλλα κράτη μέλη. Πράγματι, ενδέχεται λόγω γλωσσικών, πολιτισμικών και κοινωνικών διαφορών μεταξύ των κρατών μελών, ένα σήμα μη δυνάμενο να παραπλανήσει τον καταναλωτή εντός ενός κράτους μέλος να δύναται να τον παραπλανήσει εντός άλλου κράτους μέλους.

Πάντοτε στον τομέα της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, από την απόφαση της 30ής Απριλίου 1996, C-194/94, *CLA Security International* (Συλλογή 1996, σ. I-2201), προκύπτει ότι η υποχρέωση προηγούμενης κοινοποίησης στην Επιτροπή όλων των σχεδίων τεχνικών προδιαγραφών, την οποία επιβάλλει στα κράτη μέλη η οδηγία 83/189/ΕΟΚ, είναι ανεπιφύλακτη και αρκούντως σαφής ώστε

να μπορούν να την επικαλούνται οι ιδιώτες ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, καθώς και ότι, σε περίπτωση μη τηρήσεως της υποχρεώσεως αυτής, οι εν λόγω προδιαγραφές δεν μπορούν να αντιταχθούν στους ιδιώτες.

Στον τομέα της *ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων*, το Δικαστήριο επιβεβαίωσε τη «λειτουργική» ερμηνεία της εξαιρέσεως που προβλέπει το άρθρο 48, παράγραφος 4, της Συνθήκης ΕΚ όσον αφορά την πρόσβαση των κοινοτικών υπηκόων σε θέσεις της δημοσίας διοικήσεως, με τρεις αποφάσεις της 2ας Ιουλίου 1996, C-473/93, *Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου* (Συλλογή 1996, σ. I-3207), C-173/94, *Επιτροπή κατά Βελγίου* (Συλλογή 1996, σ. I-3265), και C-290/94, *Επιτροπή κατά Ελλάδος* (Συλλογή 1996, σ. I-3285). Το Δικαστήριο έκρινε, μεταξύ άλλων, ότι το γεγονός ότι ορισμένες θέσεις σε ιδιαίτερους τομείς ενδέχεται να εμπίπτουν στο άρθρο 48, παράγραφος 4, της Συνθήκης δεν μπορεί να δικαιολογήσει την εφαρμογή της προϋποθέσεως της ιθαγένειας για όλες τις θέσεις των τομέων αυτών. Όσον αφορά, ειδικότερα, τις θέσεις στον τομέα της εκπαίδευσης, το Δικαστήριο παρατήρησε ότι, καίτοι η διαφύλαξη της εθνικής ταυτότητας των κρατών μελών αποτελεί θεμιτό στόχο εντός της κοινοτικής έννομης τάξης (όπως εξάλλου αναγνωρίζει το άρθρο ΣΤ, παράγραφος 1, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση), εντούτοις η ταυτότητα αυτή μπορεί να διαφυλαχθεί με άλλα μέσα εκτός από τον γενικό αποκλεισμό των υπηκόων των άλλων κρατών μελών.

Με δύο αποφάσεις της 10ης Σεπτεμβρίου 1996, C-222/94, *Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου* (Συλλογή 1996, σ. I-4025), και C-11/95, *Επιτροπή κατά Βελγίου* (Συλλογή 1996, σ. I-4115), το Δικαστήριο εξέτασε την έκταση εφαρμογής της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ, για τον συντονισμό ορισμένων διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων. Με την πρώτη από τις δύο αυτές αποφάσεις, το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι το κριτήριο βάσει του οποίου ένας ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός υπάγεται στην αρμοδιότητα ενός κράτους μέλους στηρίζεται όχι στην εκπομπή ή στη λήψη προγραμμάτων, αλλά στον δεσμό του οργανισμού αυτού με την έννομη τάξη του κράτους αυτού, πράγμα το οποίο συμπίπτει κατ' ουσίαν με την έννοια της εγκαταστάσεως κατά το άρθρο 59,

πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης. Με τη δεύτερη απόφαση, το Δικαστήριο έκρινε, μεταξύ άλλων, αφενός, ότι η οδηγία 89/552 αφορά και τις καλωδιακές αναμεταδόσεις τηλεοπτικών προγραμμάτων και, αφετέρου, ότι ο έλεγχος της εφαρμογής του δικαίου του κράτους μέλους καταγωγής που γίνεται στις ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές και της τηρήσεως των διατάξεων της οδηγίας 89/552 εναπόκειται μόνον στο κράτος μέλος από το οποίο προέρχονται οι εκπομπές, καθώς και ότι το κράτος μέλος λήψεως δεν δικαιούται να ασκεί συναφώς τον δικό του έλεγχο.

Όσον αφορά τον έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων, το Δικαστήριο, με την απόφαση της 11ης Ιουλίου 1996, C-39/94, *SFEI* (Συλλογή 1996, σ. I-3547), προσδιόρισε το ρόλο των εθνικών δικαστηρίων στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ, το οποίο επιβάλλει την εκ των προτέρων κοινοποίηση των κρατικών ενισχύσεων στην Επιτροπή. Το Δικαστήριο έκρινε, μεταξύ άλλων, ότι ένα εθνικό δικαστήριο, οσάκις του υποβάλλεται το αίτημα να συναγάγει τις συνέπειες του παρανόμου της χορηγήσεως ορισμένης ενισχύσεως, ενώ το ζήτημα έχει υποβληθεί παραλλήλως στην Επιτροπή, αυτή δε δεν έχει ακόμα αποφανθεί αν τα επίμαχα κρατικά μέτρα συνιστούν κρατικές ενισχύσεις, δεν υποχρεούται ούτε να κηρύξει εαυτό αναρμόδιο ούτε να αναστείλει τη διαδικασία μέχρις ότου λάβει θέση η Επιτροπή επί του χαρακτηρισμού των επιμάχων μέτρων. Το Δικαστήριο έκρινε επίσης ότι ένα εθνικό δικαστήριο στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα να διατάξει την επιστροφή ενισχύσεων οφείλει να δεχθεί το αίτημα αυτό εάν διαπιστώσει ότι οι ενισχύσεις δεν έχουν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή, εκτός αν, λόγω εξαιρετικών περιστάσεων, η επιστροφή δεν είναι σκόπιμη.

Το Δικαστήριο εξέδωσε πολυάριθμες αποφάσεις στον τομέα του δικαίου του περιβάλλοντος. Έτσι, με την απόφαση της 11ης Ιουλίου 1996, C-44/95, *Royal Society for the Protection of Birds* (Συλλογή 1996, σ. I-3805), ερμήνευσε την οδηγία 79/409/ΕΟΚ περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών. Το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι δεν επιτρέπεται στα κράτη μέλη να λαμβάνουν υπόψη, κατά την επιλογή και την οριοθέτηση μιας ζώνης ειδικής προστασίας (ΖΕΠ), οικονομικής φύσεως επιταγές αλλά μόνον κριτήρια ορνιθολογικής φύσεως.

Αντιθέτως, δυνάμει της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, τα κράτη μέλη μπορούν στη συνέχεια, για επιτακτικούς λόγους σημαντικού δημοσίου συμφέροντος, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι λόγοι κοινωνικής ή οικονομικής φύσεως, να τροποποιήσουν μια απόφαση περί χαρακτηρισμού μιας ζώνης ως ΖΕΠ και να περιορίσουν την έκτασή της.

Το Δικαστήριο εξέτασε επίσης, με την απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 1996, C-72/95, *Kraaijeveld* (Συλλογή 1996, σ. I-5403), τις υποχρεώσεις που υπέχουν τα κράτη μέλη από την οδηγία 85/337/ΕΟΚ, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον. Το Δικαστήριο έκρινε ότι τα κράτη μέλη διαθέτουν μεν ένα περιθώριο εκτιμήσεως για τον καθορισμό ορισμένων τύπων σχεδίων που πρέπει να υποβάλλονται σε περιβαλλοντική εκτίμηση ή για τον καθορισμό των ενδεδειγμένων κριτηρίων ή των κατωτάτων ορίων, ωστόσο, αν στην πράξη το σύνολο των εν λόγω σχεδίων εξαιρείται εκ προοιμίου από την υποχρέωση εκτιμήσεως των επιπτώσεων, το κράτος υπερβαίνει το περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει, εκτός εάν το σύνολο των εξαιρουμένων σχεδίων μπορεί να θεωρηθεί, βάσει συνολικής εκτιμήσεως, ότι δεν είναι ικανό να έχει σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον. Το Δικαστήριο διευκρίνισε επίσης ότι, εφόσον, δυνάμει του εθνικού δικαίου, ένα δικαστήριο έχει την υποχρέωση ή την ευχέρεια να εξετάζει αυτεπαγγέλτως τους αντλούμενους από εσωτερικό κανόνα αναγκαστικού δικαίου νομικούς ισχυρισμούς οι οποίοι δεν έχουν προβληθεί από τους διαδίκους, οφείλει να εξετάζει αυτεπαγγέλτως, στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς του, κατά πόσον οι αρχές του κράτους μέλους παρέμειναν εντός των ορίων του περιθωρίου εκτιμήσεως που διαθέτουν και να λαμβάνει το σχετικό πόρισμα υπόψη του στο πλαίσιο της εξετάσεως της προσφυγής ακυρώσεως.

Στον τομέα της *ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών*, το Δικαστήριο επικύρωσε, με την απόφαση της 6ης Φεβρουαρίου 1996, C-457/93, *Lewark* (Συλλογή 1996, σ. I-243), την ανάλυση της λειτουργίας των συμβουλίων εργαζομένων στη Γερμανία την οποία είχε υιοθετήσει με την απόφαση της 4ης Ιουνίου 1992, C-360/90,

Bötel (Συλλογή 1992, σ. I-3589). Το Δικαστήριο κατέληξε, λοιπόν, στο ότι, οσάκις η κατηγορία των μερικώς απασχολούμενων εργαζομένων περιλαμβάνει μεγαλύτερο αριθμό γυναικών απ' ό,τι ανδρών, η απαγόρευση των εμμέσων διακρίσεων ως προς τις αποδοχές, την οποία θεσπίζουν το άρθρο 119 και η οδηγία 75/117, δεν επιτρέπει εθνική νομοθεσία η οποία, χωρίς να είναι κατάλληλη για την επίτευξη του θεμιτού στόχου κοινωνικής πολιτικής και αναγκαία προς τούτο, συνεπάγεται τον περιορισμό, μέχρι του ορίου του ατομικού χρόνου εργασίας τους, της αποζημιώσεως που οφείλει στα μερικώς απασχολούμενα μέλη των συμβουλίων εργαζομένων ο εργοδότης τους, λόγω της συμμετοχής τους σε επιμορφωτικά μαθήματα τα οποία τους παρέχουν τις αναγκαίες γνώσεις για την άσκηση των δραστηριοτήτων των συμβουλίων εργαζομένων και τα οποία λαμβάνουν μεν χώρα κατά τη διάρκεια του ισχύοντος στην επιχείρηση πλήρους ωραρίου εργασίας, αλλ' υπερβαίνουν τον υπό καθεστώς μερικής απασχολήσεως ατομικό χρόνο εργασίας, ενώ τα πλήρως απασχολούμενα μέλη των συμβουλίων εργαζομένων αποζημιώνονται λόγω της συμμετοχής τους στα ίδια επιμορφωτικά μαθήματα με βάση το ωράριο εργασίας τους.

Στην απόφαση της 13ης Φεβρουαρίου 1996, C-342/93, *Gillespie* (Συλλογή 1996, σ. I-475), το Δικαστήριο ερμήνευσε τις ίδιες διατάξεις προκειμένου να καθορίσει τα δικαιώματα επί των αποδοχών των γυναικών εργαζομένων κατά τη διάρκεια της άδειας μητρότητας.

Τέλος, το Δικαστήριο ερωτήθηκε ως προς το αν η απαγόρευση των διακρίσεων λόγω φύλου όσον αφορά τους όρους εργασίας, συμπεριλαμβανομένων και των προϋποθέσεων απολύσεως, που προβλέπεται από την οδηγία 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, απαγόρευε την απόλυση τρανσεξουαλικού ατόμου για λόγο αναγόμενο στην αλλαγή του φύλου του. Με την απόφαση της 30ής Απριλίου 1996, C-13/94, *P. κατά S. και Cornwall County Council* (Συλλογή 1996, σ. I-2143), το Δικαστήριο έδωσε καταφατική απάντηση, αφού παρατήρησε ότι, σε περίπτωση απολύσεως για τον λόγο ότι ο ενδιαφερόμενος έχει την πρόθεση να υποβληθεί ή έχει ήδη υποβληθεί σε αλλαγή φύλου, υφίσταται δυσμενής μεταχείριση του ενδιαφερομένου έναντι των ατόμων που ανήκουν στο φύλο στο

οποίο θεωρητικά ανήκε και ο ενδιαφερόμενος πριν από την αλλαγή αυτή, καθώς και ότι η επίδειξη ανοχής έναντι της δυσμενούς αυτής διακρίσεως προσκρούει στον σεβασμό της αξιοπρέπειας και της ελευθερίας, τον οποίο μπορεί να αξιώνει ο ενδιαφερόμενος και τον οποίο πρέπει να διασφαλίζει το Δικαστήριο.

Στον τομέα των *εξωτερικών σχέσεων*, το Δικαστήριο ακύρωσε, με απόφαση της 19ης Μαρτίου 1996, C-25/94, *Επιτροπή κατά Συμβουλίου* (Συλλογή 1996, σ. I-1469), απόφαση του Συμβουλίου «Αλιείας» της 22ας Νοεμβρίου 1993 με την οποία απονεμήθηκε στα κράτη μέλη το δικαίωμα ψήφου στα πλαίσια της Οργανώσεως Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών (ΟΤΓ) ενόψει της εγκρίσεως της συμφωνίας για την προαγωγή της τηρήσεως, εκ μέρους των αλιευτικών σκαφών, των διεθνών μέτρων διατηρήσεως και διαχειρίσεως στην ανοικτή θάλασσα. Το Δικαστήριο έκρινε, καταρχάς, ότι η απόφαση αυτή παρήγε έννομα αποτελέσματα: αναγνωρίζοντας στα κράτη μέλη την εξουσία λήξεως της τελικής αποφάσεως, η ψήφος του Συμβουλίου έθιξε τα δικαιώματα της Κοινότητας· η απόφαση εμπόδισε επίσης την Κοινότητα να παρέμβει λυσιτελώς στις συζητήσεις· τέλος, η απόφαση δημιούργησε στα τρία κράτη και στην ΟΤΓ την εντύπωση ότι κατ' ουσίαν το αντικείμενο της συμφωνίας δεν ενέπιπτε στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας. Το Δικαστήριο παρατήρησε, στη συνέχεια, ότι η συμφωνία που υποβλήθηκε προς έγκριση στη Συνδιάσκεψη της ΟΤΓ αφορούσε ζήτημα το οποίο κατ' ουσίαν ενέπιπτε στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας και ότι το Συμβούλιο, απονέμοντας το δικαίωμα ψήφου στα κράτη μέλη, παρέβη τον διακανονισμό που είχε προηγουμένως συνάψει με την Επιτροπή για την καθιέρωση μιας διαδικασίας συντονισμού μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών.

Το Δικαστήριο απασχόλησε επίσης και το ζήτημα του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 990/93, σχετικά με τις συναλλαγές μεταξύ της ΕΟΚ και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο). Ερμηνεύοντας τον κανονισμό υπό το φως των ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, το Δικαστήριο έκρινε κατ' ουσίαν, με την απόφαση της 30ής Ιουλίου 1996, C-84/95, *Bosphorus* (Συλλογή 1996,

σ. I-3953), ότι η προβλεπόμενη από το άρθρο 8 κύρωση που συνίσταται στη σφράγιση των μεταφορικών μέσων έχει εφαρμογή επί αεροσκάφους το οποίο ανήκει κατά κυριότητα σε σερβικό νομικό πρόσωπο, όταν ο εν λόγω κύριος του αεροσκάφους το έχει εκναυλώσει για περίοδο τεσσάρων ετών σε άλλο πρόσωπο που δεν συνδέεται με την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας. Το Δικαστήριο θεώρησε ότι κάθε άλλη ερμηνεία θα έθετε σε κίνδυνο την αποτελεσματικότητα της ενισχύσεως των κυρώσεων και ότι η προκριθείσα λύση, ενόψει του επιδιωκόμενου σκοπού γενικού συμφέροντος, δεν συνιστούσε αδικαιολόγητη προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων των ενδιαφερομένων και δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως απρόσφορη ή δυσανάλογη.

Η παρούσα επισκόπηση της δραστηριότητας του Δικαστηρίου κατά το 1996 δεν μπορεί να κλείσει χωρίς να υπογραμμιστούν οι πρόοδοι που πραγματοποιήθηκαν στη διάρκεια αυτής της περιόδου όσον αφορά την ταχεία κυκλοφορία των αποφάσεων του Δικαστηρίου.

Καταρχάς, το Δικαστήριο υλοποίησε τον στόχο του να είναι οι αποφάσεις του, την ημέρα της δημοσιεύσεώς τους, στη διάθεση των ενδιαφερομένων σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Κοινότητας.

Επίσης, από τις αρχές του έτους αυτού, το πλήρες κείμενο των αποφάσεων εισάγεται στην κοινοτική βάση δεδομένων CELEX σε διάστημα μόνον τριών έως τεσσάρων εβδομάδων από την ημέρα της δημοσιεύσεώς τους.

Β – Ενημερωτικό σημείωμα για τις αιτήσεις των εθνικών δικαστηρίων προς έκδοση προδικαστικής αποφάσεως

Η ανάπτυξη της κοινοτικής εννόμου τάξεως είναι, σε μεγάλο βαθμό, καρπός της συνεργασίας που έχει αναπτυχθεί μεταξύ του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των εθνικών δικαστών, μέσω της διαδικασίας προδικαστικής παραπομπής, που προβλέπεται στο άρθρο 177 της Συνθήκης ΕΚ και στις αντίστοιχες διατάξεις των Συνθηκών ΕΚΑΧ και ΕΚΑΕ ¹.

Για να καταστεί η διαδικασία αυτή αποτελεσματικότερη και να μπορεί, επομένως, το Δικαστήριο να ανταποκρίνεται καλύτερα στις προσδοκίες των εθνικών δικαστηρίων δίνοντας χρήσιμες απαντήσεις στα προδικαστικά ερωτήματα, το Δικαστήριο θέτει στη διάθεση των ενδιαφερομένων, και ειδικότερα των εθνικών δικαστών, τις πληροφορίες που ακολουθούν.

Ας τονισθεί ότι τα στοιχεία αυτά είναι καθαρά ενημερωτικού χαρακτήρα, δεν έχουν κανονιστική ισχύ, ούτε καν ερμηνευτική των διατάξεων που διέπουν την προδικαστική παραπομπή. Αποτελούν απλώς πρακτικές πληροφορίες που – υπό το φως της πείρας που έχει αποκτηθεί από την εφαρμογή της προδικαστικής παραπομπής – μπορούν να αποδειχθούν χρήσιμες για να αποφεύγει το Δικαστήριο τις δυσχέρειες τις οποίες έχει συναντήσει κατά καιρούς.

1. Κάθε δικαστήριο κράτους μέλους μπορεί να ζητήσει από το Δικαστήριο να ερμηνεύσει έναν κανόνα κοινοτικού δικαίου, που περιέχεται στις Συνθήκες ή σε πράξη του παραγωγού δικαίου, όταν το κρίνει αναγκαίο για την επίλυση διαφοράς της οποίας έχει επιληφθεί.

¹

Προδικαστική παραπομπή προβλέπουν επίσης τα πρωτόκολλα ορισμένων συμβάσεων που έχουν συναφθεί από τα κράτη μέλη (βλ. ιδίως Σύμβαση των Βρυξελλών για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις).

Τα δικαστήρια, οι αποφάσεις των οποίων δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου, υποχρεούνται να υποβάλλουν στο Δικαστήριο ζητήματα ερμηνείας που ανακύπτουν ενώπιόν τους, εκτός εάν υπάρχει ήδη σχετική νομολογία ή εάν ο ορθός τρόπος εφαρμογής του κοινοτικού κανόνα παρίσταται προφανής².

2. Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί του κύρους των πράξεων των οργάνων της Κοινότητας. Τα εθνικά δικαστήρια έχουν τη δυνατότητα να απορρίπτουν τους λόγους περί του ανισχύρου μιας πράξεως που προβάλλονται ενώπιόν τους. Κάθε εθνικό δικαστήριο, ακόμη και αν οι αποφάσεις του υπόκεινται σε ένδικο μέσο, υποχρεούται να παραπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο, όταν προτίθεται να θέσει ζήτημα κύρους κοινοτικής πράξεως³.

Ωστόσο, όταν διατηρεί σοβαρές αμφιβολίες για το κύρος μιας πράξεως της Κοινότητας στην οποία στηρίζεται πράξη εσωτερικού δικαίου, ο εθνικός δικαστής δύναται, κατ' εξαίρεση, να αναστείλει προσωρινώς την εφαρμογή αυτής της πράξεως ή να λάβει συναφώς οποιοδήποτε άλλο προσωρινό μέτρο. Στην περίπτωση αυτή, υποχρεούται να παραπέμψει το ερώτημα περί του κύρους μιας πράξεως στο Δικαστήριο, εκθέτοντας τους λόγους για τους οποίους θεωρεί την κοινοτική πράξη ανίσχυρη⁴.

3. Το προδικαστικό ερώτημα πρέπει να περιορίζεται στην ερμηνεία ή στο κύρος κοινοτικού κανόνα. Η ερμηνεία του εθνικού δικαίου και η εκτίμηση του κύρους του δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου. Η εφαρμογή του κοινοτικού κανόνα

² Απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 1982, 283/81, Cilfit (Συλλογή 1982, σ. 3415).

³ Απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 1987, 314/85, Foto-Frost (Συλλογή 1987, σ. 4199).

⁴ Αποφάσεις της 21ης Φεβρουαρίου 1991, C-143/88 και C-92/89, Zuckerfabrik (Συλλογή 1991, σ. I-415), και της 9ης Νοεμβρίου 1995, C-465/93, Atlanta (Συλλογή 1995, σ. I-3761).

στη συγκεκριμένη, υποβληθείσα στον αιτούντα δικαστή, περίπτωση εμπίπτει στην αρμοδιότητα αυτού του τελευταίου.

4. Η απόφαση, μέσω της οποίας ο εθνικός δικαστής υποβάλλει προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο, μπορεί να λάβει οποιαδήποτε μορφή που γίνεται δεκτή κατά το εθνικό δίκαιο για τα παρεμπιπτόντα ζητήματα. Η υποβολή αιτήσεως εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως στο Δικαστήριο συνεπάγεται, κατά κανόνα, την αναστολή της εθνικής δίκης έως ότου αποφανθεί το Δικαστήριο, τη σχετική όμως απόφαση θα τη λάβει αποκλειστικά το εθνικό δικαστήριο, σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο.

5. Η απόφαση περί παραπομπής, που περιέχει το προδικαστικό ερώτημα, μεταφράζεται από τις υπηρεσίες του Δικαστηρίου στις άλλες επίσημες γλώσσες της Κοινότητας. Άλλωστε, τα ζητήματα ερμηνείας ή κύρους του κοινοτικού δικαίου παρουσιάζουν πολύ συχνά γενικό ενδιαφέρον και, γι' αυτό, τα κράτη μέλη και τα κοινοτικά όργανα έχουν το δικαίωμα να υποβάλλουν παρατηρήσεις. Επομένως, είναι ευκαίιο η απόφαση περί παραπομπής να συντάσσεται με όσο δυνατό μεγαλύτερη σαφήνεια και ακρίβεια.

6. Η απόφαση περί παραπομπής πρέπει να είναι αιτιολογημένη, κατά τρόπο συνοπτικό μεν, αλλ' επαρκώς πλήρη, ώστε να επιτρέπει τόσο στο Δικαστήριο, όσο και σ' αυτούς στους οποίους πρέπει να κοινοποιηθεί (κράτη μέλη, Επιτροπή και, ενδεχομένως, Συμβούλιο και Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο), να αντιληφθούν το πραγματικό και νομικό πλαίσιο της υποθέσεως της κύριας δίκης ⁵.

Ειδικότερα, πρέπει να εκθέτει τα πραγματικά περιστατικά, η γνώση των οποίων είναι απαραίτητη για την κατανόηση του νομικού περιεχομένου της διαφοράς της κύριας δίκης, τα στοιχεία δικαίου που έχουν ενδεχομένως εφαρμογή, τους λόγους που ώθησαν τον

5

Απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 1993, C-320/90, Telemarsicabruzzo (Συλλογή 1993, σ. I-393).

εθνικό δικαστή να υποβάλει το ζήτημα στο Δικαστήριο, εν ανάγκη δε τα επιχειρήματα των διαδίκων. Όλα αυτά τα στοιχεία έχουν σκοπό να παράσχουν στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να δώσει λυσιτελή απάντηση στο εθνικό δικαστήριο.

Περαιτέρω, η απόφαση περί παραπομπής πρέπει να συνοδεύεται από αντίγραφο των εγγράφων που είναι αναγκαία για την ορθή κατανόηση της διαφοράς, και ιδίως των εφαρμοστέων εθνικών διατάξεων. Επειδή όμως ο φάκελος ή τα συνημμένα στην περί παραπομπής απόφαση έγγραφα δεν μεταφράζονται πάντοτε ολόκληρα στις διάφορες επίσημες γλώσσες της Κοινότητας, ο παραπέμπων δικαστής πρέπει να μεριμνά ώστε να περιέχονται όλα τα κρίσιμα στοιχεία στην ίδια την απόφασή του.

7. Το εθνικό δικαστήριο μπορεί να υποβάλει στο Δικαστήριο προδικαστικό ερώτημα άπαξ διαπιστώσει ότι, για την έκδοση της αποφάσεώς του, είναι αναγκαίο να κριθεί το ζήτημα ή τα ζητήματα ερμηνείας ή κύρους μιας κοινοτικής πράξεως. Πρέπει, πάντως, να τονιστεί ότι το Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να επιλύει ούτε τις διαφορές που υπάρχουν περί τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως της κύριας δίκης, ούτε τις διχογνωμίες περί την ερμηνεία ή την εφαρμογή των κανόνων του εθνικού δικαίου. Γι' αυτό, είναι ευκταίο η απόφαση περί υποβολής προδικαστικού ερωτήματος να λαμβάνεται σε ένα στάδιο της εθνικής δίκης όπου ο αιτών δικαστής είναι σε θέση να προσδιορίσει – να πιθανολογήσει, έστω, – το πραγματικό και νομικό πλαίσιο του υποβαλλομένου ζητήματος. Εν πάση περιπτώσει, μπορεί να κριθεί χρήσιμο για την ορθή απονομή της δικαιοσύνης η υποβολή του προδικαστικού ερωτήματος να γίνεται μετά την κατ' αντιμωλία συζήτηση ⁶.

8. Η απόφαση περί παραπομπής και τα σχετικά έγγραφα πρέπει να αποστέλλονται από το εθνικό δικαστήριο απευθείας στο Δικαστήριο διά συστημένης επιστολής (στη διεύθυνση «Grefte de

6

Απόφαση της 28ης Ιουνίου 1978, 70/77, Simmenthal (Συλλογή τόμος 1978, σ. 455).

la Cour de justice des Communautés Européennes, L-2925 Luxembourg», τηλέφωνο 352-4303-1). Μέχρι τη δημοσίευση της αποφάσεως του Δικαστηρίου, η Γραμματεία του διατηρεί επαφή με το εθνικό δικαστήριο, στο οποίο διαβιβάζει αντίγραφο των διαδοχικών εγγράφων (γραπτές παρατηρήσεις, έκθεση ακροατηρίου και προτάσεις του γενικού εισαγγελέα). Το Δικαστήριο διαβιβάζει επίσης στο αιτούν δικαστήριο την απόφασή του. Εκφράζει επίσης την ευχή το εθνικό δικαστήριο να του γνωστοποιήσει, στη συνέχεια, πώς εφάρμοσε την απόφαση του Δικαστηρίου επί της διαφοράς της κύριας δίκης και να του αποστείλει την — ενδεχόμενη — τελική του απόφαση.

9. Η ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως διεξάγεται ατελώς, το δε Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί των δικαστικών εξόδων των διαδικιών της κύριας δίκης.

Γ – Σύνθεση του Δικαστηρίου

Πρώτη σειρά από αριστερά προς τα δεξιά

Οι δικαστές L. Sevón, J.L. Murray και G.F. Mancini, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου G.C. Rodríguez Iglesias, ο δικαστής J.C. Moitinho de Almeida, ο πρώτος γενικός εισαγγελέας A.M. La Pergola και ο δικαστής K.N. Κακούρης.

Δεύτερη σειρά από αριστερά προς τα δεξιά

Οι δικαστές J.-P. Puissochet, D.A.O. Edward και P.J.G. Karteyn, οι γενικοί εισαγγελείς F.G. Jacobs, C.O. Lenz και G. Tesauero, ο δικαστής C. Gulmann και ο γενικός εισαγγελέας Γ. Κοσμάς.

Τρίτη σειρά από αριστερά προς τα δεξιά

Ο δικαστής M. Wathelet, ο γενικός εισαγγελέας N. Fennelly, οι δικαστές P. Jann και G. Hirsch, οι γενικοί εισαγγελείς P. Léger και M.B. Elmer, ο δικαστής H. Ragnemalm, ο γενικός εισαγγελέας D. Ruiz-Jarabo Colomer, ο δικαστής R. Schintgen και ο γραμματέας R. Grass.

I - ΣΕΙΡΕΣ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ

από 1 Ιανουαρίου έως 11 Ιουλίου 1996

G. C. RODRIGUEZ IGLESIAS, Πρόεδρος του Δικαστηρίου
K. N. KAKOYPHΣ, πρόεδρος του τετάρτου και του έκτου τμήματος
G. TESAURO, πρώτος γενικός εισαγγελέας
D. A. O. EDWARD, πρόεδρος του πρώτου και του πέμπτου τμήματος
J.-P. PUISSOCHET, πρόεδρος του τρίτου τμήματος
G. HIRSCH, πρόεδρος του δευτέρου τμήματος
G. F. MANCINI, δικαστής
C. O. LENZ, γενικός εισαγγελέας
F. A. SCHOCKWEILER, δικαστής
J. C. MOITINHO DE ALMEIDA, δικαστής
F. G. JACOBS, γενικός εισαγγελέας
P. J. G. KAPTEYN, δικαστής
C. GULMANN, δικαστής
J. L. MURRAY, δικαστής
A. M. LA PERGOLA, γενικός εισαγγελέας
Γ. ΚΟΣΜΑΣ, γενικός εισαγγελέας
P. LEGER, γενικός εισαγγελέας
M. B. ELMER, γενικός εισαγγελέας
P. JANN, δικαστής
H. RAGNEMALM, δικαστής
L. SEVÓN, δικαστής
N. FENNELLY, γενικός εισαγγελέας
D. RUIZ-JARABO COLOMER, γενικός εισαγγελέας
M. WATHELET, δικαστής

R. GRASS, γραμματέας

από 12 Ιουλίου έως 6 Οκτωβρίου 1996

G. C. RODRIGUEZ IGLESIAS, Πρόεδρος του Δικαστηρίου
K. N. KAKOYPHΣ, πρόεδρος του τετάρτου και του έκτου τμήματος
G. TESAURO, πρώτος γενικός εισαγγελέας
D. A. O. EDWARD, πρόεδρος του πρώτου και του πέμπτου
τμήματος
J.-P. PUISSOCHET, πρόεδρος του τρίτου τμήματος
G. HIRSCH, πρόεδρος του δευτέρου τμήματος
G. F. MANCINI, δικαστής
C. O. LENZ, γενικός εισαγγελέας
J. C. MOITINHO DE ALMEIDA, δικαστής
F. G. JACOBS, γενικός εισαγγελέας
P. J. G. KAPTEYN, δικαστής
C. GULMANN, δικαστής
J. L. MURRAY, δικαστής
A. M. LA PERGOLA, γενικός εισαγγελέας
Γ. ΚΟΣΜΑΣ, γενικός εισαγγελέας
P. LEGER, γενικός εισαγγελέας
M. B. ELMER, γενικός εισαγγελέας
P. JANN, δικαστής
H. RAGNEMALM, δικαστής
L. SEVÓN, δικαστής
N. FENNELLY, γενικός εισαγγελέας
D. RUIZ-JARABO COLOMER, γενικός εισαγγελέας
M. WATHELET, δικαστής
R. SCHINTGEN, δικαστής

R. GRASS, γραμματέας

από 7 Οκτωβρίου έως 31 Δεκεμβρίου 1996

G. C. RODRIGUEZ IGLESIAS, Πρόεδρος του Δικαστηρίου
G. F. MANCINI, πρόεδρος του δευτέρου και του έκτου τμήματος
J. C. MOITINHO DE ALMEIDA, πρόεδρος του τρίτου και του
πέμπτου τμήματος
J. L. MURRAY, πρόεδρος του τετάρτου τμήματος
A. M. LA PERGOLA, πρώτος γενικός εισαγγελέας
L. SEVÓN, πρόεδρος του πρώτου τμήματος
K. N. KAKOYPHΣ, δικαστής
C. O. LENZ, γενικός εισαγγελέας
F. G. JACOBS, γενικός εισαγγελέας
G. TESAURO, γενικός εισαγγελέας
P. J. G. KAPTEYN, δικαστής
C. GULMANN, δικαστής
D. A. O. EDWARD, δικαστής
Γ. ΚΟΣΜΑΣ, γενικός εισαγγελέας
J.-P. PUISSOCHET, δικαστής
P. LEGER, γενικός εισαγγελέας
G. HIRSCH, δικαστής
M. B. ELMER, γενικός εισαγγελέας
P. JANN, δικαστής
H. RAGNEMALM, δικαστής
N. FENNELLY, γενικός εισαγγελέας
D. RUIZ-JARABO COLOMER, γενικός εισαγγελέας
M. WATHELET, δικαστής
R. SCHINTGEN, δικαστής

R. GRASS, γραμματέας

II – ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(κατά τη σειρά αναλήψεως καθηκόντων στο Δικαστήριο)

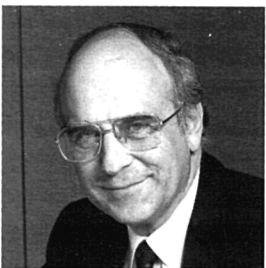
Giuseppe Federico Mancini

Γεννήθηκε το 1927· τακτικός καθηγητής του εργατικού δικαίου (Urbino, Μπολόνια, Ρώμη), του συγκριτικού ιδιωτικού δικαίου (Μπολόνια)· μέλος του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου (1976-1981)· γενικός εισαγγελέας στο Δικαστήριο από τις 7 Οκτωβρίου 1982 έως τις 6 Οκτωβρίου 1988· δικαστής από τις 7 Οκτωβρίου 1988.

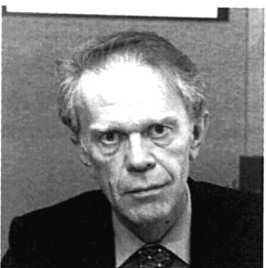
Κωνσταντίνος Κακούρης

Γεννήθηκε το 1919· δικηγόρος Αθηνών· εισηγητής και στη συνέχεια πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας· Σύμβουλος Επικρατείας· πρόεδρος του Δικαστηρίου Αγωγών Κακοδικίας κατά δικαστικών λειτουργών ανωτέρων και ανωτάτων δικαστηρίων· μέλος του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου· γενικός επιθεωρητής των διοικητικών δικαστηρίων· μέλος του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου· πρόεδρος του Ανωτάτου Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Υπουργείου Εξωτερικών· δικαστής στο Δικαστήριο από τις 14 Μαρτίου 1983.

Carl Otto Lenz

Γεννήθηκε το 1930· δικηγόρος· συμβολαιογράφος· γενικός γραμματέας της Χριστιανοδημοκρατικής ομάδας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο· βουλευτής στο Bundestag· πρόεδρος της Νομικής Επιτροπής και της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων του Bundestag· επίτιμος καθηγητής του ευρωπαϊκού δικαίου στο Πανεπιστήμιο του Saar (1990)· γενικός εισαγγελέας στο Δικαστήριο από τις 11 Ιανουαρίου 1984.

Fernand Schockweiler

Γεννήθηκε το 1935· Υπουργείο Δικαιοσύνης· κυβερνητικός ακόλουθος πρώτος τη τάξει· σύμβουλος κυβερνήσεως στην Επιτροπή Επιλύσεως Διοικητικών Διαφορών του Conseil d'État· πρώτος σύμβουλος κυβερνήσεως στο Υπουργείο Δικαιοσύνης· δικαστής στο Δικαστήριο από τις 7 Οκτωβρίου 1985 έως την 1η Ιουνίου 1996.

José Carlos de Carvalho Moitinho de Almeida

Γεννήθηκε το 1936· εισαγγελέας εφετών Λισαβώνας· προϊστάμενος του γραφείου του Υπουργού Δικαιοσύνης· Γενικός Αντεισαγγελέας της Δημοκρατίας· διευθυντής του γραφείου ευρωπαϊκού δικαίου· καθηγητής του κοινοτικού δικαίου (Λισαβώνα)· δικαστής στο Δικαστήριο από τις 31 Ιανουαρίου 1986.

Gil Carlos Rodríguez Iglesias

Γεννήθηκε το 1946· βοηθός και στη συνέχεια καθηγητής (πανεπιστήμια του Oviedo, του Freiburg της Γερμανίας, Αυτόνομο Πανεπιστήμιο της Μαδρίτης, Πανεπιστήμιο Complutense της Μαδρίτης και της Γρανάδας)· τακτικός καθηγητής του δημοσίου διεθνούς δικαίου (Γρανάδα)· μέλος του Curatorium του Ινστιτούτου Max-Planck δημοσίου διεθνούς δικαίου και συγκριτικού δικαίου της Χαϊδελβέργης· επίτιμος διδάκτωρ του Πανεπιστημίου του Τορίνου, του Πανεπιστημίου του Cluj-Napoca και του Πανεπιστημίου του Σάαρ· honorary benchet του Gray's Inn (Λονδίνο) και του King's Inn (Δουβλίνο)· δικαστής στο Δικαστήριο από τις 31 Ιανουαρίου 1986· Πρόεδρος του Δικαστηρίου από τις 7 Οκτωβρίου 1994.

Francis Jacobs, QC

Γεννήθηκε το 1939· barrister· υπάλληλος στη Γραμματεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων· εισηγητής στο γραφείο του γενικού εισαγγελέα J. P. Warner· καθηγητής του ευρωπαϊκού δικαίου (King's College, Λονδίνο)· συγγραφέας διαφόρων συγγραμμάτων για το ευρωπαϊκό δίκαιο· γενικός εισαγγελέας στο Δικαστήριο από τις 7 Οκτωβρίου 1988.

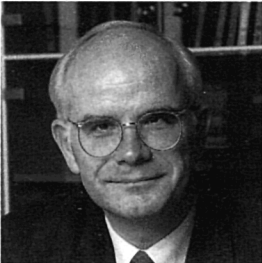
Giuseppe Tesaurο

Γεννήθηκε το 1942· τακτικός καθηγητής του διεθνούς και του κοινοτικού δικαίου στο Πανεπιστήμιο της Νεαπόλεως· δικηγόρος παρά τω Ακυρωτικώ· μέλος του Συμβουλίου Διπλωματικών Διαφορών του Υπουργείου Εξωτερικών· γενικός εισαγγελέας στο Δικαστήριο από τις 7 Οκτωβρίου 1988.

Paul Joan George Kapteyn

Γεννήθηκε το 1928· υπάλληλος στο Υπουργείο Εξωτερικών· καθηγητής του δικαίου των διεθνών οργανισμών (Ουτρέχτη, Leiden)· μέλος του Raad van State· πρόεδρος του δικαιοδοτικού τμήματος του Raad van State· μέλος της Βασιλικής Ακαδημίας Επιστημών· μέλος του διοικητικού συμβουλίου της Ακαδημίας Διεθνούς Δικαίου της Χάγης· δικαστής στο Δικαστήριο από τις 29 Μαρτίου 1990.

Claus Christian Gulmann

Γεννήθηκε το 1942· υπάλληλος του Υπουργείου Δικαιοσύνης· εισηγητής στο γραφείο του δικαστή Max Sørensen· καθηγητής του δημοσίου διεθνούς δικαίου και κοσμήτορας της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου της Κοπεγχάγης· δικηγόρος· πρόεδρος και μέλος διαιτητικών δικαστηρίων· μέλος του διοικητικού εφετείου· γενικός εισαγγελέας στο Δικαστήριο από τις 7 Οκτωβρίου 1991 έως τις 6 Οκτωβρίου 1994· δικαστής στο Δικαστήριο από τις 7 Οκτωβρίου 1994.

John Loyola Murray

Γεννήθηκε το 1943· barrister (1967) και στη συνέχεια Senior Counsel (1981)· δικηγόρος στον Δικηγορικό Σύλλογο Ιρλανδίας· Attorney General (1987)· τέως μέλος του Council of State· τέως μέλος του Bar Council of Ireland· Benchers (κοσμήτορας) της Honourable Society of King's Inns· δικαστής στο Δικαστήριο από τις 7 Οκτωβρίου 1991.

David Alexander Ogilvy Edward

Γεννήθηκε το 1934· δικηγόρος (Σκωτία)· Queen's Counsel (Σκωτία)· γραμματέας και κατόπιν ταμίας της Faculty of Advocates· πρόεδρος του Συμβουλευτικού Συμβουλίου των δικηγορικών συλλόγων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας· καθηγητής Salvesen στον τομέα των Ευρωπαϊκών Οργάνων και διευθυντής του Europa Institute, Πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου· ειδικός σύμβουλος της Επιτροπής της Βουλής των Λόρδων για τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες· Honorary Benchers του Gray's Inn, Λονδίνο· δικαστής στο Πρωτοδικείο από την 1η Σεπτεμβρίου 1989 έως τις 9 Μαρτίου 1992· δικαστής στο Δικαστήριο από τις 10 Μαρτίου 1992.

Antonio Mario La Pergola

Γεννήθηκε το 1931· καθηγητής του συνταγματικού και του γενικού και συγκριτικού δημοσίου δικαίου στα πανεπιστήμια της Πάδουας, της Μπολόνιας και της Ρώμης· μέλος του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου (1976-1978)· μέλος του Συνταγματικού Δικαστηρίου και πρόεδρος του Συνταγματικού Δικαστηρίου (1986-1987)· Υπουργός Κοινοτικών Πολιτικών (1987-1989)· Ευρωβουλευτής (1989-1994)· δικαστής στο Δικαστήριο από τις 7 Οκτωβρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου 1994· γενικός εισαγγελέας από την 1η Ιανουαρίου 1995.

Γεώργιος Κοσμάς

Γεννήθηκε το 1932· δικηγόρος Αθηνών· εισηγητής του Συμβουλίου της Επικρατείας το 1963· πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας το 1973 και Σύμβουλος Επικρατείας (1982-1994)· μέλος του Δικαστηρίου Αγωγών Κακοδικίας· μέλος του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου που είναι αρμόδιο, κατά το Σύνταγμα, για την εναρμόνιση της νομολογίας των τριών ανωτάτων δικαστηρίων της χώρας και για τον δικαστικό έλεγχο του κύρους των βουλευτικών εκλογών και των εκλογών για την ανάδειξη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου· μέλος του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου· μέλος του Ανωτάτου Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Υπουργείου Εξωτερικών· πρόεδρος του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου σημάτων· πρόεδρος της ειδικής νομοπαρασκευαστικής επιτροπής στο Υπουργείο Δικαιοσύνης· γενικός εισαγγελέας στο Δικαστήριο από τις 7 Οκτωβρίου 1994.

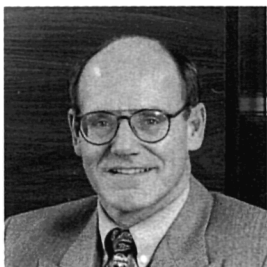
Jean-Pierre Puissochet

Γεννήθηκε το 1936· Σύμβουλος Επικρατείας (Γαλλία)· διευθυντής και κατόπιν γενικός διευθυντής της Νομικής Υπηρεσίας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1968-1973)· γενικός διευθυντής της Agence nationale pour l'emploi (1973-1975)· διευθυντής γενικών διοικητικών υπηρεσιών του Υπουργείου Βιομηχανίας (1977-1979)· διευθυντής νομικών υποθέσεων του ΟΟΣΑ (1979-1985)· διευθυντής του Διεθνούς Ινστιτούτου Δημοσίας Διοικήσεως (1985-1987)· juriconsulte, διευθυντής νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών (1987-1994)· δικαστής στο Δικαστήριο από τις 7 Οκτωβρίου 1994.

Philippe Léger

Γεννήθηκε το 1938· δικαστικός του Υπουργείου Δικαιοσύνης (1966-1970)· διευθυντής του γραφείου και κατόπιν τεχνικός σύμβουλος στο γραφείο του Υπουργού Ποιότητας της Ζωής το 1976· τεχνικός σύμβουλος στο γραφείο του Υπουργού Δικαιοσύνης (1976-1978)· υποδιευθυντής Ποινικών Υποθέσεων και Χαρίτων (1978-1983)· εφέτης στο Εφετείο Παρισιού (1983-1986)· αναπληρωτής διευθυντής του γραφείου του Υπουργού Δικαιοσύνης (1986)· πρόεδρος του tribunal de grande instance του Bobigny (1986-1993)· διευθυντής του γραφείου του Υπουργού Δικαιοσύνης και γενικός εισαγγελέας στο Εφετείο Παρισιού (1993-1994)· επισκέπτης καθηγητής στο Πανεπιστήμιο René Descartes (Paris V) από το 1988 έως το 1993· γενικός εισαγγελέας στο Δικαστήριο από τις 7 Οκτωβρίου 1994.

Günter Hirsch

Γεννήθηκε το 1943· διευθυντής του Υπουργείου Δικαιοσύνης της Βαυαρίας· πρόεδρος του Συνταγματικού Δικαστηρίου της Σαξωνίας και του Εφετείου της Δρέσδης (1992-1994)· επίτιμος καθηγητής του ευρωπαϊκού δικαίου και του ιατρικού δικαίου στο Πανεπιστήμιο του Saarbrücken· δικαστής στο Δικαστήριο από τις 7 Οκτωβρίου 1994.

Michael Bendik Elmer

Γεννήθηκε το 1949· υπάλληλος του Υπουργείου Δικαιοσύνης της Δανίας από το 1973· προϊστάμενος υπηρεσίας στο Υπουργείο Δικαιοσύνης (1982-1987 και 1988-1991)· δικαστής στο Østre Landsret (Ανατολικό Εφετείο) (1987-1988)· αντιπρόεδρος του Sø-og Handelsretten (δικαστηρίου ναυτικών και εμπορικών διαφορών) (1988)· υπεύθυνος του Υπουργείου Δικαιοσύνης για θέματα κοινοτικού δικαίου και δικαιωμάτων του ανθρώπου (1991-1994)· γενικός εισαγγελέας στο Δικαστήριο από τις 7 Οκτωβρίου 1994.

Peter Jann

Γεννήθηκε το 1935· διδάκτωρ νομικής του Πανεπιστημίου της Βιέννης· δικαστής· σύμβουλος στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και στο Κοινοβούλιο· μέλος του Συνταγματικού Δικαστηρίου· δικαστής στο Δικαστήριο από τις 19 Ιανουαρίου 1995.

Hans Ragnemalm

Γεννήθηκε το 1940· διδάκτωρ νομικής και καθηγητής του δημοσίου δικαίου στο Πανεπιστήμιο του Lund· καθηγητής του δημοσίου δικαίου και κοσμήτορας της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου της Στοκχόλμης· Κοινοβουλευτικός Ombudsman· δικαστής στο Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο της Σουηδίας· δικαστής στο Δικαστήριο από τις 19 Ιανουαρίου 1995.

Leif Sevón

Γεννήθηκε το 1941· διδάκτωρ νομικής (OTL) του Πανεπιστημίου του Ελσίνκι· διευθυντής στο Υπουργείο Δικαιοσύνης· σύμβουλος στη Διεύθυνση Εμπορίου του Υπουργείου Εξωτερικών· δικαστής στο Ανώτατο Δικαστήριο· δικαστής στο Δικαστήριο ΕΖΕΣ· Πρόεδρος του Δικαστηρίου ΕΖΕΣ· δικαστής στο Δικαστήριο από τις 19 Ιανουαρίου 1995.

Nial Fennelly

Γεννήθηκε το 1942· Master of Arts οικονομικών επιστημών του University College, Δουβλίνο· barrister-at-Law· Senior Counsel· Πρόεδρος του Legal Aid Board και του Bar Council· γενικός εισαγγελέας στο Δικαστήριο από τις 19 Ιανουαρίου 1995.

Dámaso Ruiz-Jarabo Colomer

Γεννήθηκε το 1949· δικαστής· μέλος του Consejo General del Poder Judicial (ανώτατο δικαστικό συμβούλιο)· καθηγητής· διευθυντής του Γραφείου της Προεδρίας του Consejo General del Poder Judicial· δικαστής ad hoc στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων· γενικός εισαγγελέας στο Δικαστήριο από τις 19 Ιανουαρίου 1995.

Melchior Wathelet

Γεννήθηκε το 1949· Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως, Υπουργός Εθνικής Άμυνας (1995)· δήμαρχος Verviers· Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως, Υπουργός Δικαιοσύνης και Οικονομικών (1992-1995)· Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως, Υπουργός Δικαιοσύνης και Μεσαίων Τάξεων (1988-1991)· βουλευτής (1977-1995)· πτυχιούχος νομικής και οικονομικών επιστημών (Πανεπιστήμιο της Λιέγης)· Master of Laws (Harvard University, ΗΠΑ)· καθηγητής στο Καθολικό Πανεπιστήμιο της Λουβαίν· δικαστής στο Δικαστήριο από τις 19 Σεπτεμβρίου 1995.

Romain Schintgen

Γεννήθηκε το 1939· δικηγόρος· γενικός διευθυντής του Υπουργείου Εργασίας· πρόεδρος του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου· μέλος των διοικητικών συμβουλίων, μεταξύ άλλων, της Société nationale de crédit et d'investissement και της Société européenne des satellites· εκπρόσωπος της Κυβερνήσεως στην επιτροπή του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, στη συμβουλευτική επιτροπή για την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων και στο διοικητικό συμβούλιο του Ευρωπαϊκού Ιδρύματος για τη βελτίωση των όρων διαβιώσεως και εργασίας· δικαστής στο Πρωτοδικείο από τις 25 Σεπτεμβρίου 1989 έως τις 11 Ιουλίου 1996· δικαστής στο Δικαστήριο από τις 12 Ιουλίου 1996.

Roger Grass

Γεννήθηκε το 1948· πτυχιούχος του Ινστιτούτου Πολιτικών Επιστημών του Παρισιού και πτυχιούχος ανωτάτων σπουδών δημοσίου δικαίου· αντεισαγγελέας πλημμελειοδικών στο tribunal de grande instance των Βερσαλλιών· κύριος υπάλληλος διοικήσεως στο Δικαστήριο· Γενικός Γραμματέας της Εισαγγελίας του Εφετείου Παρισιού· γραφείο του Υπουργού Δικαιοσύνης· εισηγητής στο γραφείο του Προέδρου του Δικαστηρίου· Γραμματέας του Δικαστηρίου από τις 10 Φεβρουαρίου 1994.

III - ΟΙ ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ 1996

Το 1996, σημειώθηκε η εξής μεταβολή στη σύνθεση του Δικαστηρίου:

Κατόπιν του θανάτου, την 1η Ιουνίου 1996, του δικαστή Fernand Schockweiler, ο Romain Schintgen, δικαστής στο Πρωτοδικείο, ανέλαβε καθήκοντα δικαστή στο Δικαστήριο στις 12 Ιουλίου 1996.

Περισσότερες λεπτομέρειες περιέχονται στο κεφάλαιο «Πανηγυρικές συνεδριάσεις», σ. 109.

Το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

A – Η δραστηριότητα του Πρωτοδικείου κατά το 1996 από τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου Antonio Saggio

Δραστηριότητα του Πρωτοδικείου

1. Το 1996 εισήχθησαν στο Πρωτοδικείο 215 νέες υποθέσεις, ισάριθμες περίπου με το 1995 (212 υποθέσεις), αν εξαιρεθούν, όσον αφορά τα δύο έτη αναφοράς, οι προσφυγές στον τομέα των γαλακτοκομικών ποσοτώσεων, των οποίων η ροή εξακολουθεί να μειώνεται (5 υποθέσεις το 1996 έναντι 32 το 1995).

Ωστόσο, η κατανομή των 215 αυτών υποθέσεων ανά τομέα είναι πολύ διαφορετική από εκείνη του 1995.

Όσον αφορά τις υποθέσεις ανταγωνισμού, πρέπει να επισημανθεί μια φαινομενικά σημαντική μείωση (25 υποθέσεις έναντι 65 το 1995), η οποία, ωστόσο, πρέπει να αποδοθεί στην απουσία του φαινομένου που παρατηρήθηκε το 1995 (όπως και το 1994), ήτοι της ασκήσεως σειρών προσφυγών κατά αποφάσεων της Επιτροπής που έθιγαν μεγάλο αριθμό επιχειρήσεων ενός συγκεκριμένου τομέα. Αν δεν ληφθούν υπόψη αυτές οι σειρές προσφυγών, ο αριθμός των προσφυγών στον τομέα του ανταγωνισμού εμφανίζει ελαφρά αύξηση σε σχέση προς το 1995 (23).

Η μείωση αυτή, πάντως, στον τομέα του ανταγωνισμού, από πλευράς αριθμού νέων προσφυγών, υπερκαλύφθηκε λόγω της αύξησεως των υπαλληλικών υποθέσεων (98 προσφυγές έναντι 79 το 1995), καθώς και των υποθέσεων σε θέματα γεωργίας (εκτός των γαλακτοκομικών ποσοτώσεων: 25 προσφυγές έναντι 16 το 1995) και σε θέματα κρατικών ενισχύσεων (18 προσφυγές έναντι 12 το 1995).

Και κατά το 1996 δεν εισήχθη ακόμα καμία υπόθεση στον τομέα της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας (σήματα, σχέδια, υποδείγματα καθώς και φυτικές ποικιλίες). Συναφώς, πρέπει να

παρατηρηθεί ότι, κατά την ίδια περίοδο, καμία απόφαση δεν εκδόθηκε από τα τμήματα προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, των οποίων ο κανονισμός διαδικασίας τέθηκε σε ισχύ τον Φεβρουάριο του 1996 [κανονισμός (ΕΚ) 216/96 της Επιτροπής, της 5ης Φεβρουαρίου 1996].

Το Πρωτοδικείο, με τα νεοδιορισθέντα μέλη του (λίγο πριν από το έτος αναφοράς, στο πλαίσιο της τακτικής μερικής ανανεώσεως των μελών του, ή, όσον αφορά ένα από τα νέα μέλη του, κατά τη διάρκεια του έτους αυτού), συνέχισε τις προσπάθειές του από πλευράς ποσοτικής αποδόσεως.

Έτσι, ο αριθμός των αποφάσεων που εξέδωσε το Πρωτοδικείο κατά το 1996 (107 σε καθαρούς αριθμούς, δηλαδή λαμβανομένης υπόψη της συνεκδικάσεως των υποθέσεων· 118 σε ακαθάριστους αριθμούς) είναι συγκρίσιμος με εκείνον του 1995 (όπου οι αντίστοιχοι αριθμοί ήταν 98 και 128). Πρέπει να υπενθυμιστεί ότι κατά έτος 1995 είχε σημειωθεί, σε σχέση προς το προηγούμενο έτος, μεγάλη αύξηση του αριθμού των αποφάσεων (βλ. την Έκθεση Πεπραγμένων για το 1995).

Αν, ωστόσο, ο αριθμός των περατωθεισών υποθέσεων μειώθηκε σε σχέση προς το προηγούμενο έτος (186 υποθέσεις έναντι 265 υποθέσεων· 174 υποθέσεις έναντι 198 υποθέσεων σε καθαρούς αριθμούς), αυτό αντικατοπτρίζει, κατά μεγάλο μέρος, την αισθητή μείωση του αριθμού των υποθέσεων που περατώθηκαν με την έκδοση διατάξεως (από 137 υποθέσεις το 1995 σε 68 το 1996· σε καθαρούς αριθμούς, αντιστοίχως 100 και 67). Ειδικότερα, ο αριθμός των διαγραφών μειώθηκε (και πάλι) και έφθασε από 94 υποθέσεις το 1995 σε 42 υποθέσεις το 1996 (σε καθαρούς αριθμούς: 63 και 41 υποθέσεις).

Υπό τις συνθήκες αυτές, ο αριθμός των εκκρεμών υποθέσεων στο τέλος του έτους (659 υποθέσεις σε ακαθάριστους αριθμούς, 476 σε καθαρούς αριθμούς) είναι υψηλότερος από τον αριθμό του προηγούμενου έτους (616 και 427 υποθέσεις αντιστοίχως), και τούτο ακόμα και στον τομέα των υπαλληλικών υποθέσεων [140 υποθέσεις στο τέλος του 1996 έναντι 121 στο τέλος του 1995 (σε καθαρούς

αριθμούς: 133 έναντι 118)], όπου το Πρωτοδικείο αύξησε σημαντικά τον ρυθμό εκδόσεως των αποφάσεων (66 αποφάσεις το 1996 έναντι 34 το 1995, αριθμός που αντιπροσωπεύει, αντιστοίχως, 68 και 36 περατωθείσες υποθέσεις σε καθαρούς αριθμούς).

Ο αριθμός των διατάξεων ασφαλιστικών μέτρων αυξήθηκε από 19 το 1995 σε 23 το 1996, η αύξηση δε αυτή επιβεβαιώνει την τάση που παρατηρείται από την εποχή της ιδρύσεως του Πρωτοδικείου.

Ο αριθμός των αιτήσεων αναιρέσεως που ασκήθηκαν το 1996 είναι σαφώς κατώτερος του αριθμού του προηγούμενου έτους (27 έναντι 47). Αίτηση αναιρέσεως ασκήθηκε κατά του 22 % περίπου των αποφάσεων για τις οποίες η προθεσμία ασκήσεως αιτήσεως αναιρέσεως έληγε στη διάρκεια του έτους αναφοράς. Το 1995, το ποσοστό αυτό υπερέβαινε το 30 % (βλ. την Έκθεση Πεπραγμένων για το 1995).

2. Από οργανωτικής πλευράς, το Πρωτοδικείο, κατά τη συνεδρίαση της 12ης Σεπτεμβρίου 1996, αποφάσισε να περιορίσει, καταρχήν, την αρμοδιότητα των πενταμελών τμημάτων σε μόνες τις προσφυγές που αφορούν κανόνες σχετικούς με τις κρατικές ενισχύσεις και τα μέτρα εμπορικής άμυνας. Οι προσφυγές για θέματα ελέγχου των συγκεντρώσεων επιχειρήσεων και στον τομέα του ανταγωνισμού εκδικάζονται πλέον, κατά κανόνα, από τριμελή τμήματα. Η προσαρμογή αυτή θα καταστήσει, ιδίως στον τελευταίο αυτόν τομέα, αποτελεσματικότερο το έργο του Πρωτοδικείου από πλευράς εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, εξασφαλίζοντας παράλληλα την ενδελεχέστερη δυνατή εξέταση των υποθέσεων που θέτουν πολύπλοκα νομικά ζητήματα.

Προσανατολισμός της νομολογίας

Στον τομέα του *ανταγωνισμού*, θα πρέπει καταρχάς να επισημανθούν (κατά τη χρονολογική τους σειρά) δύο αποφάσεις με τις οποίες δύο τμήματα του Πρωτοδικείου έλαβαν θέση επί του ζητήματος του παραδεκτού των προσφυγών που ασκούνται από

φυσικά ή νομικά πρόσωπα κατά αποφάσεων της Επιτροπής των οποίων τα πρόσωπα αυτά δεν είναι αποδέκτες.

Με την απόφαση της 11ης Ιουλίου 1996, T-528/93, T-542/93, T-543/93 και T-546/93, *Métropole télévision κ.λπ. κατά Επιτροπής* (Συλλογή 1996, σ. II-649), το Πρωτοδικείο (πρώτο πενταμελές τμήμα) ασχολήθηκε με απόφαση η οποία είχε ληφθεί δυνάμει του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ και με την οποία οι διατάξεις του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης κηρύχθηκαν ανεφάρμοστες σε ορισμένους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ενώσεως Ραδιοφωνίας (νυν Ευρωπαϊκής Ενώσεως Ραδιοτηλεοπτικών Εκπομπών: ΕΕΡΕ), επαγγελματικής ενώσεως ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών. Οι κανόνες αυτοί προέβλεπαν, μεταξύ άλλων, υπέρ των ενεργών μελών της ΕΕΡΕ, την αποκλειστικότητα των δικαιωμάτων μεταδόσεως αθλητικών εκδηλώσεων τα οποία είχαν αποκτηθεί στο πλαίσιο του λεγομένου «συστήματος Eurovision» (το οποίο επέτρεπε στους οργανισμούς αυτούς να ανταλλάσσουν προγράμματα), ενώ η συμβατική πρόσβαση τρίτων επιχειρηματιών στα δικαιώματα αυτά ήταν, καταρχήν, δυνατή μόνο στην περίπτωση της μαγνητοσκοπημένης αναμεταδόσεως. Από τις τέσσερις προσφεύγουσες, επιχειρήσεις παροχής τηλεοπτικών υπηρεσιών και μη μέλη της ΕΕΡΕ, δύο μόνον είχαν υποβάλει παρατηρήσεις στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας ενώπιον της Επιτροπής. Μία από τις προσφεύγουσες (η Antena 3) δεν είχε συμμετάσχει στη διαδικασία αυτή, ενώ μια άλλη (η RTI) περιορίστηκε στην παρακολούθηση της εξελίξεως της σχετικής ακροάσεως. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή προέβαλε απαράδεκτο των προσφυγών των δύο τελευταίων προσφευγουσών, υποστηρίζοντας ότι η προσβληθείσα απόφαση δεν τις αφορούσε ατομικά. Το Πρωτοδικείο απέρριψε τα επιχειρήματα αυτά. Τόνισε ότι οι εν λόγω προσφεύγουσες ήταν ανταγωνίστριες της ΕΕΡΕ και των μελών της και ότι, ειδικότερα, μεταξύ των τελευταίων περιλαμβάνονταν, ως άμεσοι ανταγωνιστές των προσφευγουσών, τα μόνα ενεργά μέλη της ΕΕΡΕ που ασκούσαν δραστηριότητα στις αντίστοιχες εγχώριες αγορές. Κατά το Πρωτοδικείο, η προσβληθείσα απόφαση επέτρεπε, μέσω των εξαιρουμένων καταστατικών κανόνων, τον αποκλεισμό των προσφευγουσών από τα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα που απορρέουν από την ιδιότητα του μέλους του οργανισμού αυτού.

Εφόσον εθίγετο η ανταγωνιστική τους θέση, οι προσφεύγουσες είχαν την ιδιότητα ενδιαφερομένου τρίτου και έπρεπε να συμμετάσχουν στη διοικητική διαδικασία κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 17. Κατά συνέπεια, η απόφαση που ελήφθη κατά το πέρας της διαδικασίας αυτής τις αφορούσε ατομικά. Η εξάρτηση, στην περίπτωση αυτή, της νομιμοποιήσεως προς άσκηση προσφυγής από την πραγματική συμμετοχή στη διοικητική διαδικασία θα ισοδυναμούσε, κατά το Πρωτοδικείο, με πρόσθετη προϋπόθεση ως προς το παραδεκτό, υπό τη μορφή διαδικασίας που προηγείται της ασκήσεως της προσφυγής, μη προβλεπόμενη από το άρθρο 173 της Συνθήκης. Συνεπώς, η Antena 3 νομιμοποιούνταν προς άσκηση προσφυγής, πράγμα το οποίο επιβεβαιωνόταν, κατά το Πρωτοδικείο, και από το γεγονός ότι είχε υποβάλει αίτηση εισδοχής στον εν λόγω οργανισμό και η αίτηση αυτή απορρίφθηκε πριν από την έκδοση της αποφάσεως, βάσει των κανόνων εισδοχής οι οποίοι στη συνέχεια εξαιρέθηκαν με την απόφαση. Όσον αφορά τη νομιμοποίηση της RTI προς άσκηση προσφυγής, το Πρωτοδικείο προσέθεσε ότι η νομιμοποίηση δεν επηρεαζόταν από το γεγονός ότι η προσφεύγουσα είχε περιοριστεί στην παρακολούθηση της εξελίξεως της ακροάσεως χωρίς να λάβει συγκεκριμένη θέση. Κατά το Πρωτοδικείο, το προβλεπόμενο από τον κανονισμό 17 διαδικαστικής φύσεως δικαίωμα δεν εξαρτάται από καμία προϋπόθεση αναγόμενη στον τρόπο ασκήσεώς του. Επί της ουσίας, το Πρωτοδικείο ακύρωσε την προσβληθείσα απόφαση. Αφενός, δεν δέχθηκε την εκ μέρους της Επιτροπής εκτίμηση των προϋποθέσεων που προβλέπει το καταστατικό της ΕΕΡΕ για την εισδοχή μελών στον εν λόγω οργανισμό και οι οποίες αναφέρονται στην εξυπηρέτηση του πληθυσμού, καθώς και στον προγραμματισμό και την παραγωγή των μεταδιδόμενων εκπομπών. Κατά το Πρωτοδικείο, η Επιτροπή δεν εξέτασε προηγουμένως, όπως όφειλε προκειμένου να εκτιμήσει ορθώς την αναγκαιότητα των περιορισμών του ανταγωνισμού που απέρρεαν από τους κανόνες αυτούς, αν οι εν λόγω κανόνες είχαν αντικειμενικό και επαρκώς προσδιορισμένο χαρακτήρα, επιτρέποντα ομοιόμορφη και μη ενέχουσα διακρίσεις εφαρμογή έναντι όλων των δυνάμει ενεργών μελών. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι οι επίδικες προϋποθέσεις εισδοχής, αναφερόμενες κατ' ουσίαν σε ποσοτικά κριτήρια μη δυνάμενα να εκφρασθούν με αριθμούς, δεν ανταποκρίνονταν στις επιταγές αυτές.

Αφετέρου, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε, άνευ άλλης εξηγήσεως, να θεωρήσει ότι η αναγνώριση στην ΕΕΡΕ ειδικού καθεστώτος από πλευράς κανόνων ανταγωνισμού εδικοιολογείτο από τις υποχρεώσεις των ενεργών μελών της που απέρρεαν από την ειδική αποστολή δημοσίου συμφέροντος. Προκειμένου να χορηγήσει εξαίρεση βάσει λόγων απομένων της αποστολής δημοσίου συμφέροντος, η Επιτροπή όφειλε να αποδείξει, βάσει συγκεκριμένων οικονομικών δεδομένων και, γενικότερα, όλων των σχετικών στοιχείων του φακέλου (όπως η ενδεχόμενη ύπαρξη συστήματος οικονομικού αντισταθμίσματος των επιβαρύνσεων και υποχρεώσεων των ενδιαφερομένων), ότι οι λόγοι αυτοί επέβαλλαν την αποκλειστικότητα των δικαιωμάτων μεταδόσεων των αθλητικών εκδηλώσεων και ότι η αποκλειστικότητα αυτή ήταν απαραίτητη για την επίτευξη δίκαιης αποδόσεως της επενδύσεως. Κατά της αποφάσεως αυτής, έχει ασκηθεί αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου.

Με την απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 1996, T-87/92, Kruidvat κατά Επιτροπής (Συλλογή 1996, σ. II-1931), το Πρωτοδικείο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή επιχειρήσεως ειδικευμένης στη διανομή καλλυντικών προϊόντων (περιλαμβανομένων και προϊόντων αρωματοποιίας) κατά αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία οι διατάξεις του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ είχαν κηρυχθεί ανεφάρμοστες σε στερεότυπη σύμβαση επιλεκτικής διανομής μεταξύ, αφενός, του κατασκευαστή προϊόντων αρωματοποιίας πολυτελείας ή των αποκλειστικών πρακτόρων του και, αφετέρου, των εξειδικευμένων εμπορών λιανικής πωλήσεως. Το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι η προσβληθείσα απόφαση δεν αφορούσε την προσφεύγουσα ατομικά. Τόνισε ότι ούτε η προσφεύγουσα υπό την ιδιότητά της αυτή ούτε οι μητρικές της εταιρίες ούτε ο όμιλος στον οποίο ανήκε είχαν υποβάλει καταγγελία ενώπιον της Επιτροπής βάσει του κανονισμού 17. Κανείς από τους ανωτέρω δεν είχε συμμετάσχει στη διοικητική διαδικασία που προβλέπει ο κανονισμός αυτός, ούτε είχε ζητήσει από τον κατασκευαστή να τον δεχθεί στο δίκτυο επιλεκτικής διανομής του. Κατά το Πρωτοδικείο, δεν υπήρχε επαρκής σχέση μεταξύ, αφενός, της συμμετοχής στη διαδικασία αυτή ενός οργανισμού στον οποίο ανήκε μία από τις μητρικές εταιρίες της

προσφεύγουσας (χωρίς η εταιρία αυτή να έχει ζητήσει αυτή τη συμμετοχή, στο πλαίσιο της οποίας, εξάλλου, υποστηρίχθηκε διαφορετική θέση από τη θέση που υποστήριξε η προσφεύγουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου) και, αφετέρου, της ατομικής καταστάσεως της προσφεύγουσας. Το γεγονός ότι η προσφεύγουσα ήταν ανταγωνίστρια των εγκεκριμένων διανομών του συγκεκριμένου κατασκευαστή ή η ενδεχόμενη αδυναμία της να εφοδιαστεί μέσω του συγκεκριμένου δικτύου διανομής (σε περίπτωση που δεν πληρούσε τα κριτήρια επιλογής που προβλέπει η στερεότυπη σύμβαση) δεν αρκούσαν, κατά το Πρωτοδικείο, για να την εξατομικεύσουν κατά την έννοια της Συνθήκης. Το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι η προσβληθείσα απόφαση, ως εκ του περιεχομένου της, δεν κώλυε την προσφεύγουσα να εφοδιάζεται νομίμως, όπως το είχε πράξει μέχρι τότε, από πηγές εκτός του εν λόγω δικτύου. Το Πρωτοδικείο αναφέρθηκε επίσης στη διαφορά που εκκρεμούσε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, στο πλαίσιο της οποίας, αφενός, ένας αποκλειστικός αντιπρόσωπος του συγκεκριμένου κατασκευαστή ζητούσε να υποχρεωθεί η προσφεύγουσα, βάσει της εθνικής νομοθεσίας περί αθεμίτου ανταγωνισμού, να παύσει όλες τις πωλήσεις των προϊόντων του εντός ενός συγκεκριμένου εδάφους και η οποία, αφετέρου, συνεπαγόταν την ύπαρξη διαφοράς μεταξύ των διαδίκων ως προς τη νομιμότητα του επιδίκου δικτύου διανομής. Κατά το Πρωτοδικείο, η προσφεύγουσα δεν εξατομικευόταν επαρκώς από το γεγονός και μόνον ότι το ζήτημα της νομιμότητας της προσβληθείσας αποφάσεως μπορούσε να είναι κρίσιμο για την επίλυση της διαφοράς αυτής, καθόσον κάθε διανομέας αρωμάτων μπορούσε ενδεχομένως να έχει συμφέρον να εγείρει, στο πλαίσιο μιας τέτοιας διαφοράς, το ζήτημα της νομιμότητας του εν λόγω δικτύου. Εν πάση περιπτώσει, και όσον αφορά το συμφέρον της προσφεύγουσας να τύχει της ενδεδειγμένης έννομης προστασίας, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι το εθνικό δικαστήριο μπορεί, αν το κρίνει αναγκαίο, να υποβάλει στο Δικαστήριο προδικαστικό ερώτημα ως προς το κύρος ή την ερμηνεία της προσβληθείσας αποφάσεως. Προς το παρόν, κατά της αποφάσεως αυτής του Πρωτοδικείου εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου.

Δύο αποφάσεις οι οποίες εκδόθηκαν την ίδια ημέρα από το ίδιο τμήμα του Πρωτοδικείου αφορούν επίσης την επιλεκτική διανομή καλλυντικών προϊόντων πολυτελείας [υποθέσεις *Leclerc* κατά Επιτροπής, T-19/92 (Συλλογή 1996, σ. II-1851) και T-88/92 (Συλλογή 1996, σ. II-1961)· η τελευταία αυτή υπόθεση αφορά τον ίδιο παραγωγό και την ίδια απόφαση με την ως άνω υπόθεση T-87/92]. Προσφεύγων σε αμφότερες τις υποθέσεις αυτές ήταν ένας συνεταιρισμός αγορών που εφοδιάζει, εντός ενός κράτους μέλους της Κοινότητας, ένα δίκτυο σημείων λιανικής πώλησεως, τα περισσότερα από τα οποία είναι μεγάλες ή μεσαίες υπεραγορές. Ενώπιον της Επιτροπής, ο προσφεύγων ισχυρίστηκε ότι η χρησιμοποίηση των επιμάχων στερεοτύπων συμβάσεων οδηγούσε σε αποκλεισμό ορισμένων εκ των ως άνω σημείων λιανικής πώλησεως από τη διανομή των καλλυντικών προϊόντων πολυτελείας, ενώ τα σημεία αυτά ήταν καταλλήλως διευθετημένα. Οι προσφυγές κατά των αποφάσεων της Επιτροπής με τις οποίες κηρύχθηκε το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ ανεφάρμοστο στις συμβάσεις αυτές (με την αιτιολογία ότι τα κριτήρια επιλογής που προέβλεπαν οι συμβάσεις δεν ενέπιπταν στη διάταξη αυτή, ενώ οι λοιπές υποχρεώσεις και όροι μπορούσαν να εξαιρεθούν βάσει της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού) κρίθηκαν παραδεκτές από το Πρωτοδικείο, το οποίο, ειδικότερα, έκρινε ότι οι αποφάσεις αυτές αφορούσαν ατομικά τον προσφεύγοντα. Κατά το Πρωτοδικείο, αφενός, ο προσφεύγων έπρεπε να εξομοιωθεί προς επιχειρηματία του οποίου απορρίφθηκε η αίτησή του να γίνει δεκτός σε δίκτυο ως εγκεκριμένος διανομέας και ο οποίος έχει υποβάλει παρατηρήσεις βάσει του άρθρου 19, παράγραφος 3, του κανονισμού 17. Ο προσφεύγων, ως συνεταιρισμός εμπόρων λιανικής πώλησεως επιφορτισμένος να παρέχει στα μέλη του υπηρεσίες σχετικές με το επάγγελμά τους, είχε ζητήσει ανεπιτυχώς από τους εμπλεκόμενους παραγωγούς να γίνουν δεκτά ορισμένα τουλάχιστον μέλη του στα δίκτυα ως εγκεκριμένοι έμποροι λιανικής πώλησεως. Πολλά από τα μέλη του είχαν εκφράσει τα ίδια τη βούλησή τους να διανέμουν τα προϊόντα των παραγωγών αυτών. Τέλος, ο προσφεύγων είχε συμμετάσχει στη διοικητική διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής, υποβάλλοντας λεπτομερείς παρατηρήσεις (βλ. κατωτέρω). Το Πρωτοδικείο αναγνώρισε, αφετέρου, τα συμφέροντα του προσφεύγοντος ως διαπραγματευομένου τις συμβάσεις εφοδιασμού

καθώς και το ότι το καταστατικό του τον εξουσιοδοτούσε να προβάλλει, κατά τη διοικητική διαδικασία, όχι μόνον τη δική του άποψη αλλά και την άποψη των μελών του που επιθυμούσαν να γίνουν μέλη του επιδικίου δικτύου. Επί της ουσίας, τα κριτήρια επιλογής τα οποία, κατά την Επιτροπή, δεν ενέπιπταν στο άρθρο 85, παράγραφος 1, και αφορούσαν την επαγγελματική κατάρτιση του προσωπικού, τη θέση και εγκατάσταση του σημείου πωλήσεως καθώς και τον διακριτικό τίτλο του εμπόρου λιανικής πωλήσεως, εξετάστηκαν από το Πρωτοδικείο με γνώμονα τις ακόλουθες αρχές. Όταν πρόκειται, όπως στην περίπτωση αυτή, για προϊόντα τα οποία, αφενός, είναι καθεαυτά υψηλής ποιότητας και, αφετέρου, έχουν έναν χαρακτήρα πολυτελείας που άπτεται αυτής ταύτης της φύσεώς τους, η αναγκαιότητα ενός συστήματος επιλεκτικής διανομής, ενόψει των «ιδιοτήτων» των προϊόντων αυτών, πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει των υλικών χαρακτηριστικών τους, αλλά και βάσει του ειδικού τρόπου με τον οποίο τα προσλαμβάνουν οι καταναλωτές και, ειδικότερα, της «αίγλης πολυτελείας» που τα περιβάλλει. Η αίγλη αυτή επιτρέπει να διακρίνονται τα προϊόντα αυτά από άλλα παρόμοια τα οποία στερούνται μιας τέτοιας εικόνας. Στην περίπτωση αυτή, η επιλεκτική διανομή, το νόμιμο της οποίας πρέπει να εκτιμάται, κατά το Πρωτοδικείο, λαμβανομένου υπόψη του συμφέροντος των καταναλωτών, ασφαλώς δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από το γεγονός και μόνον ότι ο ενδιαφερόμενος παραγωγός κατέβαλε, ενδεχομένως, σημαντικές προσπάθειες για την προαγωγή των προϊόντων, χωρίς να εξετάζονται τα εφαρμοσθέντα κριτήρια επιλογής. Το Πρωτοδικείο τόνισε, ωστόσο, ότι τα ποιοτικά κριτήρια επιλογής που δεν βαίνουν πέραν του αναγκαίου μέτρου προκειμένου να διασφαλιστεί η πώληση των προϊόντων αυτών υπό καλές συνθήκες παρουσιάσεως δεν εμπίπτουν, καταρχήν, στο άρθρο 85, παράγραφος 1, εφόσον τα κριτήρια αυτά είναι αντικειμενικά, καθορίζονται κατά τρόπο ομοιόμορφο έναντι όλων των δυνητικών μεταπωλητών και εφαρμόζονται κατά τρόπο που δεν συνεπάγεται διακρίσεις. Ο δικαστικός έλεγχος, από πλευράς των αρχών αυτών, εκ μέρους του Πρωτοδικείου περιορίζεται μόνο στις διαπιστώσεις της Επιτροπής (και αφορά, συναφώς, τα ζητήματα της ελλιπούς αιτιολογίας, της πρόδηλης πλάνης περί τα πράγματα ή περί το δίκαιο, της πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως και της καταχρήσεως εξουσίας). Η εφαρμογή

των κριτηρίων επιλογής σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, π.χ. σε περίπτωση απορρίψεως της αιτήσεως εισδοχής στο δίκτυο, εμπίπτει, λόγω του αμέσου αποτελέσματος του άρθρου 85, παράγραφος 1, στον έλεγχο των αρμοδίων εθνικών δικαστηρίων, τα οποία οφείλουν να εξετάζουν, ειδικότερα, μήπως τα κριτήρια αυτά εφαρμόστηκαν κατά τρόπο που συνεπάγεται διακρίσεις ή είναι δυσανάλογος. Το Πρωτοδικείο ανέφερε, ωστόσο, ότι είναι επίσης δυνατή η υποβολή καταγγελίας στην Επιτροπή, ιδίως σε περίπτωση συστηματικής χρησιμοποίησης των προϋποθέσεων εισδοχής κατά τρόπο ασύμβατο προς το κοινοτικό δίκαιο. Βάσει αυτής της συλλογιστικής, το Πρωτοδικείο επικύρωσε το νόμιμο των επιμάχων κριτηρίων επιλογής, πλην, και στις δύο υποθέσεις, του κριτηρίου της σημασίας των λοιπών δραστηριοτήτων που ασκούνται στο σημείο πώλησεως. Το κριτήριο αυτό είχε διαμορφωθεί κατά τρόπον ώστε να αποκλείει υποψηφίους, όπως τα καταστήματα «ποικιλίας προϊόντων», των οποίων η σχετική με την πώληση αρωμάτων δραστηριότητα αντιπροσώπευε λιγότερο από το 60 % (ή από το 50 % στην υπόθεση T-88/92) των δραστηριοτήτων τους, αυτό δε έστω και αν διέθεταν μια εξειδικευμένη θέση για την πώληση των σχετικών προϊόντων. Το Πρωτοδικείο έκρινε το κριτήριο αυτό δυσανάλογο και, ως εκ της φύσεώς του, συνεπαγόμενο διακρίσεις, καθόσον δεν είχε καμία σχέση με τη θεμιτή απαίτηση της διαφύλαξης της εικόνας των σχετικών προϊόντων ως προϊόντων πολυτελείας και εφαρμόζοταν ακόμα και εις βάρος καταστημάτων τα οποία είχαν προβλέψει τα απαραίτητα ώστε να πληρούνται οι ποιοτικές προϋποθέσεις που αρμόζουν στην πώληση των καλλυντικών πολυτελείας. Δεδομένου ότι οι προσβληθείσες αποφάσεις δεν περιείχαν καμία σχετική αιτιολογία, το Πρωτοδικείο τις ακύρωσε, όσον αφορά το επίμαχο κριτήριο, λόγω ελλιπούς αιτιολογίας. Αντιθέτως, επειδή ο προσφεύγων δεν απέδειξε την ύπαρξη φραγμών για την πρόσβαση της διανομής μεγάλης κλίμακας στον τομέα των καλλυντικών πολυτελείας, έστω και αν τα σχετικά σημεία πώλησεως είναι κατάλληλα διαμορφωμένα για την πώληση των προϊόντων αυτών, το Πρωτοδικείο απέρριψε το επιχείρημα του προσφεύγοντος ότι, λόγω της σωρευτικής εφαρμογής των κριτηρίων επιλογής, τα μέλη του αποκλείονταν a priori από τα εν λόγω δίκτυα. Το άλλο επιχείρημα του προσφεύγοντος, σύμφωνα με το οποίο, λόγω της υπάρξεως δικτύων παρομοίων με εκείνα των δύο

εμπλεκομένων κατασκευαστών, δεν υπήρχε αποτελεσματικός ανταγωνισμός στη σχετική αγορά, επίσης απορρίφθηκε από το Πρωτοδικείο για τον ίδιο λόγο (βλ. ανωτέρω) και λαμβανομένων υπόψη των τροποποιήσεων των στερεοτύπων συμβάσεων που είχε επιβάλει η Επιτροπή πριν από την έκδοση της προσβληθείσας αποφάσεως (και οι οποίες συνεπάγονταν: κατάργηση όλων των αμιγώς ποσοτικών κριτηρίων επιλογής, απάλειψη των διατάξεων που περιορίζουν την ελευθερία των διανομέων να μεταπωλούν τα προϊόντα σε άλλα μέλη του επιλεκτικού δικτύου ή που περιορίζουν την ελεύθερη επιλογή του μεταπωλητή όσον αφορά τα άλλα σήματα που μπορούν να προσφερθούν στη σημείο πώλησεως, καθώς και ρητή αναγνώριση της ελευθερίας του μεταπωλητή να καθορίζει ανεξάρτητα τις τιμές του). Τέλος, το Πρωτοδικείο απέρριψε τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος σύμφωνα με τα οποία δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις του άρθρου 85, παράγραφος 3, όσον αφορά τις πτυχές εκείνες των στερεοτύπων συμβάσεων τις οποίες η Επιτροπή είχε θεωρήσει ως εμπίπτουσες στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού (και οι οποίες αφορούσαν, μεταξύ άλλων, τη διαδικασία εισδοχής στο δίκτυο, την αποθήκευση, το ελάχιστο ποσό ετησίων αγορών, την αρχική διοχέτευση νέων προϊόντων και τη συνεργασία για τη διαφήμιση και προαγωγή των προϊόντων, καθώς και, στην υπόθεση T-88/92, την παρουσία, στο σημείο πώλησεως, προϊόντων υπό ανταγωνιστικά σήματα).

Η απόφαση της 8ης Οκτωβρίου 1996, T-24/93, T-25/93, T-26/93 και T-28/93, *Compagnie maritime belge transports* κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1996, σ. II-1201), αφορά, μεταξύ άλλων, διάφορες πρακτικές τις οποίες η Επιτροπή θεώρησε ως καταχρηστικές της δεσπόζουσας θέσεως των επιχειρήσεων μελών μιας ναυτιλιακής διασκέψεως. Μία από τις πρακτικές αυτές είχε σχέση με συμφωνία συναφθείσα μεταξύ της ναυτιλιακής διασκέψεως και του οργανισμού διαχείρισεως θαλασσίων ναυλώσεων τρίτης χώρας. Η συμφωνία αυτή αναγνώρισε αποκλειστικό δικαίωμα υπέρ των επιχειρήσεων της διασκέψεως στο πλαίσιο του πεδίου των δραστηριοτήτων της διασκέψεως, όριζε όμως επίσης ότι, με ρητή συμφωνία των δύο ενδιαφερομένων μερών, μπορούσαν να προβλεφθούν παρεκκλίσεις. Όταν ο οργανισμός αυτός έδωσε τη συγκατάθεσή του σε ανεξάρτητη εφοπλιστική επιχείρηση, οι

επιχειρήσεις ζήτησαν επανειλημμένως την αυστηρή εφαρμογή της εν λόγω συμφωνίας, συμπεριφορά την οποία η Επιτροπή χαρακτήρισε ως κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως. Το Πρωτοδικείο δέχθηκε ότι τα μέλη της διασκέψεως κατείχαν συλλογική δεσπόζουσα θέση στην οικεία αγορά και διαπίστωσε ότι τα διαβήματα των επιχειρήσεων αυτών στον εν λόγω οργανισμό, τα οποία εντάσσονταν στο πλαίσιο στρατηγικής με σκοπό τον εξοβελισμό της ανεξάρτητης εφοπλιστικής επιχειρήσεως, συνιστούσαν παράβαση του άρθρου 86 της Συνθήκης ΕΚ. Μια επιχείρηση με δεσπόζουσα θέση, η οποία διαθέτει αποκλειστικό δικαίωμα σε συνδυασμό με δυνατότητα παρεκκλίσεως εξαρτώμενη από τη συναίνεσή της, υποχρεούται να χρησιμοποιεί ορθολογικώς το δικαίωμα αρνησικυρίας που της έχει αναγνωρισθεί με τη συμφωνία όσον αφορά την πρόσβαση τρίτων στην αγορά. Το Πρωτοδικείο επικύρωσε και τα λοιπά πορίσματα της Επιτροπής, ειδικότερα εκείνα που αφορούσαν το ασυμβίβαστο, από πλευράς του άρθρου 86, των πρακτικών των αποκαλούμενων «μαχητικά πλοία» (οι οποίες συνίσταντο στην τροποποίηση των ναύλων κατά παρέκκλιση από τις ισχύουσες τιμές, προκειμένου να προσφερθούν παρόμοιοι ή χαμηλότεροι ναύλοι από εκείνους του κυριότερου ανεξάρτητου ανταγωνιστή για σκάφη που απέπλεαν την ίδια ημέρα ή σε παραπλήσιες ημερομηνίες). Το Πρωτοδικείο έκρινε, ωστόσο, μη δικαιολογημένα ορισμένα στοιχεία της αιτιάσεως που είχε διατυπώσει η Επιτροπή, όσον αφορά τη συνέχιση των πρακτικών μετά την κατάθεση των καταγγελιών και τη διάρκεια μιας από τις παραβάσεις του άρθρου 86. Κατά συνέπεια, μείωσε τα επιβληθέντα πρόστιμα. Κατά της αποφάσεως αυτής έχει ασκηθεί αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου.

Με την απόφαση της 18ης Σεπτεμβρίου 1996, T-353/94, Postbank κατά Επιτροπής (Συλλογή 1996, σ. II-921), το Πρωτοδικείο ακύρωσε απόφαση της Επιτροπής που αφορούσε τη χρησιμοποίηση, από τρίτες επιχειρήσεις, πληροφοριών που περιέχονταν σε ανακοίνωση αιτιάσεων. Εν προκειμένω, η ανακοίνωση εκείνη αφορούσε συμφωνία σχετική με την επεξεργασία ορισμένων τραπεζικών πράξεων, στην οποία μετείχε και η προσφεύγουσα. Αντίγραφο του εγγράφου αυτού είχε κοινοποιηθεί στις εν λόγω επιχειρήσεις προκειμένου αυτές να προετοιμαστούν για την ακρόαση. Η

Επιτροπή είχε αναφέρει τότε συγκεκριμένα ότι οι πληροφορίες που περιέχονταν στην εν λόγω ανακοίνωση δεν μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν στο πλαίσιο ενδίκων διαδικασιών. Κατόπιν μεταγενέστερης αιτήσεως των ενδιαφερομένων τρίτων επιχειρήσεων, η Επιτροπή τούς γνωστοποίησε, με την προσβληθείσα απόφαση, ότι ο περιορισμός αυτός είχε αποδειχθεί αβάσιμος και επομένως δεν ίσχυε. Μόνον μερικές ημέρες αργότερα πληροφορήθηκε η προσφεύγουσα την ύπαρξη αυτής της αποφάσεως. Η απόφαση αυτή αφορούσε, κατά το Πρωτοδικείο, τη χρησιμοποίηση αυτών των πληροφοριών στο πλαίσιο κάθε ένδικης διαδικασίας (και όχι μόνο στο πλαίσιο της – εν τω μεταξύ περατωθείσας – δίκης μεταξύ της προσφεύγουσας και των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων). Σε επίπεδο αρχής, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι οι κοινοτικές διατάξεις περί του επαγγελματικού απορρήτου (άρθρο 214 της Συνθήκης ΕΚ και άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 17) επιβάλλουν στην Επιτροπή, όταν αυτή επιλαμβάνεται αιτήσεως υποβληθείσας, όπως στην υπόθεση αυτή, από τρίτες επιχειρήσεις, να λαμβάνει κάθε αναγκαία προφύλαξη ώστε να μην προσβάλλεται το δικαίωμα των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων για προστασία των εμπιστευτικών στοιχείων και των επιχειρηματικών απορρήτων. Εναπόκειται, στη συνέχεια, στον εθνικό δικαστήριο να εξασφαλίσει την προστασία του δικαιώματος αυτού. Στήν υπόθεση αυτή, η Επιτροπή δεν τήρησε την εν λόγω υποχρέωση, παραλείποντας να παράσχει στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή της σχετικά με τη προσκόμιση ενώπιον δικαστηρίου των επιμάχων εγγράφων και να λάβει όλα τα ενδεικνυόμενα μέτρα για να προστατευθεί ο χαρακτήρας των στοιχείων αυτών ως εμπιστευτικών ή επιχειρηματικών απορρήτων, την προστασία των οποίων είχε ζητήσει, τόσο πριν από την ακρόαση όσο και κατά τη διάρκειά της, η προσφεύγουσα. Η Επιτροπή ήταν κατά μείζονα λόγο υποχρεωμένη να λάβει τις αναγκαίες προφυλάξεις καθόσον δεν είχε τηρήσει τις υποχρεώσεις της, αφενός, να παράσχει στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα, ήδη πριν από τη διαβίβαση της ανακοινώσεως των αιτιάσεων στις ενδιαφερόμενες τρίτες επιχειρήσεις, να διατυπώσει την άποψή της και, αφετέρου, να εκδώσει δεόντως αιτιολογημένη απόφαση και να τη γνωστοποιήσει στην προσφεύγουσα. Το Πρωτοδικείο, ωστόσο, απέρριψε τον

ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι το γεγονός ότι επετράπη η προσκόμιση, στο πλαίσιο των εθνικών δικών, πληροφοριών που περιέχονταν σε ανακοίνωση αιτιάσεων συνιστά παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 17 (διατάξεως η οποία απαγορεύει στην Επιτροπή και τις εθνικές αρχές που κατέχουν νομίμως αυτές τις πληροφορίες να τις χρησιμοποιούν για σκοπό άλλον από εκείνον για τον οποίο έχουν συλλεγεί). Η ανακοίνωση τέτοιων πληροφοριών στους διαδίκους δίκης ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, και για τους σκοπούς της δίκης αυτής, συνιστά ένα παράδειγμα θεμιτής συνεργασίας – που επιβάλλει το άρθρο 5 της Συνθήκης – μεταξύ της Επιτροπής και των εθνικών δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 17. Η άρνηση της συνεργασίας αυτής θα προσέβαλλε τα δικαιώματα των υποκειμένων δικαίου που γεννώνται από το άμεσο αποτέλεσμα των άρθρων 85, παράγραφος 1, και 86 της Συνθήκης. Η συλλογιστική αυτή δεν αναιρείται από την ανάγκη προστασίας του επιχειρηματικού απορρήτου της ενδιαφερομένης επιχείρησης ή των δικαιωμάτων άμυνας της ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, καθόσον στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να εξασφαλίζει την προστασία αυτή (βλ. ανωτέρω). Τα δικαιώματα άμυνας στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας δεν θίγονται από τη διαβίβαση στοιχείων με σκοπό την προσκόμισή τους ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου.

Στην υπόθεση T-575/93, Koelman κατά Επιτροπής (απόφαση της 9ης Ιανουαρίου 1996, Συλλογή 1996, σ. II-1), το Πρωτοδικείο εκδίκασε προσφυγή ιδιώτη ο οποίος, υπό την ιδιότητα του συνθέτη, είχε καταγγείλει στην Επιτροπή διάφορες συμβάσεις που συνάπτονταν στον τομέα των δικαιωμάτων του δημιουργού. Η Επιτροπή απέρριψε την καταγγελία του με το σκεπτικό ότι, κατά τη γνώμη της, οι συμβάσεις αυτές πληρούσαν τις προϋποθέσεις απαλλαγής που προβλέπονται στο άρθρο 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ. Το Πρωτοδικείο δεν δέχθηκε το επιχείρημα που προέβαλε ο προσφεύγων προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως και σύμφωνα με το οποίο η Επιτροπή δεν δικαιούται να επικαλεστεί τη διάταξη αυτή παρά μόνον αφού έχει λάβει, βάσει της διατάξεως αυτής, απόφαση περί απαλλαγής. Κατά πάγια πλέον νομολογία, ο καταγγέλλων δεν μπορεί να αξιώσει από την Επιτροπή την έκδοση

αποφάσεως, υπό την έννοια του άρθρου 189 της Συνθήκης ΕΚ, ως προς το αν υφίσταται ή όχι παράβαση του άρθρου 85 της Συνθήκης. Τα καθήκοντα της Επιτροπής περιορίζονται στην προσεκτική εξέταση, από πλευράς του άρθρου 85, των πραγματικών και νομικών στοιχείων που της γνωστοποιούνται. Εκθέτοντας τους λόγους για τους οποίους αυτή η προσεκτική εξέταση δεν την οδήγησε να κινήσει διαδικασία για τη διαπίστωση παραβάσεως, η Επιτροπή μπορεί να αναφερθεί στο σύνολο των διατάξεων του άρθρου αυτού, συμπεριλαμβανομένης της παραγράφου 3, χωρίς να είναι υποχρεωμένη να εκδώσει συναφώς απόφαση και χωρίς να αποφανθεί καν οριστικώς ως προς το αν οι καταγγελλθείσες συμβάσεις ή πρακτικές συμβιβάζονται με το άρθρο 85, παράγραφος 1. Το Πρωτοδικείο διευκρινίζει ότι μια τέτοια απόφαση περί απορρίψεως της καταγγελίας αποτελεί μεν πράξη δεκτική προσβολής, οι εκτιμήσεις, ωστόσο, που περιέχει, έχουνσε ίδια αξία με αυτές που περιέχονται σε «καθησυχαστική επιστολή», δεν εμποδίζουν το εθνικό δικαστήριο να κηρύξει, ενδεχομένως, άκυρες τις καταγγελλθείσες συμβάσεις ή πρακτικές, σύμφωνα με το άρθρο 85, παράγραφος 2, ενόψει των στοιχείων που διαθέτει. Μπορεί, πάντως, να λάβει υπόψη του, ως πραγματικά στοιχεία, τις εκτιμήσεις της Επιτροπής. Το Πρωτοδικείο, αφού εξέτασε τους λοιπούς λόγους που προέβαλε ο προσφεύγων και οι οποίοι συνίσταντο, ειδικότερα, στην παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 3, απέρριψε τόσο το αίτημα ακυρώσεως όσο και το αίτημα αποζημιώσεως. Κατά της αποφάσεως αυτής έχει ασκηθεί αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου.

Με διάταξη ασφαλιστικών μέτρων της 3ης Ιουνίου 1996, T-41/96 R, Bayer κατά Επιτροπής (Συλλογή 1996, σ. II-381), ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου επιλήφθηκε αιτήσεως αναστολής της εκτελέσεως αποφάσεως της Επιτροπής, η οποία είχε εκδοθεί στο πλαίσιο παραλλήλων εισαγωγών οι οποίες οφείλονταν στο ότι οι τιμές των φαρμάκων, που καθορίζονταν από τις εθνικές αρχές σε δύο κράτη μέλη, ήταν αισθητά χαμηλότερες από τις τιμές των ιδίων φαρμάκων που εφαρμόζονταν εντός τρίτου κράτους μέλους. Η απόφαση αυτή, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι υπήρχε συμφωνία περί απαγορεύσεως των εξαγωγών, συναφθείσα μεταξύ των θυγατρικών εταιριών της αιτούσας παραγωγού φαρμακευτικών προϊόντων,

υποχρέωνε την αιτούσα, αφενός, να γνωστοποιήσει στους χονδρεμπόρους ότι οι εξαγωγές επιτρέπονταν εντός της Κοινότητας και, αφετέρου, να συμπεριλάβει στους γενικούς όρους πωλήσεων σχετική διευκρίνιση. Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου, αφού ανέλυσε τις πραγματικές περιστάσεις (τον τρόπο με τον οποίο οι χονδρέμποροι είχαν ερμηνεύσει τη συμπεριφορά των θυγατρικών εταιριών της αιτούσας, τις πιθανές ενδείξεις περί σιωπηρής συναινέσεως εκ μέρους τους στην προβαλλόμενη απαγόρευση των εξαγωγών, καθώς και την εξέλιξη των παραλλήλων εισαγωγών κατά την εξεταζόμενη περίοδο), κατέληξε στο ότι η άποιψη της αιτούσας, σύμφωνα με την οποία δεν υφίστατο η υποτιθέμενη συμφωνία, δεν φαινόταν εκ πρώτης όψεως προδήλως αβάσιμη. Έκρινε επίσης ότι πληρούνταν η προϋπόθεση του επείγοντος. Αφενός, η προσβληθείσα απόφαση έθιγε την ελευθερία της αιτούσας προς καθορισμό της εμπορικής της πολιτικής ή, τουλάχιστον, δημιουργούσε αβεβαιότητα ως την ελευθερία που διέθετε σχετικώς η αιτούσα, και τούτο σε μια κατάσταση στην οποία, λόγω της επεμβάσεως των δημοσίων αρχών, δεν είχε τον έλεγχο των τιμών της που ίσχυαν στις χώρες εξαγωγής. Αφετέρου, η ανάγκη της θυγατρικής εταιρίας της αιτούσας στη χώρα εισαγωγής να μειώσει τις τιμές της εντός της χώρας αυτής για να αποφύγει αισθητή αύξηση των παραλλήλων εισαγωγών, μπορούσε να της προκαλέσει σημαντικές και οριστικές απώλειες κερδών, να στερήσει τον φαρμακευτικό κλάδο της εν λόγω θυγατρικής από την οικονομική του βάση και να προκαλέσει την απόλυση μεγάλου αριθμού εργαζομένων. Η ζημία αυτή, η οποία μπορούσε να προέλθει από την άμεση εφαρμογή της επίδικης αποφάσεως, θα ήταν δυσανάλογη σε σχέση προς τα λοιπά εμπλεκόμενα συμφέροντα. Αυτό ίσχυε όσο αφορά το συμφέρον των χονδρεμπόρων να αυξήσουν τις εξαγωγές τους, δεδομένου ότι οι αγορές στις οποίες δρούσαν δεν ήταν τελείως στεγανοποιημένες, όπως αποδεικνυόταν από το μέγεθος των παραλλήλων εισαγωγών τους στο τρίτο εμπλεκόμενο κράτος μέλος. Όσον αφορά το συμφέρον των αρμοδίων αρχών καθώς και των καταναλωτών και των φορολογουμένων του τελευταίου αυτού κράτους, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου υπενθύμισε τη διαπίστωση που περιεχόταν στην προσβληθείσα απόφαση και σύμφωνα με την οποία οι τιμές που εφαρμόζονταν από τη θυγατρική εταιρία της αιτούσας υπάγονταν, εντός του κράτους αυτού, σε έμμεσο έλεγχο των εν λόγω αρχών. Ως

εκ τούτου, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου έκανε δεκτή την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.

Στο πλαίσιο των υποθέσεων ανταγωνισμού, πρέπει, τέλος, να επισημανθεί η διάταξη της 19ης Ιουνίου 1996, T-134/94, T-136/94, T-137/94, T-138/94, T-141/94, T-145/94, T-147/94, T-148/94, T-151/94, T-156/94 και T-157/94, NMH κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1996, σ. II-537), σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 23 του πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού (ΕΚΑΧ) του Δικαστηρίου. Το άρθρο αυτό ορίζει ότι, όταν ασκείται προσφυγή κατά αποφάσεως οργάνου της Κοινότητας, το όργανο αυτό υποχρεούται να διαβιβάσει στο Δικαστήριο όλα τα έγγραφα τα σχετικά με την υπόθεση που φέρεται ενώπιόν του. Στις ως άνω υποθέσεις, έπρεπε να αποφασιστεί, στο πλαίσιο προσφυγής κατά αποφάσεως της Επιτροπής ληφθείσας βάσει των κανόνων ανταγωνισμού της ΕΚΑΧ, η πρόσβαση των προσφευγουσών στον φάκελο τον οποίο η Επιτροπή είχε καταθέσει στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου σύμφωνα με το προμνησθέν άρθρο 23. Το Πρωτοδικείο απέρριψε το επιχείρημα ορισμένων προσφευγουσών ότι το άρθρο αυτό, σε συνδυασμό με την αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως που πρέπει να διέπει τις ενώπιον των δικαστηρίων συζητήσεις, συνεπάγεται ανεπιφύλακτο και απεριόριστο δικαίωμα προσβάσεως όλων των διαδίκων στον φάκελο αυτόν. Το Πρωτοδικείο διέκρινε, συναφώς, μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών εγγράφων. Όσον αφορά τα έγγραφα που έχουν χαρακτηριστεί από την Επιτροπή ως εμπιστευτικά προς το συμφέρον μιας των προσφευγουσών επιχειρήσεων ή τρίτων επιχειρήσεων, το Πρωτοδικείο υπογράμμισε την ανάγκη σταθμίσεως των επιταγών του προμνησθέντος άρθρου 23 με τις επιταγές της προστασίας του επιχειρηματικού απορρήτου, το οποίο διασφαλίζεται, προς το θεμιτό συμφέρον των εν λόγω επιχειρήσεων, από το άρθρο 47 της Συνθήκης ΕΚΑΧ. Από τα ανωτέρω, το Πρωτοδικείο συνήγαγε ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να αντιταχθεί στη γνωστοποίηση τέτοιων εγγράφων όταν οι διάδικοι από τους οποίους προέρχονται τα έγγραφα αυτά θεωρούν οι ίδιοι ότι δεν υφίσταται λόγος να αντιταχθούν στη γνωστοποίηση αυτή (όπως συνέβαινε, στην περίπτωση εκείνη, για τα περισσότερα από τα επίμαχα έγγραφα), εκτός αν η γνωστοποίηση αυτή θα συνιστούσε, αυτή καθεαυτήν, παράβαση των κανόνων ανταγωνισμού

της Συνθήκης ΕΚΑΧ. Στην περίπτωση αυτή δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη τέτοιας παραβάσεως. Για τα λοιπά έγγραφα που ενέπιπταν στις δύο ανωτέρω κατηγορίες, το Πρωτοδικείο προέβη σε έλεγχο κατά περίπτωση, εξετάζοντας ειδικότερα αν, ενόψει της παλαιότητάς τους ή του γνωστού περιεχομένου τους, τα έγγραφα αυτά είχαν (ακόμα) κάποια εμπορική σημασία. Όσον αφορά, τέλος, τα έγγραφα τα οποία η Επιτροπή είχε χαρακτηρίσει ως εμπιστευτικά διότι αποτελούσαν εσωτερικά έγγραφα, το Πρωτοδικείο παρατήρησε, αφενός, ότι το προμνησθέν άρθρο 23, αντίστοιχο του οποίου δεν απαντάται στις ανάλογες διατάξεις της ΕΚ ή της ΕΚΑΕ (πρωτόκολλα περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου), δεν εξαρτά την εκπλήρωση της υποχρεώσεως διαβιβάσεως του φακέλου, η οποία εφαρμόζεται ειδικώς στην ενώπιον του κοινοτικού δικαιοδοτικού οργάνου διαδικασία όταν ασκείται ενώπιόν του προσφυγή κατά αποφάσεως ληφθείσας από όργανο της ΕΚΑΧ, από την εκ μέρους του δικαιοδοτικού αυτού οργάνου λήψη οποιουδήποτε μέτρου διενεργείας αποδείξεων. Η εν λόγω υποχρέωση επεκτείνεται, γενικώς, επί όλων των σχετικών με την υπόθεση εγγράφων, χωρίς να χρειάζεται, στο στάδιο αυτό, η πρόβλεψη εξαιρέσεως αρχής όσον αφορά τα εσωτερικά έγγραφα. Η αρχή του δικαστικού ελέγχου των πράξεων της διοικήσεως εμποδίζει την εφαρμογή έναντι του Δικαστηρίου του γενικού κανόνα περί του εμπιστευτικού χαρακτήρα ορισμένων διοικητικών εγγράφων. Το Πρωτοδικείο έκρινε, αφετέρου, ότι στα έγγραφα που διαβιβάζονται στον κοινοτικό δικαστή κατ' εφαρμογήν του κανόνα αυτού πρέπει, καταρχήν, να έχουν δυνατότητα προσβάσεως όλοι οι διάδικοι, άλλως θα στηριζόταν η δικαστική απόφαση, κατά παραβίαση μιας θεμελιώδους αρχής του δικαίου, επί πραγματικών περιστατικών και εγγράφων των οποίων οι διάδικοι δεν μπόρεσαν να λάβουν γνώση. Συνεπώς, η καθής δεν μπορούσε να δικαιολογήσει την αντίθεσή της στη γνωστοποίηση των εσωτερικών αυτών εγγράφων στις προσφεύγουσες επικαλούμενη απλώς και μόνον είτε τη διοικητική πρακτική της είτε τη νομολογία όσον αφορά τη Συνθήκη ΕΚ. Το Πρωτοδικείο αναγνώρισε, πάντως, ότι η πρόσβαση στα εσωτερικά έγγραφα της Επιτροπής, βάσει του προμνησθέντος άρθρου 23 μπορεί να περιοριστεί, ιδίως όταν τα ήδη προσκομισθέντα έγγραφα αρκούν για να διαφωτισθεί ο κοινοτικός δικαστής ή όταν μια επιπόλαιη γνωστοποίηση εγγράφων τα οποία,

ως εκ της φύσεως και του περιεχομένου τους, αξίζουν ιδιαίτερης προστασίας, θίγει την εύρυθμη λειτουργία των οργάνων, πράγμα επιζήμιο για την επίτευξη των στόχων της Συνθήκης ΕΚΑΧ. Η σύγκρουση την οποία καλείται να άρει ο δικαστής, κατά την εφαρμογή των κριτηρίων αυτών, μεταξύ, αφενός, της αρχής της αποτελεσματικότητας της διοικητικής δράσεως και, αφετέρου, της αρχής του δικαστικού ελέγχου των πράξεων της διοικήσεως (στο πλαίσιο του σεβασμού των δικαιωμάτων της άμυνας και της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως που διέπει τη διαδικασία) δεν μπορούσε να λυθεί από το Πρωτοδικείο βάσει των στοιχείων που διέθετε τότε. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή δεν είχε διασαφηνίσει ακόμα τους λόγους για τους οποίους επιβαλλόταν η αποδέσμευσή της από τις υποχρεώσεις που υπέχει από το προμνησθέν άρθρο 23. Το Πρωτοδικείο την κάλεσε, συνεπώς, να προσδιορίσει τα έγγραφα τα οποία, λόγω της φύσεώς τους ή του περιεχομένου τους, θεωρούσε ότι δεν μπορούσαν να γνωστοποιηθούν στις προσφεύγουσες, καθώς και τους λόγους οι οποίοι δικαιολογούσαν κατά τη γνώμη της, για κάθε ένα από τα έγγραφα αυτά, αυτήν την κατ' εξαίρεση μεταχείριση, καθώς και να καταθέσει, ενδεχομένως, ένα μη εμπιστευτικού χαρακτήρα κείμενο των εγγράφων αυτών.

Στον τομέα των *κρατικών ενισχύσεων*, πολλές αποφάσεις αφορούν είτε το παραδεκτό προσφυγών ιδιωτών με τις οποίες αμφισβητήθηκε η δράση των κοινοτικών αρχών, είτε τους ισχυρισμούς που προβλήθηκαν προς στήριξη των προσφυγών αυτών.

Η άρνηση της Επιτροπής να προτείνει «κατάλληλα μέτρα» σε σχέση με γενικό σύστημα ενισχύσεων, σύμφωνα με το άρθρο 93, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ, δεν συνιστά πράξη δυνάμενη να προσβληθεί, καθόσον η πράξη την οποία ζητεί ο προσφεύγων αποτελεί η ίδια απλώς πρόταση, μη παράγουσα δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα και, ως εκ τούτου, μη δυνάμενη να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής κατά το άρθρο 173 της Συνθήκης ΕΚ. Το Πρωτοδικείο τόνισε, ωστόσο, ότι οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην ίδια αγορά έχουν τη δυνατότητα να προσβάλουν, ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, την απόφαση εθνικής αρχής να χορηγήσει κρατική ενίσχυση σε ανταγωνιστριά τους επιχείρηση. Αν η ενίσχυση υπάγεται σε γενικό σύστημα ενισχύσεων,

οι επιχειρήσεις μπορούν να προσβάλουν, στο πλαίσιο μιας τέτοιας εθνικής διαδικασίας, το κύρος της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία αυτή ενέκρινε το εν λόγω σύστημα. Αν το εθνικό δικαστήριο αντιμετωπίζει πρόβλημα σχετικά με το κύρος της αποφάσεως αυτής, πρέπει ή, ενδεχομένως, οφείλει να υποβάλει προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης (απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 1996, T-330/94, Salt Union κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-1475· βλ. επίσης την απόφαση της ίδιας ημέρας στην υπόθεση T-154/94, Comité des salines de France και Compagnie des salins du Midi et des salines de l'Est κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-1379).

Με την απόφαση της 5ης Ιουνίου 1996, T-398/94, Kahn Scheepvaart κατά Επιτροπής (Συλλογή 1996, σ. II-477), το Πρωτοδικείο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή εταιρίας εκμεταλλεύσεως σκαφών, με αίτημα την ακύρωση αποφάσεως που απευθυνόταν στην κυβέρνηση κράτους μέλους και με την οποία η Επιτροπή είχε παρατείνει την ισχύ διαφόρων συστημάτων φορολογικών ελαφρύνσεων υπέρ της ναυπηγήσεως σκαφών (αναλόγων ή διαφορετικών από αυτά που εκμεταλλεύεται η προσφεύγουσα), χωρίς να περιορίζεται η ισχύς τους στα ήδη προσδιορισθέντα σκάφη και χωρίς να έχει ληφθεί απόφαση όσον αφορά το συμβιβαστό των ατομικών ενισχύσεων με την κοινή αγορά. Κατά το Πρωτοδικείο, η παράταση αυτή ενείχε την έγκριση της εφαρμογής διατάξεων γενικής ισχύος και, ως εκ τούτου, είχε και η ίδια γενική εφαρμογή έναντι των δυνητικών δικαιούχων. Κατά μείζονα λόγο, δεν αφορούσε ατομικά την προσφεύγουσα, η οποία εθίγετο απλώς λόγω της αντικειμενικής ιδιότητάς της ως επιχειρήσεως μεταφορών (ήτοι όπως και οποιοσδήποτε άλλος επιχειρηματίας που βρίσκεται, πραγματικά ή δυνητικά, σε όμοια κατάσταση), και τούτο μόνον δυνητικά και έμμεσα, μέχρις ότου υπάρξει συγκεκριμένη εφαρμογή του αμφισβητούμενου συστήματος με την χορήγηση ατομικών ενισχύσεων. Το γεγονός και μόνον ότι, πριν από την προσβληθείσα απόφαση, η οποία εκδόθηκε κατόπιν τροποποιήσεως ενός άλλου κοινοτικού κειμένου, είχε υποβληθεί καταγγελία εκ μέρους της προσφεύγουσας δεν μπορούσε να την εξατομικεύσει σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, ούτως ώστε να νομιμοποιείται προς άσκηση προσφυγής κατά ενός γενικού συστήματος ενισχύσεων. Το

Πρωτοδικείο έκρινε ότι, στο μέτρο που η προσβληθείσα απόφαση συνίστατο στην άρνηση της Επιτροπής να κινήσει την κατ' αντιμωλία διαδικασία του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ, δεν είχε εφαρμογή εν προκειμένω η νομολογία του Δικαστηρίου σύμφωνα με την οποία αυτές οι αποφάσεις αφορούν ατομικά τις «ανταγωνίστριες επιχειρήσεις». Όταν πρόκειται για έγκριση γενικού συστήματος ενισχύσεων, δεν μπορεί να υπάρχουν, πριν από τη χορήγηση ατομικών ενισχύσεων, επιχειρήσεις ανταποκρινόμενες στον χαρακτηρισμό αυτόν. Αν κρινόταν παραδεκτή η προσφυγή επιχειρήσεως την οποία το σύστημα αυτό επηρεάζει μόνον έμμεσα και δυνητικά και η οποία, επομένως, είναι μόνο δευτερευόντως ενδιαφερομένη σχετικά με τη γενικής ισχύος απόφαση της Επιτροπής, αυτό θα είχε ως αποτέλεσμα την αναγνώριση δικαιώματος ασκήσεως προσφυγής κατά μιας τέτοιας αποφάσεως σε έναν σχεδόν απεριόριστο αριθμό επιχειρήσεων, πράγμα που θα στερούσε από κάθε νομικό περιεχόμενο την έννοια του «ατομικώς θιγομένου» και θα συνιστούσε υπέρβαση των ορίων της αρμοδιότητας του Πρωτοδικείου κατά το άρθρο 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ. Μια τέτοια λύση δεν θα μπορούσε να γίνει δεκτή, έστω και σε περίπτωση τυχόν απουσίας δικαιώματος ασκήσεως προσφυγής κατά το εθνικό δίκαιο (όσον αφορά τα κριτήρια του παραδεκτού σε περίπτωση εγκρίσεως ατομικής ενισχύσεως, εκ μέρους της Επιτροπής, χωρίς κίνηση της διαδικασίας του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ, βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Οκτωβρίου 1996, T-266/94, Skibsværftsforeningen κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-1399).

Όσον αφορά τους ισχυρισμούς που μπορούν να προβληθούν προς στήριξη προσφυγής κατά αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία εγκρίνεται εθνικό μέτρο ενισχύσεως, το Πρωτοδικείο διευκρίνισε ότι το γεγονός ότι ο προσφεύγων, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας ενώπιον της Επιτροπής, δεν υπέβαλε παρατηρήσεις επί συγκεκριμένου ζητήματος στο οποίο είχε γίνει σαφής αναφορά ήδη κατά την έναρξη της διαδικασίας αυτής, δεν τον εμποδίζει να θίξει το ζήτημα αυτό με την προσφυγή του. Στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, καμία διάταξη δεν προβλέπει τέτοιον περιορισμό (απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 1996, T-380/94, AIUFFASS και

ΑΚΤ κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-2169· κατά της αποφάσεως αυτής έχει ασκηθεί αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου).

Με την απόφαση της 22ας Μαΐου 1996, T-227/94, ΑΙΤΕC κατά Επιτροπής (Συλλογή 1996, σ. II-351), το Πρωτοδικείο κλήθηκε να αποφανθεί επί προσφυγής που ασκήθηκε δυνάμει του άρθρου 175 της Συνθήκης ΕΚ και με την οποία η προσφεύγουσα, ένωση επιχειρήσεων που είχε υποβάλει καταγγελία με αίτημα να επέλθει η Επιτροπή προς εξασφάλιση της τηρήσεως της αποφάσεώς της σχετικά με ενίσχυση προς επιχείρηση του συγκεκριμένου τομέα, προσήψε στην καθής ότι είχε αδρανήσει, καθόσον ούτε προσέφυγε ενώπιον του Δικαστηρίου (βλ. άρθρο 93, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ) ούτε απηύθυνε στην προσφεύγουσα απόφαση προκειμένου να απαντήσει στην καταγγελία της. Αφού απέρριψε, ακολουθώντας την πάγια νομολογία, το σκέλος της προσφυγής που αφορούσε την υποχρέωση ασκήσεως προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου, το Πρωτοδικείο εξέτασε κατά πόσον, όπως απαιτεί το άρθρο 175, η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να λάβει απόφαση έναντι της προσφεύγουσας. Το Πρωτοδικείο έδωσε αρνητική απάντηση στο ερώτημα αυτό. Ελλείπει εκτελεστικών κανονισμών κατά την έννοια του άρθρου 94 της Συνθήκης ΕΚ, καμία διάταξη του κοινοτικού δικαίου δεν προβλέπει τη λήψη μιας τέτοιας αποφάσεως. Εξάλλου, οι αρχές που έχουν καθιερωθεί με τη νομολογία σχετικά με το δικαίωμα του ιδιώτη να αξιώσει την έκδοση αποφάσεως επί καταγγελίας υποβληθείσας δυνάμει του άρθρου 85 ή του άρθρου 86 της Συνθήκης, δεν μπορούσαν να τύχουν κατ' αναλογία εφαρμογής στην περίπτωση αυτή. Συγκεκριμένα, το άρθρο 93, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, δεν προβλέπει – αντίθετα προς το πρώτο εδάφιο της ίδιας διατάξεως που αφορά τον έλεγχο των σχεδίων ενισχύσεων – τη συμμετοχή των ιδιωτών, η δε Επιτροπή πρέπει να διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τον τρόπο εκτελέσεως της αποφάσεως με την οποία διαπιστώνεται το παράνομο της ενισχύσεως, τρόπο από τον οποίο μπορούν να ανακύψουν περίπλοκα ζητήματα συνδεδεμένα με την επιστροφή της ενισχύσεως αυτής. Η λύση αυτή δεν αποκλείει, σε ορισμένες περιπτώσεις, το ενδεχόμενο να είναι υποχρεωμένη η Επιτροπή, για λόγους χρηστής διοικήσεως και

διαφάνειας, να πληροφορήσει τον καταγγέλλοντα για τη συνέχεια που δόθηκε στην απόφασή της. Στην υπόθεση αυτή, η Επιτροπή είχε πάντως προβεί σε επαρκή ανταλλαγή πληροφοριών με την προσφεύγουσα. Ως εκ τούτου, η προσφυγή απορρίφθηκε ως απαράδεκτη.

Όσον αφορά τους ουσιαστικούς κανόνες στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, πρέπει να επισημανθεί η απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 1996, T-358/94, Air France κατά Επιτροπής (Σύλλογή 1996, σ. II-2109), σχετικά με απόφαση της Επιτροπής εκδοθείσα στον τομέα των αεροπορικών μεταφορών. Μια εταιρία, θυγατρική κατά 100 % ενός ιδρύματος το οποίο, κατά την Επιτροπή, ελεγχόταν από τις δημόσιες αρχές του συγκεκριμένου κράτους μέλους, ανέλαβε τίτλους που εξέδωσε μια επιχείρηση του τομέα αυτού. Το Πρωτοδικείο επικύρωσε τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι η πράξη αυτή συνιστούσε ενίσχυση ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά. Ειδικότερα, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η επίδικη επένδυση συνιστούσε το αποτέλεσμα συμπεριφοράς καταλογιστέας στο εμπλεκόμενο κράτος μέλος. Το ότι το εν λόγω ίδρυμα (το οποίο αποφάσισε την επίδικη επένδυση και διέθεσε τους αναγκαίους πόρους) ανήκει στον δημόσιο τομέα μπορούσε να συναχθεί από την αποστολή του, τον τρόπο διορισμού των διευθυντικών στελεχών του και την εξάρτησή του από τη νομοθετική αρχή. Η νομοθετική εξουσία είναι μία από τις συνταγματικές εξουσίες του κράτους, οπότε η συμπεριφορά της κατ' ανάγκην καταλογίζεται σ' αυτό (βλ. τη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά, αφενός, με τον καταλογισμό στο κράτος των συμπεριφορών των συνταγματικώς ανεξαρτήτων οργάνων οι οποίες συνιστούν παράβαση και, αφετέρου, το γεγονός ότι το ένδικο βοήθημα που προβλέπει το άρθρο 93, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ αποτελεί απλώς μια παραλλαγή της προσφυγής λόγω παραβάσεως). Ο δημόσιος χαρακτήρας του ιδρύματος αυτού δεν αναιρείτο από τα στοιχεία που αφορούν την εσωτερική του οργάνωση ή εξασφαλίζουν την αυτονομία του έναντι άλλων αρχών. Το Πρωτοδικείο διαπίστωσε επίσης ότι οι πόροι που επέτρεψαν την επίδικη επένδυση ήταν κρατικοί πόροι, καίτοι τα ποσά των οποίων τη διαχείριση είχε το εν λόγω ίδρυμα είχαν κατατεθεί από ιδιώτες αποταμιευτές, οι οποίοι μπορούσαν να προβούν στην ανάληψή τους. Συγκεκριμένα, το σταθερό υπόλοιπο

που δημιουργούσαν οι εισροές και εκροές κεφαλαίων παρέμενε στη διαρκή διάθεση του ιδρύματος, η δε επίδικη επένδυση, η οποία χρηματοδοτήθηκε από το υπόλοιπο αυτό, ήταν ικανή να νοθεύσει τον ανταγωνισμό κατά τον ίδιο τρόπο ωσάν η επένδυση αυτή να είχε χρηματοδοτηθεί με έσοδα προερχόμενα από φόρους ή υποχρεωτικές συνεισφορές. Υπό τις συνθήκες αυτές, το γεγονός ότι η εν λόγω επένδυση δεν είχε εγκριθεί από την κυβέρνηση του εμπλεκόμενου κράτους μέλους δεν μετέβαλλε τον χαρακτηρισμό της. Το Πρωτοδικείο επικύρωσε επίσης το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι η επένδυση αυτή δεν θα είχε επιτραπεί σε έναν ιδιώτη επενδυτή που ενεργεί υπό κανονικές συνθήκες αγοράς και, επομένως, συνιστούσε κρατική ενίσχυση. Τέλος, το Πρωτοδικείο απέρριψε την αιτίαση περί ελλιπούς αιτιολογίας, σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή όφειλε να αποδείξει ότι το ποσό του οποίου διατάχθηκε η επιστροφή (μετά από την αφαίρεση των τόκων) αντιστοιχούσε στα στοιχεία της ενισχύσεως. Εφόσον επρόκειτο για τίτλους πολύ πολύπλοκους οι οποίοι είχαν ήδη καλυφθεί και των οποίων τα εγγενή χαρακτηριστικά δεν μπορούσαν πλέον να τροποποιηθούν αυτά καθεαυτά, η Επιτροπή μπορούσε, κατά το Πρωτοδικείο, να διατάξει την επιστροφή των εισφερθέντων κεφαλαίων και, προς αιτιολόγηση αυτής της επιλογής, να αναφερθεί γενικώς στη δυσαναλογία μεταξύ των αναλαμβανομένων κινδύνων και των χορηγουμένων πλεονεκτημάτων. Η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να υπολογίσει το οικονομικό πλεονέκτημα από το οποίο είχε επωφεληθεί η ενδιαφερομένη επιχείρηση σε σχέση με τους όρους της αγοράς, επινοώντας άλλη έκδοση τίτλων την οποία θα μπορούσε να δεχθεί ένας ορθολογικός πράττων ιδιώτης επενδυτής.

Στον τομέα της *άμυνας κατά του ντάμπινγκ*, πρέπει να αναφερθεί η υπόθεση T- 162/94, NMB France κ.λπ. κατά Επιτροπής (απόφαση της 5ης Ιουνίου 1996, Συλλογή 1996, σ. II-427), στο πλαίσιο της οποίας διάφορες επιχειρήσεις, ευρωπαϊκές θυγατρικές ενός ομίλου εγκατεστημένου σε τρίτη χώρα, ζήτησαν την ακύρωση αποφάσεων με τις οποίες η Επιτροπή είχε (μερικώς) απορρίψει τις αιτήσεις επιστροφής δασμών αντιντάμπινγκ που είχαν επιβληθεί στις εισαγωγές τους. Στις προσβληθείσες αποφάσεις, οι δασμοί αυτοί εξομοιώθηκαν προς δαπάνη και αφαιρέθηκαν, κατά την κατασκευή της τιμής εξαγωγής, από την τιμή στην οποία τα προϊόντα

εισάγονταν και μεταπωλούνταν για πρώτη φορά σε ανεξάρτητο αγοραστή. Αυτή η μέθοδος υπολογισμού καθιστά απαραίτητο, για να μπορεί ένας συνδεδεμένος εισαγωγέας να ζητήσει την πλήρη επιστροφή των καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ, όχι μόνον να έχει εξαλειφθεί το ντάμπινγκ που προκάλεσε, αρχικά, την επιβολή των δασμών αυτών (single jump), αλλά, επιπλέον, και να έχει μετακυλιστεί το ποσό των ιδίων αυτών δασμών (κανόνας του double jump ή του «εξομοιούμενου προς δαπάνη δασμού», που προβλέπεται από τον εφαρμοστέο βασικό κανονισμό [κανονισμός (ΕΟΚ) 2423/88]). Το Πρωτοδικείο διαπίστωσε εν πρώτοις ότι το δεδικασμένο αποφάσεως του Δικαστηρίου σχετικής με προηγούμενες αποφάσεις περί επιστροφής και στηριζόμενης σε εν μέρει διαφορετικούς λόγους από τους λόγους της υπό κρίση προσφυγής δεν εμπόδιζε να κριθεί παραδεκτή η προσφυγή. Επί της ουσίας, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι από την εξέταση των καθαρώς νομικών ζητημάτων που προέβαλαν οι προσφεύγουσες δεν προέκυπτε ότι ο κανόνας του «εξομοιούμενου προς δαπάνη δασμού» συνιστούσε παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, λαμβανομένης της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως την οποία διαθέτει ο κοινοτικός νομοθέτης στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής. Ο κανόνας αυτός, που στηρίζεται σε εύλογες εκτιμήσεις, δεν ήταν προδήλως ακατάλληλος για την εξασφάλιση της προσήκουσας προστασίας της κοινοτικής βιομηχανίας. Συγκεκριμένα, όταν, μετά την επιβολή των δασμών, δεν σημειώνεται καμία μεταβολή στη συμπεριφορά του ομίλου επιχειρήσεων ούτε, ειδικότερα, στη συμπεριφορά του συνδεδεμένου εισαγωγέα, το περιθώριο ντάμπινγκ διευρύνεται, λόγω της απορροφήσεως των δασμών αυτών στο εσωτερικό του ομίλου. Επομένως, η διενέργεια single jump (και όχι double jump που εξαλείφει το ντάμπινγκ σε κάθε περίπτωση) αποτρέπει μεν, ασφαλώς, μια τέτοια διεύρυνση, δεν συνεπάγεται όμως οριστική μεταβολή της συμπεριφοράς στην αγορά, η οποία θα καθιστούσε επιβεβλημένη την πλήρη επιστροφή των καταβληθέντων δασμών. Για τους ίδιους λόγους, ο νομοθέτης δεν ήταν υποχρεωμένος, αντί να εφαρμόσει τον επίδικο κανόνα, να προβεί στις διαφορετικές επιλογές τις οποίες αντικατοπτρίζουν πλέον οι νέες, ευνοϊκότερες για τις προσφεύγουσες, διατάξεις που θεσπίστηκαν κατά τη διάρκεια της δίκης ενώπιον του Πρωτοδικείου τόσο σε επίπεδο ΓΣΔΕ (κώδικας αντιντάμπινγκ του 1994) όσο και

σε επίπεδο Κοινότητας [νέος βασικός κανονισμός: κανονισμός (ΕΚ) 3283/94]. Ο κώδικας αντιντάμπινγκ του 1979 δεν περιείχε διατάξεις σχετικές με το ειδικό αυτό πρόβλημα, το οποίο ήταν γνωστό στα συμβαλλόμενα μέρη, αλλά χαρακτηριζόταν ως προς το ζήτημα αυτό από μεγάλη ευκαμψία και δεν εμπόδιζε, επομένως, την Κοινότητα να θεσπίσει, για την εφαρμογή του, τον κανόνα του «εξομοιουμένου προς δαπάνη δασμού». Κατά το Πρωτοδικείο, η εφαρμογή του κώδικα αυτού δεν μπορεί να επηρεαστεί ουσιωδώς από ερμηνεία που πραγματοποιείται υπό το φως ενός μεταγενέστερου σχεδίου κώδικα ούτε του ιδίου του κώδικα του 1994. Κατά το Πρωτοδικείο, ο κώδικας αυτός, αφενός, προϋποθέτει την ύπαρξη του κανόνα αυτού όσον αφορά την κατασκευή της τιμής εξαγωγής (προβλέπει δε μόνον άμβλυνση της εφαρμογής του όσον αφορά την επιστροφή) και, αφετέρου, όπως και ο προγενέστερος κώδικας, αποτελεί καρπό πολυμερών διαπραγματεύσεων που αντικατοπτρίζουν τη διεθνή οικονομική εξέλιξη και τον συσχετισμό δυνάμεων που υφίσταται μεταξύ των συμβαλλομένων μερών κατά τον δεδομένο χρόνο. Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι δεν υπήρχε ούτε παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, την οποία επικαλέστηκαν οι προσφεύγουσες ενόψει της διαφορετικής μεταχείρισεως που επιφυλάσσονταν στους ανεξαρτήτους εισαγωγείς. Αντίθετα από τους συνδεδεμένους εισαγωγείς, οι επιχειρηματίες αυτοί είναι άσχετοι με τις πρακτικές ντάμπινγκ και, εν πάση περιπτώσει, οι συνδεδεμένοι εισαγωγείς είναι σε θέση να γνωρίζουν όλα τα στοιχεία στα οποία στηρίζονται οι πρακτικές αυτές. Επιπλέον, οι δασμοί αντιντάμπινγκ αποτελούν για τον ανεξάρτητο εισαγωγέα πρόσθετο κόστος το οποίο πρέπει να αντιμετωπίσει, οπότε ο επίδικος κανόνας απλώς εξισώνει τις δύο αυτές κατηγορίες επιχειρηματιών. Το Πρωτοδικείο υπενθύμισε, τέλος, τη διαφορετική μεταχείριση που επιφυλάσσουν, για τις δύο αυτές κατηγορίες όσον αφορά τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής, οι διαδοχικοί κώδικες αντιντάμπινγκ.

Η απόφαση της 28ης Μαρτίου 1996, T-60/92, Noonan κατά Επιτροπής (Σύλλογή 1996, σ. II-215), έδωσε την ευκαιρία στο Πρωτοδικείο να αποφανθεί επί των αρχών που διέπουν την πρόσβαση σε θέσεις της *κοινοτικής δημόσιας διοικήσεως*. Η υποψηφιότητα της προσφεύγουσας σε γενικό διαγωνισμό που

διοργανώθηκε για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις δακτυλογράφων απορρίφθηκε με την αιτιολογία ότι η προσφεύγουσα, ως κάτοχος πανεπιστημιακού διπλώματος, πληρούσε ένα από τα κριτήρια αποκλεισμού που προέβλεπε η προκήρυξη του διαγωνισμού. Κατά το Πρωτοδικείο, η σχετική προϋπόθεση και, ως εκ τούτου, η ίδια η προσβληθείσα απόφαση ήταν παράνομες, καθόσον αντέβαιναν στην αρχή της ίσης μεταχειρίσεως σε συνδυασμό προς το άρθρο 27, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΚΥΚ). Κατά τη διάταξη αυτή, η πρόσληψη πρέπει να εξασφαλίζει στο όργανο τη συνεργασία υπαλλήλων που κατέχουν τα πιο υψηλά προσόντα ικανότητας, αποδόσεως και ακεραιότητας. Από τεχνικής απόψεως, η κατοχή τίτλου πανεπιστημιακών σπουδών δεν εμπόδιζε, κατά το Πρωτοδικείο, τους ενδιαφερομένους υποψηφίους να εκπληρώνουν τα καθήκοντα που συνδέονται με τις προς πλήρωση θέσεις, τίποτε δε δεν επέτρεπε να συναχθεί ότι θα μπορούσε να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην ποιότητα της εργασίας τους ή στην απόδοσή τους. Το επιχείρημα ότι, αν δεν ίσχυε το επίδικο κριτήριο, θα υπήρχε κίνδυνος να επιτύχει μικρότερος αριθμός των άλλων υποψηφίων ή ακόμα και να εκτοπιστούν αυτοί εντελώς δεν μπορεί να γίνει δεκτό, καθόσον ουδόλως θέτει υπό αμφισβήτηση την πιθανότητα να μπορούν οι πτυχιούχοι υποψήφιοι να εκπληρώσουν τις μελλοντικές υποχρεώσεις των επιτυχόντων του διαγωνισμού κατά τον ίδιο τρόπο με τους άλλους υποψηφίους. Το Πρωτοδικείο απέρριψε επίσης το επιχείρημα που αντλούσε η Επιτροπή από το πλεονέκτημα που θα είχαν πιθανώς οι πτυχιούχοι υποψήφιοι, μετά την πρόσληψή τους, στο πλαίσιο μελλοντικών προαγωγών ή εσωτερικών διαγωνισμών. Κατά το Πρωτοδικείο, δεν αποδείχθηκε ότι το συμφέρον της υπηρεσίας, με γνώμονα το οποίο καθορίζονται τα κριτήρια επιλογής, επιβάλλει την επιλογή κριτηρίου στηριζομένου στην κατοχή τίτλων πανεπιστημιακών σπουδών. Τέλος, υποστηρίζοντας το επιχείρημά της ότι, μετά την πρόσληψή τους, οι κάτοχοι πανεπιστημιακού διπλώματος ενδέχεται να αισθανθούν απογοητευμένοι από τη φύση των καθηκόντων τους, πράγμα που μπορεί να έχει επιπτώσεις στη δική τους δραστηριότητα ή στις συνθήκες εργασίας του περιβάλλοντός τους, η Επιτροπή δεν επικαλέστηκε καμία συγκεκριμένη εμπειρία ούτε των δικών της

υπηρεσιών ούτε άλλων οργάνων. Εξάλλου, η Επιτροπή δεν διέθετε στοιχεία ώστε να προβεί σε αξιόπιστες συναφείς προβλέψεις.

Δύο αποφάσεις της 12ης Δεκεμβρίου 1996 (T-177/94 και T-377/94, Altmann κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-2041· T-99/95, Stott κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-2227) αφορούν το καθεστώς ορισμένων υπαλλήλων μιας κοινής επιχειρήσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (βλ. τα άρθρα 45 επ. της Συνθήκης ΕΚΑΕ), του Joint European Torus (JET), η οποία είναι εγκατεστημένη στο Ηνωμένο Βασίλειο και λειτουργεί υπό την αιγίδα της United Kingdom Atomic Energy Authority (φιλοξενούσα οργάνωση). Οι προσφεύγοντες, Βρετανοί υπήκοοι, ήταν μέλη του προσωπικού της φιλοξενούσας οργανώσεως και είχαν ενταχθεί στο JET. Υπό την ιδιότητά τους αυτή, εξακολουθούσαν να απασχολούνται στην οργάνωση αυτή υπό τους όρους απασχολήσεως που προβλέπονται από αυτήν, σύμφωνα με το καταστατικό του JET. Το καταστατικό αυτό προέβλεπε και δύο άλλες κατηγορίες προσωπικού ενταγμένου στο JET, τα μέλη των οποίων, αντίθετως, προσλαμβάνονταν από την Επιτροπή σε προσωρινές θέσεις σύμφωνα με το καθεστώς που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων. Επρόκειτο, αφενός, για προσωπικό το οποίο ετίθετο στη διάθεση του JET από τα άλλα μέλη της κοινής επιχειρήσεως πλην της φιλοξενούσας οργανώσεως (δηλαδή από τις αντίστοιχες της τελευταίας οργανώσεις σε άλλα κράτη μέλη, στην ΕΚΑΕ και σε ένα τρίτο κράτος) και, αφετέρου, για «κάθε άλλο προσωπικό». Στις δύο αυτές υποθέσεις, οι προσφεύγοντες προσέβαλαν την απόρριψη των αιτήσεων προσλήψεώς τους ως εκτάκτων υπαλλήλων, εντασσομένων σε μία από τις δύο τελευταίες αυτές κατηγορίες.

Στην υπόθεση *Altmann*, οι προσφεύγοντες ζητούσαν την πρόσληψή τους υπό την ιδιότητα των εκτάκτων υπαλλήλων, πράγμα το οποίο η Επιτροπή αρνήθηκε επικαλεσθείσα, κατ' ουσίαν, τις διατάξεις του καταστατικού του JET περί της απασχολήσεως του προσωπικού που τίθεται στη διάθεση του JET από τη φιλοξενούσα οργάνωση. Το Πρωτοδικείο δέχθηκε τις προσφυγές τους, κρίνοντας ότι οι διατάξεις αυτές προέβλεπαν διαφορετική μεταχείριση, μη δικαιολογημένη αντικειμενικώς, μεταξύ δύο κατηγοριών υπαλλήλων,

αναλόγως της οργάνωσης μέλους που έθετε τον υπάλληλο στη διάθεση της κοινής επιχειρήσεως. Ενώ όλα τα μέλη του προσωπικού του JET βρίσκονταν σε παρόμοια κατάσταση (καθόσον προσλαμβάνονταν βάσει των ιδίων διαγωνισμών, χωρίς να έχουν αναγκαστικά σχέση με την οργάνωση που τους είχε θέσει στη διάθεση του JET, και προάγονταν βάσει των ιδίων κριτηρίων), οι υπάλληλοι που ετίθεντο στη διάθεση του JET από τη φιλοξενούσα οργάνωση είχαν αισθητά δυσμενέστερη μεταχείριση σε σχέση προς τους άλλους υπαλλήλους. Η διαφορά αυτή αφορούσε τους όρους απασχολήσεως και την ασφάλεια της θέσεώς τους και, κυρίως, τις προοπτικές προσβάσεώς τους στην κοινοτική δημόσια υπηρεσία. Επιπλέον, το καταστατικό δεν επέτρεπε τη θεραπεία της καταστάσεως αυτής, καθόσον εμπόδιζε τα πρόσωπα που ετίθεντο στη διάθεση του JET από τη φιλοξενούσα οργάνωση να προσλαμβάνονται ως «λοιπό προσωπικό». Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι είχαν εκλείψει όλες οι πραγματικές περιστάσεις που μπορούσαν αρχικά, κατά το Δικαστήριο, να δικαιολογήσουν διαφορετική μεταχείριση σε σχέση με το λοιπό προσωπικό του JET (βλ. την απόφαση της 15ης Ιανουαρίου 1987, 271/83, 15/84, 36/84, 113/84, 158/84, 203/84 και 13/85, Ainsworth κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 167). Θεωρώντας ότι η ισχύς του δεδικασμένου της αποφάσεως αυτής δεν εμπόδιζε την άσκηση της υπό κρίση προσφυγής, η οποία έβαλλε κατά διαφορετικής αποφάσεως, στηριζομένης, εν μέρει, σε άλλους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι το γεγονός ότι το Δικαστήριο είχε κρίνει τότε νόμιμες τις συναφείς διατάξεις δεν εμπόδιζε το Πρωτοδικείο να τις κηρύξει ανεφάρμοστες, λαμβανομένης υπόψη της ως άνω μεταβολής των περιστάσεων. Εν πάση περιπτώσει, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι μπορούσε να κηρύξει ανεφάρμοστη, χωρίς να προσβάλει την αρχή της ασφάλειας δικαίου, τη — μεταγενέστερη της αποφάσεως του Δικαστηρίου και παράγουσα ίδια έννομα αποτελέσματα — απόφαση του Συμβουλίου περί διατηρήσεως του συστήματος προσλήψεων μετά τον αρχικώς προβλεφθέντα χρόνο λήξεως της δραστηριότητας του JET.

Στην υπόθεση *Stott*, ο προσφεύγων ζητούσε να προσληφθεί από την Επιτροπή, αυτή τη φορά υπό την ιδιότητα του υπαλλήλου τεθέντος στη διάθεση του JET από εθνική οργάνωση άλλη από τη

φιλοξενούσα οργάνωση, και τούτο βάσει ενός «εισιτηρίου επιστροφής». Συναφώς, το καταστατικό του JET προέβλεπε ότι κάθε οργάνωση μέλος αναλάμβανε την υποχρέωση να αναπροσλάβει τα μέλη του προσωπικού τα οποία έχει διαθέσει στο σχέδιο και τα οποία έχουν προσληφθεί προσωρινά από την Επιτροπή, μόλις ολοκληρωθεί η εργασία τους στο πλαίσιο του σχεδίου. Προς στήριξη της απορρίψεως της αιτήσεως του προσφεύγοντος είχαν προβληθεί δυσχέρειες του προϋπολογισμού, καθώς και η προοπτική του «τερματισμού του JET» στις 31 Δεκεμβρίου 1996. Επιπλέον, κατά την Επιτροπή, για να γίνει δεκτή η αίτησή του έπρεπε να ακολουθηθεί παράτυπη διαδικασία, δηλαδή να δημιουργηθεί νέα αντίστοιχη θέση, προκειμένου να διοριστεί ο προσφεύγων αποκλειομένων όλων των άλλων υποψηφίων, και τούτο μετά από παραίτηση του προσφεύγοντος από τη θέση που κατείχε. Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η συλλογιστική αυτή κατέληγε στο συμπέρασμα ότι οι ως άνω διατάξεις του καταστατικού του JET δεν επέτρεπαν στον προσφεύγοντα να αλλάξει εργοδότη διατηρώντας παράλληλα την ίδια θέση στο JET. Κατά το Πρωτοδικείο, η άποψη αυτή συνιστούσε εσφαλμένη ερμηνεία του καταστατικού, αντίθετη προς τη γενική αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Συγκεκριμένα, συνεπαγόταν ότι η κινητικότητα των υπαλλήλων που είχαν διατεθεί στο JET από τη φιλοξενούσα οργάνωση εμποδιζόταν σε σχέση με την κινητικότητα των λοιπών Ευρωπαίων ερευνητών του JET, χωρίς το εμπόδιο αυτό να έχει οποιαδήποτε αντικειμενική δικαιολογία όσον αφορά τη φύση και τα χαρακτηριστικά της κοινής επιχειρήσεως ή την ειδική κατάσταση της φιλοξενούσας οργανώσεως. Εξάλλου, στο μέτρο που ο προσφεύγων μπορούσε να επικαλεστεί ότι είχε διατεθεί κανονικά εκ μέρους οργανώσεως μέλους του JET και διέθετε μια θέση στον πίνακα των θέσεων του JET, η καθής δεν διέθετε πλέον κανένα περιθώριο εκτιμήσεως ώστε να μπορεί να επικαλεστεί δημοσιονομικές δυσχέρειες ή τον επικείμενο τερματισμό του σχεδίου. Συνεπώς, το Πρωτοδικείο δέχθηκε την προσφυγή.

Με την απόφαση της 9ης Ιανουαρίου 1996, T-368/94, Blanchard κατά Επιτροπής (Συλλογή 1996, σ. II-41), το Πρωτοδικείο αποφάνθηκε σχετικά με τον τρόπο συμμετοχής των υπαλλήλων και των συνδικαλιστικών και επαγγελματικών οργανώσεών τους (OSP)

στο πλαίσιο των εκλογών για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού που προβλέπει το άρθρο 9 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (ΚΥΚ). Οι προσβληθείσες αποφάσεις δεν επέτρεπαν στον προσφεύγοντα, μέλος μιας OSP, να υποβάλει υποψηφιότητα στο πλαίσιο μιας λίστας υποψηφίων η οποία κατατέθηκε, αρχικά, ως δεύτερη λίστα αυτής της OSP και εγκρίθηκε από την επιτροπή εκλογών. Με την πρώτη απόφαση, η οποία ελήφθη κατόπιν ενστάσεων υποψηφίων που περιλαμβάνονταν σε άλλες λίστες, η επιτροπή εκλογών ζήτησε από την εν λόγω OSP να αποσύρει μία από τις δύο ως άνω λίστες. Με δύο μεταγενέστερες αποφάσεις, η επιτροπή εκλογών απέρριψε τις προτάσεις που της είχαν υποβληθεί και σύμφωνα με τις οποίες, αφενός, η εν λόγω OSP θα υπέβαλλε μόνον την άλλη αρχικώς κατατεθείσα λίστα και, αφετέρου, οι υποψήφιοι της λίστας επικεφαλής της οποίας ήταν ο προσφεύγων θα υπέβαλλαν ανεξάρτητη λίστα που δεν θα έφερε την επωνυμία της OSP ούτε θα περιείχε καμία αναφορά στην εν λόγω OSP. Η επιτροπή εκλογών ενέκρινε μόνο τη λίστα της OSP και δεν δέχθηκε την κατάθεση της λίστας επικεφαλής της οποίας ήταν ο προσφεύγων. Το Πρωτοδικείο έκρινε την προσφυγή παραδεκτή. Θεώρησε ότι το γεγονός ότι με διάταξη ασφαλιστικών μέτρων του Προέδρου του Πρωτοδικείου είχε επιτραπεί στον προσφεύγοντα να θέσει υποψηφιότητα – και να εκλεγεί – στις επίδικες εκλογές δεν επηρέαζε το παραδεκτό της προσφυγής, σκοπός της οποίας ήταν η προστασία των συμφερόντων του ως εκλογέως ο οποίος ενδιαφέρεται να ασκεί το εκλογικό του δικαίωμα τηρουμένης της εφαρμοστέας στην εκλογική διαδικασία ρυθμίσεως και ως μέλους μιας OSP της οποίας τα εκλογικά αποτελέσματα θα μπορούσαν να είναι διαφορετικά αν είχε τηρηθεί η εν λόγω ρύθμιση. Όσον αφορά την πρώτη απόφαση (πρόσκληση προς την OSP να αποσύρει μία από τις δύο λίστες), το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η απόφαση αυτή αποτελούσε ανάκληση παράνομης αποφάσεως και δεν συνιστούσε παραβίαση ούτε της απαγορεύσεως της εκ μέρους των υποψηφίων ανακλήσεως της υποψηφιότητάς τους ούτε των κανόνων του ΚΥΚ σχετικά με τις διοικητικές ενστάσεις. Επί της ουσίας, το Πρωτοδικείο έκρινε νόμιμη την απόφαση αυτή, καθόσον οι διατάξεις του εκλογικού κανονισμού προέβλεπαν την κατάθεση μιας μόνο λίστας από κάθε OSP. Κατά το Πρωτοδικείο, ο κανόνας αυτός δεν αντιβαίνει, καθεαυτόν, στις αρχές της ελευθερίας, της

δημοκρατίας και της ίσης μεταχειρίσεως (λαμβανομένων, επίσης, υπόψη των δυνατοτήτων που παρέχονται στους υπαλλήλους για την υποβολή υποψηφιότητας, καθώς και των δυνατοτήτων από πλευράς ονομασίας της λίστας και δημοσιότητας· βλ. κατωτέρω τις σκέψεις που αφορούν τις δύο άλλες προσβληθείσες αποφάσεις). Ειδικότερα, η απόφαση δεν προσβάλλει το δικαίωμα του εκλέγειν του υπαλλήλου, το δικαίωμά του να ψηφίσει υπέρ μιας λίστας υποψηφίων ή το δικαίωμα του εκλέγεσθαι. Δεν προσβάλλει επίσης το δικαίωμα της OSP να υποβάλει λίστα ούτε παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ των λιστών, δεν εισάγει δε καμία διάκριση στηριζόμενη στο αν κάποιος είναι μέλος μιας συνδικαλιστικής οργανώσεως. Ομοίως, το Πρωτοδικείο απέρριψε τον λόγο ακυρώσεως που αντλείτο από παραβίαση της αρχής της αντιπροσωπευτικότητας και της αρχής σύμφωνα με την οποία η γνώμη του προσωπικού πρέπει να μπορεί να εκδηλώνεται και να εκφράζεται. Απέρριψε, τέλος, την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας που προβλήθηκε κατά του εκλογικού κανονισμού η οποία συνίστατο στην παραβίαση της συνδικαλιστικής ελευθερίας και της αρχής σύμφωνα με την οποία όλοι οι υπάλληλοι έχουν το δικαίωμα του εκλέγεσθαι. Αντιθέτως, το Πρωτοδικείο ακύρωσε (χωρίς ωστόσο να θέσει υπό αμφισβήτηση το κύρος της εκλογικής διαδικασίας και το αποτέλεσμα των εκλογών) τις αποφάσεις με τις οποίες απορρίφθηκαν οι προτάσεις σχετικά με την κατάρτιση ή την υποβολή ανεξάρτητης λίστας. Όσον αφορά την ερμηνεία του εκλογικού κανονισμού, ελλείπει ρητού συναφούς κανόνα, το Πρωτοδικείο διατύπωσε τις ακόλουθες αρχές. Το δικαίωμα κάθε υπαλλήλου να κατέλθει ως υποψήφιος στις εκλογές με ανεξάρτητη λίστα ισχύει και για τα μέλη των OSP, ασχέτως των καθηκόντων που ο ενδιαφερόμενος ασκεί στο πλαίσιο της οργανώσεως. Όσον αφορά τη δημοσιότητα, ο υποψήφιος ανεξάρτητης λίστας μπορεί να δηλώσει δημοσίως ότι ανήκει σε μια OSP και να αναφέρει τα καθήκοντα που ασκεί στο πλαίσιο της. Η ανεξάρτητη λίστα και οι υποψήφιοί της μπορούν να εκδηλώσουν τη συμπάθεια ή την υποστήριξή τους για τις ιδέες και τα προγράμματα μιας OSP. Ακόμα και η επωνυμία της ανεξάρτητης λίστας μπορεί, κατά το Πρωτοδικείο, να παραπέμπει στην επωνυμία μιας OSP, υπό την προϋπόθεση ότι η OSP δεν αντιτίθεται σ' αυτό και ότι η επιλεγόμενη επωνυμία δεν περιορίζεται στην απλή επανάληψη της

επωνυμίας υπό την οποία αυτή η ίδια η OSP μετέχει στις εκλογές, προστίθεται δε σ' αυτή, ενδεχομένως, ένας αριθμός ώστε να διακρίνεται από την «επίσημη λίστα» της OSP. Με τις επιφυλάξεις αυτές, μια τέτοια αναφορά περιεχόμενη στην επωνυμία της λίστας αυξάνει τη διαφάνεια της εκλογικής αναμετρήσεως, μειώνει τον κίνδυνο πλάνης του εκλογέα και δεν επηρεάζει την ίση μεταχείριση μεταξύ των λιστών ή τον ανταγωνισμό μεταξύ των OSP, ούτε συνιστά καταστρατήγηση του κανόνα που επιβάλλει έναν ανώτατο αριθμό υποψηφίων ανά λίστα.

Πρέπει να επισημανθεί, τέλος, η διάταξη της 14ης Μαΐου 1996, T-194/95 intv II, Area Cova κ.λπ. κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1996, σ. II-343), με την οποία το Πρωτοδικείο έκρινε ότι, για την τήρηση της προθεσμίας που προβλέπεται για την υποβολή αιτήσεων παρεμβάσεως (άρθρο 115, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου), δεν αρκεί η κατάθεση της αιτήσεως υπό μορφή τηλεομοιοτυπίας. Κατά το άρθρο 43, παράγραφος 1, του ιδίου κανονισμού, το πρωτότυπο κάθε διαδικαστικού εγγράφου πρέπει να υπογράφεται από τον εκπρόσωπο ή τον δικηγόρο του διαδίκου, πράγμα το οποίο, κατά το Πρωτοδικείο, σημαίνει ότι αυτό το ίδιο πρωτότυπο πρέπει να περιέλθει στη Γραμματεία. Το Πρωτοδικείο παρέπεμψε επίσης στις διατάξεις των Οδηγιών προς τον Γραμματέα, οι οποίες, σύμφωνα με αυτήν την ερμηνεία του Κανονισμού Διαδικασίας, δεν αντιμετωπίζουν την κατάθεση ενός εγγράφου που περιήλθε στη Γραμματεία με τηλεομοιοτυπία ως εμπρόθεσμη, εκτός εάν, ιδίως, πρόκειται για προθεσμία δεκτική παρεκτάσεως δυνάμει του άρθρου 103 του Κανονισμού Διαδικασίας. Όμως, η προθεσμία της παρεμβάσεως δεν συμπεριλαμβάνεται σ' αυτήν την κατηγορία (και καμία παρέκταση δεν προβλέπεται από το ίδιο το προμνησθέν άρθρο 115). Έτσι, το άρθρο 10, παράγραφος 3, των ως άνω Οδηγιών ορίζει ότι δεν είναι δυνατή η κατάθεση αιτήσεων παρεμβάσεως με τηλεομοιοτυπία.

Β - Σύνθεση του Πρωτοδικείου

Πρώτη σειρά από αριστερά προς τα δεξιά

Οι δικαστές H. Kirschner, K. Lenaerts και B. Vesterdorf, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου A. Saggio, οι δικαστές R. García-Valdecasas y Fernández, C.W. Bellamy και C. P. Briët.

Δεύτερη σειρά από αριστερά προς τα δεξιά

Οι δικαστές M. Jaeger, R. Moura Ramos, J. Azizi, P. Lindh, A. Καλογερόπουλος, V. Tiili, A. Potocki και J. D. Cooke, ο γραμματέας H. Jung.

I - ΣΕΙΡΕΣ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ

από 1 έως 10 Ιανουαρίου 1996

A. SAGGIO, Πρόεδρος του Πρωτοδικείου
D. P. M. BARRINGTON, πρόεδρος του τετάρτου και του τετάρτου
πενταμελούς τμήματος
H. KIRSCHNER, πρόεδρος του δευτέρου και του δευτέρου
πενταμελούς τμήματος
R. SCHINTGEN, πρόεδρος του πέμπτου και του πέμπτου
πενταμελούς τμήματος
C. P. BRIËT, πρόεδρος του τρίτου και του τρίτου πενταμελούς
τμήματος
B. VESTERDORF, δικαστής
R. GARCIA-VALDECASAS Y FERNANDEZ, δικαστής
K. LENAERTS, δικαστής
C. W. BELLAMY, δικαστής
Α. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ, δικαστής
V. TIILI, δικαστής
P. LINDH, δικαστής
J. AZIZI, δικαστής
Α. POTOCKI, δικαστής
R. MOURA RAMOS, δικαστής

H. JUNG, γραμματέας

από 11 Ιανουαρίου έως 11 Ιουλίου 1996

A. SAGGIO, Πρόεδρος του Πρωτοδικείου
H. KIRSCHNER, πρόεδρος του δευτέρου και του δευτέρου
πενταμελούς τμήματος
R. SCHINTGEN, πρόεδρος του πέμπτου και του πέμπτου
πενταμελούς τμήματος
C. P. BRIËT, πρόεδρος του τρίτου και του τρίτου πενταμελούς
τμήματος
K. LENAERTS, πρόεδρος του τετάρτου και του τετάρτου
πενταμελούς τμήματος
B. VESTERDORF, δικαστής
R. GARCIA-VALDECASAS Y FERNANDEZ, δικαστής
C. W. BELLAMY, δικαστής
Α. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ, δικαστής
V. TIILI, δικαστής
P. LINDH, δικαστής
J. AZIZI, δικαστής
Α. POTOCKI, δικαστής
R. MOURA RAMOS, δικαστής
J. D. COOKE, δικαστής

H. JUNG, γραμματέας

από 12 Ιουλίου έως 30 Σεπτεμβρίου 1996

A. SAGGIO, Πρόεδρος του Πρωτοδικείου

H. KIRSCHNER, πρόεδρος του δευτέρου και του δευτέρου
πενταμελούς τμήματος

C. P. BRIËT, πρόεδρος του τρίτου και του τρίτου πενταμελούς
τμήματος

R. GARCIA-VALDECASAS Y FERNANDEZ, πρόεδρος του
πέμπτου και του πέμπτου πενταμελούς τμήματος

K. LENAERTS, πρόεδρος του τετάρτου και του τετάρτου
πενταμελούς τμήματος

B. VESTERDORF, δικαστής

C. W. BELLAMY, δικαστής

A. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ, δικαστής

V. THILI, δικαστής

P. LINDH, δικαστής

J. AZIZI, δικαστής

A. POTOCKI, δικαστής

R. MOURA RAMOS, δικαστής

J. D. COOKE, δικαστής

M. JAEGER, δικαστής

H. JUNG, γραμματέας

από 1 Οκτωβρίου έως 31 Δεκεμβρίου 1996

A. SAGGIO, Πρόεδρος του Πρωτοδικείου
B. VESTERDORF, πρόεδρος του τρίτου και του τρίτου πενταμελούς τμήματος
R. GARCIA-VALDECASAS Y FERNANDEZ, πρόεδρος του πέμπτου και του πέμπτου πενταμελούς τμήματος
K. LENAERTS, πρόεδρος του τετάρτου και του τετάρτου πενταμελούς τμήματος
C. W. BELLAMY, πρόεδρος του δευτέρου και του δευτέρου πενταμελούς τμήματος
H. KIRSCHNER, δικαστής
C. P. BRIËT, δικαστής
Α. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ, δικαστής
V. TIILI, δικαστής
P. LINDH, δικαστής
J. AZIZI, δικαστής
A. POTOCKI, δικαστής
R. MOURA RAMOS, δικαστής
J. D. COOKE, δικαστής
M. JAEGER, δικαστής

H. JUNG, γραμματέας

II – ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (κατά τη σειρά αναλήψεως καθηκόντων στο Πρωτοδικείο)

Donal Patrick Michael Barrington

Γεννήθηκε το 1928· barrister· Senior Counsel· ειδικός στο συνταγματικό και στο εμπορικό δίκαιο· δικαστής στο High Court· πρόεδρος του Γενικού Συμβουλίου του Δικηγορικού Συλλόγου της Ιρλανδίας· μέλος του διοικητικού συμβουλίου των King's Inns· πρόεδρος της εκπαιδευτικής επιτροπής του συμβουλίου των King's Inns· δικαστής στο Πρωτοδικείο από τις 25 Σεπτεμβρίου 1989 έως τις 10 Ιανουαρίου 1996.

Antonio Saggio

Γεννήθηκε το 1934· δικαστής στο Tribunale Νεαπόλεως· εφέτης στο Εφετείο Ρώμης, έπειτα δικαστής του Ακυρωτικού· ακόλουθος στο Ufficio legislativo del ministero di Grazia e Giustizia· πρόεδρος της γενικής επιτροπής για τη διπλωματική συνδιάσκεψη που εξεπρότεινε τη Σύμβαση του Λουγκάνο· εισηγητής στο γραφείο του Ιταλού γενικού εισαγγελέα στο Δικαστήριο· καθηγητής στη Scuola superiore della pubblica amministrazione di Roma· δικαστής στο Πρωτοδικείο από τις 25 Σεπτεμβρίου 1989· Πρόεδρος του Πρωτοδικείου από τις 18 Σεπτεμβρίου 1995.

Heinrich Kirschner

Γεννήθηκε το 1938· δικαστικός στο Land της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας, υπάλληλος στο Υπουργείο Δικαιοσύνης (τμήμα κοινοτικού δικαίου και ανθρωπίνων δικαιωμάτων)· συνεργάτης στο γραφείο του Δανού μέλους της Επιτροπής, έπειτα στη ΓΔ ΙΙΙ (εσωτερική αγορά)· προϊστάμενος τμήματος ποινικών θεμάτων στο Ομοσπονδιακό Υπουργείο Δικαιοσύνης· προϊστάμενος του γραφείου του Υπουργού· τελευταία θέση: διευθυντής (Ministerialdirigent) σε υποδιεύθυνση ποινικών θεμάτων· εντεταλμένος καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Saarbrücken· δικαστής στο Πρωτοδικείο από τις 25 Σεπτεμβρίου 1989.

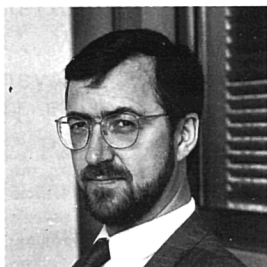
Romain Schintgen

Γεννήθηκε το 1939· δικηγόρος· γενικός διευθυντής του Υπουργείου Εργασίας· πρόεδρος του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου· μέλος των διοικητικών συμβουλίων, μεταξύ άλλων, της Société nationale de crédit et d'investissement και της Société européenne des satellites· εκπρόσωπος της Κυβερνήσεως στην επιτροπή του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, στη συμβουλευτική επιτροπή για την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων και στο διοικητικό συμβούλιο του Ευρωπαϊκού Ιδρύματος για τη βελτίωση των όρων διαβιώσεως και εργασίας· δικαστής στο Πρωτοδικείο από τις 25 Σεπτεμβρίου 1989 έως τις 11 Ιουλίου 1996· δικαστής στο Δικαστήριο από τις 12 Ιουλίου 1996.

Cornelis Paulus Briët

Γεννήθηκε το 1944· διευθύνων γραμματέας των ασφαλειομεσιτών D. Hudig & Co. και στη συνέχεια της επιχειρήσεως Granaria BV· δικαστής στο Arrondissementsrechtsbank του Ρότερνταμ· μέλος του Gerechtshof των Ολλανδικών Αντιλλών· δικαστής στο Kantongerecht του Ρότερνταμ· αντιπρόεδρος του Arrondissementsrechtsbank του Ρότερνταμ· δικαστής στο Πρωτοδικείο από τις 25 Σεπτεμβρίου 1989.

Bo Vesterdorf

Γεννήθηκε το 1945· νομικός μεταφραστής στο Δικαστήριο· υπάλληλος διοικήσεως στο Υπουργείο Δικαιοσύνης· πάρεδρος δικαστής· νομικός ακόλουθος στη Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Δανίας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα· άσκησε δικαστικά καθήκοντα στο Østre Landsret· προϊστάμενος του γραφείου συνταγματικού και διοικητικού δικαίου στο Υπουργείο Δικαιοσύνης· διευθυντής στο Υπουργείο Δικαιοσύνης· λέκτορας· μέλος της Διευθύνουσας Επιτροπής των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (CDDH) του Συμβουλίου της Ευρώπης και στη συνέχεια μέλος του προεδρείου του ίδιου οργάνου· δικαστής στο Πρωτοδικείο από τις 25 Σεπτεμβρίου 1989.

Rafael García-Valdecasas y Fernández

Γεννήθηκε το 1946· Abogado del Estado (στη Jaén και στη Γρανάδα)· γραμματέας στο Tribunal Económico-Administrativo της Jaén και στη συνέχεια της Κόρδοβας· μέλος των Δικηγορικών Συλλόγων Jaén και Γρανάδας· προϊστάμενος της υπηρεσίας κοινοτικών διαφορών στο Υπουργείο Εξωτερικών· επικεφαλής της ισπανικής αντιπροσωπείας στην ομάδα εργασίας που συνέστησε το Συμβούλιο για την ίδρυση του Πρωτοδικείου· δικαστής στο Πρωτοδικείο από τις 25 Σεπτεμβρίου 1989.

Koenraad Lenaerts

Γεννήθηκε το 1954· καθηγητής στο Katholieke Universiteit Leuven (KUL)· επισκέπτης καθηγητής στα πανεπιστήμια του Burundi, του Στρασβούργου και του Harvard· καθηγητής στο Collège d'Europe της Bruges· εισηγητής σε γραφείο δικαστή στο Δικαστήριο· δικηγόρος Βρυξελλών· μέλος του συμβουλίου διεθνών σχέσεων του KUL· δικαστής στο Πρωτοδικείο από τις 25 Σεπτεμβρίου 1989.

Christopher William Bellamy

Γεννήθηκε το 1946· barrister, Middle Temple· Queen's Counsel, ειδικευμένος σε θέματα εμπορικού, ευρωπαϊκού και δημοσίου δικαίου· συνεργάστηκε στις τρεις πρώτες εκδόσεις του «Bellamy & Child, Common Market Law of Competition»· δικαστής στο Πρωτοδικείο από τις 10 Μαρτίου 1992.

Ανδρέας Καλογερόπουλος

Γεννήθηκε το 1944· δικηγόρος Αθηνών· εισηγητής στα γραφεία των δικαστών του Δικαστηρίου Α. Χλωρού και Κ. Κακούρη· καθηγητής δημοσίου και κοινωτικού δικαίου (Αθήνα)· νομικός σύμβουλος· προϊστάμενος γραφείου μέλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου· δικαστής στο Πρωτοδικείο από τις 18 Σεπτεμβρίου 1992.

Virpi Tiili

Γεννήθηκε το 1942· διδάκτωρ Νομικής του Πανεπιστημίου του Ελσίνκι· επιμελήτρια Αστικού Δικαίου και Εμπορικού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο του Ελσίνκι· διευθύντρια νομικών υποθέσεων και εμπορικής πολιτικής του Κεντρικού Εμπορικού Επιμελητηρίου της Φινλανδίας· γενική διευθύντρια του Γραφείου Προστασίας των Καταναλωτών της Φινλανδίας· δικαστής στο Πρωτοδικείο από τις 18 Ιανουαρίου 1995.

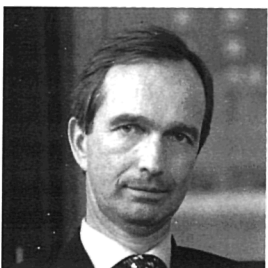
Pernilla Lindh

Γεννήθηκε το 1945· πτυχιούχος Νομικής του Πανεπιστημίου Lund· πάρεδρος δικαστής στο Εφετείο Στοκχόλμης· νομική σύμβουλος και γενική διευθύντρια της Νομικής Υπηρεσίας του Τμήματος Εμπορίου του Υπουργείου Εξωτερικών· δικαστής στο Πρωτοδικείο από τις 18 Ιανουαρίου 1995.

Josef Azizi

Γεννήθηκε το 1948· διδάκτωρ Νομικής και πτυχιούχος κοινωνικών και οικονομικών επιστημών του Πανεπιστημίου της Βιέννης· εντεταλμένος καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Οικονομικών Επιστημών της Βιέννης και στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου της Βιέννης· Ministerialrat και προϊστάμενος τμήματος στην Ομοσπονδιακή Καγκελαρία· δικαστής στο Πρωτοδικείο από τις 18 Ιανουαρίου 1995.

André Potocki

Γεννήθηκε το 1950· εφέτης στο Cour d'appel de Paris και επισκέπτης καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Paris X-Nanterre (1994)· προϊστάμενος της Υπηρεσίας Ευρωπαϊκών και Διεθνών Υποθέσεων του Υπουργείου Δικαιοσύνης (1991)· αντιπρόεδρος στο Tribunal de grande instance de Paris (1990)· γενικός γραμματέας της première présidence de la Cour de Cassation (1988)· δικαστής στο Πρωτοδικείο από τις 18 Σεπτεμβρίου 1995.

Rui Manuel Gens de Moura Ramos

Γεννήθηκε το 1950· καθηγητής στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου της Coimbra και στη Νομική Σχολή του Καθολικού Πανεπιστημίου του Porto· τακτικός καθηγητής στην έδρα Jean Monnet· διευθυντής σπουδών στην Ακαδημία Διεθνούς Δικαίου της Χάγης (1984) και επισκέπτης καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Νομικών Σπουδών Paris I (1995)· αντιπρόσωπος της Πορτογαλικής Κυβερνήσεως στην Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο του διεθνούς εμπορίου (Cnudeci)· δικαστής στο Πρωτοδικείο από τις 18 Σεπτεμβρίου 1995.

John D. Cooke, SC

Γεννήθηκε το 1944· δικηγόρος Ιρλανδίας· μετέσχε σε πολυάριθμες υποθέσεις ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκού Κοινοτήτων, του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων· ειδικεύθηκε στους τομείς του κοινοτικού δικαίου, του διεθνούς δικαίου, του εμπορικού δικαίου και του δικαίου της πνευματικής ιδιοκτησίας· πρόεδρος του Συμβουλίου των Δικηγορικών Συλλόγων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (CCBE) κατά τα έτη 1985-1986· δικαστής στο Πρωτοδικείο από τις 10 Ιανουαρίου 1996.

Marc Jaeger

Γεννήθηκε το 1954· δικηγόρος· δικαστικός ακόλουθος τοποθετημένος στον Γενικό Εισαγγελέα· δικαστής· αντιπρόεδρος του Tribunal d'arrondissement του Λουξεμβούργου· δίδαξε στο Centre Universitaire του Λουξεμβούργου· αποσπασμένος δικαστικός, εισηγητής σε γραφείο δικαστή στο Δικαστήριο από το 1986· δικαστής στο Πρωτοδικείο από τις 11 Ιουλίου 1996.

Hans Jung

Γεννήθηκε το 1944· επιμελητής και στη συνέχεια επίκουρος καθηγητής στη Νομική Σχολή του Βερολίνου· δικηγόρος Φρανκφούρτης· νομικός μεταφραστής στο Δικαστήριο· εισηγητής στο γραφείο του Προέδρου του Δικαστηρίου H. Kutscher και στη συνέχεια του Γερμανού δικαστή του Δικαστηρίου· βοηθός γραμματέας του Δικαστηρίου· γραμματέας του Πρωτοδικείου από τις 10 Οκτωβρίου 1989.

III - ΟΙ ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ 1996

Το 1996, σημειώθηκαν οι εξής μεταβολές στη σύνθεση του Πρωτοδικείου:

Στις 10 Ιανουαρίου, αποχώρησε από το Πρωτοδικείο ο D.P.M. Barrington, ο οποίος διορίστηκε μέλος του Supreme Court of Ireland· αντικαταστάθηκε από τον δικαστή J.D. Cooke.

Στις 11 Ιουλίου, ανέλαβε καθήκοντα δικαστή στο Πρωτοδικείο ο Marc Jaeger, σε αντικατάσταση του δικαστή R. Schintgen ο οποίος διορίστηκε δικαστής στο Δικαστήριο.

Περισσότερες λεπτομέρειες περιέχονται στο κεφάλαιο «Πανεγυρικές συνεδριάσεις», σ. 109.

Συναντήσεις και επισκέψεις

Α – Επίσημες επισκέψεις και εκδηλώσεις στο Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο κατά το 1996

10 Ιανουαρίου	Alexei Gloukhon, Πρέσβης της Ρωσίας στο Λουξεμβούργο
10 Ιανουαρίου	Sir Nicholas Lyell, Attorney General (Ηνωμένο Βασίλειο)
11 Ιανουαρίου	Luigi Guidobono Cavalchini Garofoli, Πρέσβης, Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Ιταλικής Δημοκρατίας στην Ε.Ε.
16 Ιανουαρίου	Βραζιλιανοί δικαστές
17 Ιανουαρίου	Riksdagens Konstitutionsutskott (Συνταγματική Επιτροπή του Κοινοβουλίου της Σουηδίας)
24 Ιανουαρίου	Πρόεδρος και πρόεδροι τμήματος του korkein hallinto-oikeus / högsta förvaltningsdomstolen (Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου της Φινλανδίας)
29 Ιανουαρίου	Bernhard Friedmann, Πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
31 Ιανουαρίου	Giorgio Zagari, Avvocato generale dello Stato (Ιταλία)
8 Φεβρουαρίου	Michael E. Parmly, σύμβουλος στην Πρεσβεία των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής στο Λουξεμβούργο

13 Φεβρουαρίου	Clay Constantinou, Πρέσβης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής στο Λουξεμβούργο, και Robert Faucher, δεύτερος γραμματέας πρεσβείας
14 Φεβρουαρίου	Mircea Cosea, Υπουργός Επικρατείας της Ρουμανίας, και Tudorel Postolache, Πρέσβης της Ρουμανίας στο Λουξεμβούργο
15 Φεβρουαρίου	Jovan Tegovski, Πρέσβης της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας στο Βέλγιο
29 Φεβρουαρίου	Bjørn Haug, Πρόεδρος, Thor Vilhjálmsson και Carl Baudenbacher, δικαστές, και Per Christiansen, γραμματέας του Δικαστηρίου της ΕΖΕΣ
7 Μαρτίου	Tudorel Postolache, Πρέσβης της Ρουμανίας στο Λουξεμβούργο
12 Μαρτίου	Ausschuss für Bundes- und Europaangelegenheiten des Niedersächsischen Landtages (Επιτροπή Ομοσπονδιακών και Ευρωπαϊκών Υποθέσεων του Κοινοβουλίου της Κάτω Σαξωνίας)
13 Μαρτίου	Suomen eduskunnan perustuslakivaliokunta / Finlands riksdags grundlagsutskott (Συνταγματική Επιτροπή του Κοινοβουλίου της Φινλανδίας)
21 Μαρτίου	Yves D. Yehouessi, Πρόεδρος του Δικαστηρίου της Οικονομικής και Νομισματικής Ενώσεως της Δυτικής Αφρικής (UEMOA) (Μπουρκίνα Φάσο)

25 Μαρτίου	Jorma S. Aalto, Suomen oikeuskansleri / Justitiekansler (Φινλανδία)
19 Απριλίου	Επίσημη επίσκεψη του Προέδρου του Δικαστηρίου Rodríguez Iglesias στο Τουρίνο, προκειμένου να αναγορευθεί επίτιμος διδάκτωρ του Πανεπιστημίου του Τουρίνου
23 Απριλίου	Riitta Uosukainen, Πρόεδρος, και Matti Louekoski, Αντιπρόεδρος του Κοινοβουλίου της Φινλανδίας
25 Απριλίου	Axel Lautenberg, Πρέσβης της Ελβετικής Συνομοσπονδίας στην Ε.Ε.
29 Απριλίου	Select Committee on European Legislation – House of Commons (Ηνωμένο Βασίλειο)
30 Απριλίου	Sir Daryl Dawson, δικαστής στο High Court of Australia
13 Μαΐου	Carlos Ferrer Salat, Πρόεδρος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
14 Μαΐου	Lord Mackay of Drumadoon, Lord Advocate, και Paul Cullen QC, Solicitor General for Scotland
14 Μαΐου	Clay Constantinou, Πρέσβης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής στο Λουξεμβούργο, και Robert Faucher, δεύτερος γραμματέας πρεσβείας

17 Μαΐου	Συζήτηση στρογγυλής τραπέζης με την Πρεσβεία των Ηνωμένων Πολιτειών στο Λουξεμβούργο με την ευκαιρία της ενάρξεως του «Dean Acheson Legal Stage Program»
20 Μαΐου	Josef Magerl, Πρέσβης της Δημοκρατίας της Αυστρίας στο Λουξεμβούργο
22 Μαΐου	Ausschuss für Bundes- und Europa-angelegenheiten des Bayerischen Landtages (Επιτροπή Ομοσπονδιακών και Ευρωπαϊκών Υποθέσεων του Κοινοβουλίου της Βαυαρίας)
από 27 έως 31 Μαΐου	Επίσημη επίσκεψη του Προέδρου του Δικαστηρίου Rodríguez Iglesias στη Ρουμανία κατόπιν προσκλήσεως της Εθνικής Επιτροπής για τη στρατηγική της ενσωματώσεως της Ρουμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, της Ακαδημίας της Ρουμανίας και του Πρωθυπουργού της Ρουμανίας
3 Ιουνίου	Ευάγγελος Βενιζέλος, Υπουργός Δικαιοσύνης της Ελληνικής Δημοκρατίας
10 και 11 Ιουνίου	Ενημερωτική συνάντηση δικαστικών λειτουργών των κρατών μελών
13 Ιουνίου	Baudouin de la Kethulle de Ryhove, Πρέσβης του Βασιλείου του Βελγίου στο Λουξεμβούργο
20 Ιουνίου	Masahiko Iwasaki, Πρέσβης της Ιαπωνίας στο Λουξεμβούργο

21 Ιουνίου	Ständiger Beirat des Bundesrates (Διαρκής Συμβουλευτική Επιτροπή του Bundesrat)
27 Ιουνίου	Giovanni Maria Flick, Υπουργός Δικαιοσύνης της Ιταλικής Δημοκρατίας
1 Ιουλίου	Διάλεξη του Προέδρου του Δικαστηρίου Rodríguez Iglesias με τίτλο: «Η δικαστική εξουσία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας κατά το παρόν στάδιο εξέλιξης της Ενώσεως», στο πλαίσιο της έκτης συνόδου της Ακαδημίας Ευρωπαϊκού Δικαίου του Ευρωπαϊκού Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου της Φλωρεντίας
2 Ιουλίου	Hannes Swoboda, amtsführender Stadtrat der Stadt Wien für internationale Angelegenheiten (δημοτικός σύμβουλος και προϊστάμενος της υπηρεσίας διεθνών σχέσεων του Δήμου της Βιέννης), και Josef Magerl, Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Αυστρίας στο Λουξεμβούργο
4 Ιουλίου	Thomas Wernly, Πρόεδρος της Ελβετικής Συνομοσπονδίας στο Λουξεμβούργο
8 Ιουλίου	Αντιπροσωπεία του Supremo Tribunal Federal do Brasil (Ομοσπονδιακού Ανωτάτου Δικαστηρίου της Βραζιλίας)
11 Ιουλίου	Pasqual Maragall, Πρόεδρος της Επιτροπής Περιφερειών της Ε.Ε.
11 Ιουλίου	Charles D. Gonthier, δικαστής στο Cour suprême du Canada / Supreme Court of Canada (Ανώτατο Δικαστήριο του Καναδά)

24 Σεπτεμβρίου	Αντιπροσωπεία του Συμβουλίου των Δικηγορικών Συλλόγων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (CCBE)
27 Σεπτεμβρίου	Ivana Janů, Αντιπρόεδρος του Συνταγματικού Δικαστηρίου της Τσεχικής Δημοκρατίας
1 Οκτωβρίου	Διάλεξη του Προέδρου του Δικαστηρίου Rodríguez Iglesias στη Βιέννη κατά την ημέρα της συγκροτήσεως του Verfassungsgerichtshof: «Verfassungsperspektiven der europäischen Gerichtsbarkeit»
8 και 9 Οκτωβρίου	Hans Gammeltoft-Hansen, Folketingets Ombudsmand (διαμεσολαβητής του Κοινοβουλίου της Δανίας)
14 και 15 Οκτωβρίου	Σεμινάριο δικαστικών λειτουργών των κρατών μελών
21 και 22 Οκτωβρίου	Niels Pontoppidan, Πρόεδρος του Højesteret (Ανωτάτου Δικαστηρίου της Δανίας), και πρόεδροι ανωτέρων δανικών δικαστηρίων
25 Οκτωβρίου	Δανοί πρέσβεις και R. Bjerregaard, μέλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής
29 Οκτωβρίου	W. Cimoszewicz, Πρωθυπουργός της Δημοκρατίας της Πολωνίας
11 Νοεμβρίου	Liviu-Petru Zăpîrtan, Πρέσβης της Ρουμανίας στο Λουξεμβούργο

20 Νοεμβρίου	Αντιπροσωπεία του Bundesfinanzhof και διαφόρων Finanzgerichte (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας)
21 Νοεμβρίου	Bjørn Haug, Πρόεδρος, Thor Vilhjámsson και Carl Baudenbacher, δικαστές, και Per Christiansen, γραμματέας του Δικαστηρίου της ΕΖΕΣ
21 Νοεμβρίου	Eliane Liekendael, Γενική εισαγγελέας στο Cour de cassation de Belgique (Ακυρωτικό Δικαστήριο του Βελγίου), συνοδευόμενη από αντιπροσωπεία του Cour de cassation de Belgique
27 Νοεμβρίου	Margarita Mariscal de Gante y Míron, Υπουργός Δικαιοσύνης του Βασιλείου της Ισπανίας
29 Νοεμβρίου	Albert Rohan, γενικός γραμματέας του Υπουργείου Εξωτερικών της Δημοκρατίας της Αυστρίας, και Josef Magerl, Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Αυστρίας στο Λουξεμβούργο
9 Δεκεμβρίου	A. Vernon Weaver, Πρόεδρος της Αποστολής των Ηνωμένων Πολιτειών στην Ε.Ε.
11 Δεκεμβρίου	Nora Owen, Υπουργός Δικαιοσύνης της Ιρλανδίας
11 Δεκεμβρίου	Nicoloz Tcherkezichvili και Lamara Tchorgolachvili, δικαστές στο Συνταγματικό Δικαστήριο της Γεωργίας

**Β - Εκπαιδευτικές επισκέψεις στο Δικαστήριο και το
Πρωτοδικείο κατά το 1996**
(Αριθμός επισκεπτών)

	Εθνικοί δικαστικοί λειτουργοί	Δικηγόροι, νομικοί σύμβουλοι, ασκούμενοι	Καθηγητές κοινοτικού δικαίου, εκπαιδευτικοί ²	Διπλωματικοί βουλευτές, πολιτικές ομάδες, δημόσιοι υπάλληλοι	Φοιτητές, ασκούμενοι Επιτροπής και Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	Μέλη επαγγελματικών συνλόγων	Λοιποί	ΣΥΝΟΛΟ
B	10	90	2	-	376	-	160	638
DK	8	2	-	-	191	-	70	271
D	388	393	63	174	946	70	433	2.467
EL	9	80	1	-	2	-	-	92
E	25	78	-	44	320	-	-	467
F	62	162	-	290	426	30	81	1.051
IRL	8	18	4	25	88	-	-	143
I	45	103	-	15	234	-	15	412
L	4	-	-	46	40	-	-	90
NL	68	12	-	-	344	-	-	424
A	42	214	4	141	169	-	75	645
P	13	6	-	20	128	-	-	167
FIN	13	132	-	42	31	-	95	313
S	101	92	-	58	55	-	194	500
UK	71	81	-	100	1.404	-	32	1.688
Τρίτες χώρες	85	99	26	83	371	-	445	1.109
Μικτές ομάδες	30	45	-	20	470	-	-	565
ΣΥΝΟΛΟ	982	1.607	100	1.058	5.595	100	1.600	11.042

¹ Στη στήλη αυτή αναφέρεται ο αριθμός των δικαστικών λειτουργών των κρατών μελών που μετέσχαν στις ενημερωτικές συναντήσεις και τα σεμινάρια δικαστικών λειτουργών που οργανώθηκαν από το Δικαστήριο. Το 1996 μετέσχαν: Βέλγιο: 10· Δανία: 8· Γερμανία: 24· Ελλάδα: 8· Ισπανία: 24· Γαλλία: 24· Ιρλανδία: 8· Ιταλία: 24· Λουξεμβούργο: 4· Κάτω Χώρες: 8· Αυστρία: 8· Πορτογαλία: 8· Φινλανδία: 8· Σουηδία: 8· Ηνωμένο Βασίλειο: 24.

² Δεν συμπεριλαμβάνονται οι καθηγητές που συνόδευσαν ομάδες φοιτητών.

Εκπαιδευτικές επισκέψεις στο Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο κατά το 1996

(Αριθμός ομάδων)

	Εθνικοί δικαστικοί λειτουργοί ¹	Δικηγόροι, νομικοί σύμβουλοι, ασκούμενοι	Καθηγητές κοινοτικού δικαίου, εκπαιδευτικοί ²	Διπλωματικοί, βουλευτές, πολιτικές ομάδες, δημόσιοι υπάλληλοι	Φοιτητές, ασκούμενοι Επιτροπής και Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	Μέλη επαγγελματικών συλλόγων	Λουτοί	ΣΥΝΟΛΟ
B	1	2	1	-	11	-	4	19
DK	1	1	-	-	6	-	3	11
D	12	14	2	6	30	2	15	81
EL	2	4	1	-	1	-	-	8
E	2	7	-	3	10	-	-	22
F	5	7	-	11	19	1	3	46
IRL	1	1	1	1	3	-	-	7
I	3	6	-	3	11	-	1	24
L	1	-	-	2	-	-	-	3
NL	3	1	-	-	11	-	-	15
A	2	7	3	10	6	-	5	33
P	2	1	-	2	4	-	-	9
FIN	3	9	-	3	2	-	5	22
S	7	6	-	7	2	-	11	33
UK	7	5	-	4	39	-	5	60
Τρίτες χώρες	5	4	2	4	14	-	22	51
Μικτές ομάδες	1	2	-	1	12	-	-	16
ΣΥΝΟΛΟ	58	77	10	57	181	3	74	460

¹ Στη στήλη αυτή συνυπολογίζονται, μεταξύ άλλων, η ενημερωτική συνάντηση και το σεμινάριο δικαστικών λειτουργών.

² Δεν συνυπολογίζονται οι καθηγητές που συνόδευαν ομάδες φοιτητών.

Πανηγυρικές συνεδριάσεις

Στη διάρκεια του 1996, Το Δικαστήριο πραγματοποίησε τέσσερις πανηγυρικές συνεδριάσεις:

10 Ιανουαρίου	Πανηγυρική συνεδρίαση με την ευκαιρία της αποχωρήσεως του Donal P. M. Barrington και της αναλήψεως καθηκόντων δικαστή στο Πρωτοδικείο από τον John D. Cooke
31 Ιανουαρίου	Πανηγυρική συνεδρίαση με την ευκαιρία της αναλήψεως καθηκόντων στο Ελεγκτικό Συνέδριο από την Κ. Νικολάου και τους F. Colling, M. B. Engwirda και J. F. Bernicot
12 Ιουνίου	Πανηγυρική συνεδρίαση στη μνήμη του Fernand Schockweiler
11 Ιουλίου	Πανηγυρική συνεδρίαση με την ευκαιρία της αναλήψεως καθηκόντων δικαστή στο Δικαστήριο από τον Romain Schintgen και της αναλήψεως καθηκόντων δικαστή στο Πρωτοδικείο από τον Marc Jaeger

Στο τμήμα που ακολουθεί περιλαμβάνονται όλοι οι λόγοι που εκφωνήθηκαν κατά τις εν λόγω πανηγυρικές συνεδριάσεις.

Πανηγυρική συνεδρίαση του Δικαστηρίου της 10ης Ιανουαρίου 1996

με την ευκαιρία της αποχωρήσεως του Donal P. M. Barrington και της αναλήψεως καθηκόντων δικαστή στο Πρωτοδικείο από τον John D. Cooke

- Προσφώνηση του Προέδρου του Δικαστηρίου,
G. C. Rodríguez Iglesias σ. 115
- Προσφώνηση του Προέδρου του Πρωτοδικείου,
A. Saggio σ. 117
- Λόγος του Donal P. M. Barrington σ. 121

Προσφώνηση του Προέδρου του Δικαστηρίου,
G. C. Rodríguez Iglesias

Εξοχότατοι,
Κυρίες και κύριοι,

Συγκεντρωθήκαμε σήμερα εδώ όχι μόνο για να υποδεχθούμε τον John Cooke, αλλά και για να εκφράσουμε τις ευχαριστίες μας στον αποχωρούντα δικαστή Donal Barrington.

Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου A. Saggio θα μπορέσει καλύτερα από εμένα να αναφερθεί στις επαγγελματικές ικανότητες και ανθρώπινες ιδιότητες του Donal Barrington. Επιτρέψτε μου, ωστόσο, προτού του δώσω τον λόγο, να σας πω, αγαπητέ Donal, πόσο εκτιμήσαμε όλοι μας την προσωπικότητα, την εγκάρδια συμπεριφορά και τις ικανότητές σας. Τώρα που μας αφήνετε για να ασκήσετε τις πλέον υψηλές δικαιοδοτικές αρμοδιότητες στη χώρα σας, θα ήθελα να σας εκφράσω, εξ ονόματος του Δικαστηρίου και εμού προσωπικώς, τις καλύτερες ευχές μας για καλή τύχη τόσο στην επαγγελματική όσο και στην προσωπική σας ζωή.

* * *

Στρέφομαι τώρα προς εσάς, κύριε John Cooke, για να σας καλωσορίσω εγκάρδια στο όργανό μας, το οποίο θα πλουτίσετε με τη σημαντική πείρα σας.

Η επαγγελματική σας πορεία είναι στενά συνυφασμένη με τον εν ευρεία εννοία δικαστικό χώρο. Από την είσοδό σας στον δικηγορικό σύλλογο της Ιρλανδίας το 1966, δεν παύσατε να αναπτύσσετε και να

διευρύνετε τις δικηγορικές σας δραστηριότητες, παριστάμενος τόσο ενώπιον των εθνικών όσο και διεθνών δικαστηρίων.

Το Δικαστήριο υπήρξε προνομιούχος μάρτυρας της δραστηριοτητάς σας.

Πράγματι, έχετε αξιοσημείωτα ευρεία θεωρητική και πρακτική γνώση του κοινοτικού δικαίου, με το οποίο ασχοληθήκατε ήδη από την εισδοχή της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου στην Κοινότητα το 1973. Έχετε συμβάλει ποικιλοτρόπως σε διάφορες σημαντικές υποθέσεις που εκδικάστηκαν έκτοτε από το Δικαστήριο.

Στα ανωτέρω προστίθεται η μεγάλη πείρα που έχετε αποκτήσει στον τομέα της εσωτερικής και διεθνούς διαιτησίας, είτε υπό την ιδιότητα του δικηγόρου είτε υπό την ιδιότητα του διαιτητή. Επιπλέον, ασκήσατε σημαντικά καθήκοντα στο πλαίσιο διαφόρων δικηγορικών οργανώσεων. Θα περιοριστώ να αναφέρω ότι έχετε χρηματίσει Πρόεδρος του CCBE (Συμβουλίου των Δικηγορικών Συλλόγων της ΕΚ).

Τέλος, αναπτύξατε επίσης σημαντική ακαδημαϊκή δραστηριότητα. Θα υπενθυμίσω μόνον ότι είσθε Διευθυντής του ονομαστού Irish Centre for European Law στο Trinity College του Δουβλίνου.

Ο πολύμορφος και αλληλοσυμπληρούμενος χαρακτήρας όλων αυτών των εμπειριών θα σας επιτρέψουν, είμαι βέβαιος, να συμβάλετε στο ακέραιο στη λειτουργία του Πρωτοδικείου.

Απευθύνοντάς σας, κύριε Cooke, τις θερμότερες ευχές για επιτυχία στην άσκηση των νέων καθηκόντων σας, σας καλώ τώρα να ορκιστείτε και να υπογράψετε την επίσημη δήλωση, όπως προβλέπεται από τον Οργανισμό.

Προσφώνηση του Προέδρου του Πρωτοδικείου,
A. Saggio

Κύριε Πρόεδρε του Δικαστηρίου,
Κυρίες και κύριοι δικαστές του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου,
Εξοχότατοι,
Κυρίες και κύριοι,

Το Πρωτοδικείο εισήλθε ήδη στον έβδομο χρόνο δραστηριότητας. Η πρώτη συνεδρίαση της ολομέλειάς του πραγματοποιήθηκε τον Σεπτέμβριο του 1989. Απ' όλα τα μέλη που ήταν παρόντα τότε, οκτώ μόνον εξακολουθούν να ασκούν τα ίδια καθήκοντα. Επτά συνάδελφοι προστέθηκαν στη συνέχεια, άλλοι πιο πρόσφατα και άλλοι παλαιότερα. Μια τέτοια εξέλιξη – θα έλεγα μάλιστα «μια τέτοια επανάσταση», αν αυτός ο όρος δεν εξέφραζε τον αντίποδα της δικαστικής λειτουργίας – υπήρξε η συνέπεια όχι μόνον της εισόδου τριών νέων κρατών μελών στην Κοινότητα – γεγονός που μας επέτρεψε να επωφεληθούμε από την πνευματική καλλιέργεια και την ευαισθησία των δύο γυναικών συναδέλφων, προνόμιο για το οποίο είμαστε ιδιαίτερα υπερήφανοι –, αλλά και της επαγγελματικής πορείας ορισμένων από εμάς οι οποίοι κλήθηκαν να ασκήσουν καθήκοντα δικαστή στο Δικαστήριο ή σημαντικά λειτουργήματα στη χώρα τους, εφοδιασμένοι με την πείρα που απέκτησαν ως κοινοτικοί δικαστές.

Σήμερα, ο αριθμός των «ιδρυτικών μελών» του Πρωτοδικείου μειώνεται και πάλι: ο πρόεδρος τμήματος Donal Barrington μας εγκαταλείπει για να ασκήσει τα υψηλότερα καθήκοντα του δικαστή στο Ανώτατο Δικαστήριο της Ιρλανδίας. Έτσι, τα ιδρυτικά μέλη του Πρωτοδικείου είναι πλέον η μειοψηφία.

Χάνουμε ένα διακεκριμένο συνάδελφο. Θα ήθελα, με λίγα λόγια, να εκθέσω, σε μια τόσο επίσημη στιγμή, τους πολλούς λόγους για τους οποίους ο Donal Barrington χαίρει ιδιαίτερης εκτίμησης ανάμεσά μας. Και αυτά που θα πω δεν είναι απλώς φιλοφρονήσεις.

Αγαπητέ Donal, υπήρξες ένας ιδιαίτερα πολύτιμος συνάδελφος. Σύντομα εκτιμήθηκες, από τα μέλη του Πρωτοδικείου, για τις αξιοσημείωτες επαγγελματικές και προσωπικές ιδιότητές σου.

Στην επαγγελματική σφαίρα, μας πρόσφερες την πολύτιμη πείρα σου. Θαυμάζαμε πάντοτε την ικανότητά σου να καθιστάς απλά τα δυσκολότερα τεχνικά ζητήματα και να στοχεύεις κατευθείαν στην ουσία των πραγμάτων. Θαυμάζαμε την άκαμπτη προσήλωσή σου στις ιδιαίτερες απαιτήσεις κάθε υποθέσεως, καθώς και τις πλατιές και βαθιές γνώσεις του δικαίου ως ενιαίου συνόλου κανόνων που αποτελούν συγκεκριισμό διαφόρων νομικών και πολιτιστικών παραδόσεων. Αυτή η ενότητα μέσα από την πολυμορφία αποτελεί για μας, τους κοινοτικούς δικαστές, μια καθημερινή ανακάλυψη: αυτή προσδίδει γοητεία στην εργασία μας και δικαιολογεί την πίστη μας στο μέλλον της Ευρώπης.

Αγαπητέ μου Donal, επωφεληθήκαμε από σένα πάρα πολύ: όχι μόνον από τις νομικές σου ικανότητες, τη βαθιά αντίληψη των νομικών προβλημάτων και την πραγματιστική προσέγγισή τους, αλλά και από τις εξαιρετικές ιδιότητες του χαρακτήρα σου. Κατά τις – ενίοτε ιδιαίτερα έντονες – συζητήσεις μας, τόσο επί νομικών όσο και επί διοικητικών ζητημάτων, επέδειξες πάντοτε ηρεμία, σύνεση και καλή διάθεση. Σου χρωστούμε πολλά. Σ' αυτήν την επίσημη περίπτωση, έχω το προνόμιο να σε συγχαρώ για τον υποδειγματικό τρόπο με τον οποίο άσκησες τα καθήκοντά σου.

Οι παρατηρήσεις όμως αυτές δεν θα πρέπει να συγκαλύψουν το γεγονός ότι, στην εξαιτία αυτή, δεν υπήρξες μόνον ένας εξέχων συνάδελφος, αλλά και ένας φίλος, πάντοτε πρόθυμος, πάντοτε εγκάρδιος. Έχεις, εξάλλου, τη μεγάλη τύχη να έχεις στο πλευρό σου τη γοητευτική σύζυγό σου Eileen.

Eileen, θα θυμόμαστε πάντοτε τη μεγάλη ευγένειά σας, τη ζωντάνεια σας, το χιούμορ σας και το μεταδοτικό κέφι σας για τη ζωή.¹

1

Το μέρος αυτό της προσφωνήσεως εκφωνήθηκε στα αγγλικά.

Αγαπητέ Donal, αγαπητή Eileen, δεν μας απομένει παρά να σας αποχαιρετίσουμε, οπωσδήποτε με κάποια λύπη μέσα μας, και να σας ευχηθούμε καλή τύχη.

Η λύπη όμως αυτή δεν μας εμποδίζει να χαιρόμαστε για την άφιξη του νέου συναδέλφου μας John Cooke, τον οποίο καλωσορίζουμε.

Λόγος του δικαστή D. P. M. Barrington ¹

Θα ήθελα καταρχάς να πω πόσο ευτυχής υπήρξα που εργάστηκα εδώ στο Λουξεμβούργο για εξίμισι χρόνια και να ευχαριστήσω όλους όσους καταστήσατε την εργασία μου τόσο ευχάριστη. Αισθάνομαι τιμή που ήμουν ένα από τα ιδρυτικά μέλη του Πρωτοδικείου και έπαιξα έναν μικρό ρόλο σ' αυτό το μεγάλο πείραμα. Η σύζυγός μου και εγώ εγκαταλείψουμε το Λουξεμβούργο με τις καλύτερες αναμνήσεις και με αισθήματα βαθιάς ευγνωμοσύνης για όλους όσους συνέβαλαν στην ευχάριστη διαμονή μας εδώ.

Προέρχομαι από μια χώρα του common law, η οποία ωστόσο, όταν απέκτησε την ανεξαρτησία της πριν από εβδομήντα και πλέον χρόνια, θέσπισε γραπτό Σύνταγμα, το οποίο προβλέπει έναν χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων και καθιερώνει την αρχή του δικαστικού ελέγχου της νομοθεσίας. Για τους Ιρλανδούς συνταγματολόγους, πριν από την προσχώρηση της Ιρλανδίας στην Κοινότητα το 1973, η κύρια ξένη πηγή εμπνεύσεως ήταν το Σύνταγμα των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Ήμασταν συνεπώς συνηθισμένοι να επιλύουμε πολύπλοκα πραγματικά ζητήματα υπό το φως πολυπλόκων ζητημάτων αρχής. Έτσι, η επαφή με το ηπειρωτικό νομικό σύστημα ήταν μεν πάντοτε ένα σοκ, ίσως όμως λιγότερο ισχυρό απ' όσο για έναν νομικό του common law εμποτισμένο από την παράδοση της κοινοβουλευτικής κυριαρχίας.

Στο δικαιοδοτικό σύστημα της Κοινότητας, το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο καλούνται απλώς να εκδώσουν απόφαση. Σε μια πρόσφατα συνεστημένη Κοινότητα, μπορεί ασφαλώς να θεωρηθεί ότι το ανώτατο δικαιοδοτικό όργανο πρέπει να εκφράζεται με μία φωνή, καθόσον αυτό αυξάνει το κύρος του. Το αμερικανικό Federal Supreme Court, συνετά σκεπτόμενο, υιοθέτησε αρχικά το ίδιο σύστημα κατά την πρώτη περίοδο του αμερικανικού Συντάγματος. Αργότερα, ωστόσο, το δικαστήριο αυτό έκρινε ότι μπορούσε να επιτρέψει τη διατύπωση διισταμένων απόψεων.

¹

Μετάφραση από το αγγλικό πρωτότυπο.

Σε γενικές γραμμές, η Ιρλανδία ακολουθεί τον κανόνα του common law και κάθε δικαστής έχει το δικαίωμα να διατυπώνει την προσωπική του γνώμη, είτε είναι σύμφωνη προς την απόφαση είτε είναι αντίθετη προς αυτήν. Υπάρχει, εντούτοις, μια σημαντικότερη εξαίρεση από τον κανόνα αυτόν. Όταν το Supreme Court της Ιρλανδίας αποφαινεται επί της συνταγματικότητας πράξεως του Κοινοβουλίου εκδοθείσας μετά το 1937, περιορίζεται στην έκδοση αποφάσεως και δεν δημοσιοποιείται η γνώμη της μειοψηφίας. Για πολύπλοκους διαδικαστικούς λόγους, ο κανόνας αυτός δεν εφαρμόζεται στις πράξεις του Κοινοβουλίου που είχαν εκδοθεί πριν από το 1937. Είναι, συνεπώς, δυνατή η παράλληλη λειτουργία και των δύο συστημάτων στο πλαίσιο ενός και του αυτού δικαιοδοτικού οργάνου. Πιστεύω ότι οι πλειονότητα των νομικών θα συμφωνούσαν ότι το δεύτερο σύστημα οδηγεί σε ενδελεχέστερη ανάλυση και συζήτηση των ζητημάτων που τίθενται σε κάθε υπόθεση.

Το επιχείρημα του κύρους ισχύει ίσως ακόμα όσον αφορά το Δικαστήριο, αλλά θα μπορούσαμε να διερωτηθούμε κατά πόσον ισχύει και για το Πρωτοδικείο. Λέγεται ενίοτε ότι το κοινοτικό δίκαιο αποτελεί εν μέρει την εξέλιξη των κοινών παραδόσεων των κρατών μελών και ότι αυτό επιβάλλει να ανατίθεται η εκδίκαση των υποθέσεων σε πολυμελείς και όχι σε μονομελείς σχηματισμούς. Δεν θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι ο πολίτης θα είχε περισσότερες δυνατότητες να διακρίνει την εξελικτική αυτή διαδικασία αν οι δικαστές ήταν ελεύθεροι να αναπτύσσουν την προσωπική τους γνώμη;

Ένας από τους λόγους της ιδρύσεως του Πρωτοδικείου ήταν να παρασχεθεί στους ιδιώτες καλύτερη δικαστική προστασία με την πρόβλεψη δύο βαθμών δικαιοδοσίας. Περιέργως, τα κράτη μέλη, ενώ πρόσφεραν αυτήν την πρόσθετη προστασία στους ιδιώτες, δεν προέβλεψαν τίποτε το αντίστοιχο για τη δική τους προστασία. Ορισμένοι επικρίνουν τη μη αναγνώριση στα κράτη μέλη του δικαιώματος να προσβάλλουν τις αποφάσεις του Δικαστηρίου. Η παροχή ενός τέτοιου δικαιώματος θα παρακάλυψε την κανονική λειτουργία του δικαιοδοτικού συστήματος της Κοινότητας. Αντιθέτως, θα ήταν δυνατόν, χωρίς καμία τροποποίηση των Συνθηκών, να δοθεί η δυνατότητα στο Πρωτοδικείο να αποφασίζει, επιτρεπομένης της ασκήσεως αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου, επί των προσφυγών που ασκούνται από τα κράτη μέλη. Δεν θα ήταν αυτός ένας

απλούστερος τρόπος να δοθεί απάντηση στις επικρίσεις που μόλις προ ολίγου ανέφερα;

Τελικά, είναι ήδη γνωστό ότι θα υπάρξει τεράστια αύξηση του φόρτου εργασίας του Πρωτοδικείου τα επόμενα χρόνια και είναι αμφίβολο αν το Πρωτοδικείο, όπως είναι οργανωμένο σήμερα, θα είναι πράγματι σε θέση να αντιμετωπίσει αυτήν την αύξηση ή ότι ο κανονισμός διαδικασίας του θα του παρέχει την αναγκαία ευελιξία να αντιμετωπίσει τη νέα αυτή πρόκληση. Μια αύξηση του αριθμού των μελών του Πρωτοδικείου δεν θα δημιουργούσε τις ίδιες συνταγματικής φύσεως δυσκολίες όπως μια αύξηση του αριθμού των μελών του Δικαστηρίου. Ίσως θα πρέπει να εξεταστεί αυτή η λύση την κατάλληλη στιγμή, πρέπει όμως καταρχάς να διερωτηθούμε μήπως μπορεί το Πρωτοδικείο να γίνει αποτελεσματικότερο με μια καλύτερη διαμόρφωση των μεθόδων εργασίας του. Εδώ όμως τίθεται ένα άλλο πρόβλημα. Τα κοινοτικά όργανα δεν διαθέτουν παρά τις εξουσίες τις οποίες τα κράτη μέλη δέχθηκαν να τους απονεύμουν. Ειδικότερα, τα δικαιοδοτικά όργανα μπορούν να ενεργούν μόνον εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων που τους έχουν χορηγηθεί. Είναι επίσης αληθές ότι τα δικαιοδοτικά όργανα ενεργούν μόνο στο πλαίσιο ενός κανονισμού διαδικασίας εγκεκριμένου από το Συμβούλιο των Υπουργών. Θα μπορούσε, ωστόσο, να τεθεί το ερώτημα μήπως ο Οργανισμός μας και ο κανονισμός διαδικασίας μάς επιτρέπει μεγαλύτερη ευελιξία στο έργο μας. Είναι πραγματικά απαραίτητο να εκδικάζονται οι υπαλληλικές υποθέσεις από τριμελή τμήματα; Όλες οι υποθέσεις σημάτων αξίζουν την ίδια αντιμετώπιση; Δεν θα έπρεπε να έχει το Πρωτοδικείο, μέχρις ορισμένου σημείου, την ελευθερία να δοκιμάσει διαφορετικές μεθόδους από πλευράς διαδικασίας, ούτως ώστε να καθορίσει ποιες είναι οι πλέον κατάλληλες για την επίλυση των προβλημάτων του;

Ιδού ορισμένα από τα ερωτήματα που θα ήθελα να διατυπώσω. Είμαι ευτυχής που αφήνω την απάντηση για σας.

Πανεργευρική συνεδρίαση του Δικαστηρίου της 31ης Ιανουαρίου 1996

με την ευκαιρία της αναλήψεως καθηκόντων στο Ελεγκτικό Συνέδριο από την Κ. Νικολάου και τους F. Colling, M. B. Engwirda και J.-F. Bernicot

- Προσφώνηση του Προέδρου του Δικαστηρίου
G. C. Rodríguez Iglesias σ. 127
- Προσφώνηση του Προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου
B. Friedmann σ. 129

Προσφώνηση του Προέδρου του Δικαστηρίου
G. C. Rodríguez Iglesias

Κύριοι Πρόεδροι,
Εξοχότατοι,
Κυρίες και κύριοι,

Συγκεντρωθήκαμε σήμερα εδώ για την ορκωμοσία των νέων μελών του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Τα νέα μέλη φθάνουν στο όργανο αυτό σε μια περίοδο κατά την οποία η προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποτελεί αντικείμενο ιδιαίτερης προσοχής. Το γεγονός αυτό αντικατοπτρίζεται κυρίως στην ενίσχυση των μέτρων για την καταπολέμηση των απατών στο πλαίσιο της εκτελέσεως του κοινοτικού προϋπολογισμού καθώς και για την καταστολή των συναφών περιπτώσεων δωροδοκίας. Σ' αυτήν την περίοδο οικονομικών δυσκολιών, επιβάλλεται επίσης μια προσπάθεια αυστηρής διαχειρίσεως των δημοσίων οικονομικών πόρων. Η καταβολή της προσπάθειας αυτής είναι απαραίτητη για τη διατήρηση της νομιμοποιήσεως των κοινοτικών οργάνων στην κοινή γνώμη, στο πλαίσιο της δημοσιονομικής λιτότητας που εφαρμόζεται σήμερα στα περισσότερα κράτη μέλη.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο διαδραματίζει φυσικά πρωτεύοντα ρόλο στο πλαίσιο αυτό, καθώς σ' αυτό εναπόκειται να εξασφαλίζει τον λεπτομερή έλεγχο του συνόλου των εσόδων και εξόδων της Κοινότητας.

Προς τον σκοπό αυτόν, οι Συνθήκες έχουν απονείμει στο Ελεγκτικό Συνέδριο τις ειδικές αρμοδιότητες που είναι αναγκαίες για την πλήρη εκπλήρωση της αποστολής του. Η σημασία του ρόλου του φαίνεται, εξάλλου, και από το ενδιαφέρον που προκαλούν οι παρατηρήσεις του

Ελεγκτικού Συνεδρίου, τόσο στον περιορισμένο κύκλο των ειδικών όσο και στην κοινή γνώμη ολόκληρης της Κοινότητας.

Οι αρμοδιότητες αυτές, όμως, θα ήσαν κενές περιεχομένου χωρίς τους άνδρες – και τις γυναίκες – που τις ασκούν.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, το Ελεγκτικό Συνέδριο πρέπει να αισθάνεται ιδιαίτερη ικανοποίηση για τα προσόντα που διαθέτετε, κυρίες και κύριοι, ως νέα μέλη του.

Τα προσόντα αυτά τα έχετε αποκτήσει είτε στο πλαίσιο της ασκήσεως καθηκόντων στο αντίστοιχο ελεγκτικό όργανο της χώρας καταγωγής σας, είτε στο πλαίσιο λαμπρής σταδιοδρομίας στον ιδιωτικό τομέα και στον ακαδημαϊκό χώρο. Οι διαφορετικές αυτές εμπειρίες ασφαλώς θα πλουτίσουν το Ελεγκτικό Συνέδριο και, ειδικότερα, θα ενισχύσουν τους δεσμούς του με τα αντίστοιχα εθνικά όργανα ελέγχου, όπως προβλέπει η ίδια η Συνθήκη στο άρθρο 188 Γ.

Στο πλαίσιο του λειτουργήματός σας, η Συνθήκη σας απονέμει ευθέως δικαιώματα, τα οποία σας επιτρέπουν να ασκείτε τα καθήκοντά σας με πλήρη ανεξαρτησία, προς το γενικό συμφέρον της Κοινότητας. Σας επιβάλλει επίσης και υποχρεώσεις, τόσο κατά τη διάρκεια της θητείας σας όσο και μετά τη λήξη των καθηκόντων σας. Σας ζητείται να αναλάβετε επισήμως τη δέσμευση να τις τηρείτε. Αυτή ακριβώς είναι η έννοια του όρκου που θα σας καλέσω σε λίγο να δώσετε ενώπιον του Δικαστηρίου.

**Προσφώνηση του Προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου
B. Friedmann**

Κύριε Πρόεδρε του Δικαστηρίου,
Κύριοι δικαστές του Δικαστηρίου,
Εξοχότατοι,
Κυρίες και κύριοι,
Αγαπητοί συνάδελφοι,

Μόλις προ ολίγου το Δικαστήριο, διά στόματος του Προέδρου του, εκφράστηκε με λόγια πολύ κολακευτικά για το Ελεγκτικό Συνέδριο. Το ευχαριστώ θερμά. Θα ήθελα επίσης να σας εκφράσω τις ευχαριστίες μου για τα συγχαρητήρια που μου απηύθυνε το Δικαστήριο με την ευκαιρία της εκλογής μου στην προεδρία του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Είμαι πεπεισμένος ότι οι έσοχες σχέσεις που συνδέουν τα δύο όργανά μας θα εξακολουθήσουν να υφίστανται και στο μέλλον, όπως άλλωστε εγγυάται και η γόνιμη ανταλλαγή απόψεων που είχαμε πρόσφατα.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο μόλις υποδέχθηκε τέσσερα νέα μέλη στα οποία επιθυμώ να εκφράσω και πάλι, εξ ονόματος του σώματος των μελών του Συνεδρίου, τα θερμότερα συγχαρητήριά μου.

Τη σημερινή ευτυχή ημέρα για το Ελεγκτικό Συνέδριο, θα ήθελα να αποτίσω ιδιαίτερο φόρο τιμής στη μνήμη του Daniel Strasser, του Γάλλου μέλους του Συνεδρίου που απεβίωσε στις 16 Δεκεμβρίου του παρελθόντος έτους. Υπήρξε μεγάλος Ευρωπαίος και η δράση του στον τομέα των κοινοτικών δημοσίων οικονομικών υπήρξε αισθητή πολύ πέραν του πλαισίου των κοινοτικών οργάνων. Η συμβολή του Daniel Strasser στις εργασίες του σώματος υπήρξε σημαντική και οι – συχνά αποφασιστικές – παρεμβάσεις του μαρτυρούσαν την προσήλωσή του στην υπεράσπιση των οικονομικών και δημοσιονομικών συμφερόντων της Κοινότητας.

Υπό σαφώς λιγότερο τραγικές περιστάσεις, θα ήθελα επίσης να εκφράσω την ευγνωμοσύνη του Ελεγκτικού Συνεδρίου προς τον προκατόχό μου, A. Middelhoeck, και τα δύο αποχωρούντα μέλη, K. Ανδρουτσόπουλο και M. Thoss, για την ιδιαίτερα σημαντική συμβολή τους στην ανάπτυξη του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Εξ ονόματος του σώματος, απευθύνω στον καθένα τις θερμότερες ευχές μας για το μέλλον.

Γεγονότα όπως αυτό για το οποίο συγκεντρωθήκαμε σήμερα αποτελούν την αφορμή προβληματισμού για το πώς γίνεται αντιληπτός από τον Ευρωπαίο πολίτη ο ρόλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Μια πρώτη διαπίστωση που επιβάλλεται είναι ότι, για τον Ευρωπαίο πολίτη, η Ευρώπη είναι συχνά συνώνυμη της κοινής αγοράς. Και ακόμα και αν δεν υπάρχει πάντοτε σαφής αντίληψη ως προς το περιεχόμενό της, η ιδέα που κυριαρχεί είναι αυτή της οικονομικής πολιτικής. Αποτέλεσμα αυτού είναι ότι η προσοχή στρέφεται όλο και περισσότερο στον οικονομικό αντίκτυπο της Κοινότητας και τη λειτουργία της αναδιανομής των πόρων του κοινοτικού προϋπολογισμού, είναι δε προφανές ότι, σ' ένα τέτοιο πλαίσιο, το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει ιδιαίτερο ρόλο να διαδραματίσει.

Ο ρόλος αυτός είναι σημαντικός από πολλές πλευρές.

Καταρχάς, το Ελεγκτικό Συνέδριο, πληροφορώντας τον πολίτη για τη χρήση που γίνεται των κοινοτικών χρηματικών πόρων και εκτιμώντας τη χρήση αυτή με κριτήρια που του καθορίζουν οι Συνθήκες, παρέχει στον Ευρωπαίο πολίτη ένα σημείο αναφοράς – μεταξύ άλλων – το οποίο επιτρέπει τη διαπίστωση του βαθμού εμπιστοσύνης του οποίου χαίρει η Κοινότητα.

Εξάλλου, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, με την πάροδο των ετών, σημειώθηκε σημαντική διεύρυνση του πεδίου δράσεως των κοινοτικών οικονομικών, αποτέλεσμα της διαφοροποιήσεως και της αυξήσεως των αρμοδιοτήτων της Κοινότητας. Συνεπώς, αν το Ελεγκτικό Συνέδριο εκπληρώνει κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα καθήκοντα που του αναθέτουν οι Συνθήκες, μπορεί να αποφευχθεί ο σκόπελος μιας υπερβολικά λεπτομερούς νομοθεσίας, πράγμα το οποίο, σε τελευταία

ανάλυση, καθιστά το Ελεγκτικό Συνέδριο έναν από τους εγγυητές των δικαιωμάτων των ιδιωτών.

Ανέκαθεν, ο προϋπολογισμός αποτέλεσε θεμελιώδες όργανο ασκήσεως πολιτικής, όπως και, σε κάθε δημοκρατικό σύστημα, ο ρόλος των εκπροσώπων των πολιτών συνίσταται κυρίως στη δημιουργία των μέσων δράσεως που μπορούν να εξασφαλίσουν τη λειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών, αλλά και τον τακτικό έλεγχο της χρήσεως των μέσων αυτών. Όμως, για την πλήρη άσκηση αυτού του δημοκρατικού ελέγχου, οι συνελεύσεις, στις οποίες αποδίδει λογαριασμό η εκτελεστική εξουσία, πρέπει να διαθέτουν τα στοιχεία που είναι αναγκαία για να διαμορφώσουν αντικειμενική και θεμελιωμένη γνώμη.

Αυτή ακριβώς είναι η κύρια αποστολή ενός ανεξάρτητου Ελεγκτικού Συνεδρίου, η οποία συνίσταται στην ταχεία και κατά συστηματικό τρόπο πληροφόρηση της αρχής που είναι επιφορτισμένη με τον πολιτικό έλεγχο. Ακριβώς δε ο τρόπος με τον οποίο το Ελεγκτικό Συνέδριο εκπληρώνει την αποστολή του αποτελεί ουσιώδες στοιχείο της λειτουργίας του δημοκρατικού συστήματος. Εγώ προσωπικώς, είμαι πεπεισμένος ότι, μαζί με τους νέους συναδέλφους μας, θα εξακολουθήσουμε να εργαζόμαστε αποτελεσματικά προς το συμφέρον της Ενώσεως και θα προσπαθήσουμε να μη διαψεύσουμε τις προσδοκίες των Ευρωπαίων πολιτών.

Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ το Δικαστήριο που μου επέτρεψε να λάβω τον λόγο κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Πανηγυρική συνεδρίαση του Δικαστηρίου της 12ης Ιουνίου 1996

Λόγος του Προέδρου του Δικαστηρίου G. C. Rodríguez Iglesias στη μνήμη του Fernand Schockweiler

Εξοχότατοι,
Κυρίες και κύριοι,

Με μεγάλη μας θλίψη τιμούμε σήμερα τη μνήμη του συναδέλφου και φίλου μας Fernand Schockweiler. Η θλίψη μας δε είναι ακόμα βαθύτερη διότι ο αδόκητος θάνατός του διέκοψε ξαφνικά τις σχέσεις φιλίας και συνεργασίας από τις οποίες όλοι εμείς πιστεύαμε ότι θα εξακολουθούσαμε να επωφελούμαστε για πολύ καιρό ακόμα.

Ο Fernand Schockweiler απεβίωσε ξαφνικά την 1η Ιουνίου, λίγες ημέρες προτού συμπληρώσει το εξηκοστό πρώτο έτος της ηλικίας του. Αφήνει το Δικαστήριο ορφανό από ένα από τα πλέον έμπειρα και εκτιμώμενα μέλη του.

Ο πόλεμος σημάδεψε σκληρά την παιδική ηλικία του Fernand Schockweiler, ο οποίος γνώρισε τον εγκλεισμό σε στρατόπεδο συγκεντρώσεως ήδη από τα επτά του χρόνια. Αυτή η οδυνηρή εμπειρία υπήρξε αναμφισβήτητα καθοριστικό στοιχείο της προσηλώσεώς του στις ιδέες του κράτους δικαίου, της δικαιοσύνης και της οικοδόμησης της Ευρώπης.

Η επαγγελματική ζωή του Fernand Schockweiler, αν έπρεπε να συνοψιστεί σε λίγες λέξεις, θα μπορούσε να ειπωθεί ότι αναλώθηκε ολόκληρη στην υπηρεσία του Δημοσίου και, ειδικότερα, στην υπηρεσία της Δικαιοσύνης, όπου πάντοτε διακρίθηκε.

Μετά από λαμπρές σπουδές στο Λουξεμβούργο και στη Νομική Σχολή του Παρισιού, που οδήγησαν την απόκτηση του διδακτορικού του, εισέρχεται στην υπηρεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου το 1961. Ανέρχεται γρήγορα τις διάφορες βαθμίδες της ιεραρχίας, έως όπου διορίζεται σύμβουλος της Κυβερνήσεως το 1974 και, κατόπιν, πρώτος σύμβουλος της Κυβερνήσεως το 1982.

Η εργασία του στο Υπουργείο Δικαιοσύνης είχε μια σημαντική εξωτερική διάσταση. Ο Fernand Schockweiler εκπροσώπησε το Λουξεμβούργο σε πολυάριθμα διεθνή βήματα και, ειδικότερα, σε διάφορες επιτροπές του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Τον Οκτώβριο του 1985, ο Fernand Schockweiler διορίζεται δικαστής στο Δικαστήριο. Εδώ, επί δεκάμισι έτη, οι λαμπρές ικανότητές του, συνδυασμένες με αυστηρή εργασία, θα κάνουν θαύματα και θα του εξασφαλίσουν καίρια θέση στις εξελίξεις του οργάνου μας.

Το απόρρητο των διασκέψεων μου απαγορεύει να αναφέρω παραδείγματα της αποφασιστικής επιρροής του Fernand Schockweiler στη νομολογία μας. Μπορώ όμως να αναφέρω ότι, όταν έφθασα στο Δικαστήριο τον Ιανουάριο του 1986, το πλήθος των σημειώσεών του από τις διασκέψεις και η προσοχή με την οποία με άκουσε μου έδωσαν την εντύπωση ότι βρισκόμουν μπροστά σε κάποιον ο οποίος ήταν ήδη από πολύ καιρό στο όργανο, ενώ είχε φθάσει μόλις τρία χρόνια πριν από μένα.

Μέρα με τη μέρα, αφοσιώθηκε ολοκληρωτικά στην αποστολή του, εμπνέοντας τον σεβασμό στους ομολόγους του με την ταχύτητα και τη βεβαιότητα των προτάσεών του. Σεβόμενος στο έπακρο τη συλλογικότητα που χαρακτηρίζει τις εργασίες μας, υπήρξε πάντοτε απόλυτα πιστός στη γραμμή που είχε καθορίσει το Δικαστήριο, ακόμα και όταν η γραμμή αυτή διέφερε ριζικά από την προσωπική του άποψη. Ερραστής της αλήθειας, ανέλυε πάντοτε την πραγματική κατάσταση με απόλυτη αντικειμενικότητα.

Έτσι, με την εργασία του, ο Fernand Schockweiler εκδήλωνε τη σταθερή προσήλωσή του στην κύρια αποστολή του Δικαστηρίου.

Ενδιαφερόταν πρωτίστως για την ποιότητα και για τον εύλογο ρυθμό εκδόσεως των αποφάσεων. Επίσης, το ενδιαφέρον του στρεφόταν και για την εύρυθμη λειτουργία της διοικήσεως του οργάνου. Τέλος, ήταν πάντοτε διαθέσιμος αν προέκυπτε οποιαδήποτε ανάγκη στη διάρκεια των δικαστικών διακοπών.

Βρήκε, παρ' όλα αυτά, τον χρόνο να κάνει σημαντικές διαλέξεις και να δημοσιεύσει διάφορες νομικές μελέτες, ιδίως στους τομείς της διοικητικής δικαιοσύνης και του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου, που αποτελούσαν τους κύριους τομείς στους οποίους είχε ειδικευθεί.

Ο Fernand Schockweiler εξακολούθησε να εργάζεται με αυταπάρηση για το Δικαστήριο μέχρι τις τελευταίες ημέρες του. Στις 24 του περασμένου Μαΐου, σε αμφίβολη κατάσταση υγείας μετά από την εγχείρηση στην οποία μόλις είχε υποβληθεί, μετέσχε στη διάσκεψη του Δικαστηρίου. Το τελευταίο σχέδιο σκεπτικού που παρέδωσε φέρει ημερομηνία 28 Μαΐου.

Μεγάλος νομικός και ακάματος εργάτης, ο Fernand Schockweiler υπήρξε επίσης και έξοχος φίλος. Μπόρεσα να θαυμάσω ιδιαίτερα τις ανθρώπινες ιδιότητες του χαρακτήρα του όταν, στη διάρκεια της θανατηφόρας ασθένειάς του συναδέλφου μας René Joliet, του πρόσφερε κάθε υποστήριξη εκδηλώνοντας τα φιλικά του αισθήματα.

Αν θα στερηθούμε τις επαγγελματικές ικανότητές του, εκείνο που θα μας λείπει περισσότερο είναι η θερμότητα των φιλικών σχέσεων που δημιούργησε.

Εκφράζοντας και πάλι στην οικογένειά του τη συμπαράσταση και τα συλλυπητήριά μας, επιτρέψτε μου να σας ζητήσω να τηρήσετε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη του.

Πανηγυρική συνεδρίαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 1996

με την ευκαιρία της αναλήψεως καθηκόντων δικαστή στο Δικαστήριο
από τον Romain Schintgen και της αναλήψεως καθηκόντων δικαστή
στο Πρωτοδικείο από τον Marc Jaeger

- Προσφώνηση του Προέδρου του Δικαστηρίου
G. C. Rodríguez Iglesias σ. 139
- Προσφώνηση του Προέδρου του Πρωτοδικείου
A. Saggio σ. 143

Προσφώνηση του Προέδρου του Δικαστηρίου
G. C. Rodríguez Iglesias

Εξοχότατοι,
Κυρίες και κύριοι,

Με την ευκαιρία της ορκωμοσίας των νέων μελών του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, επιτρέψτε μου να αναφερθώ για μία ακόμα φορά στον αδόκητο θάνατο του συναδέλφου και φίλου μας Fernand Schockweiler και στη ζωντανή αλλά και οδυνηρή ανάμνηση που άφησε στις μνήμες μας.

Επιτρέψτε μου, κύριε Schintgen, να σας απευθύνω το πιο εγκάρδιο καλωσόρισμα στο Δικαστήριο.

Δεν χρειάζεται να υπενθυμίσω εδώ ότι, ως μέλος του Πρωτοδικείου, υπήρξατε από τα ιδρυτικά του στελέχη το 1989 και ότι, έκτοτε, ασκήσατε με απόλυτη επιτυχία τα καθήκοντά σας στο όργανο αυτό.

Η προηγούμενη επαγγελματική σας πείρα σας είχε άριστα προετοιμάσει για την άσκηση των καθηκόντων του δικαστή.

Μετά από λαμπρές σπουδές στο Λουξεμβούργο και στη Γαλλία, που σας οδήγησαν στην απόκτηση διδακτορικού διπλώματος το 1964, ασκήσατε στην αρχή το δικηγορικό επάγγελμα ως μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου του Λουξεμβούργου.

Πολύ σύντομα εισήλθατε στην υπηρεσία του Δημοσίου, στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης. Ανήλθατε όλη την ιεραρχική κλίμακα και διορισθήκατε Premier Conseiller de Gouvernement το 1984 και, τελικά, Administrateur Général το 1987.

Επιτρέψτε μου να υπογραμμίσω επίσης την ευρεία διεθνή πείρα σας την οποία αποκτήσατε με την πάροδο των ετών και την οποία ασφαλώς θα θέσετε στην υπηρεσία του Δικαστηρίου.

Ασκήσατε, μεταξύ άλλων, σημαντικά καθήκοντα σε διάφορα κοινοτικά όργανα και οργανισμούς. Ειδικευθείς στα θέματα κοινωνικού και εργατικού δικαίου, εφαρμόσατε τις γνώσεις σας στην πράξη στο πλαίσιο της Ομάδας Κοινωνικών Θεμάτων του Συμβουλίου, στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, στη Συμβουλευτική Επιτροπή για την Ελεύθερη Κυκλοφορία των Εργαζομένων, καθώς και στο Ευρωπαϊκό Ίδρυμα για τη Βελτίωση των Συνθηκών Διαβίωσης και Εργασίας.

Εκπροσωπήσατε επίσης τη χώρα σας στον ΟΟΣΑ, στο πλαίσιο της επιτροπής εργατικού δυναμικού και κοινωνικών θεμάτων, καθώς και στη Διεθνή Οργάνωση Εργασίας.

Οι πολλές αυτές δραστηριότητες δεν σας εμπόδισαν να αποκτήσετε, μεταξύ άλλων με τις διάφορες δημοσιεύσεις σας, τη φήμη ειδικού στον τομέα του εργατικού δικαίου, έναν τομέα του οποίου ερευνήσατε όλες τις πτυχές τόσο στο λουξεμβουργιανό όσο και στο κοινοτικό δίκαιο.

Αναπτύξατε δραστηριότητα στον ακαδημαϊκό χώρο και εφέτος έχετε την προεδρία του Institut Universitaire International Luxembourg.

Είμαι πεπεισμένος ότι η μεγάλη αυτή πείρα σας, μαζί με τη βαθιά γνώση των μηχανισμών του οργάνου μας, θα εμπλουτίσει σημαντικά τις εργασίες του Δικαστηρίου, το οποίο γνωρίζει ότι υποδέχεται ένα μετριοπαθές και ανοικτό στον διάλογο νέο μέλος.

Εκφράζοντάς σας, κύριε Schintgen, τις θερμότερες ευχές μου για επιτυχία στα νέα σας καθήκοντα, σας καλώ τώρα να ορκισθείτε και να υπογράψετε την επίσημη διαβεβαίωση, σύμφωνα με το άρθρο 2 των Οργανισμών του Δικαστηρίου.

Κύριε Marc Jaeger,

Στον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου ανήκει πρωτίστως η τιμή να σας καλωσορίσει στη νέα σας θέση.

Επιτρέψτε μου απλώς να υπενθυμίσω ότι γνωρίζετε καλά το όργανό μας καθόσον, επί μακρό χρονικό διάστημα, έχετε ασκήσει καθήκοντα εισηγητή σε γραφείο δικαστή. Ασκήσατε επίσης το δικηγορικό επάγγελμα ως μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου του Λουξεμβούργου προτού εισέλθετε στον δικαστικό κλάδο, όπου ασκήσατε τα καθήκοντα του αντιπροέδρου του Tribunal d'arrondissement του Λουξεμβούργου.

Η πείρα αυτή, στην οποία προστίθεται και το διδακτικό σας έργο, μας καθιστούν βέβαιους ότι θα συμβάλετε σημαντικά στις εργασίες του Πρωτοδικείου.

Προσφώνηση του Προέδρου του Πρωτοδικείου A. Saggio

Ο αριθμός των μελών του Πρωτοδικείου που ήταν παρόντα τον Σεπτέμβριο του 1989, όταν ιδρύθηκε το Πρωτοδικείο, μειώνεται ακόμα μία φορά: από τους «ιδρυτές» του — αν μου επιτρέπετε να χρησιμοποιήσω και πάλι την έκφραση αυτή — έχουν απομείνει πλέον έξι.

Όμως, να είστε βέβαιοι, δεν το λέγω αυτό με λύπη· απλώς κάνω μια διαπίστωση, η οποία με οδηγεί σε γενικότερες σκέψεις: οι γυναίκες και οι άνδρες που καλούνται να ασκήσουν τα δικαιοδοτικά καθήκοντα είναι προορισμένοι να αλλάζουν, το όργανο όμως εξακολουθεί να εκπληρώνει την αποστολή του με τον ίδιο ζήλο και την ίδια συναίσθηση των ευθυνών του. Επιπλέον, νέες ευαισθησίες θα εμπλουτίσουν τη δράση του δικαιοδοτικού οργάνου. Ασφαλώς, η ανανέωση των μελών σε σύντομα χρονικά διαστήματα θα μπορούσε να βλάψει την αποτελεσματικότητα της δράσης του Πρωτοδικείου. Η παρουσία, όμως, του δικαστή Romain Schintgen στο Πρωτοδικείο υπήρξε αρκετά μακρά ώστε να του επιτρέψει να προσφέρει ιδιαίτερα χρήσιμες και πολύτιμες υπηρεσίες στο έργο της απονομής της δικαιοσύνης.

Σήμερα ο Romain Schintgen μας αφήνει για να αναλάβει τα σημαντικότερα καθήκοντα του δικαστή του Δικαστηρίου. Δεν είναι μια πραγματική αποχώρηση, αλλά μάλλον μια μετάβαση σε άλλα καθήκοντα στο εσωτερικό του οργάνου μας.

Στην άσκηση των νέων καθηκόντων του, θα μεταφέρει την πείρα που απέκτησε στη διάρκεια της μακράς παραμονής του στο Πρωτοδικείο, πείρα που χαρακτηρίζεται από έναν βαθύ προβληματισμό σε διάφορους τομείς του δικαίου και από το αδιάπτωτο ενδιαφέρον για την εξέλιξη της κοινοτικής έννομης τάξης.

Με την αποχώρηση του Romain Schintgen, το Πρωτοδικείο χάνει ένα αξιολογότατο μέλος του. Θα ήλεθα να αναφέρω εδώ δημοσίως τους λόγους για τους οποίους ο Romain Schintgen χαίρει μεγάλης εκτιμήσεως μεταξύ όλων των μελών του Πρωτοδικείου.

Αγαπητέ Romain, είσαι ένας λαμπρός συνάδελφος. Όταν ανέλαβες τα καθήκοντα του δικαστή στο Πρωτοδικείο, διέθετες ήδη ιδιαίτερα ευρεία και υψηλού επιπέδου πείρα, ιδίως στον τομέα του εργατικού δικαίου, την οποία είχες αποκτήσει στη δημόσια διοίκηση του Λουξεμβούργου και είχες εμπλουτίσει με την έντονη διεθνή δραστηριότητά σου. Η πείρα αυτή, καθώς και η ευφυΐα και η πνευματική καλλιέργειά σου, σου επέτρεψαν να γίνεις «δικαστής» με την πιο ευγενή έννοια του όρου.

Αμέσως εκτιμήσαμε τις ανθρώπινες ιδιότητες και τις επαγγελματικές σου ικανότητες: την ισορροπημένη και ήπια στάση σου στις συζητήσεις μας, την προσοχή με την οποία άκουγες τα επιχειρήματα των συνομιλητών σου, το μετριοπαθές ύφος σου, τη διακριτικότητά σου, τη σεμνή αλλά αποτελεσματική παρουσία σου, την ικανότητά σου να λαμβάνεις σαφείς θέσεις και την υπευθυνότητά σου που εκδηλωνόταν ιδίως με την πάντοτε ενδεδειγμένη μελέτη των δικογραφιών.

Σήμερα, όμως, συγκεντρωθήκαμε για να αποχαιρετίσουμε όχι μόνον έναν αξιόλογο συνάδελφό μας, ο οποίος συνέβαλε αξιοσημείωτα στη δραστηριότητα του Πρωτοδικείου, αλλά και έναν φίλο. Επτά χρόνια συνεργασίας δημιουργούν πραγματικούς φιλικούς δεσμούς, οι οποίοι, είμαι βέβαιος, θα παραμείνουν ισχυροί, καθώς θα εξακολουθήσουμε να σε έχουμε κοντά μας στο ίδιο όργανο.

Τα φιλικά αυτά αισθήματα μας δένουν και με τη γοητευτική σύζυγό σου Lucie, της οποίας όλοι εκτιμήσαμε την ευγένεια και την πηγαία φιλόξενη διάθεση. Από την «προνομιούχο» θέση σας – αν μπορώ να εκφραστώ έτσι –, ως υπηκόων της χώρας που μας φιλοξενεί, μας δείξατε τις πολλές γοητευτικές πλευρές της χώρας σας, του Λουξεμβούργου, το οποίο μας προσφέρει ένα ιδιαίτερα ευχάριστο περιβάλλον ζωής και εργασίας και στο οποίο γρήγορα αισθανθήκαμε ενσωματωμένοι χάρη στη θερμότητα της υποδοχής σας, πράγμα για το οποίο σας είμαστε ιδιαίτερα ευγνώμονες.

Στρέφομαι τώρα προς τον νέο συνάδελφό μας, τον Marc Jaeger, τον οποίο και καλωσορίζω.

Κύριε Marc Jaeger, είσθε – επιτρέψτε μου να το πω – «l'uomo giusto, al posto giusto». Πράγματι, διαθέτετε στον υψηλότερο βαθμό όλες τις ιδιότητες που απαιτούνται για την εκπλήρωση των καθηκόντων του δικαστή στο Πρωτοδικείο.

Η πορεία σας σας επέτρεψε να αποκτήσετε, χάρη σε ποικίλες και αλληλοσυμπληρούμενες προσεγγίσεις, βαθιά γνώση της δικαιοδοτικής δραστηριότητας. Μετά από ένα πολλά υποσχόμενο πέρασμα από το δικηγορικό επάγγελμα, που ασκήσατε ως μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου του Λουξεμβούργου, αποκτήσατε αξιοσημείωτη επαγγελματική πείρα τόσο ως εθνικός δικαστής όσο και ως εισηγητής σε γραφείο δικαστή στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όπου είχατε αποσπασθεί επί δεκαετία.

Αναπτύξατε επίσης έντονη πανεπιστημιακή δραστηριότητα. Συγκεκριμένα, ειδικευθήκατε σε έναν νέο και επίκαιρο κλάδο του δικαίου, τον κλάδο της πληροφορικής. Διδάσκετε άλλωστε το σχετικό μάθημα στο Centre Universitaire του Λουξεμβούργου.

Στον τομέα αυτόν, ασκήσατε, εξάλλου, καθήκοντα σε διεθνές επίπεδο, ως μέλος της επιτροπής εμπειρογνομόνων για τα εγκλήματα σχετικά με τη χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών, που έχει συσταθεί στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Τέλος, έχετε πολυάριθμες επιστημονικές δημοσιεύσεις στον τομέα της πληροφορικής, του ποινικού δικαίου και, ειδικότερα, του κοινοτικού δικαίου.

Το Πρωτοδικείο, είμαι βέβαιος, θα εμπλουτισθεί με τις γνώσεις, την πείρα και την ευαισθησία σας.

Όμως, αγαπητέ Marc, δεν είσθε μόνο ένας έμπειρος νομικός, είσθε επίσης ένας άτομο ιδιαίτερα λεπτό στις προσωπικές σας σχέσεις. Θα ήθελα ιδιαίτερα να υπογραμμίσω την ιδιότητα αυτή, που χαρακτηρίζει τόσο εσάς όσο και τη σύζυγό σας, την οποία είμαι επίσης ευτυχής που καλωσορίζω.

Παράρτημα Ι

A – Δικαιοδοτικές δραστηριότητες του Δικαστηρίου

I – Αναλυτικός πίνακας των αποφάσεων του Δικαστηρίου κατά το 1996

Πίνακας περιεχομένων

Σελίδα

Ανταγωνισμός	151
Αρχές του κοινοτικού δικαίου	152
Γεωργία	153
Δίκαιο των επιχειρήσεων	156
ΕΚΑΧ	157
Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων	158
Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων	162
Εμπορική πολιτική	167
Εξωτερικές σχέσεις	167
Θεσμικό δίκαιο	169
Κοινωνική πολιτική	169
Κρατικές ενισχύσεις	172
Μεταφορές	174
Περιβάλλον και καταναλωτές	174
Προνόμια και ασυλίες	178
Προσέγγιση των νομοθεσιών	178
Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία	180
Υπάλληλοι	180
Φορολογία	181

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
---------	------------	----------	-------------

ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

C-480/93 P	11 Ιανουαρίου 1996	Zunis Holding SA κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Ανταγωνισμός - Έλεγχος πράξεων συγκεντρώσεως επιχειρήσεων - Παραδεκτό της προσφυγής ακυρώσεως που ασκήθηκε κατ' αποφάσεως περί μη επαναλήψεως της διαδικασίας
C-226/94	15 Φεβρουαρίου 1996	Grand garage albigeois SA κ.λπ. κατά Garage Massol SARL	Ανταγωνισμός - Διανομή αυτοκινήτων - Κανονισμός (ΕΟΚ) 123/85 - Αντιτάξιμο έναντι των τρίτων - Ανεξάρτητος μεταπωλητής
C-309/94	15 Φεβρουαρίου 1996	Nissan France SA κ.λπ. κατά Jean-Luc Dupasquier του Garage Sport Auto κ.λπ.	Ανταγωνισμός - Διανομή αυτοκινήτων - Κανονισμός (ΕΟΚ) 123/85 - Αντιτάξιμο έναντι των τρίτων - Παράλληλη εισαγωγή - Σώρευση των δραστηριοτήτων του εντολοδόχου και του ανεξάρτητου μεταπωλητή
C-73/95 P	24 Οκτωβρίου 1996	VIHO Europe BV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Ανταγωνισμός - Όμιλοι επιχειρήσεων - Άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης
C-91/95 P	24 Οκτωβρίου 1996	Roger Tremblay κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Ανταγωνισμός - Απόρριψη καταγγελίας - Έλλειψη κοινοτικού συμφέροντος

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
C-333/94 P	14 Νοεμβρίου 1996	Tetra Pak International SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Ανταγωνισμός – Δεσπόζουσα θέση – Καθορισμός των αγορών προϊόντων – Εφαρμογή του άρθρου 86 της Συνθήκης σε πρακτικές που εφαρμόζονται από δεσπόζουσα επιχείρηση εντός αγοράς διαφορετικής από την αγορά στην οποία υφίσταται η δεσπόζουσα θέση – Αλληλένδετες πωλήσεις – Τιμές προς άγραν πελατείας – Πρόστιμο

ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

C-177/94	1 Φεβρουαρίου 1996	Gianfranco Perfilì	Ελευθερία εγκαταστάσεως – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Ένδικη διαδικασία – Δυσμενής διάκριση
C-46/93 και C-48/93	5 Μαρτίου 1996	Brasserie du pêcheur SA κατά Bundesrepublik Deutschland The Queen κατά Secretary of State for Transport ex parte: Factortame Ltd κ.λπ.	Αρχή της ευθύνης κράτους μέλους για ζημίες προκαλούμενες σε ιδιώτες από παραβάσεις του κοινοτικού δικαίου καταλογιζόμενες σ' αυτό – Παραβάσεις καταλογιζόμενες στη νομοθετική εξουσία – Προϋποθέσεις ευθύνης του κράτους – Έκταση της αποζημίωσης
C-43/95	26 Σεπτεμβρίου 1996	Data Delecta Aktiebolag και Ronny Forsberg κατά MSL Dynamics Ltd	Ίση μεταχείριση – Δυσμενής διάκριση λόγω ιθαγενείας – Υποχρέωση εγγυοδοσίας για τα δικαστικά έξοδα (Cautio judicatum solvi)
C-178/94, C-179/94, C-188/94, C-189/94 και C-190/94	8 Οκτωβρίου 1996	Erich Dillenkofer κ.λπ. κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	Οδηγία 90/314/ΕΟΚ για τα οργανωμένα ταξίδια και τις οργανωμένες διακοπές και περιηγήσεις – Παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο – Ευθύνη και υποχρέωση του κράτους μέλους προς αποζημίωση

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδοχοι	Αντικείμενο
---------	------------	----------	-------------

ΓΕΩΡΓΙΑ

C-276/94	18 Ιανουαρίου 1996	Finn Ohrt	Έννοια του σκάφους επιθεωρήσεως αλιευτικών σκαφών - Υποχρεώσεις του κυβερνήτη του επιθεωρουμένου σκάφους
C-212/94	8 Φεβρουαρίου 1996	FMC plc κ.λπ. κατά Intervention Board for Agricultural Produce κ.λπ.	Κοινή οργάνωση των αγορών προβείου και αιγείου κρέατος - Claw back - Μέθοδος υπολογισμού - Κύρος - Απόδειξη - Επιστροφή του αχρεωστήτως καταβληθέντος
C-63/93	15 Φεβρουαρίου 1996	Fintan Duff κ.λπ. κατά Minister for Agriculture and Food κ.λπ.	Συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος - Ειδικές ποσότητες αναφοράς λόγω υπάρξεως σχεδίου αναπτύξεως - Υποχρέωση ή ευχέρεια
C-296/93 και C-307/93	29 Φεβρουαρίου 1996	Γαλλική Δημοκρατία και Ιρλανδία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Κοινή οργάνωση της αγοράς βοείου κρέατος - Προϋποθέσεις υπαγωγής στο καθεστώς παρεμβάσεως
C-299/94	28 Ματίου 1996	Anglo Irish Beef Processors International κ.λπ. κατά Minister for Agriculture, Food and Forestry	Διαφοροποιημένες επιστροφές κατά την εξαγωγή - Ανωτέρα βία - Προσαύξηση - Αποδέσμευση της εγγυήσεως - Ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών
C-127/94	6 Ιουνίου 1996	The Queen κατά Ministry of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: H. & R. Ecroyd Holdings Ltd και John Rupert Ecroyd	Σύστημα ποσοστώσεων παραγωγής γάλακτος - Χορήγηση ειδικών ποσοτήτων αναφοράς - Εξουσίες και/ή υποχρεώσεις των κρατών μελών
C-198/94	6 Ιουνίου 1996	Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Εκκαθάριση λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ - Οικονομικό έτος 1991

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
C-205/94	13 Ιουνίου 1996	Firma Binder GmbH & Co. International κατά Hauptzollamt Stuttgart-West	Κατεψυγμένες φράουλες – Μέτρα διασφάλισης
C-303/94	18 Ιουνίου 1996	Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	Οδηγία σχετική με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά – Προνομίες του Κοινοβουλίου
C-50/94	4 Ιουλίου 1996	Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ – Οικονομικό έτος 1990
C-295/94	4 Ιουλίου 1996	Hüpeden & Co. KG κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas	Κονσέρβες μανιταριών καλλιέργειας – Μέτρα διαχείρισης της αγοράς
C-296/94	4 Ιουλίου 1996	Bernhard Pietsch κατά Hauptzollamt Hamburg-Waltershof	Κονσέρβες μανιταριών – Μέτρα διασφάλισης
C-304/95	11 Ιουλίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	Οδηγία 92/5/ΕΟΚ – Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας
C-254/94, C-255/94 και C-269/94	12 Σεπτεμβρίου 1996	Fattoria autonoma tabacchi κ.λπ. κατά Ministero dell'Agricoltura e delle Foreste κ.λπ.	Κοινή οργάνωση αγοράς – Ακατέργαστος καπνός – Κανονισμός (ΕΟΚ) 2075/92 του Συμβουλίου – Κανονισμός (ΕΟΚ) 3477/92 της Επιτροπής
C-117/95	26 Σεπτεμβρίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	Οδηγία 92/35/ΕΟΚ – Οδηγία 92/40/ΕΟΚ – Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο
C-41/94	3 Οκτωβρίου 1996	Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Εκκαθάριση των λογαριασμών – ΕΓΤΠΕ – Ειδική προμολόγηση υπέρ των παραγωγών βοείου κρέατος – Μη αναγνώριση των δαπανών

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
C-64/95	17 Οκτωβρίου 1996	Konservenfabrik Lubella Friedrich Bükler GmbH & Co. KG κατά Hauptzollamt Cottbus	Κοινή οργάνωση αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών – Μέτρα διασφάλισης – Βύσσινα
C-86/94	24 Οκτωβρίου 1996	H.J.A.M. van Iersel (curator in het faillissement van Pluimvee- en wildverwerkende industrie De Venhorst BV) κατά Staatsecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij	Υγειονομικές επιθεωρήσεις και έλεγχοι – Περιστάσεις υπό τις οποίες μια επιχείρηση είναι υποχρεωμένη να καταβάλει τέλη σχετικά με εργασίες τεμαχισμού
C-172/95	24 Οκτωβρίου 1996	Société sucrière agricole de Maizy κ.λπ. κατά Directeur régional des impôts	Κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα της ζάχαρης – Γένεσιουργό γεγονός των εισφορών αποθεματοποιήσεως, των εισφορών παραγωγής και των εισφορών απορροφήσεως – Χρόνος κατά τον οποίο καθίστανται απαιτητές οι εισφορές απορροφήσεως
C-325/95	24 Οκτωβρίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας	Οδηγίες 91/67/ΕΟΚ, 91/492/ΕΟΚ, 91/493/ΕΟΚ και 92/48/ΕΟΚ – Μη εμπρόθεσμη μεταφορά των οδηγιών αυτών στο εθνικό δίκαιο
C-315/95	7 Νοεμβρίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο των οδηγιών 93/48/ΕΟΚ, 93/49/ΕΟΚ, 93/52/ΕΟΚ, 93/61/ΕΟΚ και 93/85/ΕΟΚ
C-68/95	26 Νοεμβρίου 1996	T. Port GmbH & Co. KG κατά Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung	Μπανάνες – Κοινή οργάνωση αγοράς – Καθεστώς εισαγωγής – Περιπτώσεις χαλεπότητας – Εκτίμηση του κύρους – Προσωρινά μέτρα
C-69/95	5 Δεκεμβρίου 1996	Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	ΕΓΤΠΕ – Εκκαθάριση των λογαριασμών – Οικονομικό έτος 1991 – Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδοχοι	Αντικείμενο
C-91/96	5 Δεκεμβρίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	Οδηγίες 92/118/ΕΟΚ και 93/52/ΕΟΚ – Μη εμπρόθεσμη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

ΔΙΚΑΙΟ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

C-441/93	12 Μαρτίου 1996	Παναγής Παφίτης κ.λπ. κατά Τράπεζας Κεντρικής Ελλάδος ΑΕ κ.λπ.	Δίκαιο των εταιριών – Οδηγία 77/91/ΕΟΚ – Μεταβολή του κεφαλαίου ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας – Άμεσο αποτέλεσμα του άρθρου 25, παράγραφος 1, και του άρθρου 29, παράγραφος 3, της οδηγίας – Κατάχρηση δικαιώματος
C-392/93	26 Μαρτίου 1996	The Queen κατά H.M. Treasury, ex parte British Telecommunications plc	Ερμηνεία της οδηγίας 90/531/ΕΟΚ – Τηλεπικοινωνίες – Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο – Υποχρέωση αποζημιώσεως σε περίπτωση εσφαλμένης μεταφοράς
C-318/94	28 Μαρτίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	Συμβάσεις δημοσίων έργων – Μη δημοσίευση προκηρύξεως διαγωνισμού
C-87/94	25 Απριλίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου	Συμβάσεις δημοσίων έργων και κρατικών προμηθειών – Τομέας των μεταφορών – Οδηγία 90/531/ΕΟΚ
C-234/95	2 Μαΐου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	Οδηγία 92/50/ΕΟΚ
C-253/95	12 Μαΐου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	Οδηγία 92/50/ΕΟΚ

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
C-311/95	12 Μαΐου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	Οδηγία 92/50/EOK
C-234/94	27 Ιουνίου 1996	Waltraud Tomberger κατά Gebrüder von der Wettern GmbH	Οδηγία 78/660/EOK – Ετήσιοι λογαριασμοί – Ισολογισμός – Χρόνος πραγματοποιήσεως κερδών
C-236/95	19 Σεπτεμβρίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας 89/665/EOK στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας – Διαδικασίες προσφυγής στον τομέα της συνάψεως συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων
C-42/95	19 Νοεμβρίου 1996	Siemens AG κατά Henry Nold	Δίκαιο των εταιριών – Αύξηση κεφαλαίου – Εισφορές σε είδος – Δικαίωμα προτιμήσεως των μετόχων – Αποκλεισμός

ΕΚΑΧ

C-18/94	2 Μαΐου 1996	Barbara Hopkins κ.λπ. κατά National Power plc κ.λπ.	Συνθήκη ΕΚΑΧ – Διακρίσεις μεταξύ παραγωγών – Εφαρμογή των άρθρων 4 και 63 της Συνθήκης – Άμεσο αποτέλεσμα – Συνθήκη ΕΚ – Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως – Άρθρο 86 της Συνθήκης – Αποζημίωση για τις ζημιές που προκύπτουν από την παράβαση των διατάξεων αυτών – Αντίστοιχες αρμοδιότητες της Επιτροπής και του εθνικού δικαστηρίου
---------	--------------	---	--

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
---------	------------	----------	-------------

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

C-446/93	18 Ιανουαρίου 1996	SEIM – Sociedade de Exportação e Importação de Materiais Lda κατά Subdirector-Geral des Alfândegas	Επιστροφή των αχρεωστήτως εισπραχθέντων ή διαγραφή χρέους εισαγωγικών δασμών
C-166/94	8 Φεβρουαρίου 1996	Pezzullo Molini Pastifici Mangimifici SpA κατά Ministero delle Finanze	Καθεστώς τελειοποιήσεως προς επανεξαγωγή – Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα την είσπραξη τόκων υπερημερίας επί των γεωργικών εισφορών και του ΦΠΑ για την περίοδο μεταξύ προσωρινής και οριστικής εισαγωγής
C-143/93	13 Φεβρουαρίου 1996	Gebroeders van Es Douane Agenten BV κατά Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen	Επίπτωση της καταργήσεως κανονισμού του Συμβουλίου επί ενός περί δασμολογικής κατατάξεως κανονισμού της Επιτροπής που εκδόθηκε βάσει του πρώτου κανονισμού – Εξουσία εκτιμήσεως της Επιτροπής κατά την κατάρτιση κανονισμού περί δασμολογικής κατατάξεως
C-300/94	29 Φεβρουαρίου 1996	Tirma SA κατά Administración General del Estado	Πρωτόκολλο αριθ. 2 της Πράξεως Προσχώρεσης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας – Κανάριοι Νήσοι – Τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας – Μεταποιημένα γεωργικά προϊόντα – Απαλλαγή από δασμούς – Άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3033/80 – Μεταβλητό στοιχείο

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
C-194/94	30 Απριλίου 1996	CIA Security International SA κατά Signalson SA και Securitel SPRL	Ερμηνεία του άρθρου 30 της Συνθήκης ΕΚ και της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών – Εθνική νομοθεσία στον τομέα της εμπορίας συστημάτων και εγκαταστάσεων συναγερμού – Προηγούμενη διοικητική έγκριση
C-153/94 και C-204/94	14 Μαΐου 1996	The Queen κατά Commissioners of Customs & Excise, ex parte: Faroe Seafood Co. Ltd, Føroya Fiskasøla L/F (C-153/94) The Queen κατά Commissioners of Customs & Excise, ex parte: John Smith και Celia Smith, εμπορευομένων υπό την εταιρική επωνυμία Arthur Smith (C-204/94)	Τελωνειακό καθεστώς ορισμένων προϊόντων καταγωγής Φερώων Νήσων – Έννοια του καταγομένου προϊόντος – Εκ των υστέρων είσπραξη δασμών
C-5/94	23 Μαΐου 1996	The Queen κατά Ministry of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: Hedley Lomas (Ireland) Ltd	Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων – Προστασία των ζώων – Οδηγία εναρμονίσεως – Άρθρο 36 της Συνθήκης ΕΚ – Εξωσυμβατική ευθύνη κράτους μέλους λόγω παραβιάσεως του κοινοτικού δικαίου

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδοχοι	Αντικείμενο
C-418/93 έως C-421/93, C-460/93 έως C-462/93, C-464/93, C-9/94 έως C-11/94, C-14/94, C-15/94, C-23/94, C-24/94 και C-332/94	20 Ιουνίου 1996	Semerano Casa Uno Srl κ.λπ. κατά Sindaco del comune di Erbusco κ.λπ.	Ερμηνεία των άρθρων 30, 36 και 52 της Συνθήκης ΕΚ, των οδηγιών 64/223/ΕΟΚ και 83/189/ΕΟΚ – Απαγόρευση ορισμένων εμπορικών δραστηριοτήτων την Κυριακή και τις αργίες
C-121/95	20 Ιουνίου 1996	VOBIS Microcomputer AG κατά Oberfinanzdirektion München	Κοινό Δασμολόγιο – Δασμολογικές κλάσεις – Βασική μονάδα η οποία συμπληρώνεται ώστε να προκύψει μηχανή επεξεργασίας δεδομένων – Κατάταξη στη Συνδυασμένη Ονοματολογία
C-293/94	27 Ιουνίου 1996	Jacqueline Brandsma	Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων – Εξαιρέσεις – Προστασία της δημόσιας υγείας – Αρμοδιότητες των κρατών μελών – Βιοκτόνα
C-240/95	27 Ιουνίου 1996	Rémy Schmit	Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων – Αυτοκίνητα οχήματα – Εθνικό σύστημα σχετικά με το έτος μοντέλου – Δυσμενής διάκριση σε βάρος των παραλλήλων εισαγωγών
C-427/93, C-429/93 έως C-436/93	11 Ιουλίου 1996	Bristol-Myers Squibb κ.λπ. κατά Paranova A/S	Οδηγία 89/104/ΕΟΚ για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων – Άρθρο 36 της Συνθήκης ΕΚ – Επανασυσκευασία προϊόντων που φέρουν σήμα

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδοχοι	Αντικείμενο
C-71/94, C-72/94 και C-73/94	11 Ιουλίου 1996	Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH κατά Beiersdorf AG κ.λπ.	Επανασκευασία προϊόντων που φέρουν σήμα - Άρθρο 36 της Συνθήκης ΕΚ
C-232/94	11 Ιουλίου 1996	MPA Pharma GmbH κατά Rhône-Poulenc Pharma GmbH	Επανασκευασία προϊόντων που φέρουν σήμα - Άρθρο 36 της Συνθήκης ΕΚ
C-246/94 έως C-249/94	17 Σεπτεμβρίου 1996	Cooperativa Agricola Zootechnica S. Antonio κ.λπ. κατά Amministrazione delle Finanze dello Stato	Κανονισμοί (ΕΟΚ) 612/77 και 1384/77 της Επιτροπής - Ειδικό καθεστώς εισαγωγής ορισμένων νεαρών αρσενικών βοοειδών προοριζομένων για πάχυνση - Οδηγία 79/623/ΕΟΚ του Συμβουλίου
C-341/94	26 Σεπτεμβρίου 1996	André Allain κατά Ministère public	Τελωνειακή διασάφηση - Χώρα καταγωγής - Ένωση της Γερμανίας - Κυρώσεις
C-126/94	7 Νοεμβρίου 1996	Société Cadi Surgelés κ.λπ. κατά Ministre des Finances κ.λπ.	Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων - Κοινό Δασμολόγιο - Κοινή εμπορική πολιτική - Φορολογικό καθεστώς των γαλλικών υπερποντίων διαμερισμάτων - Αγαθά προελεύσεως τρίτων χωρών
C-201/94	12 Νοεμβρίου 1996	The Queen κατά The Medicines Control Agency, ex parte: Smith & Nephew Pharmaceuticals Ltd και Primecrown Ltd κατά The Medicines Control Agency	Φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα - Παράλληλη εισαγωγή - Άμεσο αποτέλεσμα της οδηγίας 65/65/ΕΟΚ - Άδεια κυκλοφορίας
C-313/94	26 Νοεμβρίου 1996	F.lli Graffione SNC κατά Ditta Fransa	Απαγόρευση χρήσεως σήματος σε κράτος μέλος - Απαγόρευση εισαγωγής προϊόντος από άλλο κράτος μέλος υπό το αυτό σήμα - Άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΚ και οδηγία περί σημάτων

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδοχοι	Αντικείμενο
C-267/95 και C-268/95	5 Δεκεμβρίου 1996	Merck & Co. Inc. κ.λπ. κατά Primecrown Ltd κ.λπ. Beecham Group plc κατά Europharm of Worthing Ltd	Πράξη Προσχωρήσεως της Ισπανίας και της Πορτογαλίας – Ερμηνεία των άρθρων 47 και 209 – Τέλος της μεταβατικής περιόδου – Άρθρα 30 και 36 της Συνθήκης ΕΚ – Παράλληλες εισαγωγές φαρμακευτικών προϊόντων για τα οποία δεν υφίσταται δυνατότητα αποκτήσεως διπλώματος ευρεσιτεχνίας
C-38/95	12 Δεκεμβρίου 1996	Ministero delle Finanze κατά Foods Import Srl	Κοινό Δασμολόγιο – Δασμολογικές κλάσεις – Ιχθύς του είδους «Molva molva»

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

C-164/94	1 Φεβρουαρίου 1996	Γεώργιος Αgranίτης κατά Land Berlin	Γενικό σύστημα αναγνωρίσεως των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαιδεύσεως – Έμμεση εξάρτηση από τους εθνικούς κανόνες – Νομοθετικά κατοχυρωμένο επάγγελμα
C-308/94	1 Φεβρουαρίου 1996	Office national de l'emploi κατά Heidemarie Naruschawicus	Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων – Κανονισμός 1408/71 του Συμβουλίου – Εργαζόμενος που κατοικεί ή διαμένει σε κράτος μέλος διαφορετικό από το αρμόδιο κράτος – Παροχές ανεργίας
C-53/95	15 Φεβρουαρίου 1996	Inasti (Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants) κατά Hans Kemmler	Ελευθερία εγκαταστάσεως – Κοινωνική ασφάλιση των ελευθέρων επαγγελματιών που εργάζονται σε δύο κράτη μέλη
C-193/94	29 Φεβρουαρίου 1996	Σοφία Σκαναβή και Κωνσταντίνος Χρυσανθακόπουλος	Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων – Άδεια οδηγήσεως – Υποχρέωση αντικαταστάσεως – Κυρώσεις

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
C-307/94	29 Φεβρουαρίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	Οδηγία 85/432/ΕΟΚ
C-334/94	7 Μαρτίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	Νηολόγηση σκαφών – Δικαίωμα να φέρουν τη γαλλική σημαία – Προϋποθέσεις ιθαγενείας του πλοιοκτήτη και του πληρώματος – Παράλειψη εκτελέσεως της αποφάσεως 167/73
C-315/94	14 Μαρτίου 1996	Peter de Vos κατά Stadt Bielefeld	Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων – Στρατιωτική θητεία – Κοινωνικό πλεονέκτημα
C-238/94	26 Μαρτίου 1996	José García κ.λπ. κατά Mutuelle de prévoyance sociale d'Aquitaine κ.λπ.	Πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής – Οδηγία 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου – Πεδίο εφαρμογής
C-243/95	28 Μαρτίου 1996	Alejandro Rincón Moreno κατά Bundesanstalt für Arbeit	Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων – Οικογενειακές παροχές – Άρθρο 74 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71
C-272/94	28 Μαρτίου 1996	Michel Guiot και Climatec SA	Εργοδοτικές εισφορές – Ένσημα πίστωσης – Ένσημα κακοκαιρίας – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών
C-308/93	30 Απριλίου 1996	Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank κατά J. M. Cabanis-Issarte	Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων – Προαιρετική ασφάλιση γήρατος – Επίζων σύζυγος εργαζομένου – Ίση μεταχείριση

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
C-214/94	30 Απριλίου 1996	Ingrid Boukhalfa κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	Υπήκοος κράτους μέλους εγκατεστημένος σε τρίτη χώρα – Απασχόληση, ως τοπικού υπαλλήλου, στην πρεσβεία άλλου κράτους μέλους σ' αυτήν την τρίτη χώρα – Διαφορετική μεταχείριση σε σχέση με τους τοπικούς υπαλλήλους που είναι υπήκοοι του κράτους μέλους στο οποίο ανήκει η αντιπροσωπεία στο εξωτερικό – Δυνατότητα εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου – Απαγόρευση δυσμενούς διακρίσεως λόγω ιθαγενείας
C-206/94	2 Μαΐου 1996	Brennet AG κατά Vittorio Paletta	Κοινωνική ασφάλιση – Αναγνώριση ανικανότητας προς εργασία
C-237/94	23 Μαΐου 1996	John O'Flynn κατά Adjudication Officer	Κοινωνικά πλεονεκτήματα για τους εργαζομένους – Επίδομα κηδείας
C-101/94	6 Ιουνίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	Δραστηριότητα μεσετείας σε συναλλαγές κινητών αξιών
C-170/95	13 Ιουνίου 1996	Office national de l'emploi (ONEM) κατά Calogero Spataro	Κοινωνική ασφάλιση – Παροχές ανεργίας – Άρθρο 69, παράγραφος 4, του κανονισμού 1408/71
C-107/94	27 Ιουνίου 1996	P. H. Asscher κατά Staatssecretaris van Financiën	Άρθρο 52 της Συνθήκης ΕΚ – Υποχρέωση ίσης μεταχειρίσεως – Φορολογία εισοδήματος των μη κατοίκων του κράτους φορολογήσεως
C-473/93	2 Ιουλίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων – Απασχόληση στη δημόσια διοίκηση

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδοχοι	Αντικείμενο
C-173/94	2 Ιουλίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου	Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων – Απασχόληση στη δημόσια διοίκηση
C-290/94	2 Ιουλίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων – Απασχόληση στη δημόσια διοίκηση
C-25/95	11 Ιουλίου 1996	Siegfried Otte κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων – Κοινωνική νομοθεσία – Πεδίο εφαρμογής <i>ratione materiae</i> – Παροχή καταβαλλομένη σε εργαζομένους στη βιομηχανία εξορύξεως γαιανθράκων που έχουν υπερβεί ορισμένο όριο ηλικίας και απολυθεί λόγω πάυσεως λειτουργίας επιχειρήσεως ή στο πλαίσιο μέτρων ορθολογικής οργανώσεως της παραγωγής (βοήθημα λόγω αναδιαρθρώσεως επιχειρήσεων) – Παροχή καταβαλλομένη ως ενίσχυση – Μέθοδος υπολογισμού των παροχών – Συνυπολογισμός συντάξεως καταβαλλομένης βάσει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους – Προϋποθέσεις και περιορισμοί
C-222/94	10 Σεπτεμβρίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας	Οδηγία 89/552/ΕΟΚ – Τηλεπικοινωνία – Ραδιοτηλεοπτική μετάδοση – Δικαιοδοσία επί των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών
C-11/95	10 Σεπτεμβρίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου	Οδηγία 89/552/ΕΟΚ – Καλωδιακή μετάδοση προγραμμάτων

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
C-251/94	12 Σεπτεμβρίου 1996	Eduardo Lafuente Nieto κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) και Tesoreria General de la Seguridad Social (TGSS)	Κοινωνική ασφάλιση – Αναπηρία – Άρθρα 46 και 47 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 – Υπολογισμός των παροχών
C-278/94	12 Σεπτεμβρίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου	Έμμεση δυσμενής διάκριση λόγω ιθαγενείας – Τέκνα διακινουμένων εργαζομένων – Κοινωνικά πλεονεκτήματα – Νεαροί εργαζόμενοι που αναζητούν για πρώτη φορά εργασία – Πρόσβαση στα ειδικά προγράμματα του τομέα απασχολήσεως
C-245/94 και C-312/94	10 Οκτωβρίου 1996	Ingrid Hoever και Iris Zachow κατά Land Nordrhein-Westfalen	Κοινωνική ασφάλιση – Οικογενειακές παροχές – Άρθρο 73 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 – Άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ – Άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68
C-335/95	24 Οκτωβρίου 1996	Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti) κατά Michel Picard	Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων – Ασφάλιση γήρατος και θανάτου – Παροχές – Ταυτόχρονη εκκαθάριση των συντάξεων δυνάμει των νομοθεσιών δύο κρατών μελών – Αυτόματος χαρακτήρας της εκκαθαρίσεως από της υποβολής αιτήσεως στον αρμόδιο φορέα ενός από τα κράτη μέλη – Υποχρέωση υποβολής αιτήσεως για την ταυτόχρονη εκκαθάριση των συντάξεων στον φορέα του κράτους κατοικίας
C-3/95	12 Δεκεμβρίου 1996	Reisebüro Broede κατά Gerd Sandker	Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Είσπραξη απαιτήσεων κατόπιν δικαστικής αποφάσεως – Εξουσιοδότηση – Άρθρο 59 της Συνθήκης ΕΚ

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδοχοι	Αντικείμενο
C-320/94, C-328/94, C-329/94, C-337/94, C-338/94 και C-339/94	12 Δεκεμβρίου 1996	Reti Televisive Italiane SpA (RTI) κ.λπ. κατά Ministero delle Poste e Telecomunicazioni	Οδηγία 89/552/ΕΟΚ – Δραστηριότητες ραδιο-τηλεοπτικής μεταδόσεως

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

C-99/94	28 Μαρτίου 1996	Robert Birkenbeul GmbH & Co. KG κατά Hauptzollamt Koblenz	Δασμοί αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ηλεκτρικών κινητήρων
C-241/95	12 Δεκεμβρίου 1996	The Queen κατά Intervention Board for Agricultural Produce Ex parte: Accrington Beef Co. Ltd κ.λπ.	Κατεψυγμένο βόειο κρέας – Κοινό καθεστώς εισαγωγών – Κοινοτική δασμολογική ποσόστωση – Νέοι επιχειρηματίες

ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

C-360/93	7 Μαρτίου 1996	Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	Κοινή εμπορική πολιτική – Υπηρεσίες – Δημόσιες συμβάσεις
C-25/94	19 Μαρτίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	ΟΤΓ – Σύμβαση περί αλιείας – Δικαίωμα ψήφου – Κράτη μέλη – Κοινότητα
C-326/94	23 Μαΐου 1996	A. Maas & Co. NV κατά Belgische Dienst voor Bedrijfsleven en Landbouw, νυν Belgisch Interventie- en Restitutiebureau	Επισιτιστική βοήθεια – Ασφάλεια – Υποχρεώσεις του μειοδότη – Τιμή αναφοράς
C-84/95	30 Ιουλίου 1996	Bosphorus Hava Yollari Turizm ve Ticaret AS κατά Minister for Transport, Energy and Communications κ.λπ.	Ε m b a r g o κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο) – Κατάσχεση αεροσκάφους

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
C-61/94	10 Σεπτεμβρίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	Διεθνής διακανονισμός στον τομέα των γαλακτοκομικών προϊόντων
C-277/94	10 Σεπτεμβρίου 1996	Z. Taflan Met κ.λπ. κατά Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank	Συμφωνία συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας – Απόφαση του Συμβουλίου Συνδέσεως – Κοινωνική ασφάλιση – Θέση σε ισχύ – Άμεσο αποτέλεσμα
C-126/95	3 Οκτωβρίου 1996	A. Hallouzi-Choho κατά Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank	Συμφωνία συνεργασίας ΕΟΚ-Μαρόκου – Άρθρο 41, παράγραφος 1 – Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων στον τομέα των κοινωνικών ασφαλίσεων – Άμεσο αποτέλεσμα – Σύζυγος διακινουμένου Μαροκινού εργαζομένου – Ειδικοί τρόποι εφαρμογής της ολλανδικής κανονιστικής ρυθμίσεως περί της γενικής ασφαλίσεως γήρατος
C-268/94	3 Δεκεμβρίου 1996	Πορτογαλική Δημοκρατία κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	Συμφωνία συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Ινδίας – Συνεργασία για την ανάπτυξη – Προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των δημοκρατικών αρχών – Συνεργασία στους τομείς της ενέργειας, του τουρισμού, του πολιτισμού, της καταπολεμήσεως των ναρκωτικών και της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας – Αρμοδιότητα της Κοινότητας – Νομική βάση

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδοχοι	Αντικείμενο
---------	------------	----------	-------------

ΘΕΣΜΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

C-130/91 REV II	16 Ιανουαρίου 1996	ISAE/VP (Instituto Social de Apoio ao Emprego e à Valorização Profissional) κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Αίτηση αναθεωρήσεως - Απαράδεκτο
C-271/94	26 Μαρτίου 1996	Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	Απόφαση 94/445/EK του Συμβουλίου - Edicom - Τηλεματικά δίκτυα - Νομική βάση
C-58/94	30 Απριλίου 1996	Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	Προσφυγή ακυρώσεως - Ρύθμιση σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Συμβουλίου
C-144/95	13 Ιουνίου 1996	Ministère Public κατά Jean-Louis Maurin και Metro SA	Ερμηνεία των αρχών των σχετικών με την προστασία των δικαιωμάτων άμυνας και τον σεβασμό της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως - Εθνική νομοθεσία περί καταστολής της απάτης - Τρόφιμα - Αναρμοδιότητα
C-76/95	24 Οκτωβρίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Royale Belge SA κ.λπ.	Υπάλληλοι - Ασφάλιση επαγγελματικών ατυχημάτων και νόσων

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

C-280/94	1 Φεβρουαρίου 1996	Y. M. Posthuma-van Damme κ.λπ. κατά Bestuur van de Bedrijfsvereniging voor Detailhandel, Ambachten en Huisvrouwen κ.λπ.	Ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών - Κοινωνική ασφάλιση - Οδηγία 79/7/ΕΟΚ - Ερμηνεία της αποφάσεως της 24ης Φεβρουαρίου 1994, C-343/92, Roks κ.λπ.
----------	--------------------	---	--

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
C-457/93	6 Φεβρουαρίου 1996	Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation eV κατά Johanna Lewark	Έμμεση διάκριση εις βάρος των εργαζομένων γυναικών – Αποζημίωση για την παρακολούθηση επιμορφωτικών μαθημάτων που παρέχουν στα μέλη των συμβουλίων των εργαζομένων τις αναγκαίες προς άσκηση των καθηκόντων τους γνώσεις
C-8/94	8 Φεβρουαρίου 1996	C. B. Laperre κατά Bestuurscommissie beroepszaken in de provincie Zuid-Holland	Ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης – Άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ – Νομικό σύστημα κοινωνικής πρόνοιας για τους επί μεγάλο χρονικό διάστημα ανέργους που είναι ηλικιωμένοι και/ή μερικώς ανίκανοι προς εργασία – Προϋποθέσεις αφορώσες τον προηγούμενο επαγγελματικό βίο και την ηλικία
C-342/93	13 Φεβρουαρίου 1996	Joan Gillespie κ.λπ. κατά Northern Health and Social Services Board κ.λπ.	Ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών – Αμοιβή κατά την άδεια μητρότητας
C-278/93	7 Ματίου 1996	Edith Freers και Hannelore Speckmann κατά Deutsche Bundespost	Έμμεση διάκριση εις βάρος γυναικών εργαζομένων – Αποζημίωση λόγω συμμετοχής σε μαθήματα επιμορφώσεως παρέχοντα στα μέλη των επιτροπών προσωπικού τις απαραίτητες για την άσκηση των καθηκόντων τους γνώσεις
C-171/94 και C-172/94	7 Ματίου 1996	Albert Merckx και Patrick Neuhuys κατά Ford Motors Company Belgium SA	Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεως επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων – Έννοια μεταβιβάσεως – Μεταβίβαση αντιπροσωπείας πωλήσεων

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδοχοι	Αντικείμενο
C-13/94	30 Απριλίου 1996	P. κατά S. και Cornwall County Council	Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών - Απόλυση τρανσεξουαλικού ατόμου
C-228/94	11 Ιουλίου 1996	Stanley Charles Atkins κατά Wrekin District Council, Department of Transport	Ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών - Μειωμένο κόμιστρο στη μεταφορά επιβατών με δημόσια μέσα - Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ - Συνάφηση της ηλικίας συνταξιοδότησεως
C-79/95	26 Σεπτεμβρίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας	Παράλειψη μεταφοράς οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο
C-298/94	15 Οκτωβρίου 1996	Annette Henke κατά Gemeinde Schierke και Verwaltungsgemeinschaft «Brocken»	Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβίβασης επιχειρήσεως - Μεταβίβαση ορισμένων διοικητικών αρμοδιοτήτων μιας κοινότητας σε ένωση που ιδρύθηκε για τον σκοπό αυτό από περισσότερες της μιας κοινότητες
C-435/93	24 Οκτωβρίου 1996	Francina Johanna Maria Dietz κατά Stichting Thuiszorg Rotterdam	Ισότητα αμοιβών μεταξύ ανδρών και γυναικών εργαζομένων - Δικαίωμα υπαγωγής σε επαγγελματικό συνταξιοδοτικό σύστημα - Δικαίωμα συντάξεως γήρατος - Εργαζόμενοι με μειωμένο ωράριο
C-32/95-P	24 Οκτωβρίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Lisrestal - Organização Gestão de Restaurantes Colectivos Ld. ^a κ.λπ.	Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο - Απόφαση περί μείωσης μιας αρχικά εγκριθείσας χρηματοδοτικής συνδρομής - Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας - Δικαίωμα των ενδιαφερομένων να εκφράσουν την άποψή τους

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδοχοι	Αντικείμενο
C-77/95	7 Νοεμβρίου 1996	Bruna-Alessandra Züchner κατά Handelskrankenkasse (Ersatzkasse) Bremen	Ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης – Οδηγία 79/7/ΕΟΚ – Ενεργός πληθυσμός
C-84/94	12 Νοεμβρίου 1996	Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	Οδηγία 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας – Προσφυγή ακυρώσεως
C-305/94	14 Νοεμβρίου 1996	Claude Rotsart de Hertaing κατά J. Benoidt SA, υπό εκκαθάριση, κ.λπ.	Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων – Μεταβίβαση των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που απορρέουν από σύμβαση εργασίας σε αυτόν στον οποίο μεταβιβάζεται η επιχείρηση – Ημερομηνία της μεταβιβάσεως
C-74/95 και C-129/95	12 Δεκεμβρίου 1996	X	Οδηγία 90/270/ΕΟΚ σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφαλείας και υγείας κατά την εργασία σε εξοπλισμό με οθόνη οπτικής απεικονίσεως – Έννοια του εργαζομένου – Εξέταση των ματιών και της όρασης – Έννοια της θέσεως εργασίας κατά τα άρθρα 4 και 5 – Περιεχόμενο των υποχρεώσεων που θεσπίζουν τα άρθρα 4 και 5

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

C-56/93	29 Φεβρουαρίου 1996	Βασίλειο του Βελγίου κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Κρατικές ενισχύσεις – Σύστημα προτιμησιακών τιμών όσον αφορά την παροχή φυσικού αερίου στους Ολλανδούς παραγωγούς αζωτούχων λιπασμάτων
---------	---------------------	---	--

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
C-122/94	29 Φεβρουαρίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	Κοινή γεωργική πολιτική – Κρατική ενίσχυση
C-39/94	11 Ιουλίου 1996	Syndicat français de l'Express international (SFEI) κ.λπ. κατά La Poste κ.λπ.	Κρατικές ενισχύσεις – Αρμοδιότητα των εθνικών δικαστηρίων σε περίπτωση παράλληλης υποβολής της υποθέσεως στην κρίση της Επιτροπής – Έννοια της κρατικής ενισχύσεως – Συνέπειες της παραβάσεως του άρθρου 93, παράγραφος 3, τελευταία περίοδος, της Συνθήκης ΕΚ
C-241/94	26 Σεπτεμβρίου 1996	Γαλλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 92, παράγραφος 1, της Συνθήκης – Κρατικές παρεμβάσεις κοινωνικού χαρακτήρα
C-311/94	15 Οκτωβρίου 1996	IJssel-Vliet Combinatie BV κατά Minister van Economische Zaken	Κρατικές ενισχύσεις για τη ναυπήγηση αλιευτικού σκάφους
C-329/93, C-62/95 και C-63/95	24 Οκτωβρίου 1996	Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Κρατικές ενισχύσεις – Εγγύηση χορηγηθείσα από τις δημόσιες αρχές, εμμέσως, υπέρ επιχειρήσεως ναυπηγικών εργασιών, για την απόκτηση επιχειρήσεως άλλου τομέα – Διανομή των δραστηριοτήτων της δικαιούχου επιχειρήσεως – Ανάκτηση της ενισχύσεως

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
---------	------------	----------	-------------

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

C-335/94	21 Μαρτίου 1996	Hans Walter Mrozek και Bernhard Jäger	Κοινωνικές διατάξεις στον τομέα των οδικών μεταφορών – Παρέκκλιση ως προς τα οχήματα που χρησιμοποιούνται από την υπηρεσία αποκομιδής απορριμμάτων
C-39/95	21 Μαρτίου 1996	Pierre Goupil	Κοινωνικές διατάξεις στον τομέα των οδικών μεταφορών – Παρέκκλιση ως προς τα οχήματα που χρησιμοποιούνται από την υπηρεσία αποκομιδής απορριμμάτων

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΕΣ

C-149/94	8 Φεβρουαρίου 1996	Didier Vergy	Οδηγία 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών – Απαγόρευση της πωλήσεως – Πτηνό που έχει γεννηθεί και εκτραφεί εν αιχμαλωσία
C-202/94	8 Φεβρουαρίου 1996	Godefridus van der Feesten	Οδηγία 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών – Πεδίο εφαρμογής – Προστατευόμενο είδος – Εφαρμογή της οδηγίας σε επί μέρους είδος που δεν απαντά σε άγρια κατάσταση στο ευρωπαϊκό έδαφος των κρατών μελών
C-209/94 P	15 Φεβρουαρίου 1996	Buralux SA, Satrod SA και Ourry SA κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	Μεταφορές αποβλήτων

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδοχοι	Αντικείμενο
C-118/94	7 Μαρτίου 1996	Associazione Italiana per il World Wildlife Fund κ.λπ. κατά Regione Veneto	Οδηγία 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών – Θήρα – Προϋποθέσεις ασκήσεως της εξουσίας παρεκκλίσεως των κρατών μελών
C-192/94	7 Μαρτίου 1996	El Corte Inglés SA κατά Cristina Blázquez Rivero	Άμεσο αποτέλεσμα οδηγιών που δεν έχουν μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο – Οδηγία 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί καταναλωτικής πίστης
C-160/95	28 Μαρτίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 91/156/ΕΟΚ – Απόβλητα
C-161/95	28 Μαρτίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ – Επεξεργασία αστικών λυμάτων
C-274/93	25 Απριλίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	Παράλειψη εκτελέσεως της οδηγίας 86/609/ΕΟΚ του Συμβουλίου – Προστασία των ζώων που χρησιμοποιούνται για πειραματικούς και άλλους επιστημονικούς σκοπούς
C-133/94	2 Μαΐου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου	Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων έργων στο περιβάλλον – Οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου
C-237/95	20 Ιουνίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο των οδηγιών 89/369/ΕΟΚ και 89/429/ΕΟΚ

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδοχοι	Αντικείμενο
C-44/95	11 Ιουλίου 1996	Regina κατά Secretary of State for the Environment, ex parte: Royal Society for the Protection of Birds	Οδηγία 79/409/ΕΟΚ περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών – Οδηγία 92/43/ΕΟΚ για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας – Οριοθέτηση των ζωνών ειδικής προστασίας – Διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών – Οικονομικές και κοινωνικές θεωρήσεις – Lappel Bank
C-58/95, C-75/95, C-112/95, C-119/95, C-123/95, C-135/95, C-140/95, C-141/95, C-154/95 και C-157/95	12 Σεπτεμβρίου 1996	S. Gallotti κ.λπ.	Προσέγγιση των νομοθεσιών – Απόβλητα – Οδηγία 91/156/ΕΟΚ
C-168/95	26 Σεπτεμβρίου 1996	Luciano Arcaro	Απορρίψεις καδμίου – Ερμηνεία των οδηγιών 76/464/ΕΟΚ και 83/513/ΕΟΚ του Συμβουλίου – Άμεσο αποτέλεσμα – Δυνατότητα επικλήσεως οδηγίας κατά ιδιώτη
C-312/95	17 Οκτωβρίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	Οδηγίες 90/219/ΕΟΚ και 90/220/ΕΟΚ – Γενετικώς τροποποιημένοι οργανισμοί
C-72/95	24 Οκτωβρίου 1996	Aannemersbedrijf P.K. Kraaijeveld BV κ.λπ. κατά Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland	Περιβάλλον – Οδηγία 85/337/ΕΟΚ – Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
C-262/95	7 Νοεμβρίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο των οδηγιών 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ σχετικά με τις απορρίψεις ορισμένων επικινδύνων ουσιών στο υδάτινο περιβάλλον
C-142/95 P	12 Δεκεμβρίου 1996	Associazione agricoltori della provincia di Rovigo κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Φυσικά ή νομικά πρόσωπα – Πράξεις που τα αφορούν άμεσα και ατομικά
C-297/95	12 Δεκεμβρίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	Οδηγία 91/271/ΕΟΚ – Επεξεργασία αστικών λυμάτων
C-298/95	12 Δεκεμβρίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	Παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο των οδηγιών 78/659/ΕΟΚ και 79/923/ΕΟΚ εντός της ταχθείσας προθεσμίας – Ποιότητα των γλυκών υδάτων που έχουν ανάγκη προστασίας ή βελτιώσεως για τη διατήρηση της ζωής των ιχθύων – Απαιτούμενη ποιότητα για τα ύδατα που είναι κατάλληλα για οστρακοκαλλιέργεια
C-302/95	12 Δεκεμβρίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	Οδηγία 91/271/ΕΟΚ – Επεξεργασία των αστικών λυμάτων
C-10/96	12 Δεκεμβρίου 1996	Ligue royale belge pour la protection des oiseaux ASBL κ.λπ. κατά Région wallonne	Οδηγία 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών – Απαγόρευση συλλήψεως – Παρεκκλίσεις

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
---------	------------	----------	-------------

ΠΡΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΑΣΥΛΙΕΣ

C-191/94	28 Μαρτίου 1996	AGF Belgium SA κατά Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας κ.λπ.	Πρωτόκολλο περί των προνομίων και ασυλιών των Κοινοτήτων – Προσαυξήσεις ασφαλίσεων αυτοκινήτων
----------	-----------------	---	--

ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΩΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΩΝ

C-273/94	11 Ιανουαρίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών	Υποχρέωση προηγούμενης κοινοποιήσεως βάσει της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ
C-239/94	29 Φεβρουαρίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας	Οδηγία 91/263/ΕΟΚ – Μη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη
C-238/95	14 Μαρτίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	Οδηγία 93/67/ΕΟΚ – Εκτίμηση των κινδύνων για τον άνθρωπο και το περιβάλλον από επικίνδυνες ουσίες
C-239/95	14 Μαρτίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου	Μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη της οδηγίας 90/385/ΕΟΚ για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα ενεργά εμφυτεύσιμα ιατρικά βοηθήματα
C-297/94	21 Μαρτίου 1996	Dominique Bruyère κ.λπ. κατά Βελγικού Δημοσίου	Κτηνιατρικά φαρμακευτικά προϊόντα – Οδηγίες 81/851/ΕΟΚ και 90/676/ΕΟΚ
C-129/94	28 Μαρτίου 1996	Rafael Ruiz Bernáldez	Υποχρεωτική ασφάλιση των αυτοκινήτων – Αποκλεισμός των ζημιών που προκαλούνται από οδηγούς τελούντες σε κατάσταση μέθης

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
C-303/95	11 Ιουλίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	Οδηγία 91/157/ΕΟΚ
C-289/94	17 Σεπτεμβρίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	Υποχρέωση προηγούμενης κοινοποιήσεως επιβαλλόμενη από την οδηγία 83/189/ΕΟΚ
C-380/95	3 Οκτωβρίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	Οδηγία 91/414/ΕΟΚ – Παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο
C-221/94	7 Νοεμβρίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας 91/263/ΕΟΚ στο εσωτερικό δίκαιο – Τηλεπικοινωνίες – Τεματικός εξοπλισμός τηλεπικοινωνιών – Αμοιβαία αναγνώριση της πιστότητας
C-302/94	12 Δεκεμβρίου 1996	The Queen κατά Secretary of State for Trade & Industry Ex parte: British Telecommunications plc	Τηλεπικοινωνίες – Οδηγία για το ανοικτό δίκτυο – Ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα – Οδηγία για τις μισθωμένες γραμμές – Παροχή ενός ελαχίστου συνόλου μισθωμένων γραμμών
C-104/95	12 Δεκεμβρίου 1996	Γεώργιος Κοντόγεωργας κατά Kartonpak ΑΕ	Προσέγγιση των νομοθεσιών – Εμπορικοί αντιπρόσωποι (ανεξάρτητοι επαγγελματίες) – Δικαίωμα προμήθειας – Εμπορικές πράξεις συναφθείσες κατά τη διάρκεια ισχύος της συμβάσεως εμπορικής αντιπροσωπείας
C-218/96 έως C-222/96	12 Δεκεμβρίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου	Μη μεταφορά των οδηγιών 92/32/ΕΟΚ, 92/69/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/86/ΕΟΚ και 93/105/ΕΚ

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
---------	------------	----------	-------------

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

C-275/94	14 Μαρτίου 1996	Roger van der Linden κατά Berufsgenossenschaft der Feinmechanik und Elektrotechnik	Σύμβαση των Βρυξελλών - Ερμηνεία του άρθρου 47, σημείο 1 - Έγγραφα που πρέπει να προσκομίζονται από τον διάδικο που ζητεί την εκτέλεση - Υποχρέωση προσκομίσεως αποδείξεως περί της επιδόσεως της εκδοθείσας αποφάσεως - Δυνατότητα προσκομίσεως της αποδείξεως της επιδόσεως ύστερα από την υποβολή της αιτήσεως κηρύξεως εκτελεστότητας
C-78/95	10 Οκτωβρίου 1996	Bernardus Hendrikman και Maria Feyen κατά Magenta Druck & Verlag GmbH	Σύμβαση των Βρυξελλών - Ερμηνεία του άρθρου 27, σημείο 2 - Αναγνώριση αποφάσεως - Έννοια της εφημερίδας του εναγομένου

ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

C-254/95 P	4 Ιουλίου 1996	Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Angelo Innamorati	Υπάλληλοι - Διαγωνισμός - Απόρριψη αιτήσεως υποψηφιότητας - Αιτιολογία αποφάσεως εξεταστικής επιτροπής γενικού διαγωνισμού
C-294/95 P	12 Νοεμβρίου 1996	Girish Ojha κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλος - Τοποθέτηση εκτός Κοινότητας - Μετάθεση προς το συνφέρον της υπηρεσίας - Προσφυγή ακυρώσεως - Χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδοχοι	Αντικείμενο
---------	------------	----------	-------------

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

C-197/94 και C-252/94	13 Φεβρουαρίου 1996	Société Bautiaa κ.λπ. κατά Directeur des services fiscaux des Landes κ.λπ.	Άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ – Έμμεσοι φόροι επιβαλλόμενοι επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων – Φόρος εισφοράς – Συγχώνευση εταιριών – Απαλλαγή
C-110/94	29 Φεβρουαρίου 1996	Intercommunale voor zeewaterontzilting (INZO) κατά Βελγικού Δημοσίου	ΦΠΑ – Έννοια της οικονομικής δραστηριότητας – Ιδιότητα του υποκειμένου στον φόρο – Δραστηριότητα περιοριζόμενη σε μελέτη της αποδοτικότητας σχεδίου, εγκαταλειπόμενου εν συνεχεία
C-215/94	29 Φεβρουαρίου 1996	Jürgen Mohr κατά Finanzamt Bad Segeberg	ΦΠΑ – Έννοια της παροχής υπηρεσιών – Οριστική εγκατάλειψη της παραγωγής γάλακτος – Αποζημίωση που εισπράττεται βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 1336/86
C-468/93	28 Μαρτίου 1996	Gemeente Emmen κατά Belastingdienst Grote Ondernemingen	Έκτη οδηγία ΦΠΑ – Άρθρο 13, Β, στοιχείο η΄, και άρθρο 4, παράγραφος 3, στοιχείο β΄ – Παράδοση γηπέδων προς οικοδόμηση
C-231/94	2 Μαΐου 1996	Faaborg-Gelting Linien A/S κατά Finanzamt Flensburg	ΦΠΑ – Παροχή δεσμάτων και ποτών επί πορθμείου – Τόπος των φορολογητέων πράξεων
C-331/94	23 Μαΐου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	ΦΠΑ – Φορολόγηση της μεταφοράς προσώπων, των κυκλικών θαλασσίων περιηγήσεων και των οργανωμένων ταξιδιών
C-2/94	11 Ιουνίου 1996	Fa. Denkavit Internationaal BV κ.λπ. κατά Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Midden- Gelderland κ.λπ.	Οδηγία 69/335/ΕΟΚ – Τέλος καταχωρίσεως στο εμπορικό μητρώο

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
C-155/94	20 Ιουνίου 1996	Wellcome Trust Ltd κατά Commissioners of Customs & Excise	Έκτη οδηγία ΦΠΑ – Έννοια τηςοικονομικήςδραστηριότητας
C-306/94	11 Ιουλίου 1996	Régie dauphinoise - Cabinet A. Forest SARL κατά Ministre du Budget	ΦΠΑ – Ερμηνεία του άρθρου 19, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ – Έκπτωση προκαταβληθέντος φόρου – Παρεπόμενες χρηματοοικονομικές πράξεις – Υπολογισμός της αναλογίας της εκπτώσεως
C-302/93	26 Σεπτεμβρίου 1996	E. Debouche κατά Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen	ΦΠΑ – Ερμηνεία του άρθρου 17, παράγραφοι 2 και 3, στοιχείο α', της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και των άρθρων 3, στοιχείο β', και 5, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 79/1072/ΕΟΚ – Επιστροφή του φόρου προστιθεμένης αξίας στους υποκειμένους στον φόρο οι οποίοι δεν είναι εγκατεστημένοι εντός της χώρας
C-230/94	26 Σεπτεμβρίου 1996	Renate Enkler κατά Finanzamt Homburg	Έκτη οδηγία ΦΠΑ – Έννοια τηςοικονομικήςδραστηριότητας – Βάση επιβολής του φόρου
C-287/94	26 Σεπτεμβρίου 1996	A/S Richard Frederiksen & Co. κατά Skatteministeriet	Συγκέντρωση κεφαλαίων – Φόρος εισφοράς – Άτοκο δάνειο χορηγηθέν από τη μητρική εταιρία στη θυγατρική της – Φορολογία επί του εισοδήματος των εταιριών
C-327/94	26 Σεπτεμβρίου 1996	Jürgen Dudda κατά Finanzamt Bergisch Gladbach	Έκτη οδηγία ΦΠΑ – Ερμηνεία του άρθρου 9, παράγραφος 2, στοιχείο γ' – Ηχητική-τεχνική επιμέλεια καλλιτεχνικών ή ψυχαγωγικών εκδηλώσεων – Τόπος παροχής των υπηρεσιών
C-283/94, C-291/94 και C-292/94	17 Οκτωβρίου 1996	Denkavit Internationaal BV κ.λπ. κατά Bundesamt für Finanzen	Εναρμόνιση των φορολογικών νομοθεσιών – Φόροι επί των κερδών των επιχειρήσεων – Μητρικές και θυγατρικές εταιρίες

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
C-217/94	24 Οκτωβρίου 1996	Eismann Alto Adige Srl κατά Ufficio IVA di Bolzano	ΦΠΑ – Ερμηνεία του άρθρου 22, παράγραφος 8, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, όπως αυτό τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/680/ΕΟΚ – Ίση μεταχείριση των πράξεων που διενεργούν οι υποκείμενοι στον φόρο στο εσωτερικό και εντός πλειόνων κρατών μελών
C-288/94	24 Οκτωβρίου 1996	Argos Distributors Ltd κατά Commissioners of Customs & Excise	ΦΠΑ – Έκτη οδηγία – Βάση επιβολής του φόρου
C-317/94	24 Οκτωβρίου 1996	Elida Gibbs Ltd κατά Commissioners of Customs and Excise	ΦΠΑ – Έκτη οδηγία – Κουπόνια εξαργυρώσεως και κουπόνια εκπτώσεως – Βάση επιβολής του φόρου
C-85/95	5 Δεκεμβρίου 1996	John Reisdorf κατά Finanzamt Köln-West	ΦΠΑ – Ερμηνεία του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ – Έκπτωση του προκαταβληθέντος φόρου – Υποχρέωση του υποκειμένου στον φόρο – Κατοχή τιμολογίου
C-47/95, C-48/95, C-49/95, C-50/95, C-60/95, C-81/95, C-92/95 και C-148/95	12 Δεκεμβρίου 1996	Olasagasti & C. Srl κ.λπ. κατά Amministrazione delle Finanze dello Stato	Κανονισμός (ΕΟΚ) 3835/90 – Κανονισμός (ΕΟΚ) 3587/91 – Κανονισμός (ΕΟΚ) 3416/91 – Πράξη Προσχωρήσεως της Ισπανίας και της Πορτογαλίας – Άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1697/79 – Κανονισμός (ΕΟΚ) 1715/90 – Κανονισμός (ΕΟΚ) 2164/91 – Δασμοί – Δασμολογικές προτιμήσεις – Γεωργικά προϊόντα – Εκ των υστέρων είσπραξη – Δεσμευτικές πληροφορίες – Τόνος εντός ελαιολάδου

II – Πίνακας των λοιπών αποφάσεων του Δικαστηρίου κατά το 1996

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
C-120/94	19 Μαρτίου 1996	Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	Διαγραφή
Γνωμοδότηση 2/94	28 Μαρτίου 1996	Γνωμοδότηση εκδοθείσα δυνάμει του άρθρου 228, παράγραφος 6, της Συνθήκης ΕΚ	Προσχώρηση της Κοινότητας στη Σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών
C-137/95 P	25 Μαρτίου 1996	Vereniging van Samenwerkende Prijsregelende Organisaties in de Bouwnijverheid κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Ανταγωνισμός – Αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων – Εξαίρεση – Αξιολόγηση της σοβαρότητας των παραβάσεων – Αίτηση αναιρέσεως προδήλως αβάσιμη
C-270/95 P	28 Μαρτίου 1996	Christina Kik κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 για το κοινοτικό σήμα – Γλώσσες – Προσφυγή ακυρώσεως – Φυσικά και νομικά πρόσωπα – Πράξεις που τα αφορούν άμεσα και ατομικά – Αίτηση αναιρέσεως προδήλως αβάσιμη
C-180/96 R	12 Ιουλίου 1996	Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Ασφαλιστικά μέτρα – Γεωργία – Υγειονομικός έλεγχος – Επείγοντα μέτρα κατά της σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας των βοοειδών
C-239/96 R και C-240/96 R	24 Σεπτεμβρίου 1996	Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Αίτηση ασφαλιστικών μέτρων – Κοινωνική πολιτική – Κοινωνικές δράσεις υπέρ των ηλικιωμένων – Κοινωνικές δράσεις για την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού

III – Στατιστικά στοιχεία σχετικά με τις δικαιοδοτικές δραστηριότητες *

Γενική δραστηριότητα του Δικαστηρίου

Πίνακας 1: Γενική δραστηριότητα κατά το 1996

Περατωθείσες υποθέσεις

Πίνακας 2:	Φύση των διαδικασιών
Πίνακας 3:	Αποφάσεις, γνωμοδοτήσεις, διατάξεις
Πίνακας 4:	Τρόπος περατώσεως της δίκης
Πίνακας 5:	Δικάσας σχηματισμός
Πίνακας 6:	Νομική βάση της προσφυγής ή αιτήσεως
Πίνακας 7:	Αντικείμενο

Διάρκεια των διαδικασιών

Πίνακας 8:	Φύση των διαδικασιών
Διάγραμμα I:	Διάρκεια των διαδικασιών για την έκδοση των αποφάσεων και διατάξεων επί προδικαστικών παραπομπών
Διάγραμμα II:	Διάρκεια των διαδικασιών για την έκδοση των αποφάσεων και διατάξεων επί ευθειών προσφυγών

*

Η εγκατάσταση ενός νέου συστήματος πληροφορικής για τη διαχείριση των δικαστικών υποθέσεων το 1996 μετέβαλε (από πέρυσι) τη μορφή των στατιστικών που περιλαμβάνονται στην Έκθεση Πεπραγμένων. Για ορισμένους πίνακες ή διαγράμματα, η νέα μορφή δεν επιτρέπει συγκρίσεις με τα στατιστικά στοιχεία των προ του 1995 ετών.

Διάγραμμα III: Διάρκεια των διαδικασιών για την έκδοση των αποφάσεων και διατάξεων επί αιτήσεων αναιρέσεως

Εισαχθείσες υποθέσεις

Πίνακας 9:	Φύση των διαδικασιών
Πίνακας 10:	Φύση της προσφυγής ή αιτήσεως
Πίνακας 11:	Αντικείμενο
Πίνακας 12:	Προσφυγές λόγω παραβάσεως
Πίνακας 13:	Νομική βάση της προσφυγής ή αιτήσεως

Εκκρεμείς υποθέσεις στις 31 Δεκεμβρίου 1996

Πίνακας 14:	Φύση των διαδικασιών
Πίνακας 15:	Δικάζων σχηματισμός

Γενική εξέλιξη της δικαιοδοτικής δραστηριότητας έως τις 31 Δεκεμβρίου 1996

Πίνακας 16:	Εισαχθείσες υποθέσεις – Αποφάσεις
Πίνακας 17:	Υποβληθείσες αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως (ανά κράτος μέλος και ανά έτος)
Πίνακας 18:	Υποβληθείσες αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως (ανά κράτος μέλος και ανά δικαιοδοτικό όργανο)

Γενική δραστηριότητα του Δικαστηρίου

Πίνακας 1: Η γενική δραστηριότητα κατά το 1996 ¹

Περατωθείσες υποθέσεις	280	(349)
Εισαχθείσες υποθέσεις	423	
Εκκρεμείς υποθέσεις	612	(694)

¹

Στον παρόντα πίνακα και στους πίνακες των επομένων σελίδων, οι εντός παρενθέσεων αριθμοί (*ακαθάριστος αριθμός*) αντιπροσωπεύουν το σύνολο των υποθέσεων *μη λαμβανομένων υπόψη* των περιπτώσεων συνεκδικάσεως λόγω συναφείας (ένας αριθμός υποθέσεως = μία υπόθεση). Ο *καθαρός αριθμός* αντιπροσωπεύει τον αριθμό υποθέσεων *λαμβανομένων υπόψη* των περιπτώσεων συνεκδικάσεως λόγω συναφείας (σειρά συνεκδικαζομένων υποθέσεων = μία υπόθεση).

Περατωθείσες υποθέσεις

Πίνακας 2: Φύση των διαδικασιών

Προδικαστικές παραπομπές	146	(205)
Ευθείες προσφυγές	103	(113)
Αιτήσεις αναιρέσεως	26	(26)
Γνωμοδοτήσεις ¹	1	(1)
Ειδικές διαδικασίες ²	4	(4)
Σύνολο	280	(349)

¹ Πρόκειται για τη γνωμοδότηση του Δικαστηρίου της 28.3.1996 σχετικά με την προσχώρηση της Κοινότητας στη Σύμβαση για την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών.

² Ως «ειδικές διαδικασίες» θεωρούνται: η εκκαθάριση των δικαστικών εξόδων (άρθρο 7 Κανον. Διαδ.)· η αίτηση παροχής του ευεργετήματος πενίας (άρθρο 76 Κανον. Διαδ.)· η ανακοπή ερημοδικίας (άρθρο 94 Κανον. Διαδ.)· η τριτανακοπή (άρθρο 97 Κανον. Διαδ.)· η ερμηνεία αποφάσεως (άρθρο 102 Κανον. Διαδ.)· η αναθεώρηση αποφάσεως (άρθρο 98 Κανον. Διαδ.)· η διόρθωση αποφάσεως (άρθρο 66 Κανον. Διαδ.)· η κατάσχεση εις χείρας τρίτου (Πρωτόκολλο περί προνομίων και ασυλίων)· οι υποθέσεις ασυλίας (Πρωτόκολλο περί προνομίων και ασυλίων).

Πίνακας 3: Αποφάσεις, γνωμοδοτήσεις, διατάξεις ¹

Φύση των διαδικασιών	Αποφάσεις	Διατάξεις δικαιοδοτικού χαρακτήρα ²	Διατάξεις ασφαλιστικών μέτρων	Λοιπές διατάξεις ³	Γνωμοδοτήσεις	Σύνολο
Προδικαστικές παραπομπές	123	8	-	15	-	146
Ευθείες προσφυγές	59	-	3	44	-	106
Αιτήσεις αναιρέσεως	9	17	-	-	-	26
Υποσύνολο	191	25	3	59	-	278
Γνωμοδοτήσεις	-	-	-	-	1	1
Ειδικές διαδικασίες	2	1	-	1	-	4
Υποσύνολο	2	1	-	1	1	5
ΣΥΝΟΛΟ	193	26	3	60	1	283

¹ Καθαροί αριθμοί.

² Διατάξεις δικαιοδοτικού χαρακτήρα περατώνουνες τη δίκη (απαράδεκτο, προδήλως απαράδεκτο ...).

³ Διατάξεις περατώνουνες τη δίκη με διαγραφή της υποθέσεως, κατάργηση της δίκης ή παραπομπή στο Πρωτοδικείο.

Πίνακας 4: Τρόπος περατώσεως της δίκης

Τρόπος περατώσεως της δίκης	Ευθείες προσφυγές	Προδικαστικές παραπομπές	Αιτήσεις αναφάσεως	Ειδικές διαδικασίες	Σύνολο
<i>Αποφάσεις</i>					
Βάσιμη προσφυγή ή αίτηση	44 (50)				44 (50)
Μερικώς βάσιμη προσφυγή ή αίτηση	5 (5)				5 (5)
Αβάσιμη προσφυγή ή αίτηση	9 (10)		7 (7)		16 (17)
Απαράδεκτη προσφυγή ή αίτηση	1 (1)			2 (2)	3 (3)
Αναίρεση χωρίς αναπομπή			1 (1)		1 (1)
Μερική αναίρεση χωρίς αναπομπή			1 (1)		1 (1)
Απόφαση επί προδικαστικής παραπομπής		123 (181)			123 (181)
Σύνολο αποφάσεων	59 (66)	123 (181)	9 (9)	2 (2)	193 (258)
<i>Διατάξεις</i>					
Μερικώς βάσιμη προσφυγή ή αίτηση				1 (1)	1 (1)
Αβάσιμη προσφυγή ή αίτηση			2 (2)		2 (2)
Προδήλητη έλλειψη αρμοδιότητας		2 (2)			2 (2)
Προδήλως απαράδεκτο		6 (6)			6 (6)
Αίτηση αναφάσεως προδήλως απαράδεκτη			5 (5)		5 (5)
Αίτηση αναφάσεως προδήλως απαράδεκτη και αβάσιμη			3 (3)		3 (3)
Αίτηση αναφάσεως προδήλως αβάσιμη			7 (7)		7 (7)
Υποσύνολο		8 (8)	17 (17)	1 (1)	26 (26)
Διαγραφή	42 (45)	15 (16)		1 (1)	58 (62)
Κατάργηση της δίκης	1 (1)				1 (1)
Παραπομπή	1 (1)				1 (1)
Υποσύνολο	44 (47)	15 (16)		1 (1)	60 (64)
Σύνολο διατάξεων	44 (47)	23 (24)	17 (17)	2 (2)	86 (90)
<i>Γνωμοδοτήσεις</i>					1 (1)
ΣΥΝΟΛΟ	103 (113)	146 (205)	26 (26)	4 (4)	280 (349)

Πίνακας 5: Διάσας σχηματισμός

Διάσας σχηματισμός	Αποφάσεις		Διατάξεις ¹		Σύνολο	
Ολομέλεια	17	(22)	7	(7)	24	(29)
Μικρή ολομέλεια	34	(40)	-	-	34	(40)
Πενταμελή τμήματα	109	(154)	2	(2)	111	(156)
Τριμελή τμήματα	33	(42)	15	(15)	48	(57)
Πρόεδρος	-	-	2	(2)	2	(2)
Σύνολο	193 ²	(258)	26	(26)	219	(284)

Πίνακας 6: Νομική βάση της προσφυγής ή αιτήσεως

Νομική βάση της προσφυγής ή αιτήσεως	Αποφάσεις/ Γνωμοδοτήσεις		Διατάξεις ³		Σύνολο	
Άρθρο 169 της Συνθήκης ΕΚ	42	(46)	-	-	42	(46)
Άρθρο 173 της Συνθήκης ΕΚ	16	(19)	-	-	16	(19)
Άρθρο 177 της Συνθήκης ΕΚ	120	(178)	8	(8)	128	(186)
Άρθρο 181 της Συνθήκης ΕΚ	1	(1)	-	-	1	(1)
Άρθρο 228 της Συνθήκης ΕΚ	1	(1)	-	-	1	(1)
Άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου του 1971	2	(2)	-	-	2	(2)
Άρθρο 49 του Οργανισμού ΕΚ	8	(8)	14	(14)	22	(22)
Άρθρο 50 του Οργανισμού ΕΚ	-	-	1	(1)	1	(1)
Συνθήκη ΕΚ (σύνολο)	190	(255)	23	(23)	213	(278)
Άρθρο 41 της Συνθήκης ΕΚΑΧ	1	(1)	-	-	1	(1)
Άρθρο 49 του Οργανισμού ΕΚΑΧ	1	(1)	2	(2)	3	(3)
Συνθήκη ΕΚΑΧ (σύνολο)	2	(2)	2	(2)	4	(4)
ΣΥΝΟΛΟ	192	(257)	25	(25)	217	(282)
Άρθρο 74 του Κανονισμού Διαδικασίας	-	-	1	(1)	1	(1)
Άρθρο 98 του Κανονισμού Διαδικασίας	2	(2)	-	-	2	(2)
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	194	(259)	26	(26)	220	(285)

¹ Διατάξεις δικαιοδοτικού χαρακτήρα περατώνουσες τη δίκη (πλην εκείνων που περατώνουν τη δίκη με διαγραφή της υποθέσεως, κατάργηση της δίκης ή παραπομπή στο Πρωτοδικείο).

² Δεν λαμβάνονται υπόψη οι γνωμοδοτήσεις.

³ Διατάξεις δικαιοδοτικού χαρακτήρα περατώνουσες τη δίκη (πλην εκείνων που περατώνουν τη δίκη με διαγραφή της υποθέσεως, κατάργηση της δίκης ή παραπομπή στο Πρωτοδικείο).

Πίνακας 7: Αντικείμενο

Αντικείμενο	Αποφάσεις/ Γνωμοδοτήσεις		Διατάξεις ¹		Σύνολο	
Αλιευτική πολιτική	3	(3)	1	(1)	4	(4)
Ανταγωνισμός	6	(6)	3	(3)	9	(9)
Αρχές του κοινοτικού δικαίου	1	(1)	2	(2)	3	(3)
Γεωργία	22	(25)	-	-	22	(25)
Δημόσιες συμβάσεις των Ε.Κ.			-	-		
Διευρωπαϊκά δίκτυα	1	(1)	-	-	1	(1)
Δικαίωμα εγκαταστάσεως	12	(16)	-	-	12	(16)
Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων	11	(32)	3	(3)	14	(35)
Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων	6	(6)	-	-	6	(6)
Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων			-	-		
Ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών	5	(5)	1	(1)	6	(6)
Ελευθερία εγκαταστάσεως και παροχής υπηρεσιών	3	(8)	-	-	3	(8)
Εμπορική πολιτική	7	(7)	-	-	7	(7)
Εξωτερικές σχέσεις	1	(1)	1	(1)	2	(2)
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο	2	(2)	-	-	2	(2)
Θεσμικές διατάξεις	2 ²	(2)	2	(2)	4	(4)
Ίδιοι πόροι	2	(3)	-	-	2	(3)
Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων	4	(4)	8	(8)	12	(12)
Κοινό Δασμολόγιο	4	(4)	-	-	4	(4)
Κοινωνικές διατάξεις	16	(18)	-	-	16	(18)
Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων	11	(12)	-	-	11	(12)
Κρατικές ενισχύσεις	6	(8)	1	(1)	7	(9)
Μεταφορές	2	(2)	-	-	2	(2)
Οικονομική και νομισματική πολιτική	-	-	1	(1)	1	(1)
Περιβάλλον	19	(28)	1	(1)	20	(29)
Προνόμια και ασυλίες	1	(1)	-	-	1	(1)
Προσέγγιση των νομοθεσιών	21	(25)	-	-	21	(25)
Σύμβαση των Βρυξελλών	2	(2)	-	-	2	(2)
Τελωνειακή ένωση	5	(15)	-	-	5	(15)
Φορολογία	17	(20)	1	(1)	18	(21)
Φόρος προστιθεμένης αξίας	1	(1)	-	-	1	(1)
Σύνολο	193	(258)	25	(25)	218	(283)
Συνθήκη ΕΚΑΧ	1	(1)	1	(1)	2	(2)
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	194	(259)	26	(26)	220	(285)

¹ Διατάξεις δικαιοδοτικού χαρακτήρα περατώνουσες τη δίκη (πλην εκείνων που περατώνουν τη δίκη με διαγραφή της υποθέσεως, κατάργηση της δίκης ή παραπομπή στο Πρωτοδικείο).

² Εκ των οποίων μία γνωμοδότηση.

Διάρκεια των διαδικασιών¹

Πίνακας 8: Φύση των διαδικασιών
(αποφάσεις και διατάξεις δικαιοδοτικού χαρακτήρα²)

Προδικαστικές παραπομπές	20,8
Ευθείες προσφυγές	19,6
Αιτήσεις αναιρέσεως	14,0

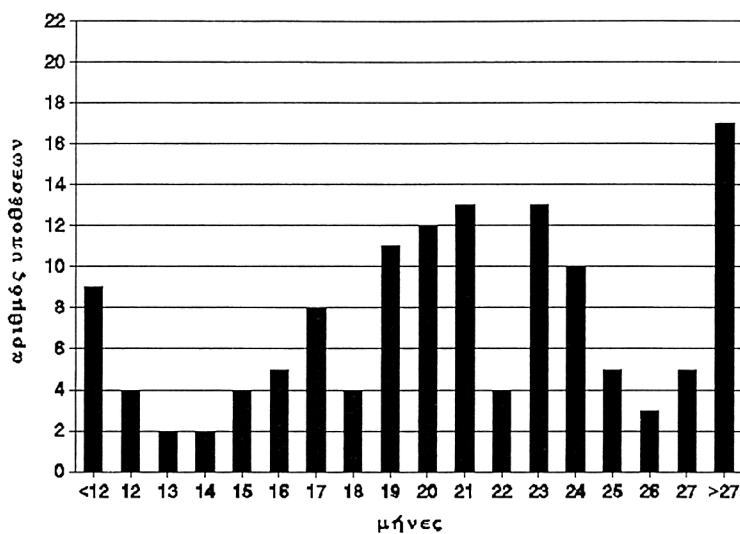
1

Στον παρόντα πίνακα και στα διαγράμματα που ακολουθούν, η διάρκεια εκφράζεται σε μήνες και δέκατα του μηνός.

2

Όλες οι διατάξεις πλην εκείνων που περατώνουν τη δίκη με διαγραφή της υποθέσεως, κατάργηση της δίκης ή παραπομπή στο Πρωτοδικείο.

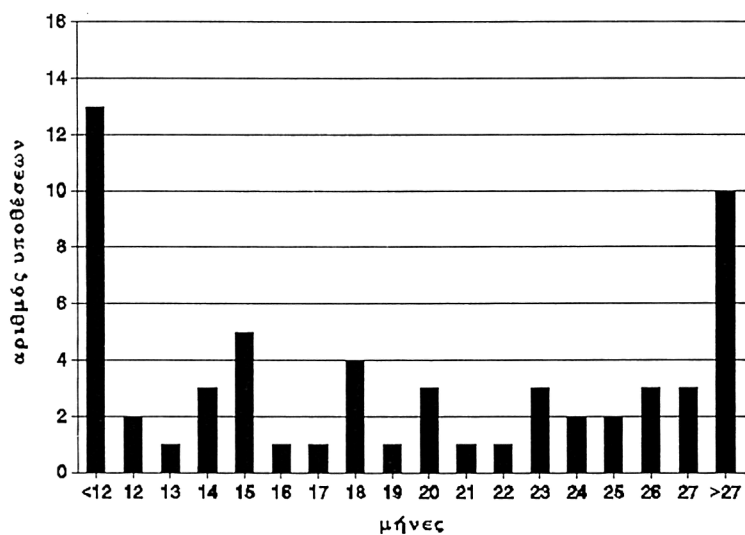
Διάγραμμα Ι: Διάρκεια των διαδικασιών για την έκδοση των αποφάσεων και διατάξεων ¹ επί προδικαστικών παραπομπών

Υποθέσεις /Μήνες	< 12	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	> 27
Προδικαστικές παραπομπές	9	4	2	2	4	5	8	4	11	12	13	4	13	10	5	3	5	17

¹ Όλες οι διατάξεις δικαιοδοτικού χαρακτήρα, πλην εκείνων που περατώνουν τη δίκη με διαγραφή της υποθέσεως ή κατάργηση της δίκης.

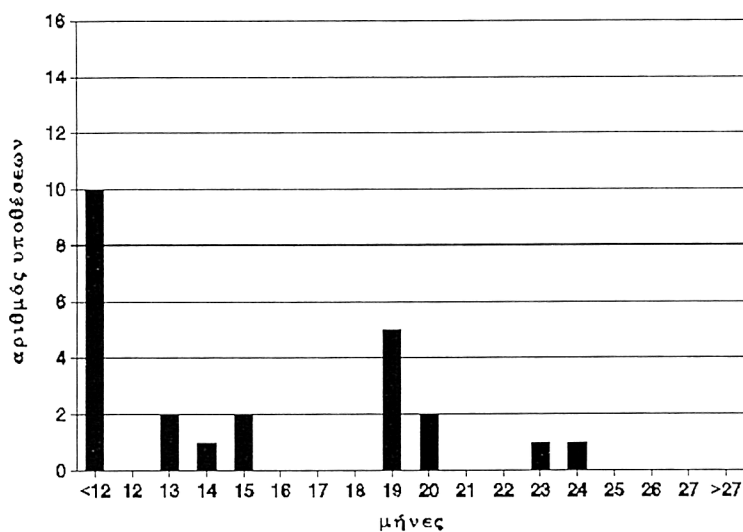
Διάγραμμα II: Διάρκεια των διαδικασιών για την έκδοση των αποφάσεων και διατάξεων ¹ επί ευθειών προσφυγών

Υποθέσεις/ Μήνες	< 12	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	> 27
Ευθείες προσφυγές	13	2	1	3	5	1	1	4	1	3	1	1	3	2	2	3	3	10

¹ Όλες οι διατάξεις δικαιοδοτικού χαρακτήρα, πλην εκείνων που περατώνουν τη δίκη με διαγραφή της υποθέσεως, κατάργηση της δίκης ή παραπομπή στο Πρωτοδικείο.

Διάγραμμα III: Διάρκεια των διαδικασιών για την έκδοση των αποφάσεων και διατάξεων ¹ επί αιτήσεων αναιρέσεως

Υποθέσεις/ Μήνες	< 12	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	> 27
Αιτήσεις αναιρέσεως	10	0	2	1	2	0	0	0	5	2	0	0	1	1	0	0	0	0

¹ Όλες οι διατάξεις δικαιοδοτικού χαρακτήρα, πλην εκείνων που περατώνουν τη δίκη με διαγραφή της υποθέσεως, κατάργηση της δίκης ή παραπομπή στο Πρωτοδικείο.

Εισαχθείσες υποθέσεις ¹

Πίνακας 9: Φύση των διαδικασιών

Προδικαστικές παραπομπές	256
Ευθείες προσφυγές	132
Αιτήσεις αναιρέσεως	28
Γνωμοδοτήσεις / Διασκέμματα	-
Ειδικές διαδικασίες	7
Σύνολο	423

Πίνακας 10: Φύση της προσφυγής ή αιτήσεως

Προδικαστικές παραπομπές	256
Ευθείες προσφυγές	132
- ακυρώσεως	36
- κατά παραλείψεως	-
- αγωγές αποζημιώσεως	-
- λόγω παραβάσεως	93
- δυνάμει ρήτηρας διαιτησίας	3
Αιτήσεις αναιρέσεως	28
Γνωμοδοτήσεις / Διασκέμματα	-
Σύνολο	416
Ειδικές διαδικασίες	7
- ευεργέτημα πενίας	-
- εκκαθάριση των δικαστικών εξόδων	3
- αναθεώρηση αποφάσεως/διατάξεως	2
- αίτηση κατασχέσεως εις χείρας τρίτου	1
- τριτανακοπή	1
Σύνολο	423
Αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων	4

¹

Ακαθάριστοι αριθμοί.

Πίνακας 11: Αντικείμενο ¹

Αντικείμενο	Ευθείες προσφυγές	Προδικαστικές παραπομπές	Αιτήσεις αναγρέσεως	Σύνολο	Ειδικές διαδικασίες
Ανταγωνισμός	5	8	7	20	-
Αρχές του κοινοτικού δικαίου	-	16	-	16	-
Γεωργία	33	21	1	55	-
Δίκαιο των επιχειρήσεων	7	8	-	15	-
Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων	1	30	-	31	-
Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων	1	1	-	2	-
Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων	12	57	-	69	-
Εμπορική πολιτική	-	3	-	3	-
Ενέργεια	2	-	1	3	-
Εξωτερικές σχέσεις	3	7	-	10	-
Θεσμικό δίκαιο	5	-	7	12	2
Κοινωνική πολιτική	6	36	-	42	-
Κρατικές ενισχύσεις	7	-	-	7	-
Μεταφορές	-	3	-	3	-
Περιβάλλον και καταναλωτές	14	22	-	36	-
Περιφερειακή πολιτική	1	-	-	1	-
Προσέγγιση των νομοθεσιών	25	7	-	32	-
Προσχώρηση νέων κρατών	-	9	-	9	-
Σύμβαση των Βρυξελλών	-	3	-	3	-
Φορολογία	5	24	-	29	-
Συνθήκη ΕΚ (σύνολο)	127	255	16	398	2
Προστασία του πληθυσμού	2	-	-	2	-
Συνθήκη ΕΚΑΕ (σύνολο)	2	-	-	2	-
Εμπορική πολιτική	-	1	-	1	-
Θεσμικό δίκαιο	-	-	-	-	1
Κρατικές ενισχύσεις	1	-	-	1	-
Συνθήκη ΕΚΑΧ (σύνολο)	1	1	-	2	1
Θεσμικό δίκαιο	1	-	-	1	3
Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων	1	-	12	13	-
Προνόμια και ασυλίες	-	-	-	-	1
Σύνολο	2	-	12	14	4
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	132	256	28	416	7

1

Δεν λαμβάνονται υπόψη οι αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων (4).

Πίνακας 12: Προσφυγές λόγω παραβάσεως ¹

Καθού κράτος μέλος	1996	από το 1953 έως το 1996
Βέλγιο	20	184
Δανία	-	20
Γερμανία	9	97
Ελλάδα	17	133
Ισπανία	9	47 ²
Γαλλία	11	148 ³
Ιρλανδία	4	68
Ιταλία	9	323
Λουξεμβούργο	4	70
Κάτω Χώρες	2	53
Αυστρία	1	1
Πορτογαλία	6	21
Φινλανδία	-	-
Σουηδία	-	-
Ηνωμένο Βασίλειο	1	39 ⁴
Σύνολο	93	1204

¹ Άρθρα 169, 170, 171 της Συνθήκης ΕΚ, άρθρα 141, 142, 143 της Συνθήκης ΕΚΑΕ και άρθρο 88 της Συνθήκης ΕΚΑΧ.

² Εκ των οποίων μία προσφυγή ασκηθείσα βάσει του άρθρου 170 της Συνθήκης ΕΚ από το Βασίλειο του Βελγίου.

³ Εκ των οποίων μία προσφυγή ασκηθείσα βάσει του άρθρου 170 της Συνθήκης ΕΚ από την Ιρλανδία.

⁴ Εν των οποίων δύο προσφυγές ασκηθείσες βάσει του άρθρου 170 της Συνθήκης ΕΚ, αντιστοίχως, από τη Γαλλική Δημοκρατία και από το Βασίλειο της Ισπανίας.

Πίνακας 13: Νομική βάση της προσφυγής ή αιτήσεως

Νομική βάση της προσφυγής ή αιτήσεως	1996
Άρθρο 169 της Συνθήκης ΕΚ	91
Άρθρο 170 της Συνθήκης ΕΚ	-
Άρθρο 171 της Συνθήκης ΕΚ	-
Άρθρο 173 της Συνθήκης ΕΚ	35
Άρθρο 175 της Συνθήκης ΕΚ	-
Άρθρο 177 της Συνθήκης ΕΚ	252
Άρθρο 178 της Συνθήκης ΕΚ	-
Άρθρο 181 της Συνθήκης ΕΚ	3
Άρθρο 225 της Συνθήκης ΕΚ	-
Άρθρο 228 της Συνθήκης ΕΚ	-
Άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου του 1971	3
Άρθρο 49 του Οργανισμού ΕΚ	24
Άρθρο 50 του Οργανισμού ΕΚ	2
Συνθήκη ΕΚ (σύνολο)	410
Άρθρο 33 της Συνθήκης ΕΚΑΧ	1
Άρθρο 38 της Συνθήκης ΕΚΑΧ	-
Άρθρο 41 της Συνθήκης ΕΚΑΧ	1
Άρθρο 49 του Οργανισμού ΕΚΑΧ	2
Συνθήκη ΕΚΑΧ (σύνολο)	4
Άρθρο 141 της Συνθήκης ΕΚΑΕ	2
Άρθρο 50 του Οργανισμού ΕΚΑΕ	-
Συνθήκη ΕΚΑΕ (σύνολο)	2
Σύνολο	416
Άρθρο 74 του Κανονισμού Διαδικασίας	3
Άρθρο 97 του Κανονισμού Διαδικασίας	1
Άρθρο 98 του Κανονισμού Διαδικασίας	2
Πρωτόκολλο περί προνομίων και ασυλιών	1
Σύνολο ειδικών διαδικασιών	7
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	423

Εγκυρεμείς υποθέσεις στις 31 Δεκεμβρίου 1996

Πίνακας 14: Φύση των διαδικασιών

Προδικαστικές παραπομπές	382	(457)
Ευθείες προσφυγές	166	(172)
Αιτήσεις αναιρέσεως	59	(60)
Ειδικές διαδικασίες	5	(5)
Γνωμοδοτήσεις/Διασκέμματα	-	-
Σύνολο	612	(694)

Πίνακας 15: Δικάζων σχηματισμός

Δικάζων σχηματισμός	Ευθείες προσφυγές		Προδικαστικές παραπομπές		Αιτήσεις αναιρέσεως		Λοιπές διαδικασίες ¹	Σύνολο	
Μεγάλη ολομέλεια	138	(139)	253	(279)	43	(43)	1	(1)	435 (462)
Μικρή ολομέλεια	8	(12)	23	(51)	6	(7)			37 (70)
Υποσύνολο	146	(151)	276	(330)	49	(50)	1	(1)	472 (532)
Πρόεδρος του Δικαστηρίου					1	(1)	1	(1)	2 (2)
Υποσύνολο					1	(1)	1	(1)	2 (2)
Πρώτο τμήμα			4	(4)	2	(2)			6 (6)
Δεύτερο τμήμα	1	(1)	9	(11)			1	(1)	11 (13)
Τρίτο τμήμα			3	(3)			1	(1)	4 (4)
Τέταρτο τμήμα			7	(9)	1	(1)			8 (10)
Πέμπτο τμήμα	5	(5)	35	(48)	3	(3)			43 (56)
Έκτο τμήμα	14	(15)	48	(52)	3	(3)	1	(1)	66 (71)
Υποσύνολο	20	(21)	106	(127)	9	(9)	3	(3)	138 (160)
ΣΥΝΟΛΟ	166	(172)	382	(457)	59	(60)	5	(5)	612 (694)

1

Συμπεριλαμβάνονται οι ειδικές διαδικασίες και οι αιτήσεις γνωμοδότησεως.

Γενική εξέλιξη της δικαιοδοτικής δραστηριότητας έως τις
31 Δεκεμβρίου 1996

Πίνακας 16: Εισαχθείσες υποθέσεις – Αποφάσεις

Έτος	Εισαχθείσες υποθέσεις ¹					Αποφάσεις ²
	Ευθείες προσφυγές ³	Προδικαστικές παραπομπές	Αιτήσεις αναίρεσης	Σύνολο	Αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων	
1953	4	-		4	-	-
1954	10	-		10	-	2
1955	9	-		9	2	4
1956	11	-		11	2	6
1957	19	-		19	2	4
1958	43	-		43	-	10
1959	47	-		47	5	13
1960	23	-		23	2	18
1961	25	1		26	1	11
1962	30	5		35	2	20
1963	99	6		105	7	17
1964	49	6		55	4	31
1965	55	7		62	4	52
1966	30	1		31	2	24
1967	14	23		37	-	24
1968	24	9		33	1	27
1969	60	17		77	2	30
1970	47	32		79	-	64
1971	59	37		96	1	60
1972	42	40		82	2	61
1973	131	61		192	6	80
1974	63	39		102	8	63
1975	61	69		130	5	78
1976	51	75		126	6	88
1977	74	84		158	6	100
1978	145	123		268	7	97
1979	1216	106		1322	6	138
1980	180	99		279	14	132
1981	214	109		323	17	128
1982	216	129		345	16	185
1983	199	98		297	11	151
1984	183	129		312	17	165
1985	294	139		433	22	211
1986	238	91		329	23	174
1987	251	144		395	21	208
1988	194	179		373	17	238
1989	246	139		385	20	188
1990 ⁴	222	141		379	12	193
1991	142	186	14	342	9	204
1992	253	162	25	440	4	210
1993	265	204	17	486	13	203
1994	128	203	13	344	4	188
1995	109	251	48	408	3	172
1996	132	256	28	416	4	193
Σύνολο	5907 ⁵	3400	161	9468	310	4265

1 Ακαθάριστοι αριθμοί: δεν συμπεριλαμβάνονται οι ειδικές διαδικασίες.

2 Καθαροί αριθμοί.

3 Συμπεριλαμβάνονται οι αιτήσεις γνωμοδότησεως.

4 Από το 1990 και μετά, οι προσφυγές υπαλλήλων εκδικάζονται από το Πρωτοδικείο.

5 Εκ των οποίων 2 388 προσφυγές υπαλλήλων έως τις 31 Δεκεμβρίου 1989.

Πίνακας 17: Υποβληθείσες αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής
αποφάσεως ¹
(ανά κράτος μέλος και ανά έτος)

Έτος	B	DK	D	EL	E	F	IRL	I	L	NL	A	P	FIN	S	UK	Σύνολο
1961	-		-			-		-	-	1						1
1962	-		-			-		-	-	5						5
1963	-		-			-		-	1	5						6
1964	-		-			-		2	-	4						6
1965	-		4			2		-	-	1						7
1966	-		-			-		-	-	1						1
1967	5		11			3		-	1	3						23
1968	1		4			1		1	-	2						9
1969	4		11			1		-	1	-						17
1970	4		21			2		2	-	3						32
1971	1		18			6		5	1	6						37
1972	5		20			1		4	-	10						40
1973	8	-	37			4	-	5	1	6					-	61
1974	5	-	15			6	-	5	-	7					1	39
1975	7	1	26			15	-	14	1	4					1	69
1976	11	-	28			8	1	12	-	14					1	75
1977	16	1	30			14	2	7	-	9					5	84
1978	7	3	46			12	1	11	-	38					5	123
1979	13	1	33			18	2	19	1	11					8	106
1980	14	2	24			14	3	19	-	17					6	99
1981	12	1	41	-		17	-	12	4	17					5	109
1982	10	1	36	-		39	-	18	-	21					4	129
1983	9	4	36	-		15	2	7	-	19					6	98
1984	13	2	38	-		34	1	10	-	22					9	129
1985	13	-	40	-		45	2	11	6	14					8	139
1986	13	4	18	2	1	19	4	5	1	16		-			8	91
1987	15	5	32	17	1	36	2	5	3	19		-			9	144
1988	30	4	34	-	1	38	-	28	2	26		-			16	179
1989	13	2	47	2	2	28	1	10	1	18		1			14	139
1990	17	5	34	2	6	21	4	25	4	9		2			12	141
1991	19	2	54	3	5	29	2	36	2	17		3			14	186
1992	16	3	62	1	5	15	-	22	1	18		1			18	162
1993	22	7	57	5	7	22	1	24	1	43		3			12	204
1994	19	4	44	-	13	36	2	46	1	13		1			24	203
1995	14	8	51	10	10	43	3	58	2	19	2	5	-	6	20	251
1996	30	4	66	4	6	24	-	70	2	10	6	6	3	4	21	256
Σύνολο	366	64	1018	46	57	568	33	493	37	448	8	22	3	10	227	3400

¹

Άρθρα 177 της Συνθήκης ΕΚ, 41 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, 150 της Συνθήκης ΕΚΑΕ,
Πρωτόκολλο του 1971.

Πίνακας 18: Υποβληθείσες αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως (ανά κράτος μέλος και ανά δικαιοδοτικό όργανο)

Βέλγιο			Λουξεμβούργο		
Cour de cassation	46		Cour supérieure de justice	9	
Conseil d'État	18		Conseil d'État	13	
Άλλα δικαστήρια	302		Άλλα δικαστήρια	15	
Σύνολο	366		Σύνολο	37	
Δανία			Κάτω Χώρες		
Højesteret	12		Raad van State	26	
Άλλα δικαστήρια	52		Hoge Raad	76	
Σύνολο	64		Centrale Raad van Beroep	36	
Γερμανία			College van Beroep voor het		
Bundesgerichtshof	57		Bedrijfsleven	93	
Bundesarbeitsgericht	4		Tariefcommissie	33	
Bundesverwaltungsgericht	43		Άλλα δικαστήρια	184	
Bundesfinanzhof	154		Σύνολο	448	
Bundessozialgericht	48		Αυστρία		
Άλλα δικαστήρια	712		Oberster Gerichtshof	2	
Σύνολο	1018		Bundesvergabeamt	1	
Ελλάδα			Άλλα δικαστήρια	5	
Συμβούλιο της Επικρατείας	6		Σύνολο	8	
Άλλα δικαστήρια	40		Πορτογαλία		
Σύνολο	46		Supremo Tribunal Administrativo	12	
Ισπανία			Άλλα δικαστήρια	10	
Tribunal Supremo	1		Σύνολο	22	
Tribunales Superiores de justicia	22		Φινλανδία		
Audiencia Nacional	1		Korkein hallinto-oikeus	1	
Juzgado Central de lo Penal	7		Άλλα δικαστήρια	2	
Άλλα δικαστήρια	26		Σύνολο	3	
Σύνολο	57		Σουηδία		
Γαλλία			Högsta Domstolen	1	
Cour de cassation	55		Marknadsdomstolen	3	
Conseil d'État	12		Άλλα δικαστήρια	6	
Άλλα δικαστήρια	501		Σύνολο	10	
Σύνολο	568		Ηνωμένο Βασίλειο		
Ιρλανδία			House of Lords	20	
Supreme Court	8		Court of Appeal	3	
High Court	15		Άλλα δικαστήρια	204	
Άλλα δικαστήρια	10		Σύνολο	227	
Σύνολο	33		Ιταλία		
Ιταλία			Corte suprema di Cassazione	60	
Corte suprema di Cassazione	60		Consiglio di Stato	19	
Consiglio di Stato	19		Άλλα δικαστήρια	414	
Άλλα δικαστήρια	414		Σύνολο	493	
Σύνολο	493		ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	3400	

B – Δικαιοδοτικές δραστηριότητες του Πρωτοδικείου

I – Αναλυτικός πίνακας των αποφάσεων του Πρωτοδικείου κατά το 1996

Πίνακας περιεχομένων	Σελίδα
Ανταγωνισμός	211
Γεωργία	212
Δίκαιο των επιχειρήσεων	213
Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων	213
Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων	213
Εμπορική πολιτική	214
Εξωτερικές σχέσεις	214
Θεσμικό δίκαιο	215
Κοινωνική πολιτική	215
Κρατικές ενισχύσεις	215
Περιβάλλον και καταναλωτές	216
Υπάλληλοι	216

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
---------	------------	----------	-------------

ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

T-575/93	9 Ιανουαρίου 1996	Casper Koeiman κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Κανονισμός 17 – Απόρριψη καταγγελίας – Αιτιολογία – Εθνικό δικαστήριο
T-528/93, T-542/93, T-543/93 και T-546/93	11 Ιουλίου 1996	Métropole télévision SA κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Ανταγωνισμός – Αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων – Συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων – Απόφαση περί εξαιρέσεως
T-353/94	18 Σεπτεμβρίου 1996	Postbank NV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Ανταγωνισμός – Διοικητική διαδικασία – Ανακοίνωση των αιτιάσεων και του πρακτικού ακροάσεως – Απόφαση της Επιτροπής επιτρέπουσα σε τρίτους την προσκόμιση των εγγράφων αυτών στη διαδικασία, στο πλαίσιο εθνικών ενδίκων διαδικασιών – Πράξη δεκτική προσφυγής – Επαγγελματικό απόρρητο – Επιχειρηματικά απόρρητα
T-387/94	18 Σεπτεμβρίου 1996	Asia Motor France SA κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Ανταγωνισμός – Υποχρεώσεις κατά την εξέταση των καταγγελιών – Νομιμότητα των λόγων απορρίψεως – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Αιτιολογία
T-57/91	24 Σεπτεμβρίου 1996	NALOO κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Συνθήκη ΕΚΑΧ – Ανταγωνισμός – Ημεδαπή επιχείρηση κυρία των αποθεμάτων άνθρακα και κάτοχος του εκ του νόμου μονοπωλίου χορηγήσεως αδειών εξορύξεως – Αντάλλαγμα εκ μέρους του εκμεταλλευομένου ορυχεία κατόπιν αδείας, συνιστάμενο στην καταβολή ποσοστών ή στην παράδοση του άνθρακα στον χορηγήσαντα την άδεια – Ύψος των εισπραττομένων ποσοστών – Τιμή του παραδιδόμενου άνθρακα – Συμβιβαστό με τις διατάξεις της Συνθήκης ΕΚΑΧ
T-24/93, T-25/93, T-26/93 και T-28/93	8 Οκτωβρίου 1996	Compagnie Maritime Belge SA κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Ανταγωνισμός – Θαλάσσιες διεθνείς μεταφορές – Ναυτιλιακές διασκέψεις – Κανονισμός (ΕΟΚ) 4056/86 – Επηρεασμός των συναλλαγών – Συλλογική δεσπόζουσα θέση – Εφαρμογή συμφωνίας προβλέπουσας αποκλειστικό δικαίωμα – Μαχητικά πλοία – Εκπτώσεις πίστωσης – Πρόστιμα – Κριτήρια εκτιμήσεως

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
T-79/95 και T-80/95	22 Οκτωβρίου 1996	Société nationale des chemins de fer français και British Railways Board κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Ανταγωνισμός – Σήραγγα υπό τη Μάγχη – Χορήγηση του 50 % της μεταφορικής ικανότητας της σήραγγας σε δύο σιδηροδρομικές εταιρίες – Περιορισμοί του ανταγωνισμού – Απαλλαγή – Πρόσβαση των τρίτων
T-49/95	11 Δεκεμβρίου 1996	Van Megen Sports Group BV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Ανταγωνισμός – Άρθρο 85 της Συνθήκης ΕΚ – Απώδευση της παραβάσεως – Πρόστιμο – Αιτιολογία της αποφάσεως
T-16/91	12 Δεκεμβρίου 1996	Rendo NV κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Ανταγωνισμός – Σιωπηρή απόρριψη καταγγελίας – Αιτιολογία – Αίτηση αναιρέσεως – Αναπομπή από το Δικαστήριο – Συνέχιση της διαδικασίας – Έξοδα
T-19/92	12 Δεκεμβρίου 1996	Groupement d'achat Édouard Leclerc κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Σύστημα επιλεκτικής διανομής – Καλλυντικά προϊόντα πολυτελείας
T-87/92	12 Δεκεμβρίου 1996	BVBA Kruidvat κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Σύστημα επιλεκτικής διανομής – Καλλυντικά προϊόντα πολυτελείας
T-88/92	12 Δεκεμβρίου 1996	Groupement d'achat Édouard Leclerc κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Σύστημα επιλεκτικής διανομής – Καλλυντικά προϊόντα πολυτελείας

ΓΕΩΡΓΙΑ

T-551/93, T-231/94 έως T-234/94	24 Απριλίου 1996	Industrias Pesqueras Campos SA κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Κοινοτικές χρηματοδοτικές συνδρομές – Αγωγή αποζημιώσεως σε περίπτωση μη πληρωμής – Προσφυγή ακυρώσεως των αποφάσεων περί καταργήσεως
T-226/94	21 Ιουνίου 1996	Paul Dischamp SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Αναστολή των αγορών βοτύρου εκ μέρους των οργανισμών παρεμβάσεως – Αγωγή αποζημιώσεως
T-482/93	10 Ιουλίου 1996	Martin Weber και Maria Weber κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Κοινή γεωργική πολιτική – Σύστημα σπριζέως που αφορά τους ελαιούχους σπόρους – Κανονισμοί (ΕΟΚ) 3766/91 και 525/93 – Προσφυγή ακυρώσεως – Απαράδεκτο
T-298/94	7 Νοεμβρίου 1996	Roquette Frères SA κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	Κοινή γεωργική πολιτική – Σύστημα ποσοστώσεων για την παραγωγή αμύλου γεωμύλων – Κανονισμός (ΕΚ) 1868/94 – Προσφυγή ακυρώσεως – Κλειστός κύκλος επιχειρηματιών – Απαράδεκτο
T-521/93	11 Δεκεμβρίου 1996	Atlanta AG κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Κοινότητας	Κοινή οργάνωση αγοράς – Μπανάνες – Καθεστώς εισαγωγής – Αγωγή αποζημιώσεως

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
T-70/94	11 Δεκεμβρίου 1996	Comafrica SpA κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Κοινή οργάνωση αγορών – Μπανάνες – Προσφυγή ακυρώσεως – Παραδεκτό της προσφυγής – Νομιμότητα του συντελεστή μειώσεως – Αίτημα αποζημιώσεως

ΔΙΚΑΙΟ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

T-19/95	8 Μαΐου 1996	Adia interim SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Δημόσια σύμβαση παροχής υπηρεσιών – Προσωπικό κατ' αναπλήρωση – Προσφορά πάσχουσα σφάλμα υπολογισμού – Αιτιολογία της απορριπτικής αποφάσεως – Δεν υφίσταται υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να έρθει σε επαφή με τον διαγωνιζόμενο
---------	--------------	--	---

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

T-75/95	5 Ιουνίου 1996	Günzler Aluminium GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Απόφαση με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε τη διαγραφή εισαγωγικών δασμών
---------	----------------	---	---

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

T-230/94	21 Μαρτίου 1996	Frederick Farrugia κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Απόφαση της Επιτροπής περί μη χορηγήσεως υποτροφίας στον προσφεύγοντα – Κριτήρια χορηγήσεως – «Βρετανός πολίτης μη μητροπολιτικού εδάφους» – Εσφαλμένη αιτιολογία – Εξωσυμβατική ευθύνη – Ηθική βλάβη
----------	-----------------	---	---

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδοχοι	Αντικείμενο
---------	------------	----------	-------------

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

T-162/94	5 Ιουνίου 1996	NMB France SARL κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Δασμοί αντιντάμπινγκ – Ένσφαιροι τριβείς – Επιστροφή – Κανόνας του «εξομοιούμενου προς δαπάνη δασμού» – Διαφορετική μεταχείριση συνδεομένων εισαγωγέων και ανεξαρτήτων εισαγωγέων – Δεδεικασμένο προηγούμενης αποφάσεως του Δικαστηρίου
T-161/94	11 Ιουλίου 1996	Sinochem Heilongjiang κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	Αντιντάμπινγκ – Προσφυγή ακυρώσεως – Παραδεκτό – Διεξαγωγή της έρευνας – Ζημία
T-155/94	18 Σεπτεμβρίου 1996	Climax Paper Converters Ltd κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	Δασμοί αντιντάμπινγκ – Χώρες κρατικού εμπορίου – Ατομική μεταχείριση – Ενιαίο περιθώριο ντάμπινγκ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

T-175/94	11 Ιουλίου 1996	International Procurement Services SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Σύμβαση δημοσίων έργων – Ευρωπαϊκό Ταμείο Αναπτύξεως – Εξωσυμβατική ευθύνη – Εκτίμηση της προελεύσεως των εμπορευμάτων
T-485/93	24 Σεπτεμβρίου 1996	Société Louis Dreyfus et Cie κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Επείγουσα βοήθεια της Κοινότητας προς τα κράτη της πρώην Σοβιετικής Ενώσεως – Πρόσκληση προς υποβολή προσφορών – Προσφυγή ακυρώσεως – Παραδεκτό – Αγωγή αποζημιώσεως – Παραδεκτό
T-491/93	24 Σεπτεμβρίου 1996	Richco Commodities Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Επείγουσα βοήθεια της Κοινότητας προς τα κράτη της πρώην Σοβιετικής Ενώσεως – Πρόσκληση προς υποβολή προσφορών – Προσφυγή ακυρώσεως – Παραδεκτό – Αγωγή αποζημιώσεως – Παραδεκτό
T-494/93	24 Σεπτεμβρίου 1996	Compagnie Continentale (France) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Επείγουσα βοήθεια της Κοινότητας προς τα κράτη της πρώην Σοβιετικής Ενώσεως – Πρόσκληση προς υποβολή προσφορών – Προσφυγή ακυρώσεως – Παραδεκτό
T-509/93	24 Σεπτεμβρίου 1996	Richco Commodities Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Επείγουσα βοήθεια της Κοινότητας προς τα κράτη της πρώην Σοβιετικής Ενώσεως – Πρόσκληση προς υποβολή προσφορών – Προσφυγή ακυρώσεως – Παραδεκτό

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
---------	------------	----------	-------------

ΘΕΣΜΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

T-108/94	16 Ιανουαρίου 1996	Elena Candiote κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	Καλλιτεχνικός διαγωνισμός – Κανονισμός του διαγωνισμού – Νομιμότητα της διαδικασίας επιλογής – Εξουσίες της επιτροπής επιλογής
T-382/94	6 Ιουνίου 1996	Confederazione Generale dell'Industria Italiana (Confindustria) και Aldo Romoli κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	Διορισμός των μελών της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
T-146/95	11 Ιουλίου 1996	Giorgio Bernardi κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	Ευρωπαϊκός Διαμεσολαβητής – Υποψηφιότητα – Διαδικασία διορισμού – Απαράδεκτο – Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

T-271/94	11 Ιουλίου 1996	Eugénio Branco Ld. ^a κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο – Μείωση της αρχικώς χορηγηθείσας χρηματικής συνδρομής – Απουσία πράξεως δεκτικής προσφυγής – Απαράδεκτο
----------	-----------------	--	---

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

T-277/94	22 Μαΐου 1996	Associazione Italiana Tecnico Economica del Cemento (AITEC) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται η έλλειψη νομιμότητας κρατικών ενισχύσεων – Αιτήσεις κινήσεως της διαδικασίας λόγω παραβάσεως κράτους μέλους – Απόρριψη – Προσφυγή ακυρώσεως – Απόφαση – Απαράδεκτο – Προσφυγή κατά παραλείψεως – Απαράδεκτο
T-398/94	5 Ιουνίου 1996	Kahn Scheepvaart BV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Κρατικές ενισχύσεις – Ναυπηγικές εργασίες – Γενικό σύστημα ενισχύσεων – Προσφυγή ακυρώσεως – Παραδεκτό
T-266/94	22 Οκτωβρίου 1996	Foreningen af Jernskibs- og Maskinbyggerier i Danmark, Skibsværftsforeningen κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Κρατικές ενισχύσεις – Ναυπηγικές εργασίες – Καθεστώς εξαιρέσεων – Ναυπηγεία εντός της πρώην Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδοχοι	Αντικείμενο
T-330/94	22 Οκτωβρίου 1996	Salt Union Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Κρατικές ενισχύσεις – Άρνηση της Επιτροπής να προτείνει κατάλληλα μέτρα κατά την έννοια του άρθρου 93, παράγραφος 1, της Συνθήκης – Προσφυγή ακυρώσεως – Απαράδεκτο
T-154/94	24 Οκτωβρίου 1996	Comité des Salines de France κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Κρατικές ενισχύσεις – Εθνικό σύστημα ενισχύσεως περιφερειακού προσανατολισμού – Έγγραφο της Επιτροπής αφορών μια ενίσχυση – Προσφυγή ακυρώσεως – Απαράδεκτο
T-358/94	12 Δεκεμβρίου 1996	Compagnie nationale Air France κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Κρατικές ενισχύσεις – Αεροπορικές μεταφορές – Αεροπορική εταιρία η οποία διέρχεται οικονομική κρίση
T-380/94	12 Δεκεμβρίου 1996	Association internationale des utilisateurs de fils de filaments artificiels et synthétiques et de soie naturelle (AIUFFASS) κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Κρατική ενίσχυση – Κλωστοϋφαντουργία – Επαγγελματική ένωση – Παραδεκτό – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΕΣ

T-336/94	16 Οκτωβρίου 1996	Efisol SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Κανονισμός (ΕΟΚ) 594/91 σχετικά με τις ουσίες που καταστρέφουν τη σιβάδα του όζοντος – Χορήγηση ποσοστώσεων – Άδειες εισαγωγής – Άρνηση χορηγήσεως – Αίτημα αποζημιώσεως – Προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης
----------	-------------------	--	---

ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

T-368/94	9 Ιανουαρίου 1996	Pierre Blanchard κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως – Επιτροπή προσωπικού – Εκλογές – Δικαίωμα των συνδικαλιστικών ή επαγγελματικών οργανώσεων να υποβάλουν πολλές λίστες
T-23/95	9 Ιανουαρίου 1996	Ευθυμία Μπίθα κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Κάλυψη των κινδύνων ατυχήματος και επαγγελματικής ασθενείας των υπαλλήλων της Κοινότητας – Παροχές του άρθρου 73, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως – Θάνατος συνεπεία ατυχήματος – Δραστηριότητα υποβρύχιας καταδύσεως
T-122/95	1 Φεβρουαρίου 1996	Daniel Chabert κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Επίδομα στέγης – Αναζήτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδοχοι	Αντικείμενο
T-589/93	15 Φεβρουαρίου 1996	Susan Ryan-Sheridan κατά Ευρωπαϊκού Ιδρύματος για τη βελτίωση των συνθηκών διαβιώσεως και εργασίας	Υπάλληλοι – Μη μόνιμοι υπάλληλοι του Ευρωπαϊκού Ιδρύματος για τη βελτίωση των συνθηκών διαβιώσεως και εργασίας – Διαδικασία προσλήψεως – Απόρριψη εσωτερικής υποψηφιότητας – Προσφυγή ακυρώσεως – Αγωγή αποζημιώσεως
T-125/95	15 Φεβρουαρίου 1996	Hassan Belhanbel κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Διαγωνισμός – Απόφαση της εξεταστικής επιτροπής διαπιστώνουσα την αποτυχία υποψηφίου στην προφορική δοκιμασία – Περιεχόμενο της υποχρέωσης αιτιολογίας
T-235/94	27 Φεβρουαρίου 1996	Roberto Galtieri κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	Υπάλληλοι – Επίδομα στέγης – Αναζήτηση αχρεωστήτως καταβληθέντος – Υπέρβαση εξουσίας – Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη – Αποζημίωση
T-294/94	28 Φεβρουαρίου 1996	Κωνσταντίνος Δημητριάδης κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Καθήκον αρωγής – Άρθρο 24 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως
T-15/95	28 Φεβρουαρίου 1996	Nuno do Paço Quesado κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής περί βαθμολογικής κατατάξεως του προσφεύγοντος – Επανάταξη, μετά από απόσπαση, κατόπιν αιτήσεως του υπαλλήλου
T-547/93	29 Φεβρουαρίου 1996	Orlando Lopes κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Εκθέσεις βαθμολογίας – Απόρριψη υποψηφιοτήτων στο πλαίσιο διαδικασίας προαγωγής – Αιτήματα ακυρώσεως και αποζημιώσεως
T-280/94	29 Φεβρουαρίου 1996	Orlando Lopes κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Απόρριψη υποψηφιοτήτων στο πλαίσιο διαδικασίας προαγωγής – Κινητό ωράριο – Αιτήματα ακυρώσεως και αποζημιώσεως
T-93/94	6 Μαρτίου 1996	Michael Becker κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Κατάταξη σε κλίμακιο – Αρχαιότητα – Ίση μεταχείριση – Υποχρέωση αρωγής
T-141/95	6 Μαρτίου 1996	Kirsten Schelbeck κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	Υπάλληλοι – Αμοιβές – Εθνικά επιδόματα – Μη περαιτέρω εφαρμογή του κανόνα απαγορεύσεως των σωρεύσεων – Έκταση του δικαιώματος αποδόσεως
T-146/94	7 Μαρτίου 1996	Calvin Williams κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Υποχρεώσεις – Πράξεις απόδοσης προς την αξιοπρέπεια του υπαλλήλου – Υποχρέωση εντιμότητας – Πειθαρχική διαδικασία – Παύση
T-362/94	12 Μαρτίου 1996	Jan Robert De Rijk κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Συμπληρωματικό σύστημα ασφάλισης υγείας για τους υπαλλήλους που τοποθετούνται εκτός Κοινότητας – Τρόπος αποδόσεως εξόδων ιατρικής περιθάλψεως

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
T-361/94	12 Μαρτίου 1996	Henry A. Weir κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Μερική μόνιμη αναπηρία – Ίση μεταχείριση – Εξέλιξη της αγοραστικής δύναμης – Καθυστερήση κατά την εξέταση του φακέλου – Τόκοι υπερημερίας – Παραδεκτό
T-376/94	21 Μαρτίου 1996	Georgette Otten κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Επιτροπή αναπηρίας – Σύσταση – Απόφαση περί συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας
T-10/95	21 Μαρτίου 1996	Akli Chehab κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Μόνιμη μερική αναπηρία – Αναγνώριση επιδεινώσεως
T-60/92	28 Μαρτίου 1996	Muireann Noonan κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Πρόσληψη – Διαγωνισμός για την κατηγορία C – Αποκλεισμός υποψηφίου – Υπόψηφιοι κάτοχοι πανεπιστημιακού διπλώματος
T-40/95	28 Μαρτίου 1996	V. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Πειθαρχικό καθεστώς – Παύση – Αιτιολογία – Επιβαρυντικές περιστάσεις
T-13/95	18 Απριλίου 1996	Νικόλαος Κυρπίτσας κατά Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Ανακοίνωση κενής θέσεως – Μετάθεση – Συμφέρον της υπηρεσίας – Αλόγρευση υποψηφιότητας – Αιτιολογία
T-113/95	23 Απριλίου 1996	Giuseppe Mancini κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Παραδεκτό – Προθεσμία υποβολής ενστάσεως
T-6/94	24 Απριλίου 1996	A. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	Υπάλληλοι – Αδικοιολόγητη απουσία – Αποδοχές – Άρθρο 60 του ΚΥΚ – Απαράδεκτο
T-274/94	25 Απριλίου 1996	Antonio Castellacci κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Επίδομα στέγης – Προϋπόθεση διαμονής – Επίδομα για πρόσωπο εξομοιούμενο προς συντηρούμενο τέκνο – Επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντων
T-82/95	14 Μαΐου 1996	Carmen Gómez de Enterría y Sanchez κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	Υπάλληλοι – Απομάκρυνση από τη θέση εργασίας – Άρθρο 50 του ΚΥΚ – Υπεράσπιση των συμφερόντων του ενδιαφερομένου υπαλλήλου
T-326/94	15 Μαΐου 1996	Κωνσταντίνος Δημητριάδης κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλος – Έκθεση βαθμολογίας – Χρηματική ικανοποίηση
T-148/95	21 Μαΐου 1996	W κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Μερική μόνιμη αναπηρία – Χειρουργική επέμβαση
T-153/95	21 Μαΐου 1996	Raymond Kaps κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Διαγωνισμός – Εξεταστική επιτροπή – Προφορική εξέταση – Απόφαση της εξεταστικής επιτροπής περί μη εγγραφής στον πίνακα επιτυχόντων για μελλοντικές προσλήψεις – Έκταση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως – Έκταση του δικαστικού ελέγχου

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
T-140/94	22 Μαΐου 1996	Enrique Gutiérrez de Quijano y Llorens κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	Υπάλληλοι – Προσφυγή ακυρώσεως – Αγωγή αποζημιώσεως – Μετάταξη από άλλο κοινοτικό όργανο – Άρθρο 29, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως
T-92/94	5 Ιουνίου 1996	Ροδόλφος Μασλίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	Υπάλληλοι – Επίδομα στέγης – Εισοδήματα του συζύγου από την άσκηση επαγγέλματος υπερβαίνοντα το προβλεπόμενο από τον ΚΥΚ ανώτατο όριο – Αναδρομική διακοπή της χορηγήσεως του επιδόματος – Αναζήτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων
T-262/94	6 Ιουνίου 1996	Jean Baiwir κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Ταυτόσημη διατύπωση μεταξύ της διοικητικής ενστάσεως και του δικογράφου της προσφυγής – Νέα μέθοδος υπολογισμού εξελίξεως της σταδιοδρομίας στις κατηγορίες Β, C και D στην Επιτροπή – Πίνακας υπαλλήλων που κρίθηκαν ως οι πλέον άξιοι προς προαγωγή – Άρθρο 5, παράγραφος 3, και 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως – Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων – Προφανής, πραγματική και νομική, πλάνη εκτιμήσεως – Αίτημα αποζημιώσεως
T-391/94	6 Ιουνίου 1996	Jean Baiwir κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Βλαπτική πράξη – Προθεσμίες που τάσσει ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως – Απαράδεκτο – Αίτημα αποζημιώσεως
T-110/94	11 Ιουνίου 1996	Beatriz Sánchez Mateo κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Μεταφορά μέρους των αποδοχών στο νόμισμα κράτους μέλους διαφορετικού από τη χώρα της έδρας του οργάνου – Απαράδεκτο
T-111/94	11 Ιουνίου 1996	Giovanni Ouzounoff Popoff κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Μεταφορά μέρους των αποδοχών στο νόμισμα κράτους μέλους διαφορετικού από τη χώρα της έδρας του οργάνου – Απαράδεκτο
T-118/95	11 Ιουνίου 1996	Miguel Anacoreta Correia κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Διαδικασία προσλήψεως – Θέση βαθμού Α 1
T-147/95	11 Ιουνίου 1996	Geneviève Pavan κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	Υπάλληλοι – Επίδομα στέγης – Επίδομα καταβαλλόμενο από άλλη πηγή – Άρθρο 67, παράγραφος 2, του ΚΥΚ
T-150/94	18 Ιουνίου 1996	Juana de la Cruz Vela Palacios κατά Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως – Παραδεκτό – Υποβολή διοικητικής ενστάσεως με τηλεαντίγραφο – Έκθεση βαθμολογίας – Καθυτέρηση – Αιτιολόγηση μειώσεως της βαθμολογίας – Ηθική βλάβη

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
T-293/94	18 Ιουνίου 1996	Juana de la Cruz Vela Palacios κατά Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Παραδεκτό – Βλαπτική πράξη – Ενδιάμεση έκθεση βαθμολογίας – Καθήκον πίστεως – Πειθαρχική κύρωση
T-573/93	19 Ιουνίου 1996	Manuel Francisco Caballero Montoya κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Πρόσωπο εξομοιούμενο προς συντηρούμενο τέκνο – Άρθρο 2, παράγραφος 4, του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως – Γενικές εκτελεστικές διατάξεις – Έλλειψη νομιμότητας – Κακή εφαρμογή – Αναδρομική ισχύς
T-41/95	21 Ιουνίου 1996	Andrew Macrae Moat κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Αγωγή αποζημιώσεως – Εκτέλεση δικαστικής απόφασεως με την οποία ακυρώθηκε διορισμός – Καθυστέρηση στην κατάρτιση της εκθέσεως βαθμολογίας
T-91/95	26 Ιουνίου 1996	Lieve de Nil και Christiane Impens κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	Υπάλληλοι – Εσωτερικός διαγωνισμός αποκλεισμένος διαγωνισμός «αναβαθμίσεως» – Μέτρα εκτελέσεως ακυρωτικής δικαστικής αποφάσεως – Άρθρο 176 της Συνθήκης ΕΚ – Νέες εξετάσεις – Ανακατάταξη – Μη αναδρομικότητα – Υλική ζημία και ηθική βλάβη – Αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση
T-500/93	28 Ιουνίου 1996	Υ κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Προσφυγή ακυρώσεως – Πειθαρχική διαδικασία – Δικαιώματα του αμνομένου – Απώδειξη διά μαρτύρων – «Νόμιμη άμυνα» – «Excerptio veritatis» – Ελαφρυντικές περιστάσεις – Αιτιολογία – Αγωγή αποζημιώσεως – Ηθική βλάβη
T-587/93	11 Ιουλίου 1996	Elena Ortega Urretavizcaya κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Έκτακτοι υπάλληλοι – Πρόταση προσλήψεως – Σύμβαση εργασίας εκτάκτου υπαλλήλου – Τροποποίηση του βαθμού και των καθηκόντων – Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη
T-102/95	11 Ιουλίου 1996	Jean-Pierre Aubineau κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Μόνιμοι υπάλληλοι – Έκτακτοι υπάλληλοι – Σύμβαση προσλήψεως – Μετάθεση – Τόπος διορισμού
T-170/95	11 Ιουλίου 1996	Paolo Carrer κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Διαγωνισμός – Εξεταστική επιτροπή – Απόφαση της εξεταστικής επιτροπής διαπιστώνουσα την αποτυχία υποψηφίου στην προφορική δοκιμασία – Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως – Παράβαση της προκηρύξεως του διαγωνισμού – Εκτίμηση της εξεταστικής επιτροπής

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
T-158/94	19 Σεπτεμβρίου 1996	François Brunagel κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	Υπάλληλοι – Διαδικασία προσλήψεως – Εφαρμογή του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ – Αξιολόγηση των επαγγελματικών προσόντων των υποψηφίων – Υπέρβαση εξουσίας – Έλλειψη δυσμενούς διακρίσεως – Αιτιολόγηση
T-386/94	19 Σεπτεμβρίου 1996	Alain-Pierre Allo κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Διαδικασία προαγωγής στον βαθμό A 3 αποκαλούμενη «seconde filière» – Προσφυγή ακυρώσεως – Ατομικός φάκελος – Έλλειψη εκθέσεων βαθμολογίας – Αγωγή αποζημιώσεως
T-182/94	24 Σεπτεμβρίου 1996	Ricardo Marx Esser και Casto Del Amo Martinez κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	Υπάλληλοι – Εκπροσώπηση – Επιτροπή προσωπικού – Εκλογές – Πίνακας των εκλογέων – Διαγραφή, κατά τη λήξη της ψηφοφορίας, των υπαλλήλων που τελούν σε άδεια για προσωπικούς λόγους
T-185/95	24 Σεπτεμβρίου 1996	Giovanni Sergio κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Μεταφορά των δικαιωμάτων συντάξεως – Γενικές διατάξεις για την εκτέλεση του ΚΥΚ – Προθεσμία υποβολής της αιτήσεως
T-192/94	26 Σεπτεμβρίου 1996	Henry Maurissen κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Προσφυγή ακυρώσεως – Έκθεση βαθμολογίας – Παραδεκτό – Αιτιολογία – Δικαστικός έλεγχος – Όρια
T-356/94	2 Οκτωβρίου 1996	Sergio Vecchi κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Προκήρυξη κενής θέσεως – Προόκληση πλάνη – Κατάχρηση εξουσίας – Αιτιολογία – Παραδεκτό
T-36/94	16 Οκτωβρίου 1996	Alberto Capitanio κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Επανάσταση – Καθορισμός του επιπέδου της θέσεως – Βλαπτική πράξη
T-37/94	16 Οκτωβρίου 1996	Δημήτριος Μπενέκος κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Επανάσταση – Καθορισμός του επιπέδου της θέσεως – Βλαπτική πράξη
T-56/94	16 Οκτωβρίου 1996	Raffaele de Santis κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Ανακοίνωση κενής θέσεως – Κατάχρηση διαδικασίας
T-378/94	16 Οκτωβρίου 1996	Josephus Knijff κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Έκτακτοι υπάλληλοι προσληφθέντες κατόπιν διαβουλεύσεως με τα εθνικά όργανα ελέγχου – Εφαρμογή της ρυθμίσεως περί της βαθμολογικής τους κατατάξεως
T-21/95 και T-186/95	5 Νοεμβρίου 1996	Marco Mazzocchi-Alemanni κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Καθεστώς συμπληρωματικής υγειονομικής ασφάλισης για τους υπαλλήλους που είναι τοποθετημένοι σε τρίτη χώρα – Τρόπος επιστροφής των ιατρικών εξόδων – Εφαρμογή ανωτάτων ορίων
T-272/94	19 Νοεμβρίου 1996	Claude Brulant κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	Υπάλληλοι – Προαγωγή – Κατάχρηση διαδικασίας

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδοχοι	Αντικείμενο
T-135/95	20 Νοεμβρίου 1996	Z κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Προσφυγή ακυρώσεως – Αδικαιολόγητη απουσία από την υπηρεσία – Άρθρα 59 και 60 του ΚΥΚ – Ιατρικά πιστοποιητικά – Ανικανότητα προς εργασία
T-144/95	21 Νοεμβρίου 1996	Χρήστος Μιχαήλ κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Προαγωγή – Πρακτικός οδηγός της διαδικασίας προαγωγών – Υπάλληλοι κατηγορίας Α – Πίνακας των υπαλλήλων που κρίνονται ικανότεροι – Πίνακας των προαγομένων υπαλλήλων – Βλαπτική πράξη
T-177/95	11 Δεκεμβρίου 1996	Patrick Battaux κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Ειδικός διορθωτικός συντελεστής
T-177/94 και T-377/94	12 Δεκεμβρίου 1996	Henk Altmann κ.λπ. και Margaret Casson κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Κοινή επιχείρηση JET – Διεκδίκηση του καθεστώτος εκτάκτου υπαλλήλου
T-33/95	12 Δεκεμβρίου 1996	Maria Lidia Lozano Palacios κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Αποσπασμένος πρώην εθνικός εμπειρογνώμονας – Ημερήσια αποζημίωση – Αποζημίωση εγκαταστάσεως – Απόδοση των εξόδων μετακομίσεως – Τόπος προσλήψεως
T-74/95	12 Δεκεμβρίου 1996	Viriato Monteiro da Silva κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Αποσπασμένος πρώην εθνικός εμπειρογνώμονας – Ημερήσια αποζημίωση – Αποζημίωση εγκαταστάσεως – Τόπος προσλήψεως
T-99/95	12 Δεκεμβρίου 1996	Peter Esmond Stott κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Κοινή επιχείρηση JET – Διεκδίκηση του καθεστώτος εκτάκτου υπαλλήλου
T-130/95	12 Δεκεμβρίου 1996	X κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Προαγωγή – Συγκριτική εξέταση των προσόντων – Έκθεση βαθμολογίας – Καθυστέρηση στην κατάρτιση της – Προσφυγή ακυρώσεως και αίτημα αποζημιώσεως
T-132/95	12 Δεκεμβρίου 1996	Peter Gammeltoft κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Έκτακτος υπάλληλος – Αποσπασμένος πρώην εθνικός εμπειρογνώμονας – Πρώην επικουρικός υπάλληλος – Αποζημίωση εγκαταστάσεως – Απόδοση των εξόδων μετακομίσεως
T-137/95	12 Δεκεμβρίου 1996	Paolo Mozzaglia κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Υπάλληλοι – Αποσπασμένος πρώην εθνικός εμπειρογνώμονας – Ημερήσια αποζημίωση – Αποζημίωση εγκαταστάσεως – Τόπος προσλήψεως – Απόδοση των εξόδων ταξιδίου προς ανάληψη καθηκόντων

II – Πίνακας των λοιπών αποφάσεων του Πρωτοδικείου κατά το 1996

Υπόθεση	Ημερομηνία	Διάδικοι	Αντικείμενο
T-219/95 R	22 Δεκεμβρίου 1995	Marie-Thérèse Danielsson κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Πυρηνικές δοκιμές πραγματοποιούμενες από κράτος μέλος – Αίτηση λήψης προσωρινών μέτρων – Άρθρο 34 της Συνθήκης Ευρατόμ – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως αποφάσεως της Επιτροπής αφορώσας πυρηνικές δοκιμές
T-228/95 R	12 Φεβρουαρίου 1996	S. Lehrfreund Ltd κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως κ.λπ.	Προστασία των ζώων – Κανονισμός – Απαγόρευση εισαγωγής γουνών – Αναστολή εκτελέσεως
T-41/96 R	3 Ιουνίου 1996	Bayer AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Ανταγωνισμός – Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων – Αναστολή εκτελέσεως
T-194/95 intv I	25 Ιουνίου 1996	Area Cova, SA, κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	Παρέμβαση
T-76/96 R	13 Ιουλίου 1996	The National Farmers' Union κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Κοινή γεωργική πολιτική – Επείγοντα μέτρα προστασίας της δημόσιας υγείας – Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως αποφάσεως της Επιτροπής σχετικά με επείγοντα μέτρα κατά της σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας των βοοειδών
T-52/96 R	12 Ιουλίου 1996	Sogecable, SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	Ανταγωνισμός – Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων – Αναστολή εκτελέσεως – Προσωρινά μέτρα

III – Στατιστικά στοιχεία σχετικά με τις δικαιοδοτικές δραστηριότητες

Συνοπτική παρουσίαση των δραστηριοτήτων του Πρωτοδικείου κατά τα έτη 1994, 1995 και 1996

- Πίνακας 1: Γενική δραστηριότητα του Πρωτοδικείου κατά τα έτη 1994, 1995 και 1996
Πίνακας 2: Υποθέσεις εισαχθείσες κατά τα έτη 1994, 1995 και 1996
Πίνακας 3: Υποθέσεις εκδικασθείσες κατά τα έτη 1994, 1995 και 1996
Πίνακας 4: Υποθέσεις που εκκρεμούσαν στις 31 Δεκεμβρίου κάθε έτους

Υποθέσεις εισαχθείσες κατά τα έτη 1994, 1995 και 1996

- Πίνακας 5: Φύση της προσφυγής, αγωγής ή αιτήσεως
Πίνακας 6: Νομική βάση της προσφυγής, αγωγής ή αιτήσεως

Υποθέσεις εκδικασθείσες κατά το 1996

- Πίνακας 7: Τρόπος περατώσεως της δίκης
Πίνακας 8: Νομική βάση της προσφυγής, αγωγής ή αιτήσεως

Διάφορα

- Πίνακας 9: Γενική εξέλιξη
Πίνακας 10: Έκβαση των αιτήσεων αναιρέσεως από την 1η Ιανουαρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου 1996

Συνοπτική παρουσίαση των δραστηριοτήτων του Πρωτοδικείου κατά τα έτη 1994, 1995 και 1996

Πίνακας 1: Γενική δραστηριότητα του Πρωτοδικείου κατά τα έτη 1994, 1995 και 1996¹

	1994	1995	1996
Εισαχθείσες υποθέσεις	409	253	229
Εκδικασθείσες υποθέσεις	412 (442)	198 (265)	172 (186)
Εκκρεμείς υποθέσεις	433 (628)	427 (616)	476 (659)

¹

Στον παρόντα πίνακα και στους πίνακες των επομένων σελίδων, οι εντός παρενθέσεων αριθμοί (ακαθάριστος αριθμός) αντιπροσωπεύουν το σύνολο των υποθέσεων *μη λαμβανομένων υπόψη* των περιπτώσεων συνεκδικάσεως λόγω συναφείας (ένας αριθμός υποθέσεως = μία υπόθεση). Ο *καθαρός αριθμός* αντιπροσωπεύει τον αριθμό υποθέσεων *λαμβανομένων υπόψη* των περιπτώσεων συνεκδικάσεως λόγω συναφείας (σειρά συνεκδικαζομένων υποθέσεων = μία υπόθεση).

Πίνακας 2: Υποθέσεις εισαχθείσες κατά τα έτη 1994, 1995 και 1996 ^{1 2}

Φύση των διαδικασιών	1994	1995	1996
Ευθείες προσφυγές	316	165	122
Υπαλληλικές	81	79	98
Ειδικές διαδικασίες	12	9	9
Σύνολο	409 ³	253 ⁴	229 ⁵

¹ Στον παρόντα πίνακα και στους πίνακες των επομένων σελίδων, ως «ευθείες προσφυγές» νοούνται όλες οι προσφυγές και αγωγές που ασκήθηκαν από φυσικά ή νομικά πρόσωπα, πλην των προσφυγών των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

² Ως «ειδικές διαδικασίες» (στον παρόντα πίνακα και στους επόμενους πίνακες) θεωρούνται: η ανακοπή ερημοδικίας (άρθρο 38 Οργανισμού ΕΚ· άρθρο 122 Κανον. Διαδ. Πρωτοδικείου), η τριτανακοπή (άρθρο 39 Οργανισμού ΕΚ· άρθρο 123 Κανον. Διαδ. Πρωτοδικείου), η αναθεώρηση αποφάσεως (άρθρο 41 Οργανισμού ΕΚ· άρθρο 125 Κανον. Διαδ. Πρωτοδικείου), η ερμηνεία αποφάσεως (άρθρο 40 Οργανισμού ΕΚ· άρθρο 129 Κανον. Διαδ. Πρωτοδικείου), η εκκαθάριση των δικαστικών εξόδων (άρθρο 92 Κανον. Διαδ. Πρωτοδικείου), η αίτηση παροχής του ευεργετήματος πενίας (άρθρο 94 Κανον. Διαδ. Πρωτοδικείου).

³ Εκ των οποίων 14 υποθέσεις που παραπέμφθηκαν από το Δικαστήριο στις 18 Απριλίου 1994.

⁴ Εκ των οποίων 32 υποθέσεις γαλακτοκομικών ποσοστώσεων.

⁵ Εκ των οποίων 5 υποθέσεις γαλακτοκομικών ποσοστώσεων.

Πίνακας 3: Υποθέσεις εκδικασθείσες κατά τα έτη 1994, 1995 και 1996

Φύση των διαδικασιών	1994		1995		1996	
Ευθείες προσφυγές	339	(358)	125	(186)	87	(98) ¹
Υπαλληλικές	67	(78)	62	(64)	76	(79)
Ειδικές διαδικασίες	6	(6)	11	(15)	9	(9)
Σύνολο	412	(442)	198	(265)	172	(186)

Πίνακας 4: Υποθέσεις που εκκρεμούσαν στις 31 Δεκεμβρίου κάθε έτους

Φύση των διαδικασιών	1994		1995		1996	
Ευθείες προσφυγές	321	(512) ²	305	(491) ³	339	(515) ⁴
Υπαλληλικές	103	(106)	118	(121)	133	(140)
Ειδικές διαδικασίες	9	(10)	4	(4)	4	(4)
Σύνολο	433	(628)	427	(616)	476	(659)

¹ Εκ των οποίων 8 υποθέσεις γαλακτοκομικών ποσοστώσεων.

² Εκ των οποίων 258 υποθέσεις γαλακτοκομικών ποσοστώσεων.

³ Εκ των οποίων 231 υποθέσεις γαλακτοκομικών ποσοστώσεων.

⁴ Εκ των οποίων 227 υποθέσεις γαλακτοκομικών ποσοστώσεων.

Υποθέσεις εισαχθείσες κατά τα έτη 1994, 1995 και 1996

Πίνακας 5: Φύση της προσφυγής, αγωγής ή αιτήσεως

Φύση της προσφυγής, αγωγής ή αιτήσεως	1994	1995	1996
Προσφυγές ακυρώσεως	135	120	89
Προσφυγές κατά παραλείψεως	7	9	15
Αγωγές αποζημιώσεως	174	36	14
Αγωγές δυνάμει ρήτρας διαιτησίας	-	-	4
Προσφυγές υπαλλήλων	81	79	98
Σύνολο	397 ¹	244 ²	220 ³
<i>Ειδικές διαδικασίες</i>			
Ευεργέτημα πενίας	4	1	2
Εκκαθάριση των δικαστικών εξόδων	6	7	5
Ερμηνεία ή αναθεώρηση αποφάσεως	2	-	2
Ανακοπή ερημοδικίας	-	1	-
Σύνολο	12	9	9
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	409	253	229

¹ Εκ των οποίων 173 υποθέσεις γαλακτοκομικών ποσοστώσεων.

² Εκ των οποίων 32 υποθέσεις γαλακτοκομικών ποσοστώσεων.

³ Εκ των οποίων 5 υποθέσεις γαλακτοκομικών ποσοστώσεων.

Πίνακας 6: Νομική βάση της προσφυγής, αγωγής ή αιτήσεως

Νομική βάση της προσφυγής, αγωγής ή αιτήσεως	1994	1995	1996
Άρθρο 173 της Συνθήκης ΕΚ	120	116	79
Άρθρο 175 της Συνθήκης ΕΚ	4	9	15
Άρθρο 178 της Συνθήκης ΕΚ	174	36	14
Άρθρο 181 της Συνθήκης ΕΚ	-	-	4
Συνθήκη ΕΚ (σύνολο)	298	161	112
Άρθρο 33 της Συνθήκης ΕΚΑΧ	14	3	10
Άρθρο 35 της Συνθήκης ΕΚΑΧ	2	-	-
Συνθήκη ΕΚΑΧ (σύνολο)	16	3	10
Άρθρο 146 της Συνθήκης ΕΚΑΕ	1	1	-
Άρθρο 148 της Συνθήκης ΕΚΑΕ	1	-	-
Άρθρο 151 της Συνθήκης ΕΚΑΕ	-	-	-
Συνθήκη ΕΚΑΕ (σύνολο)	2	1	-
Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων	82	79	98
Σύνολο	398	244	200
Άρθρο 92 του Κανονισμού Διαδικασίας	5	7	5
Άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας	4	1	2
Άρθρο 122 του Κανονισμού Διαδικασίας	-	1	-
Άρθρο 125 του Κανονισμού Διαδικασίας	2	-	1
Άρθρο 129 του Κανονισμού Διαδικασίας	-	-	1
Σύνολο ειδικών διαδικασιών	11	9	9
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	409	253	229

Υποθέσεις εκδικασθείσες κατά το 1996

Πίνακας 7: Τρόπος περατώσεως της δίκης

Τρόπος περατώσεως της δίκης	Ευθείες προσφυγές		Υπαλληλικές		Ειδικές διαδικασίες		Σύνολο
<i>Αποφάσεις</i>							
Απαράδεκτο	13	(13)	7	(8)	-	-	20 (21)
Κατάργηση της δίκης	1	(1)	-	-	-	-	1 (1)
Αβάσιμο	16	(20)	28	(28)	-	-	44 (48)
Μερικώς βάσιμο	5	(8)	20	(21)	-	-	25 (29)
Βάσιμο	4	(8)	11	(11)	-	-	15 (19)
Μη οριστικές	2	-	-	-	-	-	2 -
Σύνολο αποφάσεων	41	(50)	66	(68)	-	-	107 (118)
<i>Διατάξεις</i>							
Διαγραφή	34	(34)	6	(7)	1	(1)	41 (42)
Απαράδεκτο	11	(11)	3	(3)	-	-	14 (14)
Έλλειψη αρμοδιότητας	-	-	-	-	-	-	- -
Κατάργηση της δίκης	3	(3)	1	(1)	-	-	4 (4)
Βάσιμο	-	-	-	-	-	-	- -
Μερικώς βάσιμο	-	-	-	-	6	(6)	6 (6)
Αβάσιμο	-	-	-	-	2	(2)	2 (2)
Απέκδυση αρμοδιότητας	-	-	-	-	-	-	- -
Σύνολο διατάξεων	48	(48)	10	(11)	9	(9)	67 (68)
Σύνολο	89	(98)	76	(79)	9	(9)	174 (186)

Πίνακας 8: Νομική βάση της προσφυγής, αγωγής ή αιτήσεως

Νομική βάση της προσφυγής, αγωγής ή αιτήσεως	Αποφάσεις		Διατάξεις		Σύνολο	
Άρθρο 173 της Συνθήκης ΕΚ	36	(45)	35	(35)	71	(80)
Άρθρο 175 της Συνθήκης ΕΚ	-	-	4	(4)	4	(4)
Άρθρο 178 της Συνθήκης ΕΚ	4	(4)	8	(8)	12	(12)
Συνθήκη ΕΚ (σύνολο)	40	(49)	47	(47)	87	(96)
Άρθρο 33 της Συνθήκης ΕΚΑΧ	1	(1)	-	-	1	(1)
Άρθρο 146 της Συνθήκης ΕΚΑΕ	-	-	1	(1)	1	(1)
Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων	66	(68)	10	(11)	76	(79)
Άρθρο 92 του Κανονισμού Διαδικασίας	-	-	7	(7)	7	(7)
Άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας	-	-	2	(2)	2	(2)
Σύνολο ειδικών διαδικασιών	-	-	9	(9)	9	(9)
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	107	(118)	67	(68)	174	(186)

Διάφορα

Πίνακας 9: Γενική εξέλιξη

	1994	1995	1996
Εισαχθείσες υποθέσεις ενώπιον του Πρωτοδικείου ¹	409	253	229
Υποθέσεις που εκκρεμούσαν ενώπιον του Πρωτοδικείου στις 31 Δεκεμβρίου κάθε έτους	433 (628)	427 (616)	476 (659)
Εκδικασθείσες υποθέσεις	412 (442)	198 (265)	172 (186)
Εκδοθείσες αποφάσεις	60 (70)	98 (128)	107 (118)
Αριθμός αποφάσεων του Πρωτοδικείου κατά των οποίων ασκήθηκε αίτηση αναίρεσας ²	13 [94]	48 [131]	27 [122]

¹ Συμπεριλαμβανομένων των ειδικών διαδικασιών.

² Οι εντός αγκυλών πλάγιοι αριθμοί αντιπροσωπεύουν το σύνολο των δυναμένων να προσβληθούν αποφάσεων και διατάξεων (απαράδεκτου, περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, περί καταργήσεως της δίκης) για τις οποίες η προθεσμία ασκήσεως αιτήσεως αναίρεσας έληξε ή κατά των οποίων ασκήθηκε αίτηση αναίρεσας.

Πίνακας 10: Έκβαση των αιτήσεων αναιρέσεως ¹ από την 1η Ιανουαρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου 1996 (αποφάσεις και διατάξεις)

	Αβάσιμο	Προδήλως αβάσιμο	Προδήλως απαράδεκτο	Προδήλως απαράδεκτο και αβάσιμο	Αναίρεση χωρίς αναπομπή	Μερική αναίρεση χωρίς αναπομπή	Σύνολο
Ανταγωνισμός	6	1	-	-	-	-	7
Δίκαιο των επιχειρήσεων	-	1	-	-	-	-	1
Εξωτερικές σχέσεις	-	-	-	2	-	-	2
Θεσμικό δίκαιο	-	2	-	-	-	-	2
Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων	-	2	5	1	1	1	10
Κοινωνική πολιτική	1	-	-	-	-	-	1
Περιβάλλον και καταναλωτές	2	-	-	-	-	-	2
Περιφερειακή πολιτική	-	1	-	-	-	-	1
Σύνολο	9	7	5	3	1	1	26

¹ Επί των οποίων αποφάνθηκε το Δικαστήριο.

Γ – Δραστηριότητες εθνικών δικαστηρίων απτόμενες του κοινοτικού δικαίου

Στατιστικά στοιχεία

Οι υπηρεσίες του Δικαστηρίου προσπαθούν να λαμβάνουν την πληρέστερη δυνατή γνώση των αποφάσεων των εθνικών δικαστηρίων που αναφέρονται στο κοινοτικό δίκαιο.

Ο κατωτέρω πίνακας αναφέρει, για κάθε κράτος μέλος, τον αριθμό των εθνικών αποφάσεων που εκδόθηκαν μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου και της 31ης Δεκεμβρίου 1996 και καταχωρίστηκαν στις δελτιοθήκες που τηρούνται στη Διεύθυνση Έρευνας και Τεκμηριώσεως του Δικαστηρίου, ασχέτως αν πρόκειται ή όχι για αποφάσεις που εκδόθηκαν κατόπιν προδικαστικής αποφάσεως του Δικαστηρίου.

Σε χωριστή στήλη, που επιγράφεται «Αποφάσεις που αφορούν τη Σύμβαση των Βρυξελλών», αναφέρεται ο αριθμός των αποφάσεων που αφορούν τη Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 27 Σεπτεμβρίου 1968.

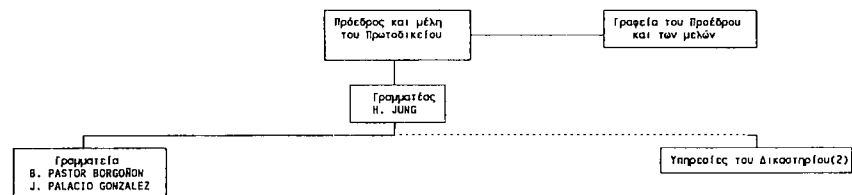
Υπενθυμίζεται ότι ο πίνακας αυτός έχει ενδεικτική μόνο αξία, εφόσον οι δελτιοθήκες βάσει των οποίων καταρτίστηκε είναι κατ' ανάγκη ατελείς.

**Ανακεφαλαιωτικός πίνακας, ανά κράτος μέλος, των αποφάσεων
που εκδόθηκαν επί θεμάτων κοινοτικού δικαίου
από την 1η Ιανουαρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου 1996**

Κράτος μέλος	Αποφάσεις που εκδόθηκαν επί θεμάτων κοινοτικού δικαίου (πλην εκείνων που αφορούν τη Σύμβαση των Βρυξελλών)	Αποφάσεις που αφορούν τη Σύμβαση των Βρυξελλών	Σύνολο
Βέλγιο	60	21	81
Δανία	13	6	19
Γερμανία	187	14	201
Ελλάς	21	-	21
Ισπανία	155	1	156
Γαλλία	124	17	141
Ιρλανδία	12	6	18
Ιταλία	234	3	237
Λουξεμβούργο	4	-	4
Κάτω Χώρες	224	26	250
Αυστρία	12	-	12
Πορτογαλία	7	-	7
Φινλανδία	7	-	7
Σουηδία	9	-	9
Ηνωμένο Βασίλειο	115	23	138
Σύνολο	1 184	117	1 301

Παράρτημα II

II_ἡτοιμασθη: συντακτικὸν ὀργανοσυνδεσμός (1)

(1) Τον Ιούνιο του 1996.

(2) Δυνάμει του νέου άρθρου 45 του πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου, «οι υπόλληλοι και το λοιπό προσωπικό του Δικαστηρίου παρέχουν τις υπηρεσίες τους στο Πρωτοδικείο για τη διασφάλιση της λειτουργίας του».

Παράρτημα III

Εκδόσεις και γενικές πληροφορίες

Κείμενα των αποφάσεων και προτάσεων

1. Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου

Η Συλλογή της Νομολογίας, που δημοσιεύεται στις επίσημες γλώσσες των Κοινοτήτων, είναι η μόνη αυθεντική πηγή για την παράθεση της νομολογίας του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου.

Στο τελευταίο τεύχος της Συλλογής κάθε έτους περιλαμβάνονται χρονολογικός πίνακας των δημοσιευθεισών κατά το έτος αυτό αποφάσεων, γνωμοδοτήσεων και διατάξεων, πίνακας των υποθέσεων κατ' αριθμητική σειρά, αλφαβητικό ευρετήριο των διαδίκων, πίνακας των άρθρων στα οποία γίνεται παραπομπή, αλφαβητικό θεματικό ευρετήριο καθώς και, από το 1991, ένας νέος συστηματικός πίνακας ο οποίος περιλαμβάνει τις περιλήψεις των δημοσιευθεισών αποφάσεων, γνωμοδοτήσεων και διατάξεων, συνοδευόμενες από τις αντίστοιχες σειρές λέξεων-κλειδιών.

Στα κράτη μέλη, καθώς και σε ορισμένες τρίτες χώρες, η Συλλογή διατίθεται στις διευθύνσεις που αναφέρονται στην τελευταία σελίδα της παρούσας εκδόσεως (τιμή της Συλλογής των ετών 1995 και 1996: 170 ECU πλέον ΦΠΑ). Όσον αφορά τις άλλες χώρες, οι παραγγελίες πρέπει να απευθύνονται στα αναφερόμενα σημεία πωλήσεως. Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να απευθύνεστε στην υπηρεσία: Division intérieure de la Cour de justice, Section publications, L-2925 Luxembourg.

2. Συλλογή Κοινοτικής Νομολογίας – Υπαλληλικές υποθέσεις

Από το 1994, η Συλλογή Κοινοτικής Νομολογίας – Υπαλληλικές Υποθέσεις περιλαμβάνει όλες τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου επί

υπαλληλικών υποθέσεων στη γλώσσα διαδικασίας καθώς και επιτομές των αποφάσεων στην επίσημη γλώσσα της επιλογής του συνδρομητή. Περιλαμβάνει επίσης τις περιλήψεις των αποφάσεων του Δικαστηρίου επί αιτήσεων αναιρέσεως σε υπαλληλικές υποθέσεις, το πλήρες κείμενο των οποίων πάντως εξακολουθεί να δημοσιεύεται στη γενική Συλλογή. Η χρήση της Συλλογής – Υπαλληλικές Υποθέσεις διευκολύνεται με πίνακες επίσης συντεταγμένους σε όλες τις γλώσσες.

Στα κράτη μέλη, καθώς και σε ορισμένες τρίτες χώρες, η Συλλογή διατίθεται στις διευθύνσεις που αναφέρονται στην τελευταία σελίδα της παρούσας εκδόσεως (τιμή: 70 ECU πλέον ΦΠΑ). Όσον αφορά τις άλλες χώρες, οι παραγγελίες πρέπει να απευθύνονται στην Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων: Office des publications officielles des Communautés européennes, L-2985 Luxembourg. Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να απευθύνεστε στην υπηρεσία: Division intérieure de la Cour de justice, Section publications, L-2925 Luxembourg.

Η τιμή της συνδρομής στις δύο αυτές εκδόσεις είναι 205 ECU πλέον ΦΠΑ. Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να απευθύνεστε στην υπηρεσία: Division intérieure de la Cour de justice, Section publications, L-2925 Luxembourg.

3. Οι αποφάσεις του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου και οι προτάσεις των γενικών εισαγγελέων

Τα κείμενα αυτά, σε μορφή offset, μπορούν να παραγγελθούν εγγράφως, με διευκρίνιση της ζητούμενης γλώσσας, στην υπηρεσία: Division intérieure de la Cour de justice, Section publications, L-2925 Luxembourg, εφόσον υπάρχουν ακόμη αντίτυπα και έναντι πληρωμής, για κάθε κείμενο, κατ' αποκοπήν ποσού 600 βελγικών φράγκων πλέον ΦΠΑ, το οποίο υπόκειται σε αναπροσαρμογή. Η αίτηση δεν λαμβάνεται πλέον υπόψη μετά την κυκλοφορία του τεύχους της Συλλογής που περιέχει το ζητούμενο κείμενο αποφάσεως ή προτάσεων.

Οι ενδιαφερόμενοι που είναι ήδη συνδρομητές της Συλλογής της Νομολογίας μπορούν να εγγραφούν, έναντι ορισμένου τιμήματος,

συνδρομητές και των κειμένων offset, σε μία ή περισσότερες επίσημες γλώσσες της Κοινότητας, των αποφάσεων και διατάξεων που περιλαμβάνονται στη Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, με εξαίρεση τα κείμενα που περιέχονται μόνο στη Συλλογή – Υπαλληλικές Υποθέσεις. Η ετήσια συνδρομή για τα κείμενα αυτά έχει οριστεί προς το παρόν σε 12 000 βελγικά φράγκα πλέον ΦΠΑ.

Άλλες εκδόσεις

1. Κείμενα της Γραμματείας του Δικαστηρίου

α) Συλλογή κειμένων σχετικών με την οργάνωση, τις αρμοδιότητες και τη διαδικασία του Δικαστηρίου

Η επίτομη αυτή έκδοση συγκεντρώνει τις διατάξεις που αφορούν το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο και που είναι διάσπαρτες στις Συνθήκες, στο παράγωγο δίκαιο, καθώς και σε διάφορες συμβάσεις. Η έκδοση 1993 είναι ενημερωμένη μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 1992. Προς διευκόλυνση των χρηστών, περιέχει ευρετήριο.

Η έκδοση αυτή διατίθεται στις επίσημες γλώσσες (πλην της φινλανδικής και της σουηδικής) έναντι 13,50 ECU, πλέον ΦΠΑ, στις διευθύνσεις που αναφέρονται στην τελευταία σελίδα της παρούσας εκδόσεως.

β) Πίνακας των συνεδριάσεων του Δικαστηρίου

Ο πίνακας συνεδριάσεων καταρτίζεται κάθε εβδομάδα. Υπόκειται σε τροποποίηση και επομένως έχει πληροφοριακό απλώς χαρακτήρα.

Ο πίνακας αυτός παρέχεται, κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου, από την υπηρεσία Division intérieure de la Cour de justice, Section publications, L-2925 Luxembourg.

2. Εκδόσεις του Τμήματος Τύπου και Πληροφοριών του Δικαστηρίου

α) Δραστηριότητες του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Το δελτίο των Δραστηριοτήτων του Δικαστηρίου είναι εβδομαδιαίο ενημερωτικό έντυπο, διανεμόμενο σε συνδρομητές, σχετικό με τις δικαιοδοτικές δραστηριότητες του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου. Περιέχει, σε σχέση με τη διαρρέυσσα εβδομάδα, σύνοψη των εκδοθεισών αποφάσεων, των προτάσεων των γενικών εισαγγελέων και των εισαχθεισών υποθέσεων. Στο έντυπο γίνεται επίσης μνεία των σημαντικότερων γεγονότων της ζωής του θεσμικού οργάνου.

Το τελευταίο δελτίο του έτους περιλαμβάνει πάντοτε αναλυτικό πίνακα των εκδοθεισών κατά τη διάρκεια του έτους αποφάσεων, γνωμοδοτήσεων και διατάξεων του Δικαστηρίου και αποφάσεων και διατάξεων του Πρωτοδικείου, καθώς και στατιστικά στοιχεία.

β) Ετήσια Έκθεση Πεπραγμένων

Δημοσίευμα το οποίο εκθέτει με συντομία τις εργασίες του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου τόσο στον τομέα της νομολογίας όσο και στον τομέα των δραστηριοτήτων που ασκούνται παραλλήλως των κυρίων δραστηριοτήτων των οργάνων αυτών (συναντήσεις και ενημερωτικές επισκέψεις δικαστικών λειτουργών εθνικών δικαστηρίων, επισκέψεις, ημερίδες μελετών κ.λπ.). Το έγγραφο αυτό περιλαμβάνει πολλά στατιστικά στοιχεία, καθώς και τα κείμενα των λόγων που εκφωνήθηκαν κατά τις πανηγυρικές συνεδριάσεις του Δικαστηρίου.

Οι αιτήσεις σχετικά με τα ανωτέρω έντυπα, τα οποία διατίθενται σε όλες τις επίσημες γλώσσες των Κοινοτήτων (από το 1995 και στα

φινλανδικά και τα σουηδικά), πρέπει να απευθύνονται γραπτώς στο Τμήμα Τύπου και Πληροφοριών του Δικαστηρίου, Cour de justice des Communautés européennes, Division de la Presse et de l'Information, L-2925 Luxembourg, με διευκρίνιση της ζητουμένης γλώσσας. Τα δύο προαναφερθέντα έντυπα παρέχονται δωρεάν.

3. Εκδόσεις της Διευθύνσεως Βιβλιοθήκης, Έρευνας και Τεκμηρίωσης του Δικαστηρίου

3.1. Βιβλιοθήκη

α) Τρέχουσα βιβλιογραφία

Διμηνιαία βιβλιογραφία που περιέχει συστηματική καταγραφή όλων των εντύπων (αυτοτελών δημοσιευμάτων και άρθρων) που παραλήφθηκαν ή αποδελιτώθηκαν κατά την περίοδο αναφοράς. Η βιβλιογραφία χωρίζεται σε δύο μέρη:

- μέρος Α: νομικά δημοσιεύματα σχετικά με την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση·
- μέρος Β: γενική θεωρία του δικαίου, διεθνές δίκαιο, συγκριτικό δίκαιο, εθνικά δίκαια.

Οι αιτήσεις σχετικά με τις εκδόσεις αυτές πρέπει να απευθύνονται στο Τμήμα Βιβλιοθήκης: division «bibliothèque» de la Cour de justice, L-2925 Luxembourg.

β) Νομική βιβλιογραφία της ευρωπαϊκής ολοκληρώσεως

Ετήσια έκδοση που αναφέρεται στις μονογραφίες που αγοράστηκαν και στα περιοδικά που αποδελιτώθηκαν κατά το έτος αναφοράς και αφορούν τον τομέα του κοινοτικού δικαίου. Από το έτος 1990 και μετά, η βιβλιογραφία αποτελεί πλέον επίσημη έκδοση των Ευρωπαϊκών

Κοινοτήτων. Η βιβλιογραφία αυτή περιέχει περισσότερα από 4 000 βιβλιογραφικά λήμματα, η δε χρήση της διευκολύνεται με θεματικούς πίνακες και αλφαβητικό ευρετήριο των συγγραφέων.

Η ετήσια βιβλιογραφία πωλείται, στην τιμή των 32 ECU πλέον ΦΠΑ, στις διευθύνσεις που αναφέρονται στην τελευταία σελίδα της παρούσας εκδόσεως.

3.2. Έρευνα και Τεκμηρίωση

α) Ευρετήριο Νομολογίας Κοινοτικού Δικαίου

Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εκδίδει το Ευρετήριο Νομολογίας Κοινοτικού Δικαίου, το οποίο παρουσιάζει κατά τρόπο συστηματικό τη νομολογία του καθώς και επιλογή αποφάσεων των δικαστηρίων των κρατών μελών.

Το Ευρετήριο περιλαμβάνει δύο σειρές που διατίθενται χωριστά και αφορούν τους ακόλουθους τομείς:

Σειρά Α: νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του Πρωτοδικείου, πλην της νομολογίας επί υπαλληλικών υποθέσεων και της νομολογίας που αφορά τη Σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις·

Σειρά D: νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των δικαστηρίων των κρατών μελών που αφορά τη Σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Η Σειρά Α καλύπτει τη νομολογία από το 1977 και μετά. Μια βιβλιοδετημένη έκδοση, καλύπτουσα την περίοδο 1977-1990, θα αντικαταστήσει τις διάφορες εκδόσεις που έχουν διανεμηθεί, υπό

μορφή κινητών φύλλων, από το 1983. Η γαλλική έκδοση είναι ήδη έτοιμη και ετοιμάζονται οι εκδόσεις στην αγγλική, τη γερμανική, τη δανική, την ιταλική και την ολλανδική γλώσσα. Τιμή: 100 ECU πλέον ΦΠΑ.

Στο μέλλον, η Σειρά Α θα εκδίδεται σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Κοινότητας ανά πενταετία. Η πρώτη έκδοση θα καλύπτει την περίοδο 1991-1995. Για την ενημέρωσή της θα κυκλοφορούν κατ' έτος προσθήκες, σε πρώτη όμως φάση μόνο στη γαλλική γλώσσα.

Η Σειρά D, η οποία κυκλοφόρησε για πρώτη φορά το 1981 και υπάρχει σήμερα μετά την έκδοση της πέμπτης ενημερώσεως (Φεβρουάριος 1993) στη γαλλική, τη γαλλική, τη γερμανική, τη δανική και την ιταλική γλώσσα (στην ολλανδική γλώσσα θα κυκλοφορήσει εντός του 1997), καλύπτει τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από το 1976 έως το 1991 και τη νομολογία των δικαστηρίων των κρατών μελών από το 1973 έως το 1990. Τιμή: 40 ECU πλέον ΦΠΑ.

β) Index A-Z

Μηχανογραφημένη έκδοση που περιέχει πίνακα κατ' αύξοντα αριθμό όλων των υποθέσεων που έχουν εισαχθεί ενώπιον του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου από το 1954, αλφαβητικό ευρετήριο διαδίκων, καθώς και κατάλογο των εθνικών δικαστηρίων που έχουν υποβάλει στο Δικαστήριο αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως. Η έκδοση Index A-Z παραπέμπει στη δημοσίευση της σχετικής αποφάσεως, γνωμοδοτήσεως ή διατάξεως στη Συλλογή της Νομολογίας. Η έκδοση αυτή υπάρχει στη γαλλική και την αγγλική γλώσσα και ενημερώνεται κατ' έτος. Τιμή: 25 ECU πλέον ΦΠΑ.

γ) Notes – Références des notes de doctrine aux arrêts de la Cour

Στην έκδοση αυτή καταγράφονται, με τις σχετικές παραπομπές, όλες οι επιστημονικές εργασίες και άρθρα που αφορούν τις αποφάσεις του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου. Ενημερώνεται κατ' έτος. Τιμή: 15 ECU πλέον ΦΠΑ.

Οι ανωτέρω εκδόσεις μπορούν να παραγγελθούν στις διευθύνσεις που αναφέρονται στην τελευταία σελίδα της παρούσας εκδόσεως.

Εκτός από τις εκδόσεις που διατίθενται και στο εμπόριο, οι υπηρεσίες «Έρευνας και Τεκμηριώσεως» εκπονούν διάφορα βοηθήματα για εσωτερική χρήση, μεταξύ των οποίων επισημαίνονται τα εξής:

δ) Bulletin périodique de jurisprudence [περιοδικό δελτίο νομολογίας]

Συγκεντρώνει, αρχικά ανά τρίμηνο και κατόπιν σε εξαμηνιαία και ετήσια βάση, όλες τις περιλήψεις των αποφάσεων του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου που πρόκειται να δημοσιευθούν, στη συνέχεια, στη Συλλογή της Νομολογίας. Η οργάνωσή του ακολουθεί θεματικό διάγραμμα, ανάλογο του Ευρετηρίου Νομολογίας, κατά τρόπο που να προϋδεάζει, για δεδομένη περίοδο, για το περιεχόμενο του Ευρετηρίου και εξυπηρετεί ανάλογες ανάγκες του χρήστη. Το δελτίο αυτό διατίθεται στη γαλλική γλώσσα.

ε) Jurisprudence en matière de fonction publique communautaire [Νομολογία επί θεμάτων κοινοτικού υπαλληλικού δικαίου]

Έκδοση στη γαλλική γλώσσα, η οποία συγκεντρώνει, ακολουθώντας θεματικό διάγραμμα, τη νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου επί υπαλληλικών διαφορών.

στ) Jurisprudence nationale en matière de droit communautaire [Εθνική νομολογία επί θεμάτων κοινοτικού δικαίου]

Το Δικαστήριο έχει συστήσει μια τράπεζα μηχανογραφημένων δεδομένων που αφορούν τη νομολογία των δικαστηρίων των κρατών μελών επί θεμάτων κοινοτικού δικαίου. Με βάση αυτή την τράπεζα δεδομένων, είναι δυνατή η εκτύπωση, στη γαλλική γλώσσα και ανάλογα με την πρόοδο των εργασιών αναλύσεως και κωδικοποίησεως, πινάκων καταλογογραφημένων αποφάσεων (με

υποτίτλους που περιγράφουν το περιεχόμενο), τόσο κατά κράτος μέλος όσο και κατά θέμα.

Οι αιτήσεις αποστολής αυτών των βοηθημάτων πρέπει να απευθύνονται στη Διεύθυνση «Βιβλιοθήκη, Έρευνα και Τεκμηρίωση»: Direction «Bibliothèque, recherche et documentation» de la Cour de justice, L-2925 Luxembourg.

Βάσεις δεδομένων

CELEX

Το αυτοματοποιημένο σύστημα τεκμηρίωσης στο κοινοτικό δίκαιο CELEX (*Communitatis Europae Lex*), τη διαχείριση του οποίου έχει αναλάβει η Υπηρεσία Επίσημων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και το οποίο τροφοδοτείται από τα κοινοτικά όργανα, καλύπτει τη νομοθεσία, τη νομολογία, τις προπαρασκευαστικές πράξεις και τις κοινοβουλευτικές ερωτήσεις, καθώς και τα εθνικά μέτρα εφαρμογής των οδηγιών.

Όσον αφορά, ειδικότερα, τη νομολογία, το CELEX περιλαμβάνει το πλήρες κείμενο όλων των αποφάσεων και διατάξεων του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου μαζί με τις περιλήψεις κάθε υποθέσεως. Περιλαμβάνει επίσης παραπομπές στις προτάσεις των γενικών εισαγγελέων, καθώς και, από το 1987 και μετά, τα πλήρη κείμενα των προτάσεων αυτών. Η νομολογία ενημερώνεται κάθε εβδομάδα.

Το σύστημα CELEX λειτουργεί στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Από το 1996 λειτουργεί και στη σουηδική και τη φινλανδική γλώσσα.

RAPID – OVIDE/EPISTEL

Η βάση δεδομένων RAPID, την οποία διαχειρίζεται η Υπηρεσία Εκπροσώπου Τύπου της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και η βάση δεδομένων OVIDE/EPISTEL του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, περιέχουν, στη γαλλική γλώσσα, το δελτίο των *Δραστηριοτήτων του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* (βλ. ανωτέρω).

Οι βάσεις δεδομένων CELEX και RAPID διανέμονται από την Eurobases, καθώς και από τα εξουσιοδοτημένα εθνικά δίκτυα διανομής πληροφοριών.

Τέλος, με ανάθεση έργου δημιουργήθηκε μια σειρά μέσων πληροφόρησης με χρήση άμεσης προσβάσεως σε ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων ή σε δίσκους ψηφιακής εγγραφής (CD-ROM). Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να απευθύνεστε στην Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων: Office des publications officielles des Communautés européennes, 2, rue Mercier, L-2985 Luxembourg.

Τα στοιχεία του Δικαστηρίου είναι τα εξής:

COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES

L-2925 Luxembourg

Αριθ. Τηλεφώνου: 4303-1

Αριθ. Telex Γραμματείας: 2510 CURIA LU

Τηλεγραφική διεύθυνση: CURIA

Telefax Δικαστηρίου: 4303 2036

Telefax Τμήματος Τύπου και Πληροφοριών: 4303 2500

Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

**Έκθεση Πεπραγμένων 1996 — Σύνοψη των εργασιών του Δικαστηρίου
και του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**

Λουξεμβούργο: Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

1998 — 253 σ. — 17,6 x 25 cm

ISBN 92-829-0353-2

Venta • Salg • Verkauf • Πωλήσεις • Sales • Vendita • Verkoop • Venda • Myynti • Försäljning

BELGIQUE/BELGIE

Moniteur belge/Belgisch Staatsblad
Rue de Louvain 40-42/Leuvenseweg 40-42
B-1000 Bruxelles/Brussel
Tel. (32-2) 552 22 11
Fax (32-2) 511 01 84

Jean De Lannoy
Avenue du Roi 202/Koningslaan 202
B-1060 Bruxelles/Brussel
Tel. (32-2) 538 51 69
Fax (32-2) 538 08 41
E-mail: jean.de.lannoy@infoboard.be
URL: <http://www.jean-de-lannoy.be>

Librairie européenne/Europese Boekhandel
Rue de la Loi 244/Wetsstraat 244
B-1040 Bruxelles/Brussel
Tel. (32-2) 295 26 39
Fax (32-2) 735 08 60

DANMARK

J. H. Schultz Information A/S
Herstedvang 10-12
DK-2620 Albertslund
Tlf. (45) 43 63 23 00
Fax (45) 43 63 18 99
E-mail: schultz@schultz.dk
URL: <http://www.schultz.dk>

DEUTSCHLAND

Bundesanzeiger Verlag
Breite Straße 78-80
Postfach 10 05 34
D-50667 Köln
Tel. (49-221) 20 29 0
Fax (49-221) 202 92 78
E-mail: vertrieb@bundesanzeiger.de
URL: <http://www.bundesanzeiger.de>

ΕΛΛΑΔΑ/GREECE

G. C. Eleftheroudakis SA
International Bookstore
Panepistimiou 17
GR-10564 Athina
Tel. (30-1) 331 41 80/1/2/3
Fax (30-1) 323 98 21
E-mail: elebooks@netor.gr

ESPAÑA

Mundi Prensa Libros, SA
Castelló, 37
E-28001 Madrid
Tfn. (34-1) 431 33 99
Fax (34-1) 575 39 98
E-mail: libreria@mundiprensa.es
URL: <http://www.mundiprensa.es>

Boletín Oficial del Estado

Trafalgar, 27
E-28010 Madrid
Tel. (34-1) 538 21 11 (Libros)/
384 17 15 (Suscripciones)
Fax (34-1) 538 21 21 (Libros)/
384 17 14 (Suscripciones)
E-mail: webmaster@boe.es
URL: <http://www.boe.es>

FRANCE

Journal officiel
Service des publications des CE
26, rue Desaix
F-75727 Paris Cedex 15
Tel. (33) 140 58 77 01/31
Fax (33) 140 58 77 00

IRELAND

Government Supplies Agency
Publications Section
4-5 Harcourt Road
Dublin 2
Tel. (353-1) 661 31 11
Fax (353-1) 475 27 60

ITALIA

Licosa SpA
Via Duca di Calabria, 1/1
Casella postale 552
I-50125 Firenze
Tel. (39-55) 64 54 15
Fax (39-55) 64 12 57
E-mail: licosa@fbcc.it
URL: <http://www.fbcc.it/licosa>

LUXEMBOURG

Messageries du livre S.A.R.L.
5, rue Raiffessen
L-2411 Luxembourg
Tel. (352) 40 10 20
Fax (352) 49 06 61
E-mail: mdl@pt.lu

Abonnements

Messageries Paul Kraus
11, rue Christophe Plantin
L-2339 Luxembourg
Tel. (352) 49 98 88-8
Fax (352) 49 98 88-444
E-mail: mpk@pt.lu
URL: <http://www.mpk.lu>

NEDERLAND

SDU Servicecentrum Uitgevers
Externe Fondsen
Postbus 20014
2500 EA Den Haag
Tel. (31-70) 378 98 80
Fax (31-70) 378 97 83
E-mail: sdu@sdu.nl
URL: <http://www.sdu.nl>

ÖSTERREICH

**Manz'sche Verlags- und
Universitätsbuchhandlung GmbH**
Siebenbrunnengasse 21
Postfach 1
A-1050 Wien
Tel. (43-1) 53 16 13 34/40
Fax (43-1) 53 16 13 39
E-mail: auslieferung@manz.co.at
URL: <http://www.austria.EU.net.81/manz>

PORTUGAL

Imprensa Nacional-Casa da Moeda, EP
Rua Marquês de Sá da Bandeira, 16 A
P-1050 Lisboa Codex
Tel. (351-1) 353 03 99
Fax (351-1) 353 02 94, 364 01 32
Distribuidora de Livros Bertrand Ld.ª
Rua das Terras dos Vales, 4/A
Apartado 60037
P-2701 Amadora Codex
Tel. (351-1) 495 90 50, 495 87 87
Fax (351-1) 496 02 55

SUOMI/FINLAND

**Kaateminen Kirjakauppa/Akademiska
Bokhandeln**
Pohjoisesplanadi 39/
Norra esplanaden 39
PL/PB 128
FIN-00101 Helsinki/Helsingfors
P/tfn (358-9) 121 41
F/tax (358-9) 121 44 35
E-mail: akatilaus@stockmann.mai.net.fi
URL: <http://booknet.cultnet.fi/akadem.htm>

SVERIGE

BTJ AB
Traktörvägen 11
S-221 82 Lund
Tfn. (46-46) 18 00 00
Fax (46-46) 30 79 47
E-post: btjeu-pub@btj.se
URL: <http://www.btj.se/media/eu>

UNITED KINGDOM

**The Stationery Office Ltd
International Sales Agency**
51 Nine Elms Lane
London SW8 5DR
Tel. (44-171) 873 90 90
Fax (44-171) 873 84 33
E-mail: ijl@speed.hisco.co.uk
URL: <http://www.the-stationery-office.co.uk>

ISLAND

Bokabud Larusar Blöndal
Skólavörðslög, 2
IS-101 Reykjavík
Tel. (354) 551 56 50
Fax (354) 552 55 60

NORGE

NIC Info A/S
Ostenveien 18
Boks 6512 Etterstad
N-0606 Oslo
Tel. (47-22) 97 45 00
Fax (47-22) 97 45 45

SCHWEIZ/SUISSE/SVIZZERA

OSEC
Stamphenbachstraße 85
CH-8035 Zurich
Tel. (41-1) 365 53 15
Fax (41-1) 365 54 11
E-mail: uelmbacher@osec.ch
URL: <http://www.osec.ch>

BĂLGARIA

Europress-Euromedia Ltd
59, Bld Vitosha
BG-1000 Sofia
Tel. (359-2) 980 37 66
Fax (359-2) 980 42 30

ČESKÁ REPUBLIKA

NIS CR — prodeje
Konviktská 5
CZ-113 57 Praha 1
Tel. (420-2) 24 22 94 33, 24 23 09 07
Fax (420-2) 24 22 94 33
E-mail: nkposp@dec.nis.cz
URL: <http://www.nis.cz>

CYPRUS

Cyprus Chamber of Commerce & Industry
Gtna-Digeni 38 & Deligiorgi 3
Mail orders
PO Box 1455
CY-1509 Nicosia
Tel. (357-2) 44 95 00, 46 23 12
Fax (357-2) 36 10 44
E-mail: cy1691_etc_cyprus@vans.infonet.com

MAGYARORSZAG

Euro Info Service
Európa Ház
Margitsziget
PO Box 475
H-1396 Budapest 62
Tel. (36-1) 111 60 61, 111 62 16
Fax (36-1) 302 50 35
E-mail: euroinfo@mail.mata.hu
URL: <http://www.euroinfo.hu/index.htm>

MALTA

Miller Distributors Ltd
Malta International Airport
PO Box 25
LQA 05 Malta
Tel. (356) 66 44 88
Fax (356) 67 67 99

POLSKA

Ars Polona
Krakowskie Przedmiescie 7
Skr. pocztowa 1001
PL-00-930 Warszawa
Tel. (48-22) 826 12 01
Fax (48-22) 826 62 40, 826 53 34, 826 86 73
E-mail: ars_pol@bevy.hsn.com.pl

ROMÂNIA

Euromedia
Str. G-ral Berthelot Nr. 41
RO-70749 Bucuresti
Tel. (40-1) 210 44 01, 614 06 64
Fax (40-1) 210 44 01, 312 96 46

SLOVAKIA

**Slovak Centre of Scientific and Technical
Information**
Námestie slobody 19
SK-81223 Bratislava 1
Tel. (421-7) 531 83 64
Fax (421-7) 531 83 64
E-mail: europ@bb1.stik.stuba.sk

SLOVENIA

Gospodarski Vestnik
Založniška skupina d.d.
Dunajska cesta 5
SLO-1000 Ljubljana
Tel. (386) 611 33 03 54
Fax (386) 611 33 91 28
E-mail: belicd@gvestnik.si
URL: <http://www.gvestnik.si>

TÜRKİYE

Dünya Infotel AS
İstiklâl Cad. No: 469
TR-80050 Tunel-Istanbul
Tel. (90-212) 251 91 96
Fax (90-212) 251 91 97

AUSTRALIA

Hunter Publications
PO Box 404
3167 Abbotsford, Victoria
Tel. (61-3) 94 17 53 61
Fax (61-3) 94 19 71 54

CANADA

Subscriptions only/Uniquement abonnements:
Renouf Publishing Co. Ltd
5369 Chemin Canotek Road Unit 1
K1J 9J3 Ottawa, Ontario
Tel. (1-613) 745 26 65
Fax (1-613) 745 76 60
E-mail: renouf@fox.nstn.ca
URL: <http://www.renoufbooks.com>

EGYPT

The Middle East Observer
41, Sherif Street
Cairo
Tel. (20-2) 393 97 32
Fax (20-2) 393 97 32

HRVATSKA

Mediatrix Ltd
Pavla Hatzia 1
HR-10000 Zagreb
Tel. (385-1) 43 03 92
Fax (385-1) 43 03 92

INDIA

EBIC India
3rd Floor, Y. B. Chavan Centre
Gen. J. Bhosale Marg
400 021 Mumbai
Tel. (91-22) 282 60 64
Fax (91-22) 285 45 64
E-mail: ebic@glasbm01.vsnl.net.in

ISRAËL

ROY International
17, Shimon Hatarssi Street
PO Box 13056
61130 Tel Aviv
Tel. (972-3) 546 14 23
Fax (972-3) 546 14 42
E-mail: royil@netvision.net.il

Sub-agent for the Palestinian Authority:

Index Information Services
PO Box 19502
Jerusalem
Tel. (972-2) 627 16 34
Fax (972-2) 627 12 19

JAPAN

PSI-Japan
Asahi Sanbancho Plaza #206
7-1 Sanbancho, Chiyoda-ku
Tokyo 102
Tel. (81-3) 32 34 69 21
Fax (81-3) 32 34 69 15
E-mail: psijapan@gol.com
URL: <http://www.psi-japan.com>

MALAYSIA

EBIC Malaysia
Level 7, Wisma Hong Leong
18 Jalan Perak
50450 Kuala Lumpur
Tel. (60-3) 262 62 98
Fax (60-3) 262 61 98
E-mail: ebic-kl@mol.net.my

PHILIPPINES

EBIC Philippines
19th Floor, PS Bank Tower San.
Gil J. Puyat Ave. cor. Tindalo St.
Makati City
Metro Manila
Tel. (63-2) 759 66 80
Fax (63-2) 759 66 80
E-mail: eccpcom@globe.com.ph

RUSSIA

CEEC
60-Ietvya Oktyabrya Av. 9
117312 Moscow
Tel. (70-95) 135 52 27
Fax (70-95) 135 52 27

SOUTH AFRICA

Safto
5th Floor Export House,
CNR Maude & West Streets
PO Box 782 706
2146 Sandton
Tel. (27-11) 883 37 37
Fax (27-11) 883 65 69

SOUTH KOREA

Kyowa Book Company
1 F1, Phyeung Hwa Bldg
411-2 Hap Jeong Dong, Mapo Ku
121-220 Seoul
Tel. (82-2) 322 67 80/1
Fax (82-2) 322 67 82
E-mail: kyowa2@ktnet.co.kr

THAÏLANDE

EBIC Thailand
Vanissa Building 8th Floor
29 Soi Chidlom
Ploenchit
10330 Bangkok
Tel. (66-2) 655 06 27
Fax (66-2) 655 06 28
E-mail: ebicbkk@ksc15.th.com

UNITED STATES OF AMERICA

Bernan Associates
4611-F Assembly Drive
MD20706 Lanham
Tel. (800) 274 44 47 (toll free telephone)
Fax (800) 865 34 50 (toll free fax)
E-mail: query@bernan.com
URL: <http://www.bernan.com>

ANDERE LÄNDER/OTHER COUNTRIES/ AUTRES PAYS

**Bitte wenden Sie sich an ein Büro Ihrer
Wahl / Please contact the sales office of
your choice / Veuillez vous adresser au
bureau de vente de votre choix**

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

L-2985 Luxembourg

ISBN 92-829-0353-2

9 789282 903537 >